

469

မုံရွာမြို့

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသား

စီရင်တော်မူအပ်သော

သာသနာရေး ဦးစီးဌာန
အရှင်ကောသလ
လှူဒါန်းပါသည်။

မဟာသယနဒီပနီ

နှင့်

ဒိဃာသနဝိနိစ္ဆယ

ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယ

သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယ

၄-ကျမ်းတွဲ

၁

ဟံသာဝတီ

ကျေးဇူးရှင်
လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ပုံတော်

နိဒါန်း

မဟာသယနာဒိ
ဒီပနိကျမ်း

မဟာသယနမည်သော ဥစ္စာသယန မဟာသယန သိက္ခာပုဒ်အရာ၌ ဥစ္စာသယန မဟာသယန အဆုံးအဖြတ်၊ ခြားနားပုံသရုပ်၊ ဝါဒစစ်ချက်၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့၏ ဝါဒအထူး၊ နှီးနှောရှင်းလင်းချက်၊ ခင်းကြပုံအစီရင်၊ ကပ္ပိယ အကပ္ပိယစစ်တမ်း၊ အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုခဏ်းတို့ကို ရှင်းလင်းပြဆိုရာ ဖြစ်သော မဟာသယနဒီပနိ ကျမ်းကို၎င်း၊ ဒီဃာသနအရာ၌ သက်ဆိုင်ရာ သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့် ဆုံးဖြတ်စိစစ်ပုံ၊ ကျမ်းဂန်တို့၌လာသော နာနာဝါဒ စိစစ်ချက်တို့ကို ဖွင့်ဆိုရာဖြစ်သော ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်းကို၎င်း၊ သိမ်အပြင်ဝယ် ပဉ္စင်းခံရာတွင် စ-လယ်-ဆုံး ၃-ဌာန တို့၌ ပြုသင့်သော ပုဗ္ဗကိစ္စ၊ ပဓာနကိစ္စ၊ အပရကိစ္စ အရပ်ရပ်တို့ကို ပြဆိုရာ ဖြစ်သော ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယကျမ်းကို၎င်း၊ ဝါဒရှုပ်ထွေးသော သသင်္ခါရ၊ အသင်္ခါရအရာ၌ ကျမ်းဂန်တို့မှလာသော အဆုံးအဖြတ်နှင့် ဆရာတော်၏ အလိုသဘောကျ ဆုံးဖြတ်ပုံတို့ကို ခြောက်ကဏ္ဍဖွင့်၍ ပြဆိုရာဖြစ်သော သသင်္ခါရ အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယ ကျမ်းကို၎င်း၊ ရေးသားပြုစုတော်မူခဲ့ပေသည်။

ကျမ်းပြုအမော်
ဇာတိတော်

ဤမဟာသယနဒီပနိ-နှင့် ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယ၊ ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယ၊ သသင်္ခါရ အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယ ၄-ကျမ်းတွဲကိုပြုစုတော်မူသောကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး သည် ဒီပဲရင်း မြို့နယ်စိုင်းပြင်ရွာ အဘ ဦးထွန်းသာ၊ အမိဒေါ်ကျုံးတို့မှ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၈-ခုနှစ် နတ်တော်လဆန်း ၁၃-ရက် အင်္ဂါနေ့ ညဉ့်တချက်တီးကျော် ၂-ပါး၊ ၂-မိဇနာ၊ ၅-ပြန်၊ ၈-ခရာ၊ သိဟ်လင်၊ တူ စန်း၊ တနင်္ဂနွေ ကြင်း၊ တနင်းလာ နဝင်း၊ ၉-လုံး ၂-ပါးထက်လက်စီးလျက် ဗီရဏီနက္ခတ် မွန်းတည့်လတ်သော မင်္ဂလာ အချိန်တွင် သားမြတ် သားဦး မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူလေသည်။

နိမိတ်ဖော်ပြ
အမည်တော်ရ

ဖွားမြင်တော်မူပြီး မကြာမြင့်မီပင် ဖွားသန့်စင်ရာ မင်္ဂလာအိမ်တော်၏အနီး မန်ကျည်းပင်၌ ထောင်၍ ထားအပ်သော ဝါးလုံးမှ သက်တံပေါက်ပြီး

(၁)

နိဒါန်း

လျှင် ၎င်းသက်တံသည် ဖွားသန့်စင်ရာ မင်္ဂလာအိမ်တော်ကို လက်ျာရစ် လှည့်လျက် အိမ်ခေါင်မှ အထက်ကောင်းကင်သို့ တက်သွားသည်ကို လူအများတွေ့ရှိရသဖြင့် မင်္ဂလာနိမိတ်ကို အစွဲပြု၍ မောင်တက်ခေါင် ဟု ဗျူဟတ္တိနိမိတ် ကောင်းဟိတ်မင်္ဂလာနှင့်အညီ အမည်နာမ ဘွဲ့ချီသ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

ဗျူဟတ္တိအညီ ဘွဲ့တော်ချီ

၎င်းမောင်တက်ခေါင်သည် အရွယ်တော်မြောက် ကျောင်းနေချိန်သို့ ရောက်လျှင် ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးဓမ္မ မဟာထေရ် အထံတော်၌

အပ်နှံထားရာ သူငယ်တို့တတ်အပ်သော အရပ်ရပ် အတတ်ပညာများ ကို တတ်မြောက်ပြီးနောက် ရှင်သာမဏေ အဖြစ်ဖြင့် သာသနာ့ ဘောင်သို့ တက်ရောက်တော်မူရကား မောင်တက်ခေါင်-ဟူသော ဝေါဟာရမှ ထက်မြက်စူးရှလျှင်မြန်လှသော ဥာဏ်ရှိမှုကိုစွဲ၍ ရှင်ဥာဏ-ဟု ဗျူဟတ္တိနိမိတ် ကောင်းဟိတ်မင်္ဂလာနှင့်အညီ အမည်နာမ ဘွဲ့ချီသ၍ နောက်မှတဖန် ခေါ်ဝေါ်ကြပြန်လေသည်။

ဓမ္မာစရိယ ဆန် ထောက်ရ

၎င်းနောက် သက်တော် ၂၀-ကျူး၍ ရဟန်းဘဝသို့ ကူးတော်မူပြီးလျှင် [သုဒဿနဝရ ဓမ္မသာမိ မဟာ ဓမ္မရာဇဂုရု၊ သုဒဿနဓဇ အတုလဓိပတိ သီရိပဝရ

မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု] ဟူသော တံဆိပ်တော် ၂-ထပ်ရ သံဃာ ၁၀၀၀-ကျော် စာချ မန္တလေးမြို့ စံကျောင်းဆရာတော် မဟာထေရ် ကျော်ကြီးထံတော်ဝယ် ပညာရင်နှို သောက်ခွိုမှီဝဲ နေစဉ်မှာပင် ၎င်း ဆရာတော်ကြီး၏ အန္တောသိက တပည့်ကြီးဖြစ်သော [လုံပဏ်၊လင်း ပဏ်၊ဤနှစ်တန်၊ ဘယ်ပဏ်သာ၍တတ်သနည်း] ဟုပညာရှိများ နှုတ်၌ အထပ်ထပ် ရွက်ဆိုခံရသော စလင်းဦးပဏ္ဍိစွမထေရ် ထံတော်၌ ပီဇုကတ်အခြေ တတ်မြောက်ခိုင်မြဲတော်မူလေသဖြင့် ပဌမစာချ ဆန် ထောက်တော်ရလျက် တပည့်အများ စာပေပို့ချ သင်ကြားပေးနေ စဉ်မှာပင် ၁၂၄၁-ခု နှစ်၌ ပါရမီဒီပနီကျမ်းကို ပြုစုတော်မူလေသည်။

ကျော်စောသတင်း တံဆိပ်နှင်း

၁၂၄၀-ခုနှစ်သို့ရောက်လတ်သော်ရတနာပုံနေပြည် တော် မန္တလေးမြို့ စံကျောင်းတိုက်ဝိဟာရမှပြောင်း ရွှေတော်မူခဲ့၍ မုံရွာမြို့ လယ်တီ ကျောင်းတိုက်ကြီး

နိဒါန်း

(၈)

ကိုတည်ထောင် ဖန်ဆင်းတော်မူကာ အရပ်ရပ်မှ ပညာရင်နှိုသောက်စို့ရန် ရောက်လာကြသော များစွာ သောင်းသောင်း တပည့် သံဃာ အပေါင်းတို့အား စာပေပို့ချတော်မူခြင်း တကာ တကာမအပေါင်းတို့အား တရားရေအေး တိုက်ကျွေးဆုံးမတော်မူခြင်း၊ ပါဠိဘာသာ၊ မြန်မာဘာသာ ၂-ဖြာသောကျမ်းဂန်တို့ကို ရေးသားပြုစုတော်မူခြင်း၊ အမြို့မြို့ အရွာရွာသို့ လှည့်လည်တော်မူလျက် တရား အမြိုက်မိုက်ကို တဖြိုးဖြိုးသွန်ချတော်မူခြင်း၊ အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာအရပ်ရပ်တို့ကို တပ်အပ်သေချာ ဖြေကြားရှင်းလင်းတော်မူခြင်းစသော ဂုဏ်အပေါင်းတို့ကြောင့် လယ်တီဆရာတော်ကြီး-ဟုအာရှ၊ ဥရောပ အနှံ့ တအံ့တဩကျော်စောကိတ္တိ ဂုဏ်ရှိန်ညီ၍ ထွန်းလင်းဘိရကား တိုင်းကြီး၊ ပြည်ကြီး ရှင်-ဘုရင်မင်းတို့က အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ-ဟူသောပါဠိဂုဏ်ဟိတ် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ဖြင့်၎င်း၊ ဒီလစ်-ဟူသော အင်္ဂလိပ်ဂုဏ်ဟိတ် ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ဖြင့်၎င်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပူဇော်သည်ကို ခံယူရရှိတော်မူလေသည်။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သာမဏေဖြစ်စဉ်က ကျေးစေခမ်း ရတုကို စီရင်တော်မူလေသည်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ စီရင်ပြုစုတော်မူသော ကျမ်းများမှာ—

၁။ ပရမတ္ထဒီပနီခေါ် [သဂြိုဟ်မဟာဋီကာသစ်ပါဌ်]	၁၀။ နိဗ္ဗာနဒီပနီ
၂။ နိရုတ္တိဒီပနီခေါ် [ရုတ္တိမောဂ္ဂလာန်ဋီကာပါဌ်]	၁၁။ မဟာသယနဒီပနီ
၃။ ပဋ္ဌာနဒေသဒီပနီပါဌ်	၁၂။ ဥတ္တမပုရိသဒီပနီ
၄။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဒီပနီပါဌ်	၁၃။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဒီပနီ
၅။ အနုဒီပနီပါဌ်	၁၄။ အာဟာရဒီပနီ
၆။ ရူပဒီပနီ	၁၅။ အနတ္တဒီပနီ
၇။ လက္ခဏဒီပနီ	၁၆။ ကမ္မဋ္ဌာနဒီပနီ
၈။ ပါရမီဒီပနီ	၁၇။ အာနာပါနဒီပနီ
၉။ ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂဒီပနီ	၁၈။ စတုသစ္စဒီပနီ
	၁၉။ သစ္စတ္ထဒီပနီ
	၂၀။ ဗောဓိပက္ခိယဒီပနီ

(ဃ)

နိဒါန်း

၂၁။ သောမနဿုပေက္ခာဒီပနီ	၄၈။ သင်ပုန်းကြီးသံခိပ်
၂၂။ ဘာဝနာဒီပနီ	၄၉။ ပရမတ္ထဒီပနီခေါ် [သဂြိုဟ်
မဟာဋီကာသစ်နိဿယ]
၂၃။ သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ	၅၀။ နိရုတ္တိဒီပနီခေါ် [ရုတ္တိမောဂ္ဂ
လာန်ဋီကာနိဿယ]
၂၄။ သာသနဒါယဇ္ဇဒီပနီ	၅၁။ ပဓာနသုတ် ပါဠိတော်
နိဿယသစ်
၂၅။ ရောဂန္တရဒီပနီ	၅၂။ အနတ္တဝိဘာဝနာပါဠိ
နိဿယ
၂၆။ ဓမ္မဒီပနီ	၅၃။ အာဝေဏိကဂုဏ်တော်ပါဠိ
နိဿယ
၂၇။ ဒါနာဒီပနီ	၅၄။ လန်ဒန်ပါဠိဒေဝီပုစ္ဆာ
ဝိဿဇ္ဇနာပါဠိ
၂၈။ မဂ္ဂင်္ဂဒီပနီ	၅၅။ သောတာပန်ပုစ္ဆာ
၂၉။ ဂေါဏသုရာဒီပနီ	၅၆။ လယ်တီပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်း
ချုပ်
၃၀။ နိယာမဒီပနီ	၅၇။ နိဗ္ဗာနဝိဿဇ္ဇနာ
၃၁။ ဝိပဿနာဒီပနီ	၅၈။ ရုပ်ပိုင်းအကျဉ်း
၃၂။ အနတ္တဒီပနီကျမ်းသစ်	၅၉။ သာသနဝိသောဓနီ ပဌမတွဲ
၃၃။ သီလဝိနိစ္ဆယ	၆၀။ ၎င်း ဒုတိယတွဲ
၃၄။ ဝိရတိသီလဝိနိစ္ဆယ	၆၁။ ၎င်း တတိယတွဲ
၃၅။ ဣဏပရိဘောဂဝိနိစ္ဆယ	၆၂။ ဓာတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းသစ်
၃၆။ ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယ	၆၃။ ဂမ္ဘီရကဗျာကျမ်း
၃၇။ သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယ ကျမ်းသစ်	၆၄။ ဥရောပဗုဒ္ဓဘာသာအလင်းပြ
၃၈။ သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရ
ဝိနိစ္ဆယ	၆၅။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကျဉ်းလင်္ကာ
၃၉။ သိက္ခာဂဟဏဝိနိစ္ဆယ	၆၆။ သံဝေဂလေးချိုးနှင့်အဓိပ္ပာယ်
၄၀။ စေတီယင်္ဂဏဝိနိစ္ဆယ	၆၇။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီး
၄၁။ ဥပသမ္ပဒ ဝိနိစ္ဆယ	၆၈။ ပုဏ္ဏော ဝါဒ ကမ္မဋ္ဌာန်း
၄၂။ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလအဆုံး
အဖြတ်။	၆၉။ လယ်တီမင်္ဂလသုတ္တန်
၄၃။ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်
အဆုံးအဖြတ်။	၇၀။ အလင်းကျမ်း
၄၄။ ပရမတ္ထသံခိပ်	
၄၅။ ဝိနယသံခိပ်	
၄၆။ သဒ္ဒသံခိပ်	
၄၇။ သတ်ပုံသံခိပ်	

နိဒါန်း

(၁)

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ဒီပနီ,ဝိနိစ္ဆယ, သံခိပ်,ပါဠိ-
နိဿယ, ပုစ္ဆာ-ဝိဿဇ္ဇနာ, ဝိသောဓနိ ကျမ်း
ပေါင်းမြောက်မြားစွာကိုရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့ပြီး
သည့်နောက်—

ဧဝံ မဟာနုဘာဝဿ၊ ယံ နာမေတံ မဟေသိနော။
န ဘယေန န လဇ္ဇာယ၊ မရဏဝသ မာဂတံ။

ဟူသော ဒေသနာတော်နှင့်အညီ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သော အာနု
ဘော်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည့် သဗ္ဗညုရှင်တော်မြတ်ဘုရားကြီး
သော်မှရှောင်ကွင်း၍ မလွတ်နိုင်၊ကြောက်ရွံ့မဲ့ကင်း သေမင်းအလိုသို့ပါ
တော်မူရဘိသို့၊ ဘုရားရှင်၏တပည့်သာဝက ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာ
တော် မထေရ်မြတ်ကြီးသည်လည်း ၁၂၀၅-ခုနှစ် ပဌမဝါဆိုလပြည့်
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၂-နာရီ မိနစ် ၃၀-အချိန်တွင် ပျဉ်းမနားမြို့၌ ကြောက်ရွံ့
မဲ့ကင်း သေမင်းအလိုသို့ ပါတော်မူရချေပြီ။

ပုံနှိပ်စေခြင်း နှလုံးသွင်း ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီး
နောက်၌ စီရင်တော်မူခဲ့သော ကျမ်းစာများ
မတိမ်ကော မပပျောက်စေရန်၎င်း၊ တပည့် နောက်

သား လူအများတို့ မှတ်သားကြည့်ရှု သတိပြုသဖြင့် ဉာဏ်စဉ်တိုးပွား
နိဗ္ဗာန်တိုင် အကျိုးများစေရန်၎င်း ရည်သန်ရိုးရင်း နှလုံးသွင်းရှိရကား
ပါဠိဆရာကြီး ဦးခင်စိုး သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ အမှူးရှိသော ဟံသာဝတီ
ပါဠိဆရာကြီးများက အက္ခရာပုဒ်ရင်း မချွတ်ယွင်းစေရအောင် သုတ်
သင် ပြင်ဆင်လျက် ဤမဟာသယနဒီပနီနှင့်-ဒီဃာသန ဝိနိစ္ဆယ,ဥပ
သဗ္ဗဝိနိစ္ဆယ, သသင်္ခါရ အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယ ၄-ကျမ်းတွဲကို စက်
တင်ပုံနှိပ်အပ်သည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

“ဟံသာဝတီ”

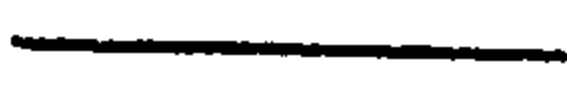
မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
မဟာသယနဒီပနီကျမ်း		
၁။	ပဏာမနှင့်ပဋိညာဉ်	၁
ပဌမခဏ်း		
၁။	ဥစ္စာသယန, မဟာသယနသရုပ်	၂
၂။	ဥစ္စာသယနနှင့် မဟာသယနအထူး	၄
၃။	ပမာဏာတိက္ကန္တ အဆုံးအဖြတ်	၇
၄။	သရုပ်အားဖြင့် ခြားနား၍ပြခြင်း	၁၃
၅။	ဋီကာတို့၌ စီစစ်ချက်	၃၉
ဒုတိယခဏ်း		
၆။	အပ်မှု,မအပ်မှု၌ ပါဠိတော်များ	၄၄
၇။	အဋ္ဌကထာတို့၏နာနာဝါဒ	၄၉
၈။	ဝါဒညှိ၍ရှင်းလင်းချက်	၅၁
၉။	အခင်း ၂-မျိုးတို့၏ အထူး	၇၀
၁၀။	လောက၌ ခင်းကြပုံအစီအရင်	၇၁
တတိယခဏ်း		
၁၁။	ကပ္ပိယ, အကပ္ပိယစစ်တမ်း	၇၃
၁၂။	အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာမူ	၇၆
ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း		
၁၃။	ဓမ္မဂါရဝမူလသိက္ခာပုဒ်	၈၇
၁၄။	ထေရဂါရဝ, အသာရုပ္ပမူလကသိက္ခာပုဒ်	၈၉
၁၅။	ဘေဒမူလက-ဒုဝဂ္ဂမဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌ စီစစ်ခြင်း	၉၁
၁၆။	ဒီဃာသန အဆုံးအဖြတ်	၉၉
၁၇။	နာနာဂန္ထဝိစာရဏအခဏ်း	၁၀၇

(ဇ)

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယကျမ်း		
၁၀။	ရှေးဦးအမှာစကား ၁၁၇
၁၉။	ပုပ္ဖကိစ္စစီရင်ခဏ်း ၁၁၀
၂၀။	ပဓာနကိစ္စစီရင်ခဏ်း ၁၃၇
၂၁။	အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း ၁၄၂
သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယကျမ်း		
၂၂။	ပဋိညာဉ် ၁၆၇
၂၃။	ဇိကာဝါဒပြဆိုချက် ၁၆၇
၂၄။	အဓိကာရကိုပြဆိုချက် ၁၇၀
၂၅။	ပုပ္ဖာဘိသင်္ခါရကိုပြဆိုချက် ၁၇၂
၂၆။	ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဝါဒညှိနှိုင်းချက် ၁၇၃
၂၇။	နိဂုံးချုပ် ၁၇၆

မဟာသယနဒီပနိကျမ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာသဗ္ဗဒ္ဓဿ

ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်

ယော ဥစ္စာနိ ဗဟန္တာနိ၊ တီဏိ သေယျာနိ နာယကော။
ဒိဗ္ဗဗြဟ္မာအရိယာနိ၊ သဒါ သံဘုဉ္ဇိ တံ နမေ။

ယောနာယကော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥစ္စာနိ၊ မြင့်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ မဟန္တာနိ၊ ကြီးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ တီဏိ၊ ၃-ပါးကုန်သော။ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မာအရိယာနိ သေယျာနိ၊ ဒိဗ္ဗသေယျံ၊ ဗြဟ္မသေယျံ၊ အရိယသေယျံတို့ကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သံဘုဉ္ဇိ၊ သုံးဆောင်တော်မူပြီ။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နမေ၊ ရှိခိုးပါ၏။

တီဏိခေါ်ဣမာနိ ပြာဟ္မဏ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ။
ယေသာဟံတေရဟိ နိကာမလာဘိ ဟောမိ အကိစ္ဆလာဘိ
အကသိရလာဘိ။ ကတမာနိ တီဏိ၊ ဒိဗ္ဗံ ပြာဟ္မဏ ဥစ္စာသယန
မဟာသယနံ၊ ဗြဟ္မံ ဥစ္စာသယန မဟာသယနံ၊ အရိယံ ဥစ္စာ
သယန မဟာသယနံ။

[အင်္ဂုတ္တိုရ်တိကနိပါတ် ဝတ္ထဂေါတ္တသုတ် ပါဠိတော်။]

၂

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

၁။ ကသိုဏ်းဈာန် ၄-ပါးသည် ဒိဗ္ဗသေယျမည်၏။

၂။ ဗြဟ္မဝိဟာရဈာန် ၄-ပါးသည် ဗြဟ္မသေယျမည်၏။

၃။ ဖလသမာပတ်သည် အရိယသေယျမည်၏။

[သယနနှင့်သေယျအနက်တူ၏။ ယင်း ၃-ပါးကိုဝိဟာရ ၃-ပါးဟူ၍လည်း ဆိုအပ်၏။]

ယခုအခါ ဥစ္စာသယန မဟာသယန သိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ချုပ်ထိန်း သိမ်းကြကုန်သော ရဟန်းရှင်လူတို့၏အကျိုးငှါ ဥစ္စာသယန မဟာသယန ဝိနိစ္ဆယကိုပြဆိုပေအံ့။

ပဏာမနှင့်ပဋိညာဉ်ပြီး၏။

(က) ပဌမခဏ်း။ "ဥစ္စာသယနဝတ္ထု မဟာသယနဝတ္ထု တို့ကို ကျမ်းဂန်အလိုနှင့် သရုပ်အားဖြင့် ခြားနား၍ ပြခြင်း။

(ခ) ဒုတိယခဏ်း။ "အပ်မှု, မအပ်မှု၌နာနာဝါဒ တွင်ဆိုကြသော ကျမ်းဂန်စုကို ရှင်းလင်းခြင်း။

(ဂ) တတိယခဏ်း။ "ကျမ်းဂန်စုကို ရှင်းလင်းပြီး၍ သင့်မြတ်သော အနက်ကို ပေါင်း၍ပြခြင်း။

(က) ပဌမခဏ်း

၁-ဥစ္စာသယန, မဟာသယနသရုပ်

ဝိနည်းသုတ္တန် ကျမ်းဂန်တို့မှာလာသော ဥစ္စာသယန, မဟာသယန သရုပ်ကား---

၁။ အာသဒ္ဓိ,

၂။ ပဉ္စကံ,

၃။ ဂေါနက,

၄။ စိတ္တက,

၅။ ပရိကာ,

၆။ ပဋုလိကာ,

၇။ တူလိကာ,

၈။ ဝိကတိကာ,

ဥစ္စာသယန-မဟာသယနသရုပ်

- ၉။ ဥဒ္ဒလောမီ၊
- ၁၀။ ကေန္တလောမီ၊
- ၁၁။ ကဋိဿ၊
- ၁၂။ ကောသေယျ၊
- ၁၃။ ကုတ္တက၊
- ၁၄။ ဟတ္ထတ္တရ၊
- ၁၅။ အဿတ္တရ၊
- ၁၆။ ရထတ္တရ၊
- ၁၇။ အဇိနပဝေဏီ၊
- ၁၈။ ကဒလိမိဂပဝရ ပစ္စတ္တရဏ၊
- ၁၉။ သဥတ္တရစ္ဆဒ၊
- ၂၀။ ဥဘတောလောဟိတ ကူပဓာန၊

[အချို့သော ဝိနိစ္ဆယတို့၌ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာသစ် နည်းအားဖြင့် အဆုံး ၂-ခုကို တခုတည်းပြု၍ ၁၉-ဟူ၏။]

သဘောတူအားဖြင့် ပေါင်းမှုကား—

၁။ အာသန္တိ	}	ညောင်စောင်းမျိုး ၂-ပါး။
၂။ ပလ္လင်္က		
၁။ ဂေါနက	}	အခင်းကြမ်းမျိုး ၇-ပါး။
၂။ ဥဒ္ဒလောမီ		
၃။ ကေန္တလောမီ		
၄။ ကုတ္တက		
၅။ ဟတ္ထတ္တရ		
၆။ အဿတ္တရ		
၇။ ရထတ္တရ		
၁။ စိတ္တက		
၂။ ပဋိကာ		
၃။ ပဋုလိကာ		
၄။ ပိကတိကာ		
၅။ တူလိကာ		

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

၁။ ကဋိဿ	}	အခင်းချောမျိုး ၄-ပါး။
၂။ ကောသေယျ		
၃။ အဇိနပဝေဏီ		
၄။ ကဒလိမိဂပဝရ ပစ္စတ္တရဏ		

၁။ သဥတ္တရစ္ဆဒ	}	အပေါ်တင်မျိုး ၂-ပါး။
၂။ ဥဘတောလောဟိတ ကူပဓာန		

[အခင်းကြမ်း ၇- မျိုးကား-ဘူမတ္တရဏမျိုးတည်း၊ အခင်းလတ် ၅- မျိုးကား-ဥတ္တရတ္တရဏမျိုးတည်း၊ အခင်းကြမ်းပေါ်၌၎င်း၊ ညောင်စောင်းပေါ်၌၎င်း ခင်းသည်၊ အခင်းချော ၄-မျိုးကား-ပစ္စတ္တရဏမျိုးတည်း၊ အခင်းလတ်ပေါ်၌ခင်းသည်။]

- ၁။ ဘူမတ္တရဏံနာမ သုဒ္ဓဘူမိယံ အတ္ထရိတဗ္ဗ ကဋသာရကာဒိဝိကတိ။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌အာဒိဖြင့် အခင်းကြမ်းမျိုးကိုယူ။
- ၂။ ဥတ္တရတ္တရဏံနာမ မဇ္ဇပိဋ္ဌာဒီနံ ဥပရိ အတ္ထရိတဗ္ဗယုတ္တကံ ပစ္စတ္တရဏံ။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဥတ္တရတ္တရဏကိုပင် ပစ္စတ္တရဏဟုဆို၏။
- ၃။ ပစ္စတ္တရဏံနာမ ပါဝါရော ကောဇဝေါတိ ဧတ္တကမေဝဝုတ္တံ။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ အခင်းချော ၄-မျိုးကိုလည်းယူလေ၊ ဤသို့ယူရန်ကြွင်းကျန်ရိပ်ရှိ၍ မိမိစကားမလုပ်ဘဲ ဝုတ္တံ-ဟု ရှေးကျမ်းဟောင်းကို ချလေသတည်း။

ဥစ္စာသယန, မဟာသယနသရုပ်ပြီး၏။

၂-ဥစ္စာသယနနှင့် မဟာသယနအထူး

ယခုအခါ ပါဠိတော်မှာလာသော အစဉ်အတိုင်း ကျမ်းဂန်တို့တွင်ချက်ကို ပြဆိုအံ့။

ဥစ္စာသယန, မဟာသယန၌-

- ၁။ ဥစ္စာသယနန္တိ ပမာဏာတိက္ကန္တံ မဉ္ဇံ။
- ၂။ မဟာသယနန္တိ အကပ္ပိယတ္တရဏံ။

[စမ္ပက္ခန္တကအဋ္ဌကထာ, ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ။]

ဥစ္စာသယနနှင့် မဟာသယနအထူး

၁။ ပမာဏကိုလွန်သောညောင်စောင်းသည် ဥစ္စာသယနမည်၏။

၂။ အကပ္ပိယအခင်းစုသည် မဟာသယနမည်၏ဆိုလိုသည်။

တနည်း--

၁။ အတိက္ကန္တပ္ပမာဏံ ဥစ္စာသယနံနာမ။

၂။ အာယတဝိတ္ထတံ အကပ္ပိယဘဏ္ဍံ မဟာသယနံနာမ။

[တိကရ်ဒုရဒဋ္ဌကထာ။]

၁။ ပမာဏကိုလွန်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်သည် ဥစ္စာသယနမည်၏။

၂။ ပကတိညောင်စောင်းထက် အလျားအနံကျယ်သော အကပ္ပိယ အခင်းအနီးဘဏ္ဍာစုသည် မဟာသယနမည်၏ဆိုလိုသည်။

တနည်း--

၁။ ဥစ္စာသယနံ ဝုစ္စတိ ပမာဏာတိက္ကန္တံ မဇ္ဇာဒိ။

၂။ မဟာသယနံ ဝုစ္စတိ အကပ္ပိယတ္ထရဏေဟိ အတ္ထတံ အာသန္ဓာဒိ။

[သာရတ္ထဒီပနီ။ ငမတိဋ္ဌကား-သလောဟိတဝိတနဉ္စ-ဟူသေး၏။]

၁။ ပမာဏကိုလွန်သောညောင်စောင်းသည်သည် ဥစ္စာသယနမည်၏။

၂။ အကပ္ပိယ အခင်းတို့ဖြင့်ခင်းအပ်သော အာသန္ဓိညောင်စောင်း စသည်သည်၎င်း၊ ဗိတန်နီနှင့်တကွသော အာသန္ဓိ ညောင်စောင်းစသည်သည်၎င်း မဟာသယနမည်၏ဆိုလိုသည်။

အာသန္ဓိစေဝပလ္လင်္ဂံ၊ ဥစ္စာသယနသညိတံ။

[ဝိနိစ္ဆယ။]

အာသန္ဓိပလ္လင်္ဂော ဥစ္စာသယနံ၊ သေသာမဟာသယနံ။

[ဒုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာသစ်။]

ဤနည်းအပေါင်းတို့တွင်--

အာယတဝိတ္ထတံ- ဆိုသော အင်္ဂုတ္တိရ် ဒဋ္ဌကထာ အလိုကား- အလျား၄- တောင်ထွာ၊ အနံ ၂-တောင်၊ ၆-သစ်ဟု ဆိုအပ်သော ပမာဏယုတ္တညောင်စောင်းထက် လွန်သည်ကို မဟာသယန-ဆိုလို၏။

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

သာရတ္ထ,ဝိမတိနည်း၌-

အာသန္တိ,ပလ္လင်္ဂ ၂-ပါးတို့သည် အကပ္ပိယအခင်းနှင့် မစပ်ကုန်သော်လည်း အကပ္ပိယအသီးဖြစ်ကုန်ရကား-အကပ္ပိယတ္ထရဏောဟိအတ္ထတံ-ဟူသော ဝိသေသနလည်း အကျိုးမရှိလှ၊ ဥစ္စာသယနမျိုး စင်စစ်ဖြစ်သော အာသန္တိကို မဟာသယနဆိုသည်လည်း မလျော်လွန်း၊ အပေါင်မှအောက်၌ ပမာဏထက်လွန်၍ ရှည်သောအခြေရှိသော လက်တင်အိုးတားလည်း မရှိသောညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ခင်, ဘဒိုင်ဟူသမျှကို ဥစ္စာသယန-ဆိုလိုသည်။

ဝိသာဒုပေါသတသုတ်အတွင်း၌ကား-

- ၁။ ဥစ္စာသယနံ ဝုစ္စတိ ပမာဏာတိက္ကန္တာသနံ၊ တဿ ပမာဏံ ပန ယဿ ပါဒတလတော ယာဝ အဋ္ဌနိယာ ဟေဋ္ဌိမန္တာ သုဂတဂံလေန အဋ္ဌဂံလပ္ပမာဏော မဇ္ဈိမပုရိသဿ ဟတ္ထေန ရတနပ္ပမာဏော ပါဒေါ ဟောတိ၊ တံပမာဏိကံနာမ၊ ဝဋ္ဌတိ။ တတော အဓိကံ ပမာဏာတိက္ကန္တံ နာမ၊ နဝဋ္ဌတိ။
- ၂။ မဟာသယနံ ဝုစ္စတိ အကပ္ပိယသန္တတံ၊ တဒုဘယံ ဧဝံ သရူပတော ဝုတ္တံ အာသန္တိပလ္လင်္ဂော။ လ။ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာနန္တိ။
ဟုလာ၏။

၁။ ပမာဏကိုလွန်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို ဥစ္စာသယနဆိုအပ်၏။ အကြင်ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ခြေသည် မြေ၌ နင်းသောအောက်အပြင်မှ အပေါင်၏အောက်အစွန်းတိုင်အောင်မြတ်စွာဘုရား၏လက်ဝ-သစ်, မဇ္ဈိမပုရိသ၏ တတောင်အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ထိုညောင်စောင်းအင်းပျဉ်သည် ပမာဏယုတ္တမည်၏။ အိပ်ခြင်း, ထိုင်ခြင်းငှါ အပ်၏။ ထို့ထက်လွန်၍ ရှည်သော အခြေရှိသောညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သည်ကား ပမာဏာတိက္ကန္တမည်၏။ အိပ်ခြင်း, ထိုင်ခြင်းငှါမအပ်။

၂။ အကပ္ပိယ အခင်းမျိုးကို မဟာသယနဆိုသည်။ ထိုဥစ္စာသယန, မဟာသယန ၂-ပါးစုံကို သရုပ်အားဖြင့် အာသန္တိ, ပလ္လင်္ဂော-အစရှိသော ပါဠိတော်အတိုင်း မှတ်ရမည်-ဟူလိုသည်။

ပမာဏာတိက္ကန္တအဆုံးအဖြတ်

ဤပါဠိ၌-သန္တတံ ဟူ၍ဆိုသောကြောင့် ကောသေယျဝဂ်မှာလာသော အကပ္ပိယ လက္ခဏာရှိသောသန္တတ အခင်းစုကိုလည်း ယူလိုရိပ်ရှိ၏။

ဥစ္စာသယနှင့် မဟာသယနအထူး ပြီး၏။

၃-ပမာဏာတိက္ကန္တအဆုံးအဖြတ်

ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ ဘုရား၏လက် ၈-သစ်သည် မဇ္ဈိမပုရိသ၏ တတောင်ရှိသည်ဟုဆို၏။ ပကတိပုရိသကို အဆိုမရှိ။

ဝိသာဒုပေါသထသုတ် အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ၌ကား—

မဇ္ဈေ ဆမာယ ဝါ သယေထ သန္တတေတိ မုဋ္ဌိဟတ္ထပါဒကေ ကပ္ပိယမဇ္ဈေ ဝါ သုဓာဒိပရိကမ္မကတာယ ဘူမိယံ ဝါ တိဏပဏ္ဍာဒိနိ သန္တရိတွာ ကတေ သန္တတေ ဝါ သယေယျာတိ အတ္ထော။

ဟုလာ၏။

ဋီကာ၌လည်း—

မုဋ္ဌိဟတ္ထပါဒကေတိ ပါဒတလတော ယာဝ အဋ္ဌနိယာ ဟေဋ္ဌိမန္တော၊ တာဝ မုဋ္ဌိရတနပ္ပမာဏပါဒကေ၊ တဉ္စေ ခေါ မဇ္ဈိမဿ ပုရိသဿ ဟတ္ထေန၊ ယသိဒါနိ ဝဗုကိဟတ္ထောတိ သမညာ။

ဟူ၍တွင်၏။

မုဋ္ဌိဟတ္ထပါဒကေတိ၊ မုဋ္ဌိဟတ္ထပါဒကေ-ဟူသည်ကား။ ပါဒတလတော၊ မြေ၌စိုက်ထားသော ညောင်စောင်းခြေအပြင်မှ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဋ္ဌနိယာ၊ အပေါင်၏။ ဟေဋ္ဌိမန္တော၊ အောက်အစွန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မုဋ္ဌိရတနပ္ပမာဏပါဒကေ၊ တောင်ဆုပ် ပမာဏအခြေရှိသော။ တဉ္စေ၊ ထိုတောင်ဆုပ်ကိုလည်း။ မဇ္ဈိမဿပုရိသဿ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ၏။ ဟတ္ထေန၊ အတောင်ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ယသိ၊ အကြင်မဇ္ဈိမပုရိသအတောင်ကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုကာ

၈

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

လ၌။ ဝဗုဒ္ဓိဟတ္ထောတိ၊ လက်သမားတောင်ဟူ၍။ ဝါ၊ သံတောင်ဟူ၍။
သမညာ၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
[ဋီကာအနက်။]

ဤအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့အလိုအားဖြင့် ဘုရား၏လက် ၈-သစ်သည်
မဇ္ဈိမပုရိသ၏ တောင်ဆုပ်ရှိသည်-ဟု ရောက်၏။ ပကတိပုရိသကို ကား-
သုတ္တန်အဋ္ဌကထာတို့မှာလည်းမလာ။

သဒ္ဓသုတ္တန်ဒေသကျမ်း၊ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာကျမ်းတို့၌ကား—

မဇ္ဈိမဝဗုဒ္ဓိတတောင်လျှင် ပကတိပုရိသတတောင်ထွာရှိသည်ဟုဆို
၏။ ဤအလိုသော်- အပေါင်မှအောက်၌ ပကတိပုရိသ တတောင်ထွာ
ပမာဏထက်ရှည်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်သည်
“ပမာဏာတိက္ကန္တ-ပမာဏကို လွန်သောဥစ္စာသယန”ဖြစ်၏။

ကဏ္ဍပုဋိစ္ဆာဒိသိက္ခာပုဒ်ဝဇီရဗုဒ္ဓိ၌ကား—

မဇ္ဈိမတတောင်သည် ပကတိတတောင်နှင့် ၄-လက်မ-ဟူလို၏။

ယဒိ ကဏ္ဍပုဋိစ္ဆာဒိနာမ အဓောနာဘိဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍ
လာ ဥပ္ပန္နကဏ္ဍပိဋကဒိပုဋိစ္ဆာဒိကာ အဓိပ္ပေတာ၊ အထ
တဿ သုဂတဝိဒတ္ထိယာ ဒီဃသော စတဿော ဝိဒတ္ထိယော
တိရိယံ ဒွေ ဝိဒတ္ထိယောတိ ဣဒမ္ပိ အတိမဟန္တံ ပမာဏံ
ဒိဿတိ။ သဗ္ဗော ဟိ ပုရိသော အတ္တနော အတ္တနော
ဝိဒတ္ထိယာ သတ္တဝိဒတ္ထိကော ဟောတိ။ သုဂတဿ စ ကော
ဝိဒတ္ထိ၊ မဇ္ဈိမသုရိသဿ တိဿော ဝိဒတ္ထိယောဟောန္တိ။
တသ္မာ ကဏ္ဍပုဋိစ္ဆာဒိ ပကတိ ပုရိသဿ ပမာဏံ အာပဇ္ဇတိ
တိရိယံ။ ဒီဃသော ပန ဒုဂုဏံ အာပဇ္ဇတိတိ။ အာပဇ္ဇတု ဥက္ကဋ္ဌ
ပရိစ္ဆေဒေါ တဿ။ စေ ဣစ္ဆတိ၊ သဗ္ဗမ္ပိ သရီရံ ပုဋိစ္ဆာဒေဿ
တိ။ သဗ္ဗသရီရဂတသင်္ခါတဝါရေပိ* ဗဟုဂုဏံ ကတွာ နိဝါ
သေတုကာမော နိဝါသေဿတိတိ အယံ ဘဂဝတော အဓိပ္ပာ
ယော သိယာ။

[ဝဇီရ။ *သဗ္ဗသရီရဂတသင်္ခါတဝါရေပိ-ဟူ၍လည်းပါရှိ၏။]

ပမာဏာတိက္ကန္တ အဆုံးအဖြတ်

ဤဋီကာ၌-

- ၁။ ဘုရား ၂-ထွာရှိသော ပုဆိုးအနံသည် ပကတိပုရိသအရပ်နှင့်မျှသည်ဟုဆိုချက်။
- ၂။ ပကတိပုရိသအရပ်သည် မိမိ၏ ၃-တောင်ထွာ ရှိမြဲဟု ဆိုချက်။

ဤ ၂-ချက်ကိုညှိသော် မဇ္ဈိမတတောင်သည် ပကတိတတောင်, ၄-လက်မပင်ကျ၏။

ကျပုံကား။ "ဘုရား ၂-ထွာသည် မဇ္ဈိမ ၃-တောင်ဟု ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ပြု၏။ ယင်း ၃-တောင်သည် တတောင်လျှင် ၄-လက်မစီပွားသည်ရှိသော် ပကတိပုရိသအရပ် ၃-တောင်ထွာရ၏။ ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်အတွင်း ဝဇီရ, သာရတ္ထတို့ အလိုအားဖြင့်လည်း မဇ္ဈိမတတောင်လျှင် ပကတိ တတောင်, ၄-လက်မပင်ကျ၏။

ယာ ပန ဒိဃတော သဋ္ဌိဟတ္တာပိ ဟောတိ၊ တိရိယံ တိဟတ္တာ ဝါ ဦနက စတုဟတ္တာ ဝါ။ ယတ္ထ ပမာဏယုတ္တော မဇ္ဈော ဣတောစိတော စ န ပရိဝတ္တတိ၊ အယံ ကုဋိသင်္ချံ န ဂစ္ဆတိ။ မဟာပစ္စရိယံ ပန စတုဟတ္ထဝိတ္တာရာ ဝုတ္တာ။ တတော ဟေဋ္ဌာ အကုဋိ။

[အဋ္ဌကထာ။]

ပမာဏယုတ္တော မဇ္ဈော နဝဝိဒတ္ထိ ကိရ။
[ဝဇီရ။]

တိ ဟတ္တာတိ ဝဗျကိဟတ္တေန တိဟတ္တာ။ ပမာဏယုတ္တော မဇ္ဈောတိ ပကတိဝိဒတ္ထိယာ နဝဝိဒတ္ထိပ္ပမာဏော မဇ္ဈော။
[သာရတ္ထ။]

ဤဋီကာတို့၌လည်း မဇ္ဈိမတတောင်သည် ပကတိတတောင်, ၄-လက်မတွက်ခြေကျ၏။

ကျပုံကား။ "နံရံအတွင်း အနံ ၄-တောင်ကျယ်သော ကုဋိသည် သာ ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်း လှည့်လည်လောက်သည်ဖြစ်၍ ကုဋိမည်၏။ "အဋ္ဌကထာအဓိပ္ပာယ်ကျ"။ ယင်း ၄-တောင်ကား- ဝဗျကိ

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

၄-တောင်တည်း။ ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်းကား-ပကတိ ပုရိသ
၉-ထွာရှိ၏။ “ဋီကာတို့အဆို”။ တတောင်လျှင် ၄-လက်မစီတိုးသော်
ဝဗုဒ္ဓိ ၄-တောင်သည် ပကတိ ၄-တောင်, ၁၆-လက်မရ၏။ ပမာဏ
ယုတ္တညောင်စောင်းသည် ၉-ထွာရှိသည်ဆိုသောကြောင့် ပကတိ ၄-
တောင်, ၁၂-လက်မရှိ၏။

ဣတော စိတောစ ပရိဝတ္တတိ-ဟူသော ဗျုတိရိက်နှင့်အညီ အတွင်း
၌ ချောင်ချောင် လှည့်လည်လောက်သည်ကို လိုအပ်သောကြောင့်
၄-လက်မတက်၍ ယူလိုက်သည်ရှိသော် ခေါင်းရင်း၌ ၂-လက်မ, ခြေ
ရင်း၌ ၂-လက်မအပိုရ၏။ ချောင်ချောင်လှည့်လည်လောက်၏။ ထို့
ကြောင့် ဤဝဗ္ဗိရ, သာရတ္ထတို့အလို မဇ္ဈိမတတောင်လျှင် ပကတိ
တတောင်, ၄-လက်မရှိ၏ဟု-ကျ၏။

ဝိမတိနိကာ- အလိုအားဖြင့်ကား-ပဇ္ဈိမတတောင်လျှင် ပကတိတ
တောင်, ၈-လက်မ, ၉-လက်မတချက်၊ ၁၂-လက်မ, ၁၃-လက်မ
တချက်ကျ၏။

ကျပုံကား။ ။ တိဟတ္ထာတိ ပကတိဟတ္ထေန တိဟတ္ထာ။ ဝဗုဒ္ဓိ-
ဟတ္ထေန တိဟတ္ထာတိပိ ဝဒန္တိ။ တံ တိဟတ္ထာဝါ။ လ။
အယံ ကုဋိသင်္ချံ နဝစ္ဆတိတိ ဣမိနာ ဝိရုဇ္ဈတိ။ ပကတိ
ဟတ္ထေန ဟိ တိဟတ္ထာယပိ ကုဋိယာ ပမာဏယုတ္တ-
ဿ မဉ္ဇူဿ သုခေနော ပါဝတ္တနတော။ ပမာဏ
ယုတ္တော မဉ္ဇောတိ သဗ္ဗပစ္စိမပ္ပမာဏယုတ္တော
ဝဉ္ဇော။ သော ဟိ ပကတိဝိဒတ္ထိယာ နဝဝိဒတ္ထိကော
အဝ္ဗဝိဒတ္ထိကော ဝါ ဟောတိ။

[ဝိမတိ။]

ဤနိကာ-

- ၁။ အတွင်း၌အနိအားဖြင့် ဝဗုဒ္ဓိ ၃-တောင်ကျယ်သော ကုဋိမှာ
ပင် ပကတိ ၉-ထွာရှိသောညောင်စောင်း ချောင်ချောင်လှည့်
လည်လောက်၏-ဆိုသည်တရပ်။
- ၂။ ပကတိ ၈-ထွာရှိသော ညောင်စောင်း ချောင်ချောင်လှည့်
လည်လောက်၏-ဆိုသည်တရပ်၊

ပမာဏာတိက္ကန္တအဆုံးအဖြတ်

ဤ ၂-ရပ်ကိုညှိသော်-ဝဗုဒ္ဓိ ၃-တောင်သည် ပကတိ ၉-ထွာရှိသည်။ ဝါ၊ ၉-ထွာသာသာ ရှိသည်ဟု-တချက်၊ ဝဗုဒ္ဓိ ၃-တောင်သည် ပကတိ ၈-ထွာရှိသည်။ ဝါ၊ ၈-ထွာသာသာရှိသည်ဟု တချက်ကျ၏။

ဤ ၂-ချက်တွင် သုခေနပရိဝတ္တနတော-ဆိုသောကြောင့် ချောင်ချောင်လှည့်လည်လောက်စေခြင်းငှါ သာသာအချက် ၂-ခုကိုလိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤဝိမတိအလို မဇ္ဈိမတတောင်လျှင် ပကတိ တတောင်၊ ၈-လက်မ၊ ၉-လက်မတချက်၊ ၁၂-လက်မ၊ ၁၃-လက်မ တချက်ကျ၏။

ဝဗုဒ္ဓိမှ ပကတိတိုးနည်း၊ တက်နည်းသည်-

- ၁။ ဝဇီရဆရာ၊ သာရတ္ထဆရာတို့ယူကြသော တိုးနည်း၊ တက်နည်းတလမ်း၊
 - ၂။ ဝိမတိ ဆရာယူသော တိုးနည်း၊ တက်နည်းတလမ်း၊
- သို့ တိုးနည်း၊ တက်နည်း ကွဲလွဲကြသည်ကို သတိမပြုမိ၍ ဝိမတိဆရာ၊ သာရတ္ထစကားကို ပယ်မိလေသည်။

မိမိအလို၌လည်း ပကတိ ၄-တောင်အနံ့ရှိသော ကုဋ်သည် ပမာဏယုတ္တညောင်စောင်း ချောင်ချောင်လှည့်လည်လောက်၏ဟု- ကျ၏။ ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်းကိုလည်း ၉-ထွာရှိသည်ဟု တချက်တွင် ပြန်၏။ ပကတိ ၄-တောင်တိတိရှိသော ကုဋ်အတွင်းအရပ်သည် ပကတိ ၈-ထွာရှိသော ညောင်စောင်းဖြင့်ပင် အံချသကဲ့သို့ ကြပ်တည်းလှပြီ။ ၉-ထွာရှိသော ညောင်စောင်းဖြင့်ကား-ဆိုဘွယ်မရှိ။ ဝိမတိအတွင်းကို ဆင်ခြင်ရန်။

ပရိတ်ကြီးဋီကာ၌ကား-မဇ္ဈိမဝဗုဒ္ဓိမှပကတိကို ၈-သစ်တက်ယူ၏။

ဤသို့လျှင် ဘုရားလက် ၈-သစ်သည်--

- ၁။ မဇ္ဈိမတောင်ဆုပ်ရှိ၏ဟု တဝါဒ၊
- ၂။ ဘုရားလက် ၈-သစ်သည် မဇ္ဈိမတတောင်ရှိ၏ဟု တဝါဒ၊
- ၃။ မဇ္ဈိမတတောင်သည် ပကတိတတောင်၊ ၄-သစ်ရှိ၏-ဟု တဝါဒ.

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

- ၄။ မဇ္ဈိမတတောင်သည် ပကတိတတောင်၊ ဂ-သစ်ရှိ၏-ဟု တဝါဒ၊
- ၅။ မဇ္ဈိမတတောင်သည် ပကတိတတောင်ထွာ ရှိ၏-ဟု တဝါဒ၊
- ၆။ ဝိမတိဋ္ဌကား-ဝါဒတခုပြု၍ပြောဆိုရန် ပိုင်းပိုင်းခြားခြားမရှိ၊ မဇ္ဈိမတတောင်လျှင် ပကတိတတောင်ထွာမက အဓိပ္ပာယ်ကျ- ဤမျှသာပြောဆိုရန်ရှိ၏။
- ၇။ ဉာဏာဘိဝံသဓမ္မသေနာပတိ မောင်းထောင် ဆရာတော်ကြီး ၏ ဥပေါသထဝိနိစ္ဆယဋ္ဌကား-မဇ္ဈိမတတောင်ကို ပကတိ တတောင်ထွာဆိုသော်လည်း လက်ညှိုးထွာ၊ လက်လယ်ထွာ၊ လက်သူကြွယ်ထွာ၊ လက်သန်းထွာ ၄-ရပ်ရှိသည်တွင် ဝိဒတ္ထိ သဒ္ဓါနှင့် လာသောကြောင့် လက်သန်းထွာကို ယူရမည်။ အင်္ဂုတ္တိရံ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့မှာ မုဋ္ဌရတနဆိုသည်လည်း လက်သန်းထွာပင်တည်း-ဟု ဆို၏။
- ၈။ ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓိလည်း ဝိဒတ္ထိရှိရာ၌ လက်သန်းထွာကိုအနက် ဆို၏။

စိစစ်ချက်

- ၁။ ဟထွာတက်သော ပဉ္စမနည်းသည် မြတ်စွာဘုရား အရပ်တော် ၁၀-တောင်ရှိသည်ဟူသော အဋ္ဌကထာများနှင့်ညီ၏။ မြတ် စွာဘုရား၏ အရပ်တော်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ၄-တောင်ရှိ ၏။ မဇ္ဈိမ ၁၂-တောင်ရှိ၏။ ပကတိ ၁၀-တောင်ရှိ၏။
- ၂။ ဂ-သစ်တက်သော စတုတ္ထနည်းသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အရပ် တော် ၁၆-တောင်ရှိသည်ဟူသော ပုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်နှင့်ညီ ၏။ ဂ-သစ်တက်လျှင် မဇ္ဈိမ ၁၂-တောင်သည် ပကတိ ၁၆- တောင်ဖြစ်သတည်း။
- ၃။ ၄-သစ်တက်သော တတိယနည်းသည် ဒီပနီကာယ်ဋီကာကြီး ၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အရပ်တော်ကို ၁၆-တောင်၊ ၁၀-တောင် ဟူသည်မှာ ကေတုမာလာ ရောင်လှုံတော်ပါယူ၍ ဆိုသည်။ ပကတိ အရပ်တော်မှာပူကား-၁၂-ဟောင်သာ ဟူသော အာစရိယဝါဒနှင့်ညီ၏။

သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်း

ညီပုံကား။ ။အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနည်းအတိုင်း အဆုပ်တောင်နှင့် ယူလျှင် မြတ်စွာဘုရား ၄-တောင်သည် မဇ္ဈိမအဆုပ်တောင်နှင့် ၁၂-တောင်ရှိသည်ကို လက်လယ်တောင်နှင့်ယူသော် ၁၀-တောင်သာရှိ၏။ တတောင်လျှင် ၄-သစ်တက်ရကား-မဇ္ဈိမအဆုပ် ၁၂-တောင်လျှင် ပကတိ လက်လယ်တောင်ကြီး ၂-ခုတိုး၏။ လက်လယ်တောင်ကြီးနှင့် ပကတိ ၁၂-တောင်ဖြစ်၏။

တနည်းသော်ကား။ ။မုဋ္ဌိနာ အဓိကံ ရတနံ မုဋ္ဌိရတနံ-ဟုပြု။

မုဋ္ဌိနာ၊ တမိဋ္ဌိဖြင့်။အဓိကံ၊ လွန်သော။ ရတနံ၊ တတောင်တည်း။ မုဋ္ဌိရတနံ၊ တမိဋ္ဌိဖြင့်လွန်သောတတောင်။ တတောင်၊ တမိဋ္ဌိဆိုလိုသည်။ အတောင်ကိုလည်း ပကတိပုရိသအတောင်ကိုပင်ယူ။

မြတ်စွာဘုရားလက် ၈-သစ်သည် မဇ္ဈိမတတောင်ဖြစ်၏။ ပကတိ တတောင် တမိဋ္ဌိ ဖြစ်၏။ တမိဋ္ဌိ ဟူသည် လက် ၈-သစ်ဟု ဆိုအပ်သော ၈-လက်မပင်တည်း။ ဤသို့ယူလျှင် မဇ္ဈိမမှ ပကတိ ၈-သစ်တက်နည်းသည် အဋ္ဌကထာနည်းပင်ဖြစ်၏-ဟု ဆိုရ၏။

ဥပေါသထဝိနိစ္ဆယကို စီရင်တော်မူသော ဉာဏာဘိဝံသဓမ္မသေနာပတိ ဇောင်းထောင်ဆရာတော်၊ ပါတိမောက်နိဿယ ခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယကို စီရင်တော်မူသော အုတ်ကျောင်းဆရာတော်တို့ကား- လက်သန်းထွာဖြင့် တထွာတက်နည်းကို ယူတော်မူကြကုန်သည်။

ပမာဏာတိက္ကန္တအဆုံးအဖြတ်ပြီး၏။

၄-သရုပ်အားဖြင့် ခြားနား၍ပြခြင်း အာသန္တိ

၁။ အာသန္တိ၌-

၁။ အာသန္တိနာမ အတိက္ကန္တပ္ပမာဏာ ဝုစ္စတိ။ “ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါဠိတော်”။

၂။ အာသန္တိတိ ပမာဏာတိက္ကန္တာသနံ။ “စမ္မက္ခန္ဓက၊ သီလက္ခန်၊ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ”။

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

၃။ အာသန္နိတိ အတိတ္တန္တပ္ပမာဏံ အာသနံ။ “အင်္ဂုတ္တိရိ အဋ္ဌကထာ”။

၄။ အာသန္နိတိ သုဂတင်္ဂုလေန အတိရေကဋ္ဌင်္ဂုလပါဒကာနိ မဇ္ဇပိဋ္ဌာနိ။ တတ္ထ ပိဋ္ဌနာမ မဇ္ဇောဝိယ နာတိဒီပံ။ “ခုဒ္ဒသိက္ခာ-ဋီကာသစ်”။

အတိတ္တန္တပ္ပမာဏာ၊ ပမာဏကို လွန်သောအခြေရှိသော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို။ အာသန္နိနာမ၊ အာသန္နိမည်၏-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

[ပါဠိတော်အနက်။]

အာသန္နိတိ-အာသန္နိဟူသည်ကား။ သုဂတင်္ဂုလေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏လက်သစ်တော်ဖြင့်။ အတိရေကဋ္ဌင်္ဂုလပါဒကာနိ၊ လက်ဝ- သစ်ထက်လွန်သော အခြေရှိကုန်သော။ မဇ္ဇပိဋ္ဌာနိ၊ ညောင်စောင်းမျိုး၊ အင်းပျဉ်မျိုးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ပိဋ္ဌနာမ၊ အင်းပျဉ်မည်သည်။ မဇ္ဇောဝိယ၊ ညောင်စောင်းကဲ့သို့။ နာတိဒီပံ၊ မရှည်လွန်း။

[ဋီကာသစ်အနက်၊ ကြွင်းသောပါဠိစုအနက်သိသာပြီ။]

သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်၊ နွယ်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အခြေလေးချောင်းတပ်သော ကွပ်ပစ်၊ ခဋင်၊ ပလ္လင်၊ ဘဒိုင်းစသော အိပ်ရာနေရာထိုင်ရာ ဟူသမျှသည် မဇ္ဇပိဋ္ဌတို့၌ ပါဝင်ကြကုန်သောကြောင့် အာသန္နိအရကို မဇ္ဇပိဋ္ဌနှင့်ကွင့်ပေသည်။

၁။ အထောင့်၄-ခု ညီစွာပြုသောစတုရန်းအင်းပျဉ်သည် အာသန္နိကမည်၏။

၂။ အလျားထက်ဝက်လွန်သော အနံရှိသော နေရာအထူးသည် အင်းပျဉ်မည်၏။

၃။ အလျားထက်ဝက် အနံရှိသော နေရာ၊ အလျားထက်ဝက်အောက် ယုတ်သော အနံရှိသောနေရာအထူးသည် ညောင်စောင်းမည်၏။

[ကပ္ပိယအကပ္ပိယဒွဲခြမ်းမှုကို နောက်မှဆိုလတ္တံ့။]

သရုပ်အားဖြင့် ခြားနား၍ပြခြင်း

အာသန္တိပုဒ်၌—

အာ-ပုဒ်၊ သဒ-ဓာတ်၊ အ-ပစ္စည်း၊ ဗိန္ဒု၊ လာ၊ ဣတ္ထိ၌-ပစ္စည်း။
[အဘိဓာန်ဋီကာ။]

အာ-ပုဒ်၊ သံ-ပုဒ်၊ ဒါ-ဓာတ်၊ အ-ပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိ၌-ပစ္စည်း။
[အုတ်ကျောင်းဆရာတော်]

ခဋင်ဆိုရာ၌—

ခဋာပုတြ၊ ခဋ၂တေ အာကဗီယတေ သယနတ္ထိကေဟိတိ
ခဋာ။ ခဋ-အာကဗီယံ။
[အဘိဓာန်ဋီကာ]

အတြ၊ ဤညောင်စောင်း ပရိယာယ်၌။ ခဋာပိ၊ ခဋာသဒ္ဒါသည်
လည်း။ အာဂတာ၊ ကျမ်းတပါး၌လာသေး၏-ပေး၊ အိပ်ခြင်းကို အလို
ရှိသောသူတို့သည် တောင့်တအပ်သောကြောင့် ခဋင်ဆိုသည် ဟူလို။
ကြိမ်ခဋင်၊ ပန်းမှန်ခြယ်သောခဋင်ကို ဘဒ္ဒပိဋ၌ဘဒ္ဒသဒ္ဒါကိုယူ၍ မြန်မာ
၌ “ဘဒ္ဒင်” ဆိုသည်။ အထူးကောင်းမြတ်သော ခဋင်-ဆိုလိုသည်။
အာသန္တိပြီး၏။

ပလ္လင်္က

၂။ ပလ္လင်္က၌—

၁။ ပလ္လင်္ကောနာမ အာဟရိမေဟိ ဝါဠေဟိ ကတော ဟောတိ။
“ဘိက္ခုနီဝိဘင်းပါဠိတော်”။

ပလ္လင်္ကောနာမ၊ ပလ္လင်္ကမည်သည်ကား။ အာဟရိမေဟိ၊ ချွတ်ယူရွေ့
ပြောင်းခြင်းငှါ တတ်ကောင်းကုန်သော။ ဝါဠေဟိ၊ သားရဲရှုပ်ရှင်တို့ဖြင့်။
ကတော၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
[ပါဠိတော်အနက်။]

၂။ ပလ္လင်္ကောတိ ပါဒေသု ဝါဠရူပါနိ ထပေတွာကတော။
“စမ္မက္ခန္ဓက၊ သီလက္ခန္ဓ၊ အင်္ဂုတ္တိရ်၊ ဝိနည်း သင်္ဂြိုဟ် အဋ္ဌကထာ”။

ပလ္လင်္ကောတိ၊ ပလ္လင်္ကဟူသည်ကား။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ဝါဠရူပါနိ၊
သားရဲရှုပ်ရှင်တို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ကတော၊ ပြုအပ်သောညောင်
စောင်း အထူးတည်း။
[အဋ္ဌကထာအနက်။]

- ၃။ ဝါဠုရူပါနိတိ အာဟရိမာနိ ဝါဠုရူပါနိ။ အကပ္ပိယရူပါကုလော အကပ္ပိယမဇ္ဈော ပလ္လင်္ကောတိ ဟိ သာရသမာသေ ဝုတ္တံ။ “သာရတ္ထ၊ ဝိမတိ၊ ဝိနယာ လင်္ကာရ၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ အင်္ဂုတ္တိရိဒ္ဓိကာ”။
- ၄။ ဝါဠုရူပါနိတိ အာဟရိမာနိ သိဟဗျဿာဒိဝါဠုရူပါနိ၊ ဝုတ္တပ္ပိဘိက္ခုနိဝိဘဏံ ပလ္လင်္ကောနာမ အာဟရိမေဟိ ဝါဠုဟိကတောတိ။ “သီလက္ခန္ဓံဒ္ဓိကာသစ်”။
- ၅။ ပလ္လင်္ကောတိ ပါဒေသု သံဟာရိမာနိ ဝါဠုရူပါနိ ထပေတွာကတော။ ဧကသ္မိံ ယေဝ ဒါရုမိ ကဋ္ဌကမ္မဝသေန ဆိန္ဒိတွာကတာနိ အသံဟာရိမာနိ တတြဋ္ဌာနေဝ ဝါဠုရူပါနိ ယဿ ပါဒေသု သန္တိ။ ဝေရူပေါ ပလ္လင်္ကော ကပ္ပတိတိ အာဟရိမေနာတိဇ္ဇမိနာဝ ဒီဝိတံ ဟောတိ။ အကပ္ပိယရူပါကုလော အကပ္ပိယမဇ္ဈော ပလ္လင်္ကောတိ သာရသမာသေ ဝုတ္တံ။ “ဝိနိစ္ဆယဒ္ဓိကာ”။

ပလ္လင်္ကောတိ၊ ပလ္လင်္က-ဟူသည်ကား။ ပါဒေသု၊ ခြေတို၌။ သံဟာရိမာနိ။ နေ့ပြောင်းခြင်းငှါ တတ်ကောင်းကုန်သော။ ဝါဠုရူပါနိ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျားသားမဲ့ရှုပ်တို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ကတော၊ ပြုသောနေရာတည်း။ ဧကသ္မိံ ယေဝ ဒါရုမိ၊ တခုသော အခြေသစ်သား၌ ပင်လျှင်။ ကဋ္ဌကမ္မဝသေန၊ သစ်သားကိုထု ဖျပ်သော အမှု၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ထု ဖျပ်၍။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ အသံဟာရိမာနိ၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းငှါ မရအပ်ကုန်သော။ တတြဋ္ဌာနေဝ၊ ထိုအခြေ၌ အမြဲတည်နေသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါဠုရူပါနိ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား သားမဲ့ရှုပ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ပလ္လင်၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို၌။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပလ္လင်္ကော၊ ပလ္လင်သည်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ အာဟရိမေနာတိဇ္ဇမိနာဝ၊ အာဟရိမေန-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်သာလျှင်။ ဒီဝိတံ၊ ပြုတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကပ္ပိယရူပါကုလော အကပ္ပိယမဇ္ဈော ပလ္လင်္ကောတိ၊ အကပ္ပိယရူပါကုလောအကပ္ပိယမဇ္ဈောပလ္လင်္ကော-ဟူ၍။

သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်း

သာရသမာသေ၊ သာရသမာသကျမ်း၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အကပ္ပိယရူ-
ပါကုလော၊ မအပ်သော ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား၊ သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်း
သည်ဖြစ်၍။ အကပ္ပိယော၊ မအပ်သော။ မဇ္ဈော၊ ညောင်စောင်းသည်။
ပလ္လင်္ကော၊ ပလ္လင်္ကမည်၏။

[ဝိနိစ္ဆယဒီကာအနက်။]

ခုဒ္ဒလိက္ခာဒီကာဟောင်း၌လည်း-

ပလ္လင်္ကောနာမ အာဟရိမေဟိ ရူပေဟိ ကတောတိ
ဝုတ္တော။ တတ္ထေဝ သီဟရူပါဒိံ ဒဿေတွာ ကတော ပန
ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိ။ ဟူ၍ဆို၏။

[အနက်လွှမ်းပြီ။]

ဒီကာသစ်ဆရာကား-

ပါဒေသု ဝါဠုရူပါနိ ထပေတွာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ဒီကာ-
ဟောင်းပယ်သည်ဟု-ထင်မှတ်၍ ဒီကာဟောင်းကို မောင်းဝဲ၍ပယ်ပြန်
လေ၏။

ပလ္လင်္ကောနာမ ပါဒေသု ဝါဠုရူပါနိ ထပေတွာ ကတော-
တိ ထပနဿ အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တတ္တာ ထပနဉ္စ ယထာကထပ္ပိ
ဟောတိ။ ယုတ္တိစ န ဟောတိတိ တတ္ထေဝ သီဟရူပါဒိံ
ဒဿေတွာ ကတော ပန ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိတိ ယံ ဒီကာယံ ဝုတ္တံ။
တံ ကိဒိတိဝေဝဒန္တိတိဝက္ခာပဋိက္ခိဝိတဗ္ဗံ။ အကပ္ပိယရူပါကုလော
အကပ္ပိယမဇ္ဈော ပလ္လင်္ကောတိဟိ သာရသမာသေ ဝုတ္တံ။ “၎င်းဒီ-
ကာသစ်”။

ပလ္လင်္ကောနာမ။ လ။ ကတောတိ။ ပလ္လင်္ကောနာမ။ လ။ ဘဟော-ဟူ
၍။ ထပနဿ၊ ထားခြင်းမျှကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ထပနဉ္စ၊ ထားခြင်းမည်သည်လည်း။
ယထာကထပ္ပိ၊ အရှင်အဘေ ၂-ထွေ ၂-ရပ် အမှတ်မရှိသော အခြင်း
အရာအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယုတ္တိစ၊ ထားရုံမျှနှင့်အကပ္ပိယ ဖြစ်
ထိုက်သော ယုတ္တိသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အကြောင်းကြောင့်။ တတ္ထေဝသီဟရူပါဒိံ ဒဿေတွာ ကတောပန
ဝဋ္ဋတိတိဝဒန္တိတိ၊ တတ္ထေဝသီဟရူပါဒိံ ဒဿေတွာ ကတောပနဝဋ္ဋတိ

မဟာသယနဒီပနိကျမ်း

တိဝဒန္တိ-ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဇီကာယံ၊ ဇီကာ၌။ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ကိမိတိ။ အသို့မူ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆိုမည်မောင်းမဲ၍။ ပဋိက္ခိပိ-
 တဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အကပ္ပိယရူပါကုလော အကပ္ပိယမဉ္ဇော
 ပလ္လင်္ကောတိ၊ အကပ္ပိယရူပါကုလော အကပ္ပိယမဉ္ဇောပလ္လင်္ကော-ဟူ၍။
 သာရသမာသေ၊ သာရသမာသကျမ်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

[ဇီကာသစ်အနက်။]

ဇီကာဟောင်းရှုကား--

ပါဒေလု ဝါဠရူပါနိ ထပေတွာ ကတော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ-
 ပါဠိကို ထုတ်ပေသည်လည်းမဟုတ်၊ ပလ္လင်္ကောနာမ အာဟရိမေဟိ
 ဝါဠရူပေဟိကတော- ဟူသော ပါဠိတော်ပါဠိကို ထုတ်ပေသည်။
 တတ္ထေဝသီဟရူပါဒိ ဒသေတွာ ကတောတိ ပန ဝတ္တံ၊ ဝဋ္ဋတိ-ဟုဣတိ
 သဒ္ဓါ၊ ဝတ္တံ၊ သဒ္ဓါနှင့် ဆိုသည်လည်းမဟုတ်၊ ဝိနိစ္ဆယဇီကာကဲ့သို့ ပါဠိ
 တော်၌ အာဟရိမေဟိ-ဟု ဟောဒတင်မူသောကြောင့် ထိုအခြေ၌
 အသေထုလုပ်၍ ထားသော သားရဲရုပ်ရှိရာ၌ အာပတ်မသင့်-ဟူသော
 ဗျတိရေက အနက်ကို ပြဆိုပေသည်။

ဇီကာသစ်ဆရာအလိုကား--

ထပေတွာ ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိသည် အာဟရိမေဟိ ဟူ
 သောပါဠိတော်နှင့် အညီပင်ဖြစ်၍ ပြင်သဒ္ဓိသောပါဠိမဟုတ်၊ ထိုပါဠိ
 အဘိုင်းလားအပ်သော အာဝန္တ၊ ကရုပ်၌သာ အာပတ်သင့်သည်။ အသေ
 ထုလုပ်၍ ထားသော သားရဲရုပ်၌ အာပတ်မသင့်-ဟူ၍ ထိုလိုဂိုပ်ရှိ၏။
 ဇီကာဟောင်းအလိုနှင့် အတူတူပင်။

[ရှုကား-ဘိက္ခုနီတင်္ဂါဒိတော်မှစ၍ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌကထာ၊
 ဇီကာအရုပ်ရုပ်တို့မှာ အာဟရိမေဟိ-ဟူ၍၎င်း၊ အာဟရိမာနိ ဟူ၍
 ၎င်း အာဒိဿနှင့်ပို့ကြသော ပါဠိတို့၏အလိုတည်း။]

ဝိပိရုဒ္ဓိရှုကား--

ပါဠိတော်ရင်း၌ ပါဠိ ၂-လထွန်းကြောင်းကို ပြ၏။
 အသံဟာရိမေဟိ ဝါဠရူပိတိ စ အာဟရိမေဟိ ဝါဠရူပိ
 တိ စ ဒုပိဓော ပါဠော။ ဝိသု ကတွာ ပစ္ဆာ သံယောဇိတေဟိ

သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်း

ဝါဠုဟိတိလိခိတံ။ ယထာ တထာ ဝါဠုရူပေ ဥဋ္ဌာပေတွာ
ကတပါဒံ ပလ္လင်္ကန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ အာနာပတ္တိဝါရေ အသံဟာရိ
မေဟိ ဝါဠုဟိ ကတံ ပရိဘုဉ္ဇတိတိ ဝစနာဘာဝတော။

[အာသန္ဓိသိက္ခာပုဒ်-ဝဇီရဗုဒ္ဓိ။]

ပါဠိတော် ပေတိုဉ်း—

အသံဟာရိမေဟိ-ဟူ၍၎င်း၊ အာဟာရိမေဟိ-ဟူ၍၎င်း ပါဠိ ၂-
ထွေရှိ၏။ အနုဂဏ္ဍိပုဒ်၌ကား-အာဟာရိမေဟိ-ဟူသော နောက်ပါဠိ
သို့လိုက်၍ အသီးအခြား ပြုလုပ်ပြီး၍ နောက်မှအခြေ၌ တပ်သော
သားရဲရုပ်တို့ဖြင့်-ဟု ရေးလျက်ရှိ၏။ အနုဂဏ္ဍိပုဒ် ရေးငြားသော်လည်း
အာနာပတ္တိဝါရ၌ အာနာပတ္တိ အသံဟာရိမေဟိ ဝါဠုဟိ ကတံ ပရိ
ဘုဉ္ဇတိ-ဟူ၍ မထွက်သောကြောင့် အာဂန္တုကရုပ်ပင်ဖြစ်စေ၊ အသေ
ထုလုပ်သော အရုပ်ပင်ဖြစ်စေ၊ ခြေတိုဉ်း ထိုပလ္လင်ကို ခြယ်လယ်မှုကိစ္စ
နှင့်ပြုအပ်သော သားရဲရုပ်ရှိခဲ့လျှင် အကပ္ပိယပလ္လင်ဟူ၍သာ မှတ်ရ
မည်-ဟုလိုသည်။

အာနာပတ္တိဝါရ၌—

အာနာပတ္တိ အာသန္ဓိယာ ပါဒေ ဘိန္ဒိတွာ ပရိဘုဉ္ဇတိ။
ပလ္လင်္ကံဿ ဝါဠု ဘိန္ဒိတွာ ပရိဘုဉ္ဇတိ။
ဟူ၍လာ၏။

ခန္ဓကဉ်းလည်း—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပလ္လင်္ကံဿ ဝါဠု ဘိန္ဒိတွာ ပရိ-
ဘုဉ္ဇတံ။
ဟုလာ၏။

ဤသို့ဘိန္ဒနကြိယာနှင့် လာသည်ကိုထောက်သော် အ-ရဿနှင့်
အဟာရိမေဟိရူပေဟိ-ဟူသောပါဠိ၊ သံသဒ္ဓါနှင့်တကွ အသံဟာရိမေ
ဟိ ရူပေဟိ-ဟူသောပါဠိသည်သာ မှမှန် မှရင်းဖြစ်သင့်သည်။

ဇီကာကြီးတိုဉ်းလည်း—

ဝါဠုရူပါနိတိ အဟာရိမာနိ ဝါဠုရူပါနိ-ဟူ၍၎င်း၊ အသံ-
ဟာရိမာနိ ဝါဠုရူပါနိ-ဟူ၍၎င်း ရှိသင့်သည်။

ပါဒေသု ဝါဠုရူပါနိ ထပေတွာ ကတော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိတို့လည်း-

ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဋီကာပါဠိမှာကဲ့သို့ ဥ-အက္ခရာနှင့်တကွ ဥဋ္ဌာပေတွာက-
တော-ဟု ရှိသင့်သည်။ ထပေတွာ ကတော ဟု ရှိခဲ့အံ့၊ ပြုလုပ်သောအခါ
ကပင် အာဂန္တုကသားရဲရုပ်တို့ကို အခြေ၌ထား၍ပြုသည်ဟု ယုတ္တိမရှိ၊
ပြောင်းရွှေ့၍ ရစကောင်းသော တင်၍ တပ်၍ စွပ်၍ ချိတ်၍ တွယ်ကပ်
၍ထားအပ်သော အာဂန္တုကရုပ်အတွက်ကြောင့်သာ အာပတ်သင့်ရ
မည်။ ထိုအခြေမှာအခိုင်အမြဲ အသေထုလုပ်၍ထားသော သားရဲရုပ်အ
တွက်ကြောင့်ကား-အာပတ်မသင့်ဟူသော အနက်သည်လည်း ယုတ္တိ
မရှိ၊ အသေထုလုပ်သောသားရဲရုပ်ရှိလျှင်သာ အကပ္ပိယဖြစ်သည်။ အာ-
ဂန္တုကရုပ်ရှိရုံမျှနှင့် အာပတ်မသင့်-ဟူ၍သာ ဖြစ်သင့်ရာသည်။

အနုဂဏ္ဍိပုဒ်ဆရာ၊ ဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဆရာတို့
လက်ထက်မှာမှ အာဟရိမ-ဟု အာဒိယ အရှိများလာသည်ဟု ယူရန်
ရှိသည်။ ပါဠိတော်ပါဠိတို့၌၎င်း၊ ဋီကာကြီးပါဠိတို့၌၎င်း အ-ရဿနှင့်
မူရင်းဖြစ်ရာသည်။

ဝါဠုရူပါနိတိ၊ ဝါဠုရူပါနိ-ဟူသည်ကား။ အဟာရိမာနိ။ ဖယ်ရှား
ပြောင်းရွှေ့ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းကုန်သော။ ဝါဠုရူပါနိ၊ အသေထု
လုပ်သော သားရဲရုပ်တို့ကို။ အနက်ဆို။

[အဟာရိမာနိ၊ အသံဟာရိမာနိအတူတူ။]

အဋ္ဌကထာပါဠိတို့လည်း-

ပါဒေသု။ အခြေတို့၌၊ ဝါဠုရူပါနိ။ ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား သားရဲရုပ်
တို့ကို။ ဥဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍။ ပေး။ အောက်၌ပြုဆိုခဲ့သော ထိုအခြေ၌
အသေထုလုပ်သော သားရဲရုပ်ဖြစ်ခဲ့မှု အပ်၏-ဟူသော ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၊
ခုဒ္ဒသိက္ခာ၊ နိကာယများကိုဆင်ခြင်။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိ-

အနာပတ္တိ အသံဟာရိမေဟိ ဝါဠုဟိ ကတံ ပရိဘုဂ္ဂတိ-ဟု အနာ
ပတ္တိဝါရမထွက်သောကြောင့် အာဟရိမေဟိ ဝါဠုဟိ-ပါဠိကိုမလို
ရိပ်ပြ၏။

သုတေသနစာကြည့်တိုက်
သာသနာ့တော်ထွန်းကားပြန်ပွားရေးဦးစီးဌာန
ကမ္ဘာအေး၊ ရန်ကုန်။
သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်း ၂၁

ဆိုရန်ကား—

အနာပတ္တိ အာဟာရိမေဟိ ဝါဠေဟိ ကတံ ပရိဘုဉ္ဇတိ
ဟူ၍လည်းမထွက်၊ ထို့ကြောင့် ဝိဘင်း၌ အသံဟာရိမေဟိ ဝါ-
ဠေဟိ-ပါဌ်ကိုမလိုအပ်-ဆိုရန်မှာ—

အသေမဟုတ်သော အာဂန္တုကရုပ်သည် ထိုပလ္လင်၏
အစိတ်မဟုတ်ရကား-မဆိုသင့်ဟူပေ၊ ဆင်ခြင်၍ယူလေ။

ပလ္လင်ကော်ဘွဲ့။ ။ ပရိ-ပုဒ်၊ အကိ-ဓာတ်။ ပရိပုဗ္ဗော အကိလက္ခဏေ၊
ဏော၊ ဣလောပေါ၊ ရဿ လတ္တိ။
[အဘိဓာန်ဋီကာ။]

ပလ္လင်ကော်ပုဒ်၊ ပရိယကော်ပုဒ်ရုပ်ပြီးသာ ထူးကြံသည်။ ။ ပလ္လင်
ပြီး၏။

ဂေါနက

၃။ ဂေါနက၌—

၁။ ဂေါနကောကိ ဒိဃလောမကော မဟာကောဇဝေါ။

စတုရဂုံလာမိကာနိ ကိရတဿ လောမာနိ။ “စမ္မက္ခန္ဓက၊
သီလက္ခန္ဓ၊ အင်္ဂုတ္တိရိ၊ ဝိနည်းသဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ”။

၂။ ဒိဃလောမကောမဟာကောဇဝေါတိ စတုရဂုံလာမိက
လောမော ကာဠကောဇဝေါ။ “သာရတ္ထ”။

၃။ အင်္ဂုတ္တိရိ အဋ္ဌကထာဟတ္ထာဠက သုတ်အဘွင်း၌လည်း-
ဂေါနကတ္ထတောတိ စတုရဂုံလလောမေန ကာဠကော
ဇဝေန အတ္ထတော။

ဟုလာ၏၊ ဋီကာကြီးအထူးမရှိ။

၄။ ဒိဃလောမကော မဟာကောဇဝေါတိ စတုရဂုံလာမိက
လောမော ကာဠဝဏ္ဏော မဟာကောဇဝေါ။ “သီလက္ခန္ဓ
ဋီကာသစ်”။

၅။ ဂေါနကန္တိ ဒိဃလောမကမဟာကောဇဝံ။ စတုရဂုံလာမိ
ကာနိ ကိရ တဿ လောမာနိ၊ ကာဠဝဏ္ဏော။ “ဝိနိစ္ဆယ
ဋီကာ”။

၂၂

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

၆။ စတုရင်္ဂလဝါဓိကလောမော ကောဇဝေါ ဂေါနကောတိ
ဂုစ္ဆတိ။ “ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာ”။

ဂေါနကောတိ၊ ဂေါနက-ဟူသည်ကား။ ဒီဃလောမကော၊ လက်
၄-သစ်ထက်ရှည်သော အမွှေးရှိသော။ မဟာကောဇဝေါ၊ ကော်
ဇောနက်ကြီးတည်း။ တဿ၊ ထိုဂေါနက ကော်ဇော၏။ လောမာနိ၊
အမွှေးတို့သည်။ စတုရင်္ဂလဝါဓိကာနိ ကိရ၊ လက် ၄-သစ်ထက် လွန်၍
ရှည်ကုန်သတတ်။

[အဗ္ဗကထာအနက်။]

နောက်ပါဌ်တို့၌—

စတုရင်္ဂလလောမေန၊ အမွှေးလက် ၄-သစ်ရှိသော။ ကာဠကော
ဇဝေန၊ မည်းနက်သော ကော်ဇောဖြင့်။ အတ္ထတော၊ ခင်းအပ်သော
ပလ္လင်။

ဂေါနကောပုဒ်၌—

ဂု-သဒ္ဒေ။ ယု၊ သကတ္ထေကော၊ ဥသောတ္တံ။
[အဘိဓာန်ဋီကာ။]

ဤအလိုဒန္တဇ န-နှင့်လို၏။ မုဒ္ဒဇ ဏ-နှင့်စာအရှိများ၏။ သီဟိုဠ်
အဘိဓာန်ဋီကာ၌ နဝယ်နှင့်ရှိ၏။ ။ဂေါနကပြီး၏။

စိတ္တက

၄။ စိတ္တက၌—

၁။ စိတ္တကောတိဝါနစိတြောဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏော “စမ္မက္ခန္ဓ-
က၊ သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာ”။

၂။ စိတ္တကန္တိ ရတနစိတ္တံ ဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏံ။ “အင်္ဂုတ္တိရ်၊
ဝိနည်းသဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ”။

၃။ ဝါနစိတြော ဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏောတိ ဘိတ္တိဆိဒ္ဓါဒိဝသေန
ဝိစိတြော ဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏော။ “သာရတ္ထ”။

၄။ ဝါနစိတြော ဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏောတိ နာနာဝဏ္ဏေဟိ
ဥဏ္ဍာမယသုတ္တေဟိ ဘိတ္တိဆိဒ္ဓါဒိဝသေန ဝါယိတွာ
ကတစိတ္တတ္ထရဏော။ “ဝိမတိ”။

သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်း

၅။ ဝါနဝိစိတြန္တိ ဘိတ္တိဆိဒ္ဓါဒိဝသေန ဝိနနဝိစိတြိ။
“သီလက္ခန္ဓာဒီကာကြီး”။

၆။ ဝါနဝိစိတြန္တိဘိတ္တိဆိဒ္ဓါဒိအာကာရေန ဝါနေန သံသိဗ္ဗနေန ဝိစိတြိ။ “သီလက္ခန္ဓာဒီကာသစ်”။

၇။ စိတ္တကန္တိ ဘိတ္တိဆိဒ္ဓါဒိဝိစိတြိ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ။
“ဝိနိစ္ဆယဒီကာ”။

[ခုဒ္ဒသိက္ခာဒီကာတို့၌လည်း ဤနည်းတူပင်။]

၈။ ရတနစိတ္တန္တိ ဘိတ္တိဆိဒ္ဓါဒိဝသေန ရတန ဝိစိတြိ။
“အင်္ဂုတ္တိရီဒီကာကြီး”။

ဝါနစိတြော ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏောတိ၊ ဝါနစိတြော ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏော ဟူသည်ကား။ နာနာဝဏ္ဏေဟိ၊ အထွေထွေသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဥဏ္ဏာမယသုတ္တေဟိ၊ သိုးမွေးဖြင့် ပြီးသောချည်တို့ဖြင့်။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဓါဒိဝသေန၊ နံရံပေါက်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါယိတွာ၊ ယက်၍။ ကတစိတ္တတ္ထရဏော၊ ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်သောအခင်းတည်း။

[ဝိမတိအနက်။]

ဝါနစိတြန္တိ၊ ဝါနစိတြိ-ဟူသည်ကား။ ဘိတ္တိဆိဒ္ဓါဒိအာကာရေန၊ နံရံပေါက်စသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါနေနသံသိဗ္ဗနေန၊ ချုပ်ခြင်းအမှုဖြင့်။ ဝိစိတြိ၊ ဆန်းကြယ်သောအခင်းတည်း။

[သီလက္ခန္ဓာဒီကာသစ်အနက်၊ အကြွင်းလွယ်ပြီ။]

သိုးမွေးတို့ကို ချည်ပြု၍အထူးထူးသော အဆင်းတို့ဖြင့် ဆိုး၍ယက်သောအခါ မြန်မာတို့ပုဆိုးကဲ့သို့ နံရံပေါက်သဏ္ဍာန် စသည်ဖြင့် အကွက်တော်၍ယက်သော သားမွေးအခင်း၊ “ဝိနည်းဒီကာများအလို”။

ဝါ-တခုခုသော သကလပ်ထည်၊ ကတ္တိပါကည်၊ ဖဲထည်စသော သားမွေးထည်၌ ချည်အမျိုးမျိုး အထည်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ချုပ်ပန်း၊ ကိုက်ပန်းတင်၍ ချုပ်အပ်သော သားမွေးအခင်း။

“သီလက္ခန္ဓာ ဒီကာများအလို”။

ရတနစိတ္တံ-ဟူသော နောက်“အဋ္ဌကထာ”များ၌လည်း ရွှေချည်၊ ငွေချည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ယက်သော သားမွေးအခင်း၊ ဆန်းကြယ်စွာချုပ်သော သားမွေးအခင်း ၂-မျိုးကိုယူလေ။ ဝိနယာလင်္ကာ-ရတနာသဒ္ဓါမပါမရှိ၊ ဝိနယသဒ္ဓါနှင့်ရှိ၏။

ကော်ဇောဆိုသည်ကား။ ။ ငြိရုံခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းအောင်ရုန့်ရင်းသော အတိုင်ချည် အဖောက်ချည်ခံ၍ သိုးမွေးအဆာအမြိတ်ထည့်၍ ခင်းမှုကိစ္စမျှကို ရွယ်၍ယက်သောအခင်းတည်း။

အတ္ထရဏဆိုသည်မှာမူကား။ ။ ကော်ဇောလည်း အတ္ထရဏပင်။ ဝတ်မှု၊ ခြံမှု၊ ရုံမှု၊ ခင်းမှုပြုခြင်းငှါ တတ်ကောင်းအောင် ချောမွေ့သော အတိုင်ချည် အဖောက်ချည်တို့ဖြင့် ယက်အပ်သော သားမွေးအထည်မျိုးတို့ကို အခင်းအကျိုးငှါ တိုင်းတာချုပ်လုပ်သော အခင်းမျိုးသည်လည်းအတ္ထရဏပင်။

[ကောဇဝသဒ္ဓါနှင့်ဆိုရာ၌ ကော်ဇောမျိုးသက်သက်ကိုယူ၊ အတ္ထရဏသဒ္ဓါ၊ ပစ္စတ္ထရဏသဒ္ဓါတို့နှင့်ဆိုရာတို့၌ အလုံးစုံကိုယူလေ။]

ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓိကား--

စိတ္တကခြံသံ့ သစ်ကျား သားရဲရုပ်ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခင်းဟု အနက်ဆို၏။ ဝိကာအတွင်းများနှင့်လည်းမညီ၊ အထက်မှာ လာလတ္တံ့သောဝိကတိအခင်းနှင့်လည်းမထူးကြ၊ အချို့သောစာ၌ ဝါဠစိကြီဟုရှိသောပါဌ်ပျက်ကိုသတိမူမိ၍ ဆိုခြင်းမျှသာ။ ။ စိတ္တကပြီး၏။

ပဋိက

- ၅။ ပဋိကာ-
- ၁။ ပဋိကာတိ ဥဏ္ဏဇေယာ သေတတ္ထရဏော။ “စမ္ပက္ခန္ဓက၊ သီလက္ခန်၊ အင်္ဂုတ္တိ၊ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ် အဋ္ဌကထာ”။
- ၂။ ပဋိကန္တိဥဏ္ဏာမယံသေတတ္ထရဏံ။ “ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဝိကာစုလည်း ဤနည်းပင်။
- ၃။ သေတတ္ထရဏောတိ ဝေလတ္ထရဏော။ သီတတ္ထိကေဟိ သေဝိ-တဗ္ဗန္တာ သေတတ္ထရဏော ဗဟုမုဒုလောမောတိဝိ ဝဒန္တိ။ “သီလက္ခန် ဝိကာသစ်။”

သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်း

ပဋိကာတိ၊ ပဋိကာ-ဟူသည်ကား။ ဥဏ္ဍာမယော၊ သိုးမွေးဖြင့်ပြီး
 သော။ သေတတ္ထရဏော၊ အခင်းဖြူတည်း။
 [အဋ္ဌကထာအနက်။]

သေတတ္ထရဏောတိ၊ သေတတ္ထရဏော-ဟူသည်ကား။ ဓဝလတ္ထရ-
 ဏော၊ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသောအခင်းတည်း။ သီတတ္ထိကေဟိ၊ အအေးကို
 အလိုရှိသောသူတို့သည်။ သေဝိတဗ္ဗတ္တာ၊ နှိပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 သေတတ္ထရဏော၊ အခင်းဖြူသည်။ ဗဟုမုဒုလောမော၊ အလွန်ထူထဲ
 သော နူးညံ့သောအမွှေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။
 [ဋီကာသစ်အနက်။]

ဤ၌လည်း အတ္ထရဏ သဒ္ဓါနှင့်ဆိုသောကြောင့် သကလင်ဖြူ၊
 ကတ္တိပါဖြူ၊ ဖဲဖြူစသော သားမွှေး အထည်ဖြူစုကိုလည်းယူ။ ။
 ပဋိကာပြီး၏။

ပဋုလိကာ

၆။ ပဋုလိကာ၌—

၁။ ပဋုလိကာတိ ဃနပုပ္ဖကော ဥဏ္ဍာမယလောဟိတတ္ထရဏော။
 ယောအာမလကပတ္တောတိပိ ဝုစ္စတိ။ “စမ္မက္ခန္ဓက၊ သီလက္ခန္ဓံ၊
 အင်္ဂုတ္တိရံ၊ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ် အဋ္ဌကထာ”။

၂။ ဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏောတိ ဥဏ္ဍာမယလောဟိတတ္ထရဏော။
 “သာရတ္ထ”။

[ဤသာရတ္ထအလို အချို့သောစမ္မက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာပါဠိမှာ လော-
 ဟိတသဒ္ဓါမပါရိပ်ရှိ၏။ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်မှာလည်း ဤနည်းတူ။]

၃။ ဃနပုပ္ဖကောတိဗဟလရာဂေါ။ “ဝိမတိ”။

၄။ ဃနပုပ္ဖကောတိ သဗ္ဗထာ ပုပ္ဖါကာရ သမ္ပန္နော။ “သီလက္ခန္ဓံ
 ဋီကာသစ်”။

၅။ ပဋုလိကန္တိ ဃနပုပ္ဖကံ ဥဏ္ဍာမယံ လောဟိတတ္ထရဏံ။ ယံ
 အာမလကပတ္တန္တိပိ ဝုစ္စတိ။ “ဝိနိစ္ဆယဋီကာ”။

၆။ ပဋုလိတိ ဃနပုပ္ဖံ ရတ္တအတ္ထရဏံ။ “ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာ
 ဟောင်း”။

၇။ ပဋုလိကာ ဃနပုပ္ဖိကာ။ “၎င်းဋီကာသစ်”။

ပဋုလိကာတိ၊ ပဋုလိကာ-ဟူသည်ကား။ ယနပုပ္ဖကော၊ ထူထပ်သော ပန်းပွင့်ရှိသော။ ဥဏ္ဍာမယလောဟိတတ္ထရဏော၊ သိုးမွေးဖြင့် ပြီးသော အခင်းနီတည်း။ ယော၊ အကြင်အခင်းကို။ အာမလက ပတ္တောတိပိ၊ သျှိသျှားရှက်သဏ္ဍာန်ရှိသော ပန်းရှက်တို့ဖြင့် ပြည့်သည်ဖြစ်၍ အာမလကပတ္တအခင်းဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

[အဋ္ဌကထာအနက်၊]

ယနပုပ္ဖကောတိ၊ ယနပုပ္ဖကော- ဟူသည်ကား။ ဗဟလရာဂေါ၊ ထူထပ်သော ဆိုးရည်ဆေးစွဲမှုရှိသော။

[ဝိမတိအနက်။]

ယနပုပ္ဖကောတိ၊ ယနပုပ္ဖကော-ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗထာ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်။ ပုပ္ဖါကာရသမ္ပန္နော၊ ပန်းပွင့်သဏ္ဍာန်၊ ပန်းရှက်သဏ္ဍာန်နှင့်ပြည့်စုံ၏။

[သီလက္ခန်ဋီကာသစ်အနက်။]

ဤ၌လည်း အတ္ထရဏသဒ္ဓါဖြင့် ကော်ဇောမျိုးနှင့်တကွ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော သကလပ်နီအခင်း၊ ကတ္တိပါနီအခင်း၊ ဖဲနီအခင်းတို့ကို ယူ၊ ဝိမတိအလိုအားဖြင့် ပန်းပြောက်အထူးမပါသော်လည်း တွတ်တွတ် တွေးတွေးနီမြန်းလျှင်ပင် “ယနပုပ္ဖက” ဆိုလိုရိပ်ရှိ၏။ အာမလကပတ္တလက္ခဏာနှင့်ညီမှဟူ။ ။ပဋုလိကာပြီး၏။

တူလိကာ

၇။ တူလိကာ၌—

- ၁။ တူလိကာ ပကတိဟူလိကာယေဝ။ “စမ္မက္ခန္ဓက၊ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ”။
- ၂။ တူလိကာတိ တိဏ္ဍံ တူလာနံ အညတရပုဏ္ဏာ တူလိကာ။ “သီလက္ခန်၊ အင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ”။
- ၃။ ပကတိတူလိကာတိ ရုက္ခတူလ လတာတူလ ပေါဋကီတူလသင်္ခါတာနံ တိဏ္ဍံ တူလာနံ အညတရပုဏ္ဏာ တူလိကာ။ “သာရတ္ထ၊ ဝိနိစ္ဆယဒီကာ”။
- ၄။ တူလိကာတိ တူလပုဏ္ဏာ ဘိသိ။ “ဝိမတိ”။
[ကြွင်းသောဋီကာတို့၌လည်း မထူးကြလှပြီ။]

သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်း

ပကတိတူလိကာတိ၊ ပကတိတူလိကာ-ဟူသည်ကား။ ရုက္ခတူလ-
လတာတူလ ပေါဋကီတူလသင်္ခါတာနံ၊ သစ်ပွင့် သစ်သီးမှ ဖြစ်သော
မို့လဲ၊ နွယ်ပွင့်နွယ်သီးမှ ဖြစ်သောမို့လဲ၊ မြက်ပွင့်မြက်သီးမှဖြစ်သော
မို့လဲဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ တိဏ္ဍိတူလာနံ၊လဲမို့ ၃-မျိုးတို့တွင်။ အည-
တရ ပုဏ္ဏာ၊ တပါးပါးသောလဲမို့ဖြင့် ပြည့်သော။ တူလိကာ၊ လဲအ
ခင်းတည်း။

[သာရတ္တအနက်။]

တူလိကာတိ၊ တူလိကာ-ဟူသည်ကား။ တူလပုဏ္ဏာ၊လဲပြည့်သော။
ဘိသိ၊ ဘုံလျှိုတည်း။

[ဝိမတိအနက်။]

မန္တလေးမြို့တော် အချုပ်တန်းများမှဖြစ်သော မွေရာခေါ်သော
အိပ်ရာအထူးကိုဆိုသည်။ ။တူလိကာပြီး၏။

ဝိကတိကာ

၈။ ဝိကတိကာ၌-

- ၁။ ဝိကတိကာတိ သီဟဗျဿ္ဓာဒိရူပဝိစိတြော ဥဏ္ဏာမယတ္ထ-
ရဏော။ “စမ္ပက္ခန္ဓက၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ အင်္ဂုတ္တိရ၊ ဝိနည်း
သဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ”။
- ၂။ ဝိကတိကာတိ သီဟရူပါဒိဝသေန ဝါ ရတနဝိစိတ္တာ ဝါ
ဂယုတိ။ “ဝိမတိ”။
- ၃။ ဝိကတိတိ သီဟဗျဿ္ဓာဒိရူပဝိစိတြိ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ။
“ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း၊ ဋီကာသစ်”။
- ၄။ သီဟဗျဿ္ဓာဒိရူပေဟိ၊ စိတ္တံဝိကတိကာ ဘဝေ။ “အဘိ
ဓာန်”။

ဝိကတိကာတိ၊ဝိကတိကာဟူသည်ကား။သီဟဗျဿ္ဓာဒိရူပဝိစိတြော၊
ခြင်္သေ့ရုပ်၊ကျားရုပ်အစရှိသော အရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ဥဏ္ဏာ-
မယတ္ထရဏော၊ သိုးမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းတည်း။

[အဋ္ဌကထာအနက်။]

ဝိကတိကာတိ၊ ဝိကတိကာ-ဟူသည်ကား။ သီဟရူပါဒိဝသေနဝါ၊
ခြင်္သေ့ရုပ်စသည်၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ရတနဝိစိတ္တာဝါ၊ ရွှေချည်ငွေချည်စ
သောရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သည်ကို၎င်း။ ဂယုတိယူအပ်၏။
[ဝိမတိအနက်။]

ရွှေချည်ငွေချည်စသော ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သည်ကို ယူခဲ့
သော် အင်္ဂုတ္တိရ်၊ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်တို့ ဘွင့်ကြသော စိတ္တကအခင်းနှင့်
ထပ်မံလျက်ရှိသည်။ စိတ္တက၌ နံရံပေါက်စသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ရတနာ
ဆန်းကြယ်မှုကိုယူ၊ ဤဝိကတိ၌ ခြင်္သေ့ရုပ်စသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ရတနာ
ဆန်းကြယ်မှုကိုယူ၊ ဝါ-စိတ္တက၌ ရတနာချည်တို့ဖြင့် အယက်ဆန်းကြယ်
မှုကိုယူ၊ ဤဝိကတိ၌ ရတနာချည်တို့ဖြင့် ချုပ်ပန်း ကိုက်ပန်းဆန်းကြယ်
မှုကိုယူ၊ ဝိမတိပါဌ်မှာ သီဟရူပါဒိဝသေန ဝါနဝိစိတ္တာဝဂယုတိ- ရှိလို
မည်ထင်သည်။ ဆင်ခြင်။ ။ဝိကတိကာပြီး၏။

ဥဒ္ဒလောမီ, ကေန္တလောမီ

၉-၁၀။ ဥဒ္ဒလောမီ, ကေန္တလောမီ ၂-ပါး၌-

၁။ ဥဒ္ဒလောမီတိ ဧကတော ဥဂ္ဂတလောမံ ဥဏ္ဍာမယတ္ထရ-
ဏံ။ ကေန္တလောမီတိ ဥဘတော ဥဂ္ဂတလောမံ ဥဏ္ဍာမ
ယတ္ထရဏံ။ “စမ္ပက္ခန္ဓက, ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ”။

၂။ ဥဒ္ဒလောမီတိ ဥဘတောဒသံ ဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏံ၊ ဧကစိ
ဧကတော ဥဂ္ဂတပုပ္ဖန္တိပိ ဝဒန္တိ။ ကေန္တလောမီတိ ဧက
တောဒသံဥဏ္ဍာမယတ္ထရဏံ၊ ဧကစိ ဥဘတော ဥဂ္ဂတ-
ပုပ္ဖန္တိပိ ဝဒန္တိ။ “သီလက္ခန်, အင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ”။

[ဝိနိစ္ဆယဋီကာ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာတို့၌ စမ္ပက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာအတိုင်း။]

ဥဒ္ဒလောမီတိ၊ ဥဒ္ဒလောမီတိ- ဟူသည်ကား။ ဧကတော၊ တဘက်
အပြင်မှသာလျှင်။ ဝါ၊ တဘက်အပြင်၌သာလျှင်။ ဝါ၊ တဘက်အဘို့
အားဖြင့်သာလျှင်။ ဥဂ္ဂတလောမံ၊ ထသောအမွှေးရှိသော။ ဥဏ္ဍာမ-
ယတ္ထရဏံ၊ သိုးမွှေးဖြင့်ပြီးသောအခင်းတည်း။ ကေန္တလောမီတိ၊ ကေန္တ
လောမီတိ-ဟူသည်ကား-ဥဘတော၊ ၂-ဘက်အပြင်မှ။ ဝါ၊ ၂-ဘက်

သရုပ်အားဖြင့် မြားနား၍ ပြမြင်

အပြင်၌။ ဝါ။ ၂-ဘက်အဘို့အားဖြင့်။ ဥဂ္ဂတလောမံ၊ ထသောအမွေး ရှိသော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ၊ သိုးမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းတည်း။
[အဋ္ဌကထာအနက်။]

နောက်ပါဌ်တို့၌ ဒသာသဒ္ဓါ၊ ပုပ္ဖသဒ္ဓါတို့လည်း လောမနှင့် အနက် တူ။ ကေစိဆိုသည်ကား- သာရသမာသကျမ်းဆရာ၊ ဥတ္တရဝိဟာရဝါ သီဆရာတို့ကိုဆိုသည်။

ကေစိတိ သာရသမာသာစရိယာ ဥတ္တရဝိဟာရဝါသိနောစ။
[သီလက္ခန္ဓာ၊ အင်္ဂုတ္တိရိဒ္ဓိကာ။]

ကေစိဆိုသော်လည်း အမည်မျှသာကွဲလွဲကြသည်။ အနက်အားဖြင့် ထိုအခင်း ၂-ခုမှတစ်ပါးမဟုတ်ပြီ။

နာမမတ္တမေဝ ဝိသေသော။
[သီလက္ခန္ဓာဒီကာသစ်။]

ယခုကာလ၌ကား- အမွေးတဘက်ရှိသော ကော်ဇောမျိုးကိုသာ မြင်ဘူးရသည်။ အမွေး ၂-ဘက်ရှိသော ကော်ဇောမျိုးကိုမမြင်ဘူးပေ။ ခြုံရုံသောအထည်မျိုး၌သာ အမွေး ၂-ဘက်တက်ကိုမြင်ဘူးရသည်။

ဥဒ္ဓလောမီပုဒ်၌-
ဥဒိတံ ဒွိသု လောမံ ဒသာ ယဿ သာ ဥဒ္ဓလောမီ၊ ဣဿတ္တံ ဒွိတ္တဉ္စ။
[အဘိဓာန်ဒီကာ။]

ဒွိဒသေကဒသာဗျဒ္ဓါလောမီ ကေန္တလောမီနော။
ဟူသော အဘိဓာန်အလိုဤကာရန္တပုလိင်၊ ကျမ်းဂန်တို့အလို ဤ ကာရန္တဣတ္ထိလိင်။ ။ဥဒ္ဓလောမီ၊ ကေန္တလောမီ ၂- ပါးပြီး၏။

ကဋိဿ၊ ကောသေယျ

၁၁-၁၂။ ကဋိဿ၊ ကောသေယျ ၂-ပါး၌-

- ၁။ ကဋိဿန္တိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတံ ကောသေယျကဋိဿမယံ ပစ္စတ္တ- ရဏံ။ ကောသေယျန္တိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတံကောသေယျ သုတ္တ- မယံ ပစ္စတ္တရဏံ။ “စမ္မက္ခန္ဓက၊ ဝိနည်းသဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ”။
- ၂။ ကောသေယျန္တိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတမေဝ ကောသေယျ သုတ္တ- မယံပစ္စတ္တရဏံ။ “သီလက္ခန္ဓာ၊ အင်္ဂုတ္တိရိဒ္ဓိအဋ္ဌကထာ”။

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

၃။ ကောသေယျ ကဋိဿမယန္တိ ကောသေယျ ကသဋ္ဌမယံ။
“သီလက္ခန္ဓာဒီကာကြီး၊ သာရတ္ထ”။

၄။ ကောသေယျ ကဋိဿမယန္တိ ကောသေယျသုတ္တာနံ အန္တရာ
သုဝဏ္ဏ မယသုတ္တာနိ ပဝေသေတွာ ဝိတံ။ သုဝဏ္ဏသုတ္တံ ဟိ
ကဋိဿံ ကသဋ္ဌန္တိစ ဝုစ္စတိ။ တေနော ကောသေယျကဋိဿ-
မယန္တိ ကောသေယျ ကသဋ္ဌမယန္တိ အာစရိယ ဓမ္မပါလတ္ထေ-
ရေန ဝုတ္တန္တိ ဝဒန္တိ။ “ဝိမတိ၊ သီလက္ခန္ဓာဒီကာသစ်”။

၅။ ကဋိဿန္တိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတံ ကောသေယျ ကသဋ္ဌမယပစ္စတ္တ-
ရဏံ။ ကောသေယျ ကဋိဿမယန္တိ ကောသေယျ ကသဋ္ဌမ-
ယန္တိ အာစရိယ ဓမ္မပါလတ္ထေရေန ဝုတ္တံ။ ကန္တိတကောသေ-
ယျပုဋိတန္တိ အတ္ထော။ “ဝိနိစ္ဆယဒီကာ”။
[ခုဒ္ဒသိက္ခန္ဓာဒီကာ ၂-စောင်ကား-စမ္မက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာအား တိုင်း။]

ကဋိဿန္တိ၊ ကဋိဿံ-ဟူသည်ကား။ ရတနပရိသိဗ္ဗိတံ၊ ရှေ့ချည်၊
ငွေချည်တို့ဖြင့် ပတ်လည်ဝန်းကျင် အပြင်နှံစပ် ချပ်ချယ်အပ်သော။
ဝါ၊ ရှေ့ပြား၊ ငွေပြား စီထားချက် လိမ်းကျံအပ်သော။ ကောသေယျ-
ကဋိဿမယံ၊ ပိုးချည်အကြမ်းဖြင့်ပြီးသော။ ဝါ၊ ပိုးချည်အတွင်း ရှေ့ချည်
သွင်း၍ ယက်ခြင်းအမှုဖြင့်ပြီးသော။ ဝါ၊ ပိုးချည်၊ ကဋိဿခေါ် လျော်
ချည် ၂-မျိုးဖြင့်ပြီးသော။ ပစ္စတ္တရဏံ၊ အပေါ်လွှမ်းအောင်းတည်း။

ရတနပရိသိဗ္ဗိတံ၌-

၁။ ပဌမအနက်ကား ရတနပရိသိဗ္ဗိတန္တိ ရတနေဟိ သံသိဗ္ဗိတံ-
ဟူသော သီလက္ခန္ဓာဒီကာသစ်အလို။

၂။ ဒုတိယအနက်ကား-ရတနပရိသိဗ္ဗိတန္တိ သုဝဏ္ဏလိတ္တံ၊ ဟူသော
ဝိမတိအလို။

ရှေ့လိမ်းကျံမှုမည်သည် အင်း အရံမျိုးနှင့် လျော်ခွင့် မရှိရကား
ဝိမတိကို ကေမိဆိုလေ၏။

သုဝဏ္ဏလိတ္တန္တိကေမိ။ “သီလက္ခန္ဓာဒီကာသစ်။”

သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်း

ကောသေယျကဋိဿမယံ၏ ၃-နက်တွင်--

၁။ ပဌမအနက်ကား-ကောသေယျကသဋ္ဌမယံ-ဟူသောအတွင်ကို မြော်သည်။ ဥစ္ဆုရသော၊ ကြံရည်။ ဥစ္ဆုကသဋ္ဌော၊ ကြံတတ်ဟူသကဲ့သို့ တည်း။ အညွန့်သားကိုထုတ်ပြီးနောက် အကြမ်းကိုကသဋ္ဌဆိုသည်။ ပိုးချည်အကြမ်းအချော ၂-မျိုးတွင် အကြမ်းဖြင့်ပြီးသော အခင်းဆိုလို သည်။

၂။ ဒုတိယအနက်ကား-ကောသေယျသုတ္တာနံ အန္တရာ သုဝဏ္ဏမယ သုတ္တာနိ ပဝေသတွာ ဝိတံ၊ သုဝဏ္ဏသုတ္တံ ဟိ ကဋိဿံကသဋ္ဌန္တိ စ ဝုစ္စတိ- ဟူသော ဝိမတိ၊ သီလက္ခန္ဓာဒီကာသစ်တို့အလို။ ကဋိဿသည် ရှေ့ချည်မှန် ခဲ့အံ့။ ထိုချည်ဖြင့်ပင်လျှင် အကပ္ပိယကိစ္စ ပြီးစီးလေရကား- အကပ္ပိယ အကျိုးငှါ ရတနပရိသိဗ္ဗိတံ-ဟူသောပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာဆိုခွင့်မရှိ၊ ရှေ့ ချည်ကို ကဋိဿခေါ်သည်။ ကသဋ္ဌခေါ်သည် ဟူ၍လည်း ကျမ်းဂန်မရှိ၊ ဆင်ခြင်ရန်။

၃။ တတိယအနက်ကား-ကောသိယသုတ္တ ကဋိဿဝါကေဟိ ပက တံ အတ္ထရဏံ ကဋိဿံနာမ-ဟူသော အဘိဓာန်ဒီကာအလို။ ထိုကို သီလက္ခန္ဓာဒီကာသစ်၌ ကေစိ-ဟူ၏။

ကောသေယျန္တိ၊ ကောသေယျ-ဟူသည်ကား။ ရတနပရိသိဗ္ဗိတံ၊ ရှေ့ချည်၊ ငွေချည်တို့ဖြင့် ပတ်လည်ဝန်းကျင် အပြင်နွဲ့စပ်ချုပ်ချယ်အပ် သော။ ကောသေယျသုတ္တမယံ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ပြီးသော။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ အပေါ် လွှမ်းအခင်းတည်း။

[အဋ္ဌကထာအနက်။]

ပိုးချောကို ယက်သောပုဆိုး၊ အင်္ကျီ၊ ထမီ၊ တဘက်စသော ပိုးထည် တို့ကို ပြုလုပ်သော အခင်းမျိုးတို့ကိုလည်းယူလေ။ ဤအခင်း ၂-မျိုး၌ ရတနပရိသိဗ္ဗိတံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ရှေ့ချည်ငွေချည်နှင့်ရော၍ ယက် အပ်သော ပိုးကြမ်း၊ ပိုးချော အထည်များကိုလည်း သပြိုဟ်။ ပိုးချည်ဖြင့် ပြီးသော ဖဲကတ္တိပါတို့ကို ကဋိဿ ဆိုသည်ဟူကြကုန်၏။

ကဋိဿ-ပုဒ်ပြီးကိုအဘိဓာန်ဒီကာ၌မဆို၊ ကျမ်းဂန်တို့မှာ အချို့စာ ၌ မုဒ္ဒဇ ငှ-တလုံးနှင့်ရှိ၏။ အဘိဓာန်၌ကား-အရိယာသာမည ဝါယာ

ပဌမ,တတိယ ၂-ပါးတွင် ဒွေဘော်သင့်ချည်း မြင်သောကြောင့် မုဒ္ဓဇ
ဇု-ဒွေဘော်နှင့်သာရှိရမည်။ ။ကဋိဿ, ကောသေယျ ၂-ပါးပြီး၏။

ကုတ္တက

၁၃။ ကုတ္တက၌-

ကုတ္တကန္တိ သောဠသန္တိ နာဇုကိတ္တိနံ ဌတွာ နစ္စယောဂံ
ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ။

[စမ္မက္ခန္ဓက, သီလက္ခန္ဓ, အင်္ဂုတ္တိရ, ဝိနည်းသဂြိုဟ် အဋ္ဌကထာ,
ဝိနိစ္ဆယဋီကာ, ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာ။]

ကုတ္တကန္တိ၊ ကုတ္တက-ဟူသည်ကား။ သောဠသန္တိ၊ တကျိပ်ခြောက်
ယောက်ကုန်သော။ နာဇုကိတ္တိနံ၊ ကချေသည်မတို့၏။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။
နစ္စယောဂံ၊ က-စလောက်သော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ၊ သိုးမွေးဖြင့်ပြီး
သောအခင်းတည်း။

[အဋ္ဌကထာဋီကာအနက်။]

အဘိဓာန်၌ ဥဒ္ဒလောမီ, ကေန္တလောမီ အခင်း ၂-ပါးသည်ပင်
လျှင် ကချေသည်တကျိပ်ခြောက်ယောက် က-စလောက်အောင်ကျယ်ခဲ့
မှု-ကုတ္တကဟူ၏။

တဒေဝ သောဠသိတ္တိနံ၊ နစ္စယောဂံ ဟိ ကုတ္တကံ။
[အဘိဓာန်။]

တဒေဝ၊ ထိုဥဒ္ဒလောမီ, ကေန္တလောမီ အခင်း ၂-ပါးသည်ပင်လျှင်
ပေး၊ သီလက္ခန္ဓာကာသစ်မှလည်း-တံပန ဥဒ္ဒလောမီ ကေန္တလောမီ
ပိသေသမေဝ-ဟုဆို၍ အဘိဓာန် ဝါထာကိုဆောင်၏။

ကုတ္တကပုဒ်၌-

ကရောန္တိတ္ထေနန္တိ ကုတ္တကံ၊ ကရ-ကရဏေ၊ တော၊
အာယု၊ သကတ္ထေ ကော၊ ဘုဇာဒိ၊
[အဘိဓာန်ဋီကာ။]

ဤအလို ဒန္တဇ တ-ဒွေဘော်နှင့်လို၏။ ကျမ်းဝန်တို့၌ မုဒ္ဓဇ ဇု-ဒွေ
ဘော်များ၏။ ။ကုတ္တကပြီး၏။

သရုပ်အားဖြင့် ကြားနား၍ပြခြင်း

ဟတ္ထတ္ထရ၊ အဿတ္ထရ၊ ရထတ္ထရ

၁၄-၁၅-၁၆။ ဟတ္ထတ္ထရ၊ အဿတ္ထရ၊ ရထတ္ထရ ၃-ပါး၌-

- ၁။ ဟတ္ထတ္ထရ အဿတ္ထရတိ ဟတ္ထိအဿပိဋ္ဌိသု အတ္ထရဏာဝေ။ ရထတ္ထရေပိ ဒေသဝနယော။ “စမ္မက္ခန္ဓက၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ”။
- ၂။ အင်္ဂုတ္တိရိအဋ္ဌကထာ၌ကား-ဟတ္ထတ္ထရဒယော ဟတ္ထိပိဋ္ဌာဒိသု အတ္ထရဏာဝေ။ ဟတ္ထိရူပါဒိနိ ဒသေတွာ ကတအတ္ထရဏာစ-ဟူ၏။
- ၃။ ဟတ္ထိပိဋ္ဌေ အတ္ထရဏံ ဟတ္ထတ္ထရံနာမ။ အဿတ္ထရရထတ္ထရေသုပိ ဒေသဝနယော။ “ဝိနိစ္ဆယဋီကာ”။
- ၄။ ဟတ္ထိအဿရထတ္ထရ တေသံ ဥပရိ အတ္ထရဏကအတ္ထရဝ။ “ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း”။
- ၅။ ဟတ္ထိနော စ အဿာ စ ရထာ စာတိ ဒ္ဒန္ဓော။ တေသံ ပိဋ္ဌိသု အတ္ထရတိ တပုရိသော။ “ဋီကာသစ်”။

ဟတ္ထတ္ထရဒယော၊ ဟတ္ထတ္ထရ-စသည်တို့မည်သည်ကား။ ဟတ္ထိပိဋ္ဌာဒိသု၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းစသည်တို့၌။ အတ္ထရဏာဝေ၊ ခင်းအပ်သောအခင်းတို့ပင်တည်း။ ဟတ္ထိရူပါဒိနိ၊ ဆင်ရုပ်စသည်တို့ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ ကတအတ္ထရဏာစ၊ ပြုအပ်သော အခင်းတို့သည်လည်း။ ဟတ္ထတ္ထရဒယော၊ ဟတ္ထတ္ထရစသည်မည်ကုန်၏။

[အင်္ဂုတ္တိရိအဋ္ဌကထာအနက်၊ အကြွင်းပါဌ်စုအနက်လွှမ်းပြီး]

ထို ၃-ပါးတို့တွင် ဟတ္ထတ္ထရ အခင်းကိုမဟာပိဋ္ဌိယကော်စော-ဟူ၍လည်းလာ၏။

မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝန္တိ ဥဏ္ဍာမယော ပါဝါရသဒိသော ကောဇဝေ။

[ဝိဝရက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။]

မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝန္တိ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိသု အတ္ထရိတဗ္ဗကာယ မဟာပိဋ္ဌိယန္တိ လဒ္ဓသမညံ စတုရင်္ဂလပုပ္ဖံ ကောဇဝံ။

[သာရတ္ထ၊ ဝိမတိ။]

တနည်း-

ဟတ္ထတ္ထရ၊ ဆင်ကုန်းနှီး။ အဿတ္ထရ၊ မြင်းကုန်းနှီး။ ရထတ္ထရ၊ ရထားအခင်း-ဟူ၍ ဓမ္မသေနာပတိမောင်းထောင်ဆရာတော်၊ အုဋ္ဌကျောင်းဆရာတော်တို့ ဆိုသောအနက်အတိုင်း ဆင်ကျောက်ကုန်း၊ မြင်းကျောက်ကုန်း၊ ရထားခွင်တို့နှင့်တိုင်း၍ ချုပ်လုပ်အပ်သော လဲသွတ်သော ဆင်ကုန်းနှီး၊ မြင်းကုန်းနှီး၊ ရထားပေါ်၌ ခင်းသော လက် ၃-သစ်၊ ၄-သစ် ထူသော ရထားအခင်းတို့ကို ဟတ္ထတ္ထရစသည်ယူ။

မဟာပိဋိယမှာ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌ ခင်းလောက်သော ဂေါနက ကော်စောစသည်ကိုယူ။ မဟန္တံ ပိဋံ အဿာတိ မဟာပိဋိယံ-ပြု၍ ညောင်စောင်းပမာဏထက် ကျယ်သောအပြင်ရှိသော ကော်စောကြီး မျိုး-ဟူ၍လည်းဆိုသင့်၏။ ။ဟတ္ထတ္ထရ၊ အဿတ္ထရ၊ ရထတ္ထရ ၃-ပါးပြီး၏။

အဇိနပဝေဏီ

၁၇။ အဇိနပဝေဏီ၌-

- ၁။ အဇိနပဝေဏီတိ အဇိနစမ္မေဟိ မဉ္ဇုပ္ပမာဏေန သိဗ္ဗိတွာ ကတပဝေဏီ။ “အဋ္ဌကထာ ၄-ကျမ်း”။
- ၂။ အဇိနစမ္မေဟိတိ အဇိနမိဂစမ္မေဟိ တာနိ ကိရ စမ္မာနိ သုခုမတရာနိ။ တသ္မာ ဒုပဋ္ဌ တိပဋ္ဌာနိ ကတွာ သိဗ္ဗန္တိ။ တေန ဝုတ္တံ အဇိနပဝေဏီတိ။ “သာရတ္ထ သီလက္ခန်၊ အင်္ဂုတ္တိရိယိကာ”။
- ၃။ ဥပဂ္ဂပရိ ထကပတွာ သိဗ္ဗနဝသေန ဟိ သန္တတိဘူတာ ပဝေဏီတိ ဝုစ္စတိ။ “သီလက္ခန်ယိကာသစ်”။
- ၄။ အဇိနမိဂစမ္မာနံ အတိသုခုမတ္တာ ဒုပဋ္ဌ တိပဋ္ဌာနိ ကတွာ သိဗ္ဗန္တိတိ ဝုတ္တံ အဇိနပဝေဏီတိ။ “ဝိမတိ”။
- ၅။ အဇိနပဝေဏီနာမ အဇိန စမ္မေဟိ မဉ္ဇုပ္ပမာဏေန သိဗ္ဗိတွာ ကတာ ပဝေဏီ။ တာနိ ကိရ စမ္မာနိ သုခုမတရာနိ။ တသ္မာ ဒုပဋ္ဌ တိပဋ္ဌာနိ ကတွာ သိဗ္ဗန္တိ။ တေန ဝုတ္တံ အဇိနပဝေဏီတိ။ “ဝိနိစ္ဆယဒီကာ”။

သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်း

အဇိနပဝေဏီတိ၊ အဇိနပဝေဏီ-ဟူသည်ကား။ အဇိနစမ္မေဟိ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့်။ မဇ္ဇပ္ပမာဏေန၊ ညောင်စောင်းပမာဏ အားဖြင့်။ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍။ ကတပဝေဏီ၊ ပြုအပ်သော အခင်းအဘွဲ့တည်း။ ဝါ၊ အခင်းအလျဉ်တည်း။

[အဋ္ဌကထာအနက်။]

အဇိနစမ္မေဟိတိ၊ အဇိနစမ္မေဟိ-ဟူသည်ကား။ အဇိနမိဂစမ္မေဟိ၊ အဇိနမည်သော သား၏အရေတို့ဖြင့်။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ တာနိစမ္မာနိ၊ ထိုအရေတို့သည်။ သုခုမတရာနိ၊ အလွန်နူးညံ့ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုပဋ္ဌ တိပဋ္ဌာနိ၊ ၂-ထပ် ၃-ထပ်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သိဗ္ဗန္တိ၊ ချုပ်ကြကုန်သတတ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဇိနပဝေဏီတိ၊ အဇိနပဝေဏီ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

၂-ထပ် ၃-ထပ်ဘွဲ့မှုရှိသောကြောင့် ပဝေဏီခေါ်သည်-ဟူလို။

[သာရတ္ထအနက်။]

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဥပရူပရိ၊ အဆင့်ဆင့်။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ သိဗ္ဗနဝသေန၊ ချုပ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ သန္တတိဘူတာ၊ အစဉ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ပဝေဏီတိ၊ ပဝေဏီ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

[ဋီကာသစ်အနက်။]

အဇိနပဝေဏီကဒလိ၊ မိဂပ္ပဝရအတ္ထရာ။

[ခုဒ္ဒသိက္ခာ။]

ဤ၌- အဇိနပဝေဏီ စ ကဒလိဒိဂပဝရအတ္ထရဉ္စ-ဟုဒွန်ပြု၊ ဗဟုဝုစချ။

ဋီကာဟောင်း၌ကား-

ထို ၂-ပုဒ်ကို အတ္ထရ-ပုဒ်နှင့် တတိယာတပ္ပုရိသ်လုပ်၏။ ယင်းကို ဋီကာသစ်ပယ်လေပြီ။ ၎င်းဋီကာသစ်အလိုကား- ဒွန်ပုဒ်မဟုတ်၊ အဇိနပဝေဏီတပုဒ်၊ ကဒလိမိဂပဝရအတ္ထရတပုဒ် ဧကဝုစနှင့်ရှိလို၏။ ။ အဇိနပဝေဏီပြီး၏။

မဟာသယနဝိပနိကျမ်း

ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏ

၁၀။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏ၌—

ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏန္တိ ကဒလိမိဂစမ္ပိနာမအတ္ထိ၊ ဟေ
န ကတံ ပဝရပစ္စတ္တရဏံ၊ ဥတ္တမ ပစ္စတ္တရဏန္တိ အတ္ထော။ တံ
ကိရ သေတဝတ္ထဿ ဥပရိ ကဒလိမိဂစမ္ပိ ပတ္ထရိတွာ သိဗ္ဗိတွာ
ကရောန္တိ။

“စမ္ပိ ဗုဒ္ဓက၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ အင်္ဂုတ္တိရံ၊ ဝိနည်းသဂြိုဟ် အဋ္ဌကထာ”။
[ကြွင်းသောဋီကာများ၌ အထူးမရှိလှပြီ။]

ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏန္တိ၊ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏ ဟူသည်
ကား။ ကဒလိမိဂစမ္ပိနာမ၊ ဝံပိုင်မည်သော သား၏ အရေမည်သည်။
အတ္ထိ၊ ၎င်း၊ တေန၊ ထိုဝံပိုင်ရေဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပဝရပစ္စတ္တရ
ဏံ၊ မြတ်သောအခင်းတည်း။ ဥတ္တမပစ္စတ္တရဏံ၊ မြတ်သောအခင်း
တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်
ကား။ ဟံ၊ ထိုအခင်းကို။ သေတဝတ္ထဿ၊ အဝတ်ဖြုတ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်
၌။ ကဒလိမိဂစမ္ပိ၊ ဝံပိုင်မည်သော သား၏အရေကို။ ပတ္ထရိတွာ၊ ခင်း
၍။ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်၍။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်သတတ်။

[အဋ္ဌကထာအနက်။]

ကဒလိမိဂေါတိ မဗ္ဗာရာကာရဒဂေါ။ ဟဿ စမ္ပေန ကတံ
ပဝရပစ္စတ္တရဏံ။ ပ။ တသ္မာ သုဒ္ဓမေဝ ကဒလိမိဂစမ္ပိ ဝဋ္ဋတိတိ
ဝဒန္တိ။

[သီလက္ခန္ဓာဋီကာသစ်။]

မဗ္ဗာရာကာရဒဂေါ။ အိမ်ကြောင်နှင့် တူသော သဏ္ဍာန်ရှိသော
သားတည်း။ ပေ။

ဝံပိုင်ရေသည် အကပ္ပိယမဗ္ဗုဗ္ဗိမလေရကား-သုဒ္ဓမေဝကဒလိမိဂစမ္ပိ
ဝဋ္ဋတိ-ဟူသည်ကိုဆင်ခြင်။ ။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏပြီး၏။

သဉ္ဇရစ္ဆ

၁၉။ သဉ္ဇရစ္ဆ၌—

၁။ သဉ္ဇရစ္ဆ၌ သဟ ဉ္ဇရစ္ဆဒေန၊ ဥပရိဗဒ္ဓေန ရတ္တဝိတာ
နေန သဒ္ဓိန္တိ အတ္ထော။ “စမ္ပိ ဗုဒ္ဓက၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ အင်္ဂုတ္တိရံ၊
ဝိနည်း သဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ”

သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍မြခြင်း

၂။ ဥတ္တရံ ဥပရိဘာဂံ ဆာဒေတီတိ ဥတ္တရစ္ဆဒေါ။ “သာရတ္ထ၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ အင်္ဂုတ္တိရံ၊ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ”။

သဟဥတ္တရစ္ဆဒေနာတိ သဥတ္တရစ္ဆဒံ-ပြု။

ယံအာသနံ၊ အကြင်နေရာသည်။ ဥတ္တရစ္ဆဒေန၊ အထက်၌မိုးအပ်သော ဗိတန်နီ မျက်နှာကြက်နီနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ တံအာသနံ၊ ထိုနေရာသည်။ သဥတ္တရစ္ဆဒံ၊ သဥတ္တရစ္ဆဒမည်၏။

[အထက်၌ ဗိတန်နီကြက်၍ မိုး၍ ထားအပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ရ၏။]

ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌-

ဟေဋ္ဌာရတ္တဝိတာနဿာတိ ကုသုမ္ဘာဒိရတ္တဿ လောဟိ-
တဝိတာနဿ ဟေဋ္ဌာ ကပ္ပိယပစ္စတ္တရဏေဟိ အတ္တတံ အာသ-
နဉ္စ နဝဇ္ဇတိ။

ဟုအာသနသဒ္ဓါနှင့်လာပေ၏။ အာသနဆိုသည်လည်း ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တည်း။

ထို့ကြောင့် တိကနိပါတ်၌-

တတြဿ ပလ္လင်္ကော ဂေါနကတ္ထတော ပဋိကတ္ထတော ပဌ-
လိကတ္ထတော ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏတ္ထတော သဥတ္တရစ္ဆ
ဒေါ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနော။

ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။

တတြ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ ဂေါနကတ္ထတော၊ ဂေါနကအောင်းဖြင့် ခင်းအပ်ထသော။ ပဋိကတ္ထတော၊ ပဋိကာအောင်းဖြင့် ခင်းအပ်ထသော။ ပဌလိကတ္ထတော၊ ပဌလိကာအောင်းဖြင့် ခင်းအပ်ထသော။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏတ္ထတော၊ ဝံပိုင်ရေအုပ်သော မြစ်သောအောင်းဖြင့်လွှမ်းအပ်ထသော။ သဥတ္တရစ္ဆဒေါ၊ အထက်၌ ဖြန့်ကြက်အုပ်မိုးသော ဗိတန်နီမျက်နှာကြက်နီလည်းရှိထသော။ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာနော၊ ခြေရင်း ခေါင်းရင်း ၂-ဌာန၌ ထားအပ်သော ခြေအုံးနီ၊ ခေါင်းအုံးနီလည်းရှိထသော။ ပလ္လင်္ကော၊ ပလ္လင်သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။

[ပါဠိတော်အနက်။]

ဤပါဠိတော်၌ သဗ္ဗတ္တရစ္ဆဒေါ၊ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာနော-
ဟူသော ဩကာရန္တပုလ္လိင် ၂- ပုဒ်၏အရသည် ပလ္လင်္ကောပေတည်း။
ထို့ကြောင့် ၂- ပုဒ်လုံးကို အညပဒတ္တသမာသံဝိဂြိုဟ်ဆို၍ ပလ္လင်ကို
အည-ပုဒ်အရယူ။

ထို့အတူ သဗ္ဗတ္တရစ္ဆဒံ၊ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ- ဟူသော
ဝိနည်းပုဒ်တို့၌လည်း ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို အညပုဒ်အရယူ၊
နောက် ဥဘတောလောဟိတကူပဓာန- ပုဒ်အတွင်း၌လည်း မဇ္ဇဿ-
ဟူ၍တွင်ဆိုလတ္တံ့။

ခုဒ္ဒသိက္ခာဒူကာသစ်ကြောင်း—
သလောဟိတ ဝိတာနန္တိတေ ဥဘတောရတ္တပဓာနကန္တိ ဣမဿ
ဝိသေသနံ။
ဟုဆို၏။

ဤအလို-ရှေးပုဒ်ကို သဟ ဥတ္တရစ္ဆဒေနာတိ သဗ္ဗတ္တရစ္ဆဒံ-ပြု၍
အုံးနီ ၂-ခုကို အညပုဒ် အရယူလို၏။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာန-
ပုဒ်ကိုလည်း ဥတ္တရပဒတ္တသမာသံပြုလို၏။ အထက်၌ ကြက်မိုးသော
ဗိတာနံနိ ရှိသောအုံးနီ ၂-ခုဆိုလို၏။ အောက်ကပြခဲ့ပြီးသော ပါဠိ
တော်သည်နှင့်မတူ။ အဋ္ဌကထာ၌လည်း ဗိတာနံနိကိုအကပ္ပိယ အခင်း
နှင့် ဘက်တွဲ၍သာစီစစ်၏။ အုံးနီနှင့် ဘက်တွဲ၍ မစီစစ်။ ဗိတာနံနိသာရှိ
၍ အုံးနီ ၂-ခုမရှိသော် ဘယ်သို့၊ အုံးနီ ၂-ခုသာရှိ၍ ဗိတာနံနိမရှိခဲ့
သော် ဘယ်သို့-ဟုအဆိုမရှိ။ ထို့ကြောင့် ထိုဋီကာကိုဆင်ခြင်။ ။
သဗ္ဗတ္တရစ္ဆဒံ၌၏။

ဥဘတောလောဟိတကူပဓာန

၂၀။ ဥဘတောလောဟိတ ကူပဓာနံ—
ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနန္တိ သီသုပဓာနဉ္စ ပါဒုပဓာ
နဉ္စာတိ မဇ္ဇဿ ဥဘတော လောဟိတကံ ဥပဓာနံ။
[စမ္ပကုန္ဒက၊ သီလပုဒ်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ။]
ဋီကာတို့၌လည်း ဤနည်းတူပင် တွင်ကြကုန်၏။

ဋီကာ တို့၌ စိစစ်ချက်

ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနန္တိ၊ ဥဘဘောလောဟိတကူပဓာနံ-
 ဟူသည်ကား။ သီသုပဓာနဉ္စ၊ ခေါင်းအုံး၎င်း။ ပါဒုပဓာနဉ္စ၊ ခြေအုံး၎င်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မဇ္ဇဿ၊ ညောင်စောင်း၏။ ဥဘတော၊ ခေါင်းရင်း၊ ခြေ
 ရင်း ၂-၄ နှစ်။ လောဟိတကံ၊ နီသော။ ဥပဓာနံ၊ အုံးတည်း။
 [အဋ္ဌကထာအနက်။]

သရုပ်မျှကိုသာ ထုတ်ပြတော်မူသည်။ ဝိဂြိုဟ်မှာမူကား—
 ဥဘောသု ငှာနေသု ထပိတာနိ လောဟိတာနိ ဒွေ ဥပဓာ-
 နာနိ တေဿာတိ-ဟုပြုလေ။ ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓလည်း ဗဟုဗြဟ္မိဟိ
 အနက်ဆိုပေ၏။ ။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ ပြီး၏။
 သရုပ်အားဖြင့်ခြားနား၍ပြခြင်းပြီး၏။

၅-ဋီကာတို့၌ စိစစ်ချက်

ယခုအခါဋီကာတို့၌ စိစစ်ဘွယ်ကို အတန်ငယ်ပြဆိုဦးအံ့။
 ဒီဃနိကာယအဋ္ဌကထာယံ ပန ထပေတွာ တူလိကံ သဗ္ဗာ-
 နေဝဂေါနကာဒိနိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိ ဝဋ္ဋန္တိတိ ဝုတ္တံ။
 [သီလက္ခန္ဒအဋ္ဌကထာ။]

ဒီဃနိကာယအဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ဒီဃနိကာယ်မဟာ အဋ္ဌကထာ
 ရင်း၌ကား။ ပေး။

ဤဝါကျမှာ အချို့စာ၌ နဝဋ္ဋန္တိ-ရှိ၏။ အချို့စာ၌ ဝဋ္ဋန္တိ-ရှိ၏။
 ဋီကာတို့ ဘွင့်ချက်အလို န-မရှိသောဝဋ္ဋန္တိသာရှိလို၏။ ပဋိက္ခိတ္တပါဠိ
 တော်ကြီးကို ဘွင့်သော မဟာအဋ္ဌကထာဆရာသည် ရတနာချုပ်
 လျက်ပင် အပ်၏ဟုမဆိုတန်ရာ၊ ထို့ကြောင့်—

ကဋ္ဌိယဉ္စ ကောသေယျဉ္စ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိ နဝဋ္ဋန္တိ၊
 သုဒ္ဓါနိ ဝဋ္ဋန္တိ။
 ဟူသောခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဟောင်းမှာ ရှိသောပါဠိကဲ့သို့—
 သဗ္ဗာနေဝ ဂေါနကာဒိနိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိ နဝဋ္ဋန္တိ၊
 သုဒ္ဓါနိ ဝဋ္ဋန္တိ။
 ဟုရှိရင်းဖြစ်ရာသည်။

ဗိုကာကြီး၌ကား—

ထပေတွာတူလိကန္တိ တေတန ရတနပရိသိဗ္ဗနရဟိတာပိ
တူလိကာ နာဠတိတိ ဒီပေတိ။ ရတနပရိသိဗ္ဗတာနိတိဇ္ဇမိနာ
ယာနိရတနပရိသိဗ္ဗတာနိ၊တာနိ ဘူမတ္ထရဏာဝသေန ယထာ-
နရူပံ မဇ္ဇပိဋ္ဌာဒိသုစ ဥပနေတုံ ဝဇ္ဇန္တိတိ ဒီပိတံ ဟောတိ။
ဟုပါဌ်ရှိ၏။ ဗိုကာအရပ်ရပ်တို့၌လည်း ဤပါဌ်အတိုင်းရှိကြ၏။

ဤပါဌ်အလိုသော်ရတနာ ခြယ်လယ်လျက်ပင် ညောင်စောင်းအင်း
ပျဉ်၌ ခင်းရ၏-ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့မှ ဤဂေါနက စသည်တို့ကို
အကပ္ပိယမဟာသယန၌ဟောတော်မူခြင်းသည် မသင့်သောဟောခြင်း၊
ချွတ်ယွင်းသောဟောခြင်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ပါဠိတော်ကို ထိုသို့ဆိုခြင်း
ငှါလည်းမသင့်၊ အကပ္ပိယအချက်သည် ကေန္တရှိသင့်၏။ အဘွင့်ဆရာတို့
လည်းကေန္တပြုဆိုသင့်၏။

ထို့ကြောင့်—

ရတနပရိသိဗ္ဗတာနိပိတိဇ္ဇမိနာ ယာနိရတနပရိသိဗ္ဗတာနိ၊
တာနိ ဘူမတ္ထရဏာ ဝသေန။ ယာနိ ရတနပရိသိဗ္ဗနရဟိတာ-
နိ၊တာနိ ယထာနရူပံ မဇ္ဇပိဋ္ဌာဒိသု စ ဥပနေတုံ ဝဇ္ဇန္တိတိ ဒီပိ-
တံ ဟောတိ။

ဟူ၍သာလျှင် မူရင်းပါဌ်မှန်ဖြစ်ပေရာသည်။ ယာနိ-ဟု ချီသည်ကို
မြင်၍လည်း ၂-ဝါကျဝေဘန်လိုမူ ထင်ရှားပါ၏။ အဋ္ဌကထာ၌ပိသဒ္ဓါ
ရှိရင်းကိုလည်း သိသာ၏။ ယာနိတာနိ-ဟုသုတိတူသဒ္ဓါချင်းကွေးယွက်
သောကြောင့်ဝါကျတခု ကျပျောက်၍နေသည်ဟုသိသင့်၏။

ဝဇ္ဇိရမုဒ္ဓိ၊ သာရတ္ထ၊ ဝိမတိ၊ ဝိနိစ္ဆယ၊ သီလက္ခန္ဓိဗိုကာသစ်-
စသော ဗိုကာအရပ်ရပ်တို့၌ ဒီပနိကာယ် မဟာအဋ္ဌကထာ မှာ
ဘုတ္တန်ဒေသနာဖြစ်သည်နှင့်အညီ လူတို့ကိုသပြိုဟ်ခြင်းငှါ ရတနပရိ
သိဗ္ဗတာနိဝဇ္ဇန္တိ-ဆိုသည်ဟုဖြေဆိုကြကုန်၏။

လူဥပုသ်သည်တို့အား ရတနာခြယ်လယ်သောဂေါနကစသည်တို့ကို
ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်၌ခင်း၍ အိပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းငှါအပ်၏။ ဥစ္စာ
သယနသိက္ခာပုဒ်မပျက်-ဟူသောအနက်သည် သက်သက်မလျော် လေ
ရကား-ထိုဗိုကာတို့စကားကိုလည်းဆင်ခြင်အပ်၏။

ဋီကာတုံဒွံစစ်ချက်

ဤသို့လျှင်--

ယာနိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိ၊ တာနိ ဘူမတ္ထရဏာဝသေန ယ-
ထာနုရူပံ မဗ္ဗပိဋ္ဌာဒီသုစ ဥပနေတုံ ဝဋ္ဋန္တိတိ ဒီပိတံ ဟောတိ။
ဟုရှိသော ဋီကာပါဌ်အတိုင်း ယူခဲ့သည်ရှိသော် အလွန် မသင့်
မလျော်သော ဝိရောဓိအပြစ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ထိုပါဌ်အတိုင်းကို
မပူမူ၍--

ယာနိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိ၊ တာနိ ဘူမတ္ထရဏာဝသေန၊ ယာနိ
ရတနပရိသိဗ္ဗနရဟိတာနိ၊ တာနိ ယထာနုရူပံ မဗ္ဗပိဋ္ဌာဒီသု စ
ဥပနေတုံ ဝဋ္ဋန္တိတိ ဒီပိတံ ဟောတိ။

ဟူသော ပါဌ်ကိုသာ ယုံကြည်အပ်သတည်း။

ဤပါဌ်အတိုင်းပင် ယူသော်လည်း ရတနာချုပ်ခြင်းမှ ကင်းသော
ဂေါနကစသည်တို့ကို ညောင်စောင်း စသည်တို့၌ ဆောင်ခြင်းငှါအပ်
ကုန်၏-ဟူသောအနက်ကို အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာမနှစ်သက်
သောကြောင့် ဒီဃနိကာယဌကထာယံ ပန ဝုတ္တံ- ဆိုပြီးလျှင်အဆုံး၌
ဝိနည်းပါဠိတော်ရှိတိုင်း မိမိအလိုကိုပြဆိုတော်မူသတည်း။

[ပညာရှိအများတို့စဉ်းစားကြရန်အချက်။]

ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌--

အာသန္နိံ ပနပလ္လင်္ကံ၊ ထပေတွာ တူလိကံပိစ။
သေသကံ ပန သဗ္ဗမ္ဘိ၊ လကတေ ဂိဟိသန္တကေ။
ဓမ္မာသနေ အနာပတ္တိ၊ ဘတ္တဂ္ဂေပိ နိသီဒိတုံ။
ဘူမတ္ထရဏကေ တတ္ထ၊ သယိတုံဇာပိ ဝဋ္ဋတိ။

ဟူသောဂါထာအတွင်း--

ဓမ္မာသနာဒိပဒေသနိယမေန တတော အညတ္ထ ဂိဟိဟိ
ပညတ္တေပိ တတ္ထ နိသီဒိတုံ န ဝဋ္ဋတိတိ ဗျတိရေကတော ဝိ-
ညာယတိ။

ဟုဆို၏။

- ၁။ ဓမ္မာသန၊
- ၂။ ဘတ္တဂ္ဂ၊
- ၃။ အန္တရဃရ၊

ဤ၃-ဌာနကိုသာ ပြဆိုသောကြောင့် ဤ၃-ဌာနမှတစ်ပါး တံခြား
သောဌာန၌ လူတို့ဥစ္စာကို လူတို့အလိုအလျောက် ခင်း၍ပေးသော်
လည်း ထိုင်ခြင်းငှါမအပ်ဟု ဗျတိရေကနည်းအားဖြင့် သိအပ်၏-ဟူလို
သည်။

ထိုစကားမသင့် ပါဠိတော်၌ အရပ်ဒေသကိုမှတ်၍ ပညတ်တော်မူ
သည်မဟုတ်။ ဂိဟိဝိကဋံ ပရိဘုဒ္ဓိတုံ-ဟူ၍ ဂိဟိဝိကဋံဖြစ်ခဲ့လျှင် သုံး
ဆောင်စေ-ဟူ၍သာဟောတော်မူသည်။ အဋ္ဌကထာတို့၌လည်းအကြင်
အရပ်ဌာန၌ ရဟန်းတို့သည် ဂိဟိဝိကဋံကို တွေ့ကြိုတတ်ကုန်၏။ ထိုအ
ရပ်တို့ကို ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့်မှတ်၍ ပြခြင်းငှါသာလျှင်ဓမ္မာသန၊
ဘတ္တဂ္ဂ၊ အန္တရဃရ ၃-ဌာနကိုပြကြကုန်သည်။ ထို၃- ဌာနမှ တစ်ပါး
သောကျောင်းတွင်း၊ ကျောင်းပင်တောအရပ်၊ တောင်အရပ်၊ မြေအရပ်၊
ရေအရပ်၊ လှေအရပ်၊ သင်္ဘောအရပ် စသည်တို့၌ ဂိဟိဝိကဋံမအပ်
၍ ပြကြကုန်သည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် လူတို့ဥစ္စာကို လူတို့အလိုအ
လျောက်ခင်း၍ပေးခဲ့မှု ဘယ်နေရာမှာမဆို ထိုင်ရုံမူကား-ထိုင်ရ၏မှတ်။
တရပ်။

ဘူမတ္ထရဏကေ တတ္ထ၊ သယိတုံစာပိ ဝဋ္ဋတိ။

ဤပါဒ၏အတွင်း၌-

ဘူမတ္ထရဏကေတိတ္ထေ ကတေတိ သေသော။ တတ္ထာတိသံ-
ဃိကေဝါ ဂိဟိသန္တကေဝါ ဂေါနကာဒိမ္ပိ သဟဓမ္မိကေဟိ
အနာဏတ္ထေဟိ ဂိဟိဟိ ဘူမတ္ထရဏေ ကတေ။ သယိတုံစာပိ
ဝဋ္ဋတိတိ ဥပရိ အတ္တနော ပစ္စတ္ထရဏံ ကတွာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ။
အပိသဒ္ဓေန နိသိဒိတုံစာပိတိ သမုစ္စိနောတိ။ ဘူမတ္ထရဏေ
ကတေတိဣမိနာ ဂိဟိဟိဝေ မဉ္ဇပိဌာဒိသု သယနတ္ထံ အတ္ထတေ
ဥပရိ အတ္တနော ပစ္စတ္ထရဏံ ဒတွာ သယိတုံဝါ နိပ္ပဇ္ဇိတုံဝါ
နဝဋ္ဋတိတိ ဒိပေတိ။

[ဝိနိစ္ဆယဒီကာ။]

ဤဒီကာ၌-

သဟဓမ္မိကေဟိ အနာဏတ္ထေဟိ ဂိဟိဟိ ဘူမတ္ထရဏေကတေ-ဟူ
သောစကားသည်မသင့်။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဝသေသံ ဘူမတ္ထ-

ဋီကာတို့၌ စိစစ်ချက်

ရဏံကောတုံ-ဟူသောပါဠိတော်သည် ဘူမတ္ထရဏကိစ္စ၌ကား-လူတို့ကို အခင်းစေခိုင်းအပ်ရုံမျှမကသေး၊ သံဃိက၊ ပုဂ္ဂလိကတို့ကို ရဟန်း၊ သာမဏေတို့ကိုယ်တိုင်ပင် ခင်း၍ အိပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူသော ပါဠိတော်ပေတည်း။ ထို့ကြောင့် ဘူမတ္ထရဏကိစ္စအရာ၌ ရဟန်းတို့ဥစ္စာ၊ လူတို့ဥစ္စာမရွေး၊ ရဟန်းတို့ကိုယ်တိုင် ခင်း၍ အိပ်လိုအိပ်၊ ထိုင်လိုထိုင်၊ လူတို့ကို အခင်းစေခိုင်း၍ အိပ်လိုအိပ်၊ ထိုင်လိုထိုင်၊ အပြစ်မရှိသာမှတ်။ သံဃိကဖြစ်ခဲ့မှု-ပုဂ္ဂလိကအပေါ် လွှမ်းမိုးခင်း၍ အိပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းကို ပြုရသည်။ ။တရပ်။

သယံတုံစာပိဝဋ္ဋတိတိ ဥပရိ အတ္တနော ပစ္စတ္ထရဏံ ကတွာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ဟူသောစကားသည်လည်း သံဃိက ဘူမတ္ထရဏ၌ သင့်၏၊ ပုဂ္ဂလိက ဂိဟိသန္တကဘူမတ္ထရဏတို့၌ကား-ထိုအပေါ်၌ ပုဂ္ဂလိက အခင်းခင်းဘွယ်ကိစ္စ မရှိ။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပစ္စတ္ထရိတွာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ။
ဟူသောပါဠိသည် သံဃိကအရာ၌ ပညတ်သောပါဠိပေတည်း။

ဤအရာ၌ ခုဒ္ဒသိက္ခာတွင် အုဋ်ကျောင်းဆရာတော် ဆုံးဖြတ်ချက် အလွန်ကောင်းလှပေ၏။

သယံတုံစာပိတိ အတ္တနော ကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏံ အတ္ထရိတွာ သယံတုဉ္စ နိသီဒိတုဉ္စ။
[ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာသစ်။]

ဤဋီကာလည်း သံဃိက၌သင့်၏၊ ပုဂ္ဂလိကဂိဟိသန္တကတို့၌ မသင့်။

တနည်း။ ။ပုဂ္ဂလိကပင်ဖြစ်သော်လည်း သံဃိကအနေနှင့် သုံးဆောင်ရသောကြောင့် သံဃိကနည်းကို ဘွင့်ဆိုကြသည်-ဟုယူ။

ဋီကာတို့၌စိစစ်ချက်ပြီး၏။

ပဌမခဏ်းပြီး၏။

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

(ခ) ဒုတိယခဏ်း

၁-အပ်မှုမအပ်မှု၌ ပါဠိတော်များ

ယခုအခါကပ္ပိယ၊ အကပ္ပိယအစီအရင်ကို ပြဆိုပေအံ့။

ဤအရာ၌ အကပ္ပိယဆိုသည်ကား-

အလှူခံခြင်းငှါ မအပ်သည်ကိုဆိုသည်လည်း မဟုတ်၊ ကိုင်တွယ်ထံ ပါးခြင်းငှါ မအပ်သည်ကို ဆိုသည်လည်းမဟုတ်၊ စင်စစ်မူကား- ပုဂ္ဂလိကလှူဒါန်း၍ရသော်လည်း ပုဂ္ဂလိကအနေနှင့် ဆောင်ခြင်းငှါ မအပ်သည်ကို၎င်း၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော ဂိဟိဝိကဋီဟာရကို လွှတ်၍ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပေါ်၌ခင်း၍ အိပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းငှါ မအပ်သည်ကို၎င်း အကပ္ပိယဆိုသည်တည်း။

၁။ န ဘိက္ခဝေ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာနိ ဓာရေတဗ္ဗာနိ။
သေယျထိဒံ၊ အာသန္တိပလ္လင်္ကာ။ လ။ ဥဘတောလောဟိတကူ-
ပဓာနံ၊ ယော ဓာရေယျ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ “မဟာဝါ
စမ္မက္ခန္ဓက၊ ဖျေချပ်”။

၂။ တေန ခေါပန သမယေန ရညော ပဿေနဒီကောသလဿ
အယျိကာ ကာလင်္ကတာ ဟောတိ။ တဿာ ကာလင်္ကတာယ
သံဃဿ ဗဟုံ အကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ သေယျထိဒံ၊
အာသန္တိ ပလ္လင်္ကာ။ လ။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနန္တိ။
ဘဂဝတော တေမတ္ထံ အာရောစေသုံ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ
အာသန္တိယာ ပါဒေ ဆိန္ဒိတွာ ပရိဘုဂ္ဂိတုံ။ ပလ္လင်္ကဿ ဝါဠေ
ဘိန္ဒိတွာ ပရိဘုဂ္ဂိတုံ။ တူလိကံ ဝိဇဇေတွာ မိဗ္ဗောဟနံ ကာတုံ။
အဝသေသံ ဘူမတ္ထရဏံ ကာတုံ။ “စူဠဝါသေနာသနက္ခန္ဓက၊
ဖေချပ်”။

၃။ တေန ခေါပန သမယေန မနဿာ ဘတ္တဂ္ဂေ အန္တရယရေ
ဥစ္စာသယန မဟာသယနာနိ ပညပေန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ အာ-
သန္တိ ပလ္လင်္ကာ။ လ။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ။ ဘိက္ခူ
ကုက္ကုစ္စာယန္တာ န နိသီဒန္တိ။ ဘဂဝတော တေမတ္ထံ အာရော-

အပ်မှု, မအပ်မှု၌ ပါဠိတော်များ

စေသို့။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ထပေတွာ တီဏိ အာသန္နိ°
ပလ္လင်္ကံ တူလိကံ ဝိဟိဝိကဋံ အဘိနိသီဒိတုံ။ နတွေဝ အဘိ-
နိပ္ပဇ္ဇိတုံ။ “စူဠဝါသေနာသနက္ခန္ဓက၊ ဗီချပ်”။

၄။ တေန ခေါပန သမယေန ဘိက္ခု။ ခောတပါဒကာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ
ကုက္ကုစ္စာယန္တိ။ ဘဂဝတော တေမတ္ထံ အာရောစေသို့။
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပစ္စတ္တရိတွာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ။ “စူဠဝါသေ-
နာသနက္ခန္ဓက၊ ဗေင်ချပ်”။

၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ၊ ဥစ္စာသန၊
မဟာသယနအခင်းတို့ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာနိ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ သေယျ-
ထိဒံ၊ အဘယ်တို့ကို မဆောင်အပ်ကုန်သနည်း ဟူမူကား။ အာသန္နိ၊
အာသန္နိကို၎င်း။ ပလ္လင်္ကော၊ ပလ္လင်္ကံကို၎င်း။ လ။ ဥဘတောလောဟိ-
တကူပဓာနံ၊ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနကို၎င်း။ ဣမာနိ၊ ဤသည်
တို့ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာနိ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်း
သည်။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ငြားအံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊
ဒုက္ကဋ္ဌအပြစ်သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
[မဟာဝါစမ္ပက္ခန္ဓကအနက်။]

ဤပါဠိ၌ အဆောင်ကို ပယ်မြစ်တော်မူသည်။ အဆောင်ဆိုသည်ကို
လည်း ဤငိုကာပါဠိဖြင့်သိအပ်၏။

ယထာ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗံ ပါသာဒ ပရိဘော-
ဂန္တိဝစနတော ပုဂ္ဂလိကေပိ သေနာသနေ သေနာသန ပရိ-
ဘောဂဝသေန နိယမိတံ သုဝဏ္ဏဃဋ္ဌာဒိကံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဌ-
မာနမ္ပိ ကေဝလံ အတ္တနော သန္တကံ ကတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ န
ဝဋ္ဌတိ။ ဝေမိဒံ ဘူမတ္ထရဏာဝသေန ပရိဘုဉ္ဇိယမာနမ္ပိ အတ္တနော
သန္တကံ ကတွာ တံတံ ဝိဟာရံ ဟရိတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဌတိတိ
ဒဿနတ္ထံ ပရိဟရဏေယေဝ ပဋိက္ခေပေါဝေဒိတဗ္ဗောကိ ဝုတ္တံ။
[ပဌမသေနာသနသိက္ခာပုဒ်-သာရတ္ထ။]

ပုဂ္ဂလိကအနေနှင့် ကပ္ပိယသားရေကို သွားရာ လာရာ ဆောင်၍
ခင်း၍ သုံးဆောင်သကဲ့သို့ ပုဂ္ဂလိက လှူဒါန်း၍ ရသော်လည်း သွားရာ

လာရာ ယူဆောင်၍ ခင်း၍ မသုံးဆောင်အပ်၊ ကျောင်းမှာသင့်တင့်
သောနေရာ၌ အမြဲခင်းထား၍ ဝိဟာရ ပရိဘောဂ သညာနှင့်သာ
သုံးဆောင်ရမည်ဟုလိုသည်။ ဤပါဠိတော်မှာ သုံးဆောင်ရသော အစီ
အရင်မလာသေး၊ နောက်ပါဠိတော်မှာမှ လာလတ္တံ့။

၂။ တေန ခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ပဿေနဒီ ကောသ-
လဿ၊ ပဿေနဒီကောသလအမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်း၏။ အယျိ-
ကာ၊ ဘွားတော်သည်။ ကာလင်္ကတာ၊ သေလွန်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုဘွားတော်သည်။ ကာလင်္ကတာယ၊ သေလွန်သည်
ရှိသော်။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ အကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊
အကပ္ပိယဘဏ္ဍာသည်။ ဥပဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

[ဤဒါနိဒါနိဖြင့် အလှူခံခြင်းငှါအပ်သည်ကို သိအပ်၏။]

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။
အာရောစေသံ၊ လျှောက်ကြားကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာ
သန္နိယာ၊ အာသန္နိ၏။ ပါဒေ၊ ပိုမို၍ရှည်သောခြေတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊
ဖြတ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
ပလ္လင်္ကဿ၊ ပလ္လင်၏။ ဝါဠေ၊ သားရဲရုပ်တို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။
ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တူလိကံ၊
လဲသွတ်သောအခင်းကို။ ဝိဇဇေတွာ၊ ဖြေဖျက်၍။ ဗိဗ္ဗောဟနံ၊ ခေါင်း
အုံးကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အဝသေသံ၊
ကြွင်းသော ဂေါနကကော်ဇောစသည်ကို။ ဘူမတ္ထရဏံ၊ မြေအခင်းကို။
ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

[စူဠဝါသေနာသနက္ခန္ဓကအနက်။]

အဋ္ဌကထာ၌—

ဂေါနကဒီနိ သံဃိကဝိဟာရေဝါ ပုဂ္ဂလိကဝိဟာရေ ဝါ
မဇ္ဇပီဋေသု အတ္ထရိတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတံ န ဝဋ္ဋန္တိ။ ဓမ္မာသနေ
ဂိဟိဝိကဋီဟာရေန လဗ္ဘန္တိ။ တဗြဟ္မိ နိပုဇ္ဇိတံ န ဝဋ္ဋန္တိ။
ဟုဘွင့်၏။

ဂေါနကစသောဝတ္ထုတို့သည် သံဃိကကျောင်း၌သော်၎င်း၊ ပုဂ္ဂလိက
ကျောင်း၌သော်၎င်း ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့၌ခင်း၍ သုံးဆောင်ခြင်း

အပ်မှုမအပ်မှု၌ပါဠိတော်များ

ငှါ မအပ်ကုန်၊ တရားဟောနေရာဖြစ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် ပလ္လင်၌မူကား-ခင်း၍ ဂိဟိဝိကဋ အနေအားဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းငှါ ရအပ်ကုန်၏၊ ထို၌လည်း ထိုင်ခြင်းငှါသာ ရအပ်ကုန်၏၊ အိပ်ခြင်းငှါ မရအပ်ကုန်-ဟူလိုသည်။

ဂိဟိ ဝိကဋနိဟာရ ဆိုသည်ကား-ရဟန်း၊ သာမဏေတို့၏ စေခိုင်းခြင်းနှင့်ကင်း၍ကျောင်းရှိ ဂေါနက စသည်တို့ကို အရံစောင့်ကျောင်းသား၊ ရပ်သား၊ ရွာသားတို့အလိုအလျောက် ခင်းထားသည်ကို ဆိုလိုသည်။ ကျောင်းရှိဂေါနကစသည်တို့ကို လူတို့ငှါးရမ်း၍ ပရိတ်ရွတ်၊ ဆွမ်းစဉ်၊ သံဃာစဉ်၊ ခဋင်ညောင်စောင်းတို့၌ ခင်းထားသည်ကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ်လေ၊ ဤပါဠိတော်မှာ လူတို့ဥစ္စာမလာသေး၊ နောက်ပါဠိတော်မှာမှလာလတ္တံ့။

၃။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ မနံသာ၊ လူတို့သည်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းကျွေးရာဌာန၌၎င်း။ အန္တရယရေ၊ မိမိတို့နေရာ ရွာတွင်း အိမ်တွင်း၌၎င်း။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာနိ၊ ဥစ္စာသယန၊ မဟာသယနအခင်းတို့ကို။ ပညပေန္တိ၊ ခင်းကြကုန်၏။ လ။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ အလို့လို့ရှိကြကုန်၍။ နနိသိဒန္တိ၊ မထိုင်ကြကုန်။

[ဤ၌ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ထက် ခင်းကြကုန်သည်ကို သိအပ်သည်။]

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကြားကြကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာသန္တိ၊ အာသန္တိကို၎င်း။ ပလ္လင်္ဂံ၊ ပလ္လင်္ဂံကို၎င်း၊ တူလိကံ၊ လဲသွတ်သောအခင်းကို၎င်း။ တီဏိ၊ ၃-ပါးတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ချန်ထား၍။ ဂိဟိဝိကဋံ၊ လူတို့ဥစ္စာနေရာ အထူးစု၌။ အဘိနိသိဒိတံ၊ ထိုင်ရုံ ထိုင်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အဘိနိပုဇ္ဇိတံ၊ လျောင်းခြင်းငှါမူကား။ နတွေဝအနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြုသည်သာတည်း။

[စုဋ္ဌဝါသေနာသနက္ခန္ဓကအနက်။]

ဘတ္တဂ္ဂဆိုသည်ကား-ကျောင်းမှာဖြစ်စေ၊ ရွာတွင်းမှာဖြစ်စေ၊ လူတို့၏ ရဟန်းသံဃာကို ဆွမ်းကျွေးသောဌာနကိုဆိုသည်။ ထိုဌာန၌လူတို့ဥစ္စာ

ကိုပင်ဖြစ်စေ၊ ကျောင်းဥစ္စာကိုပင် ဖြစ်စေ၊ လူတို့အလိုအလျောက်
ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်းခင်း၍ ဆွမ်းကပ်ကြကုန်မှု-ထိုအပေ၌ထိုင်၍
စားအပ်၏။ ရွာတွင်းသို့ဝင်သော ရဟန်းအားညောင်စောင်းအင်းပျဉ်း
လူတို့ခင်း၍ထားရာ၌လည်း ထိုင်ခြင်းငှါမျှ အပ်၏။ ဘတ္တဂ္ဂ၊ အန္တရ-
ဃရတို့၌သာမက ဂိဟိဝိကဋကုန် လူတို့အလိုအလျောက်ခင်း၍ ပေးခဲ့မှု
ဘယ်နေရာ၌မဆို ထိုင်ခြင်းငှါအပ်သည်သာမှတ်။ ဤပါဠိတော်မှာ
ပုဂ္ဂလိကပစ္စတ္တရဏခင်းမှုမလာသေး၊ နောက်ပါဠိတော်မှာမှလာလတ္တံ့။

၄။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဓောတပါဒကာ၊ ဆေး
သောခြေရှိကြကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ လျောင်း
ခြင်းငှါ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ၊ အလို့လို့ရှိကြကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ လျောက်ကြား
ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပစ္စတ္တရိတွာ၊ အပေ၌တထပ်ခင်း၍။
နိပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ လျောင်းခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
[စူဠဝါသေနာသနက္ခန္ဓကအနက်၊]

ပစ္စတ္တရိတွာတိ ပရိဘဏ္ဍကတံ ဘူမိံ ဝါ ဘူမတ္ထရဏ သေ-
နာသနံ ဝါ သံဃိက မဉ္ဇပိဋံ ဝါ အတ္တနော သန္တကေန ပစ္စတ္တ-
ရဏေန ပစ္စတ္တရိတွာဝ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ။
[အဋ္ဌကထာ။]

ပစ္စတ္တရိတွာဆိုသည်ကား-အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော မြေကို၎င်း၊
ဂေါနကစသော ဘူမတ္ထရဏအခင်းစုံကို၎င်း၊ သံဃိကညောင်စောင်း
အင်းပျဉ်းကို၎င်း၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော အပေ၌လွှမ်း အခင်းဖြင့်
ခင်း၍ သာအိပ်အပ်၏-ဟူလိုသည်။ ဤ၌ အတ္တနော သန္တကေန
ပစ္စတ္တရဏေန-ဟူသောပါဠိဖြင့် သံဃိကအရာ၌ဖြစ်ကြောင်းကို သိ
အပ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘူမတ္ထရဏအရာ၌ သံဃိက၌သာ ပုဂ္ဂလိကအခင်း
လို၏။ ပုဂ္ဂလိကဂိဟိသန္တကတို့၌ မလို-ဟုသိလေ။ ဤအရာ၌ ခုဒ္ဒသိက္ခာ
တွင် အုဋ်ကျောင်းဆရာတော် စိစစ်ပြီးရှိလေ၏။

အပ်မှု၊ မအပ်မှု၌ ပါဠိတော်ရင်းစုကို ရှင်းလင်းစွာသိနှင့်ရန်
ထုတ်ပြသောအခင်းပြီး၏။

အဋ္ဌကထာတို့၏နာနာဝါဒ

၂-အဋ္ဌကထာတို့၏နာနာဝါဒ

အာသန္တိ၊ ပလ္လင်္ဂ၊ တူလိက၊ ဤ၃-ပါးတို့၏ ကပ္ပိယ၊ အကပ္ပိယ-
အရာ၌ ဝါဒအကွဲအပြားမရှိကြ။ ထိုမှကြွင်းသော ဂေါနကစသော
အခင်းတို့၌ကား—

ဒီဃနိကာယ် မဟာအဋ္ဌကထာအလိုအားဖြင့် ထိုဂေါနကစသော
အခင်းတို့သည် ရတနာချုပ်မှု၊ ရက်မှု၊ ခြယ်လယ်မှု ရှိကုန်မှသာလျှင်
အကပ္ပိယဖြစ်ကုန်သည်။ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌ ခင်း၍ အိပ်ခြင်း
ထိုင်ခြင်းငှါမအပ်ကုန်သည်။ ရတနာချုပ်မှု၊ ရက်မှု၊ ခြယ်လယ်မှုမရှိ
ပကတိသက်သက်ဖြစ်ကုန်မှုကား-ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌ခင်း၍ အိပ်
ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ အပ်ကုန်၏။

ဒီဃနိကာယအဋ္ဌကထာယံ ပန ထပေတွာ တူလိကံ
သဗ္ဗာနေဝ ဂေါနကာဒီနိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိ နဝဇ္ဇန္တိ။
သုဒ္ဓါနိ ဝဇ္ဇန္တိတိ ဝုတ္တံ။
[သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။]

ဋီကာကြီးအလို-ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိဝိ ဝဇ္ဇန္တိ-ရှိလို၏။ ဘူမတ္ထရဏ-
ကိစ္စ၌အပ်သည်ကို ဝဇ္ဇန္တိဆိုသည်။ ရှေ့ပါ၌ မဇ္ဇ၊ ပိဋတို့၌ မအပ်သည်
ကို နဝဇ္ဇန္တိ-ဆိုသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာမကွဲကြပြီ။

ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိ ဝိ တိ ဣမိနာ ယာနိ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာ-
နိ၊ တာနိ ဘူမတ္ထရဏဝသေန။ ယာနိ ရတနပရိသိဗ္ဗိနရဟိတာနိ၊
တာနိ ယထာနုရူပံ မဇ္ဇပိဋာဒီသု စ ဥပနေတုံ ဝဇ္ဇန္တိတိ ဒီပိတံ
ဟောတိ။

[ဋီကာကြီး။]

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသထေရ်အလိုအားဖြင့်ကား—

ကောသေယျအခင်း တခုသည်သာလျှင် ရတနာနှင့် မရောလျှင်
အပ်သည်။ ထိုမှကြွင်းသမျှသည် ရတနာနှင့် မရောမဘက် သက်သက်
ပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း အကပ္ပိယချည်းသာတည်း။ မဇ္ဇ၊ ပိဋတို့၌ ခင်း၍
သုံးဆောင်ခြင်းငှါမအပ်။

အာသန္နိအာဒိသု ပန ဝုတ္တနယေနော ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ။ ဝုတ္တဉ္ဇေတံ
 အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာသန္နိယာ ပါဒေ ဆိန္ဒိတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊
 ပလ္လင်္ကံသ ဝါဠေ ဘိန္ဒိတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ တူလိကံ ဝိဇဇေတွာ ဗိဗ္ဗော-
 ဟနံ ကာတုံ၊ အဝသေသံ ဘူမတ္ထရဏံ ကာတုန္တိ။
 [သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။]

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ၌ကား-ဘူမတ္ထရဏကိစ္စနှင့် အပ်သည်ကိုပင်
 ကပ္ပိယဆို၏။

လဒ္ဓါ စ ပန န ကပ္ပန္တိ တိ ဧတ္ထ ကိဉ္စိ ကပ္ပတိ။ သုဒ္ဓကော-
 သေယျဉ္စ မဉ္ဇေပိ အတ္ထရိတုံ ဝဇ္ဇတိ။ ဂေါနကာဒယော ဘူမတ္ထ-
 ရဏပရိဘောဂေန၊ အာသန္နိယာ ပါဒေ ဆိန္ဒိတွာ ပလ္လင်္ကံသ
 ဝါဠေ ဘိန္ဒိတွာ တူလိကံ ဝိဇဇေတွာ ဗိဗ္ဗောဟနံ ကာတုန္တိ
 ဝစနတော ဣမာနိပိ ဧတေန ဝိဓာနေန ကပ္ပန္တိ။ အကပ္ပိယံ
 ပန ဥပါဒါယ သဗ္ဗာနေဝ အကပ္ပိယာနီတိ ဝုတ္တာနိ။

ဣမာနိပိ၊ ဤအာသန္နိ၊ ပလ္လင်္ကံ၊ တူလိကံ တို့သည်လည်း။ ဧတေ-
 နဝိဓာနေန၊ ဤအခြေကို ဖြတ်ခြင်း၊ သားရဲရုပ်ကို ဖျက်ခြင်း၊ လဲအ
 ခင်းကို ဖြေ၍ ခေါင်းအုံးပြုလုပ်ခြင်းအစီအရင်ဖြင့်။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။
 အကပ္ပိယံပန၊ မအပ်သော အစီအရင်ကိုကား။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။
 သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံတို့ကိုသာလျှင်။ အကပ္ပိယာနီတိ၊ မအပ်ကုန်ဟူ၍။
 ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

[အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ။]

မအပ်သော အစီအရင်နှင့် သုံးဆောင်ခဲ့လျှင် အကုန်လုံးပင်
 အကပ္ပိယချည်းဖြစ်ကုန်၏။ အပ်သော အစီအရင်နှင့် သုံးဆောင်ခဲ့
 လျှင် အကုန်လုံးပင် ကပ္ပိယချည်းဖြစ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား-
 မအပ်သော အစီအရင်နှင့် သုံးဆောင်သည်ကို ရည်၍ လဒ္ဓါစပန
 နကပ္ပန္တိ-ဟု ဟောတော်မူသည်ဟူလိုသည်။

ဤအင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာမှာလည်း--
 ကောသေယျ အခင်းတခုသည်သာလျှင် ရတနာနှင့် မရောခဲ့လျှင်
 ကပ္ပိယဖြစ်၏။ ဂေါနကစသည်မှာမူကား-ရတနာနှင့် မရောသော်လည်း

ဝါဒညို၍ရှင်းလင်းချက်

အကပ္ပိယချည်းသာတည်း၊ မဇ္ဇ၊ ပိဋတို့၌ခင်း၍ အိပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်းငှါ မအပ်ဟု ပြတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသထေရ် အလိုအားဖြင့် သုဒ္ဓကောသေယျတခုသည်သာ ကပ္ပိယရှိသည်။ ကြွင်း သောဂေါနက စသည်တို့သည်မူကား- ရတနာနှင့်မရောကုန်သော်လည်း အကပ္ပိယတို့ချည်းသာ-ဟူသော အဆုံးအဖြတ်ကို သိအပ်သတည်း။ အလုံးစုံသောဒီကာဆရာတို့လည်း ဤအဆုံးအဖြတ်အတိုင်းပင် တည်ကြကုန်သည်။

ဥဘတောလောဟိတကူပဓာန၌လည်း သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ၌- အလောဟိတကာနိ ဒွေပိ ဝဋ္ဋန္တိယေဝ။ တတော ဥတ္တရိ လဘိ- တွာ အညေသံ ဒါတဗ္ဗာနိ။ ဒါတုံ အသက္ကောန္တော မဇ္ဈေ တိရိယံ အတ္တရိတွာ ဥပရိ ပစ္စတ္တရဏံ ဒတွာ နိပ္ပဇ္ဇိတုမ္ပိ လဗ္ဘတိ။ ဟူ၍လာ၏။

အနိမဟုတ်သောခေါင်းအုံးတို့ကို များစွာရခဲ့လျှင် ညောင်စောင်း အပေါ်၌ ဘီလာခင်း၍ အထက်၌ အပေါ်လွှမ်းခင်း၍ အိပ်ခြင်းငှါ ရအပ်၏-ဟုလိုသည်။ ဤ၌ ဂိလာနဟူ၍ အဆိုမပါ။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ကား-ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ထိုသို့ခင်း၍ အိပ်ခြင်းငှါရအပ်သည် ဟုဆို၏။

အဂိလာနဿ သီသုပဓာနဉ္စ ပါဒုပဓာနဉ္စာတိ ဒွယမေဝ ဝဋ္ဋတိ။ ဂိလာနဿ ဗိဗ္ဗောဟနာနိ ပတ္တရိတွာ ဥပရိ ပစ္စတ္တရ- ဏံ ဒတွာ နိပ္ပဇ္ဇိတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ။
[သေနာသနက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။]

အဋ္ဌကထာတို့၌ ကပ္ပိယ, အကပ္ပိယ အဆိုစကားကွဲပြားလျက်ရှိသည်ကို ပြဆိုသောအခင်းပြီး၏။

၃-ဝါဒညို၍ရှင်းလင်းချက်

ယခုအခါ အာသန္နိမှစ၍ ကပ္ပိယ, အကပ္ပိယ အစီအရင်ကို အစဉ် အတိုင်းပြဆိုပေအံ့။

အာသန္တိ

၁။ အာသန္တိ-ပမာဏထက်လွန်၍ မြင့်သော အခြေရှိသောညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ခင်္ဂါ၊ ဘဒ္ဒင်မျိုး။

ဤ၌ အလျားရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သည် သာလျှင် ပြုဆိုခဲ့ပြီးသော ပမာဏကိုလွန်မှု အကပ္ပိယဖြစ်၏။

၁။ အလျား၏ထက်ဝက်အနံရှိမှု ညောင်စောင်းခေါ်၏။

၂။ အလျား၏ ထက်ဝက်ထက်လွန်သော အနံရှိမှု အင်းပျဉ်ခေါ်၏။

၃။ အလျား အနံညီမျှသော လေးထောင့်စတုရန်းဖြစ်မှု အာသန္တိ-ကအင်းပျဉ်ခေါ်၏။

ထိုအာသန္တိက အင်းပျဉ်မျိုးဖြစ်ပေမှုကား-ပမာဏကို လွန်သော်လည်း ကပ္ပိယဖြစ်၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္စကမ္ပိ အာသန္တိကံ။
[ပါဠိ။]

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္စကမ္ပိ အာသန္တိကန္တိဝစနတော အဋ္ဌင်္ဂုလတော ဥစ္စပါဒကောပိ အာသန္တိကော ဝဋ္ဋတိ။ ဧကတော ဘာဂေန ဒီဃပိဋမေဝ ဟိ အဋ္ဌင်္ဂုလတော ဥစ္စပါဒကံန ဝဋ္ဋတိ၊ တသ္မာ စတုရဿပိဋံ ပမာဏာတိက္ကန္တမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ။
[ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာတောချပ်။]

အလျားရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ခေါင်းရင်း၌ အုံးတားတပ်သော ပဉ္စင်ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်မျိုးသည်၎င်း၊ ခေါင်းရင်း၌ အုံးတား၊ ဝဲယာ၌လက်တင်တပ်သောသတ္တင်ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်မျိုးသည်၎င်း ပမာဏထက်လွန်၍ မြင့်သော်လည်း ကပ္ပိယဖြစ်၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္စကမ္ပိ ပဉ္စင်္ဂံ။
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္စကမ္ပိ သတ္တင်္ဂံ။

ဝါဒညို၍ရှင်းလင်းချက်

ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ တိုက်ရိုက်လာရှိသော အရာတို့၌ ပါဠိပါဠိသားများစွာမထုတ်ပြီ၊ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ် အဋ္ဌကထာ နောက်ဆုံးအပိုင်းမှာ တလုံးတစုတည်းလာသည်ဖြစ်၍ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာပါဠိကိုသာ စိုးစဉ်းထုတ်ပြပါအံ့။

အနံထက် အလျားရှည်လျက် အုံးတား လက်တင်မရှိသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်မျိုးသည်သာလျှင် ပမာဏကိုလွန်မှု အကပ္ပိယဖြစ်၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာသန္ဓိယာ ပါဒေ ဆိန္ဒိတွာ ပရိဘုဒ္ဓိတုံ။

ဟူ၍ဟောတော်မူသောကြောင့် အခြေ၌ ပမာဏထက် လွန်သော အဘို့ကို ဖြတ်၍ပစ်ခဲ့လျှင် ကပ္ပိယဖြစ်၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ထပေတွာ တီဏိ အာသန္ဓိ° ပလ္လက်° တူလိကံ ဂိဟိဝိကဋံ အဘိနိသီဒိတုံ။ နတွေဝ အဘိနိပုဇ္ဇိတုံ။

ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် ပမာဏကို လွန်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ခဋင်၊ ဘဒိုင်ဖြစ်ခဲ့မှုကား-လူတို့ဥစ္စာပင် ဖြစ်သော်လည်း အကပ္ပိယသာတည်း၊ ဓမ္မာသန၊ ဘတ္တဂ္ဂ၊ အန္တရယရစသော တစုံတခုသော နေရာ၌ပင် ကပ္ပိယပရိယာယ်မရှိ၊ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်နှင့်စပ်သော ပါဠိတော်အရပ်ရပ်သည်—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုဝဂ္ဂဿ မဉ္ဇိ ဒုဝဂ္ဂဿ ပီဋံ။

ဟူသော ပါဠိတော်မှာကဲ့သို့ အလျား ၄-တောင်ထွာရှိသော ပမာဏယုတ္တတယောက်အိပ် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်မျိုးကို ပမာဏပြု၍ဖြစ်သတည်း၊ ထို့ကြောင့် သံဃာစိကကုဋ်၌ ယင်းကုဋ်၏ အနံ ပမာဏကို ပမာဏယုတ္တညောင်စောင်းဖြင့် ပိုင်းခြားပေ၏၊ ထို့ကြောင့် အလျား ၄-တောင်ထွာထက်လွန်၍ ရှည်သော သံဃာစင် ခဋင်ရှည်မျိုး၊ ကျောင်းတွင်း၊ ကျောင်းပ၊ ရွာတွင်း၊ ရွာပ၊ စရပ်တန်ဆောင်း၊ ရေအိုးစင်၊ သစ်ပင်ရင်းတို့၌ ခင်းထားသော ခဋင်ကြီးမျိုးသည်ကား- ပမာဏကိုပင် လွန်၍မြင့်သော်လည်း အိပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်းငှါ အပ်၏ဟု ယူသင့်သည်။ ။အာသန္ဓိပြီး၏။

ပလ္လင်္ဂ

၂။ ပလ္လင်္ဂော-အခြေ၌ အသေထုလုပ်အပ်သောသားရဲရုပ်ရှိသော
ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ပလ္လင်၊ ဘဒ္ဒင်အထူး။

ဤ၌ သိကြားမင်း၏ တယူဇနာရှိသော မဏိပလ္လင်ထက်၌ အရှင်
မဟာမောဂ္ဂလာန် ထိုင်နေကြောင်း တဏှာသင်္ခယသုတ်၌ လာသည်။
သုမနသာမဏေသည် ဘိုးတော်ဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်
ထက်၌ထိုင်နေကြောင်း ဓမ္မာသောကဝတ္ထု၌လာသည်။ ဤသို့လာသည်
များကိုထောက်၍ ဤ၌ပလ္လင်အရကို ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်မျိုးဖြစ်
သော အခြေ ၄-ခု၊ အခြေ ၆-ခု၊ အခြေ ၈-ခုစသည်ဖြင့် အခြေတပ်
၍ပြုအပ်သော ကော့ပလ္လင်မျိုးကိုသာ လိုအပ်၏။

- ၁။ ဘုရားစေတီအတွင်း၌ ရုပ်ပွားဆင်းတု တည်ထားသော
အခြေဟူ၍ အသီးအခြားမရှိ၊ မြေမှစိုက်၍ လုပ်အပ်သော
အုဋ်ပလ္လင်၊ ကျောက်ပလ္လင်မျိုး။
- ၂။ မြေနန်းရာဇပလ္လင်၊ ဗြိတိုက်ရာဇပလ္လင်များကဲ့သို့ သစ်သားကို
ခွေ၍ လုပ်အပ်သောရာဇပလ္လင်မျိုး။
- ၃။ ပကတိမြေအပြင်ထက် အမြင့် ၁၄-တောင်၊ အလျားအနံ
၈-မင်းပယ်ရှိသော ဗောဓိပလ္လင်တော်။
- ၄။ ထို ၁၄-တောင်မြင့်သော ဗောဓိပလ္လင် မြေအပြင်၌ ဖြစ်ပေါ်
လာသည်ဖြစ်၍ ၁၄-တောင်မြင့်သည် ဟူ၍ပင်ဆိုရသော အ-
ပရာဇိတ ရှေ့ပလ္လင်တော်။

အစရှိသော ပလ္လင်မျိုးတို့၌ကား-သားရဲရုပ်ပင်ရှိသော်လည်း ကပ္ပိ-
ယသာဟု ယူသင့်သည်။

ဤပလ္လင်၌လည်း-

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခပေ ပလ္လင်္ဂံသ ဝါဠေ ဘိဒ္ဒိတွာ ပရိဘုဒ္ဓိတုံ။

ဟူ၍ဟောတော်မူသောကြောင့် သားရဲရုပ်ကိုဖျက်၍ပစ်လျှင် ကပ္ပိ-
ယဖြစ်၏။ ။ပလ္လင်္ဂံပြီး၏။

ဝါဒညို၍ရှင်းလင်းချက်

တူလိကာ

၃။ တူလိကာ—အတွင်း၌ သစ်သီး၊ သစ်ပွင့်၊ နွယ်သီး၊ နွယ်ပွင့်၊ မြက်သီး၊ မြက်ပွင့်တို့မှဖြစ်သော လဲမှို့သွတ်၍ပြုသော မွေရာအခင်း။

မန္တလေးမြို့တော် အချုပ်တန်းမှဖြစ်သော မွေရာဟူ၍၎င်း၊ ဖုံဟူ၍၎င်း၊ အိပ်ရာလိပ်ဟူ၍၎င်း၊ နေရာထိုင်ဟူ၍၎င်း အမျိုးမျိုးခေါ်ကြသော အလိပ်၊ခေါက်ပြား ၂-မျိုးရှိသော အခင်းကိုဆိုသည်။

တူလိကာအခင်းသည်လည်း—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ထပေတွာ တီဏိ အာသန္တိ ပလ္လက်ံ
တူလိကံ ဂိဟိဝိကဋံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။

ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် လူတို့ဥစ္စာပင် ဖြစ်သော်လည်း အကပ္ပိယသာတည်း၊ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်အား ခေါင်းအုံးများစွာကိုညောင်စောင်းပေါ်မှာ ဘီလာခင်း၍ အထက်၌ အပေါ်လွှမ်းခင်း၍ အိပ်ခြင်း ငှါအပ်၏ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ အပေါ်လွှမ်းခင်းမှုကို စီရင်ပေသည်ကား-ခေါင်းအုံး၌လဲရှိသည့်အတွက် ဤတူလိကာအခင်းလျဉ်းပါးခြင်းကြောင့်ပေတည်း။ ထို့ကြောင့် ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုလဲမွေရာပေါ်၌ အပေါ်လွှမ်းခင်း၍ အိပ်ခြင်းငှါအပ်သည်—ဟုယူရန်ရှိ၏။ ဆင်ခြင်။ ။ တူလိကာပြီး၏။

ဂေါနက

သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် သုတ္တကန္တန သိက္ခာပုဒ်တို့၏ ဝိဘင်း၌ ချည်မျိုး ၆-ပါးလာ၏။

- ခေါမံ၊ ကပ္ပါသိကံ၊ ကောသေယျံ၊ ကမ္မလံ၊ သာဏံ၊ ဘင်္ဂံ။
- ၁။ ခေါမံ၊ ခေါမမည်သောလျှော်ချည်၊ ဝါ၊ ခုံချည်။ ယင်းကိုမြန်မာ၌ဂုံချည်ခေါ်သည်။
- ၂။ ကပ္ပါသိကံ၊ ဝါချည်။
- ၃။ ကောသေယျံ၊ ပိုးချည်။
- ၄။ ကမ္မလံ၊ သိုးမွေးချည်။
- ၅။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ချည်၊ ယင်းကိုမြန်မာ၌ သျှဏ်ချည်ခေါ်သည်။

၆။ ဘင်္ဂံ၊ ဘင်္ဂမည်သောလျှော်ချည်၊ ယင်းကိုမြန်မာ၌ ဘန်ချည် ခေါ်သည်။ ဝါ၊ ခေါမ-စသော ဝှမ်းမျိုး ၅-ပါးကိုရော၍ လုပ်သောမိဿကချည်။

ဘုံတိုင်မြို့ ရက်ကန်းစက်ရုံကြီးများ၌ ကော်ဇောရက်မှု၊ သကလပ် ရက်မှုပညာများကို သင်ကြားလုပ်ကိုင် တတ်မြောက်၍ လာသောသူ များကိုခေါ်၍ မေးမြန်းရာ-အသီးအသီး ချည်လုပ်နည်း ၂-မျိုးရော၊ ၃-မျိုးရော-စသော မိဿက ချည်လုပ်နည်းများကို ပြောဆိုသောကြောင့် ၅-ပါးကိုရော၍ လုပ်သောချည်ဟု အဋ္ဌကထာဘွဲ့သည်ကို ဥက္ကဋ္ဌနည်း ယူ။

အကျဉ်းအားဖြင့်။ "သိုးမွေးချည်၊ ဝါချည်၊ ပိုးချည်၊ လျှော်ချည် ချည် ၄-မျိုးရှိ၏။"

ဂေါနက-စသည်တို့မှာ ကပ္ပိယ၊ အကပ္ပိယ၌ ဝါဒကွဲပြားလျက်ရှိ သည်ကို ရှေးဦးစွာပြဆိုအပ်၏။

ဂေါနက၌ လက် ၄-သစ်ထက်လွန်သော အမွေးရှိသည်ဟု အဋ္ဌ-ကထာတို့၌ ဆိုသောကြောင့် လက်၄-သစ်အောက်ယုတ်သော အမွေး ရှိမှု-ကပ္ပိယဖြစ်၏- ဟူသောဝါဒသည် ဝဇီရဗုဒ္ဓိ၊ သာရတ္ထ၊ ဝိနိစ္ဆယဋီ ကာတို့မှာလာ၏။

၁။ စတုရင်္ဂလာဓိကာနီတိ ဝုတ္တတ္တာ စတုရင်္ဂလတော ဟေဋ္ဌာ ဝဋ္ဋတိတိ ဧကေ။ "ဝဇီရဗုဒ္ဓိ"။

၂။ စတုရင်္ဂလာဓိကာနိ ကိရ တဿ လောမာနီတိ ဝစနတော စတုရင်္ဂလတော ဟေဋ္ဌာ ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိ။ "သာရတ္ထ"။

၃။ စတုရင်္ဂလတော ဥနလောမကကောဇဝေါ ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိ။ "ဝိနိစ္ဆယဋီကာ"။

ဤဋီကာတို့၌ အာစရိယဝါဒ အနေနှင့်လာ၏။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာ ဟောင်း၌ကား-အကြောင်းနှင့်တကွ သကဝါဒအဖြစ်ဖြင့်ဆို၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကောဇဝန္တိ စိဝရက္ခန္ဓကေ ဝုတ္တတ္တာ စတုရင်္ဂလလောမကံ ပကတိကောဇဝံ ဝဋ္ဋတိ။
[၎င်းဋီကာ။]

ဝါဒဗျူဟာရှင်းလင်းချက်

အမွေးလက် ၄-သစ်တိတိရှိသော ဂေါနက ကော်ဇောသည်ကား-
အနုညာတကပ္ပိယကော်ဇောဖြစ်၍ အင်္ဂါ-ဟူလိုသည်။

[ဤကား-တဝါဒတည်း။]

ဝိမတိဆရာကား-ဤဝါဒကိုမယူလို။ ။ဤဂေါနက အခင်း၌အမွေး
လက် ၄-သစ်ထက် ရှည်သည်ဟူ၍ အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုခြင်းသည် ထိုမျှ
လောက်ရှည်မှသာ အကပ္ပိယ၊ ထိုမျှလောက်မရှည်လျှင် ကပ္ပိယဟု
ပိုင်းခြားလို၍ ဆိုသောစကားမဟုတ်။ အထက်မှာ လာလတ္တံ့သော
ဥဒ္ဒလောမီ၊ ဧကန္တလောမီတို့နှင့် ခြားနားခြင်းငှါ ဆိုသောစကား
သာတည်း။ ထို့ကြောင့် အမွေးလက် ၄-သစ်အောက် ယုတ်ခွဲလျှင်
ဥဒ္ဒလောမီ၊ ဧကန္တလောမီတို့၌ ပါဝင်လေ၏။

[ဝိမတိ။]

စတုရဂုံလာမိကာနီတိ ဥဒ္ဒလောမီဧကန္တလောမီဟိ ဝိသေသ-
ဒဿနံ။ စတုရဂုံလဘော ဟိ ဥဒ္ဒလောမီအာဒိသု
ပဝိသန္တိ။

[၎င်းပါ၌]

တဘက်အမွေးရှိသည်၊ ၂-ဘက်အမွေးရှိသည်ကို ဥဒ္ဒလောမီ၊
ဧကန္တလောမီဆိုသည်။ အမွေးရှိသော ကော်ဇောမှန်လျှင် တဘက်
မွေး၊ ၂-ဘက်မွေး ၂-ပါးတွင် တပါးပါးဖြစ်ရမည်။ ထို ၂-ပါးမှ
မလွတ်နိုင်ရာ ဆိုလိုသည်။ သီလက္ခန္ဓာသစ်လည်း ဝိမတိကို လိုရိပ်
ရှိ၏။

[ဤကား-ဝိမတိဝါဒတည်း။]

ဂေါနကအခင်းမှာ ဥဏ္ဍာမယသဒ္ဓါနှင့် မဘွင့်ကြ၊ မည်းနက်သော
အဆင်းရှိသော ကော်ဇောကြီးဟူ၍သာ ဘွင့်ကြသည်။ ဥဒ္ဒလောမီ၊
ဧကန္တလောမီတို့မှာ ဥဏ္ဍာမယသဒ္ဓါနှင့်ဘွင့်ကြသည်။ ကော်ဇောဟူ၍
မဘွင့်ကြ၊ အခင်းဟူ၍သာဘွင့်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဂေါနကကား-
ချည်မျိုး ၆-ပါးနှင့်ဆက်ဆံသော ကော်ဇောမျိုးပေတည်း။ ဥဒ္ဒလော-
မီ၊ဧကန္တလောမီတို့ကား- သိုးမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းတို့ပေတည်း။
ကော်ဇောအခင်း၊ ကော်ဇောမဟုတ်သော အခင်း ၂-မျိုးတို့နှင့် ဆက်
ဆံကုန်သည်။

ထို့ကြောင့် သားမွေးဖြင့်ပြီးသော ဂေါနကကော်ဇောမျိုး၌ ဝိမတိ အယူသင့်ရာ၏။ သားမွေးမှတစ်ပါးသော ချည် ၅-မျိုးဖြင့်ပြီးသော ဂေါနကကော်ဇောမျိုး၌ ပဌမဝါဒသင့်ရာ၏။

ဝိမတိသင့်ပုံ။ "သားမွေးဖြင့်ရက်သော ကော်ဇောသည် အမွေးလက် ၄-သစ်ထက်လွန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဂေါနကမည်၏။ အမွေးလက် ၄-သစ်တိတိရှိခဲ့သော်၎င်း၊ ယုတ်ခဲ့သော်၎င်း ဥဒ္ဒလောမီ၊ ဧကန္တလောမီ ၂-ပါးတွင် တပါးပါးဖြစ်၏။

ပဌမဝါဒသင့်ပုံ။ "သိုးမွေးချည်မှ တစ်ပါးသော ချည် ၅-ပါးတို့ဖြင့် ရက်သောကော်ဇောသည် လက် ၄-သစ်ထက် ရှည်သောအမွေးရှိသည်ဖြစ်အံ့။ အကပ္ပိယ ဂေါနကဖြစ်၏။ လက် ၄-သစ်အောက်ယုတ်သောအမွေးရှိခဲ့သော် ကပ္ပိယဖြစ်၏။

ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း၌ အမွေးလက် ၄-သစ်တိတိရှိလျှင် ပကတိကော်ဇောမျိုးဖြစ်၍အပ်၏-ဟူသောစကားသည်အင်္ဂုတ္တိ၊ ရ်အဋ္ဌကထာနှင့်ဆန့်ကျင်၏။ ဤအခင်းကြီးတို့၌ အကပ္ပိယအချက်မှာ အမွေး၏ဝိကတိမှုသည် ပမာဏ၊ စိတ္တကစသော အခင်းတို့၌ကား- ဆိုးရည်မှုဝိကတိ၊ ခြယ်လယ်မှုဝိကတိသည် ပမာဏ။

ဆိုဘွယ်အထူးကား-ဂေါနက၌ ကာဠဝဏ္ဏောမဟာကောဇဝေါ-ဟု မဟာပိဋိယ၌ မဟာသဒ္ဒါနှင့်တကွ စတုရင်္ဂလပုပ္ဖံ-ဟုပါရှိသည်။ မဟာအရမှာ ပကတိ ၉-ထွာရှိသော ပမာဏယုတ္တညောင်စောင်းထက်လွန်သည်ကို ယူသင့်သည်။ ဂေါနက၌ အမွေးလက် ၄-သစ်ရှိသည်ဟု အင်္ဂုတ္တိ၊ ရ်အဋ္ဌကထာ၌တွင်သည်။ မဟာပိဋိယကော်ဇောလည်း အမွေးလက် ၄-သစ်ရှိသည်ဟု ဋီကာတို့၌ တွင်သည်။ ထို့ကြောင့် အမွေးလက် ၄-သစ်ရှိအောင် ရှည်မှုသည်သာလျှင် အမွေးအတွက်၌အကပ္ပိယအင်္ဂါ၊ မဟာသယနအင်္ဂါဖြစ်သင့်သည်။ အမွေးလက် ၄-သစ်အောက် ယုတ်ခဲ့လျှင် ပကတိကော်ဇောမျိုးပင်ယူသင့်သည်။

အဘိဓာန်မှာ-ဥဒ္ဒလောမီ၊ ဧကန္တလောမီသည်ပင်လျှင် ကချေသည် တကျိပ်ခြောက်ယောက်၊ က-စလောက်အောင်ကြီးခဲ့လျှင် ကုတ္တကမည်

ဝါဒညို၍ ရှင်းလင်းချက်

၏-ဟု လာသောကြောင့် ဥဒ္ဒလောမီ၊ ကေန္တလောမီ ၂- ပါးသည် လည်း ကော်ဇောငယ်မျိုး၊ ကော်ဇောလတ်မျိုးမဟုတ်၊မဟာကော်ဇော ကြီးမျိုးပေဟုသိအပ်သည်။ထို့ကြောင့် အလျား ၉-ထွာ အနံ ၂-တောင် ၆-သစ်ထက် မလွန်သောကော်ဇောငယ်၊ ကော်ဇောလတ်တို့၌တဘက် အမွှေးတက်၊ ၂- ဘက်အမွှေးတက်ဟူသော လက္ခဏာကို မလိုအပ်၊ အမွှေးလည်းရှည်၊ အလျားအနံလည်းကြီးသော မဟာပိဋ္ဌိယကော်ဇောကြီးမျိုး၌သာ ထိုလက္ခဏာကိုလိုအပ်သည်။

၄။ ဂေါနကော-အမွှေးလက်၄- သစ်ရှည်သော အလျား အနံ ညောင်စောင်း ပမာဏထက်လွန်သော သက်သက်မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော ဂေါနကမည်သောကော်ဇောကြီး။

ဝါ။ဂေါနကော-အမွှေးလက်၄-သစ်ထက်လွန်၍ရှည်သောအလျား အနံညောင်စောင်း ပမာဏထက်လွန်သော သက်သက် မည်းနက် သော အဆင်းရှိသော ဂေါနကမည်သောကော်ဇောကြီး။

၁။ ပဌမအနက်ကား-ဂေါနကတ္ထတောတိ စတုရင်္ဂလလောမေန ကာဠကောဇဝေန အတ္ထတော-ဟူသောအင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ နှင့်ညီစေသည်။

၂။ ဒုတိယအနက်ကား-ကျမ်းဂန်အများနှင့် ညီစေသည်။

၃။ အလျားအနံ ညောင်စောင်းပမာဏထက် လွန်သည်ဟူသော အနက်မှာ- မဟာကောဇဝေါ-ဟူသော ဘွင့်ပါဌ် အာယတ ပိတ္တတံ အကပ္ပိယဘဏ္ဍံ မဟာသယနံ နာမ-ဟူသော ဝိသာခု ပေါသထသုတ် အင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာများနှင့်ညီစေသည်။

ဤဂေါနကအခင်း၌ ဥဏ္ဍာမယသဒ္ဓါနှင့် ဘွင့်ချက်မလာသောကြောင့် ချည်မျိုး၆-ပါးယူသင့်၏။ အတ္ထရဏနှင့်မဆို၊ကောဇဝနှင့်ဆိုသောကြောင့် ကော်ဇောမျိုးဝိသေသကိုယူ။ ။ဂေါနကအခင်းပြီး၏။

စိတ္တက

၅။ စိတ္တကော- အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော သားမွှေးချည် တို့ဖြင့် နံရံပေါက်သဏ္ဍာန် စသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ရက်မှုဆန်းကြယ် သော စိတ္တကမည်သောသားမွှေးအခင်း။

[သာရတ္ထ,ဝိမတိ,ဝိနိစ္ဆယ,ခုဒ္ဒသိက္ခာဒီကာကြီးငယ်။]

ဝါ၊စိတ္တကော-အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော သားမွေးချည်တို့ ဖြင့် နံရံပေါက်သဏ္ဍာန်စသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ချုပ်မှု၊ခြယ်လယ်မှု၊ဆန်းကြယ်သော စိတ္တကမည်သောသားမွေးအခင်း။

[သီလက္ခန္ဓီကာ။]

ဝါ၊ ရှေ့ချည်၊ ငွေချည်တို့ဖြင့် ရက်မှု၊ ချုပ်မှု၊ ခြယ်လယ်မှု ဆန်းကြယ်သော စိတ္တကမည်သော သားမွေးအခင်း။

[အင်္ဂုတ္တိရ်၊ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ်အဋ္ဌကထာ။]

ဤ၌ အဆင်းတပ်စွန်း တောက်ပစေခြင်းငှါ အကပ္ပိယဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော အထူးထူးသော အဆင်းတို့ကိုယူ၊ သက်န်း၌အပ်သော ဆိုးရည်မျိုးဖြင့် ဆိုးအပ်သောအဆင်းစု၊ ပကတိဇာတိအဆင်းစုကား- တပ်စွန်းတောက်ပခြင်းရှိသော ဝိကတိအဆင်းမျိုး မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ကပ္ပိယသာ၊ ထို့ကြောင့် ပကတိဇာတိအဆင်းဖြင့် အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော သိုးမွေးတို့ကို အပြောက်အကျား ဖြစ်အောင် ရက်၍ ပြုအပ်သော ကော်ဇောကို စိတ္တကဟူ၍မဆိုအပ်၊ ပကတိကော်ဇော ဟူ၍သာဆိုအပ်သတည်း။

[နောက်နောက် အခင်းတို့၌လည်း ဤနည်းတူ။]

ဤအခင်း၌ ဥဏ္ဍာမယသဒ္ဓါနှင့်ဘွင့်သောကြောင့်ခေါ်မ- စသောချည် ၆-မျိုးတွင် သိုးမွေးချည်ကိုသာလိုအပ်ရကား-၎င်းချည်နှင့်မရောမယှက် သက်သက်သော သျှော်ချည်၊ ဝါချည်၊ ပိုးချည်တို့ဖြင့် နံရံပေါက် သဏ္ဍာန်စသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ရက်မှု၊ ချုပ်မှု၊ခြယ်လယ်မှု ဆန်းကြယ် သော စိတ္တကအခင်းသည် ကပ္ပိယဖြစ်၏-ဟုယူ။

အတ္တရဏသဒ္ဓါနှင့် ဘွင့်ကြသောကြောင့် ထိုအခြင်းအရာအား ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော သားမွေးကော်ဇောမျိုးကို၎င်း၊ သားမွေးဖြင့် ပြီးသော သကလပ်ထည်၊ ဖဲထည်၊ ကတ္တီပါထည်၊ ကမ္မလာထည်တို့ကို ပြုလုပ်သော အခင်းမျိုးကို၎င်း အကပ္ပိယ၌ ယူအပ်၏။

ထိုအထည်တို့ကိုပင်လျှင် ဘုံလျှိုပြုလုပ်ပြန်လျှင် ဥဏ္ဍာဘိသိဖြစ်ပြန်၍ ကပ္ပိယဖြစ်ပြန်၏။ နောက်နောက်အခင်းတို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းသိ

ဝါဒညို၍ရှင်းလင်းချက်

လေ၊ရတနာနှင့်ရောရာ၌ကား-ချည်၅-ပါးတို့ဖြင့်ပြီးသော်လည်း ကော-
သေယျမှာကဲ့သို့အကပ္ပိယသဘာဝည်း၊ ငိုကာတို့၌ကား-ကပ္ပိယ၊အကပ္ပိ-
ယပြဆိုခြင်းမရှိပြီ။ ။စိတ္တကပြီး၏။

ပဋိကာ

၆။ ပဋိကာ- သားမွေးဖြင့် ပြီးသောဖြူသောအခင်း။

ဤ၌လည်း ဥဏ္ဏာမယသဒ္ဓါနှင့် ဘွင့်သောကြောင့် သိုးမွေးချည်ဖြင့်
ပြီးသည်ကိုယူ၊ ဝါချည်၊ ပိုးချည်၊ လျော်ချည်ဖြင့်ပြီးသော ပုတီးစုလျား
အခင်းဖြူများကား-ကပ္ပိယ၊ အတ္တရဏသဒ္ဓါနှင့် ဘွင့်သောကြောင့်
သားမွေးကော်ဇော ဖြူနှင့်တကွ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော သကလပ်
ဖြူ၊ ဖဲဖြူ၊ ကတ္တီပါဖြူ၊ ကမ္မလာဖြူများကိုလည်း ဤပဋိကာ၌ သင်္ဂြိုဟ်
အပ်၏။ ဤ၌ အဖြူဆိုသော်လည်း အဆင်းတပ်စွန်းခြင်းငှါ ဆိုးအပ်
သောအဖြူကိုသာယူ၊ ပကတိအဖြူကား-ကပ္ပိယသာ။ ။ပဋိကာပြီး၏။

ပဋုလိကာ

၇။ ပဋုလိကာ-အနီခံ၍ ပန်းပြောက်တခဲနက် ခြယ်လယ်သော
သားမွေးအခင်းနီ။

ဤ၌လည်း ဥဏ္ဏာမယ သဒ္ဓါနှင့် ဘွင့်သောကြောင့် သားမွေးချည်
ဖြင့် ပြီးသော အခင်းနီမျိုးသည်သာ အကပ္ပိယ၊ ဝါချည်၊ ပိုးချည်၊လျော်
ချည်ဖြင့်ပြီးသော အခင်းနီမျိုးဖြစ်မှု ကပ္ပိယ၊ အတ္တရဏသဒ္ဓါဖြင့် ဘွင့်
ခြင်းကြောင့် ပန်းပြောက် ပန်းရွက် ထူထပ်သော သားမွေးကော်ဇော
နီမျိုး၊ သားမွေးဖြင့် ပြီးသော ပန်းပြောက် ပန်းရွက် ထူထပ်သောအ
ထည်မျိုးကို ပြုလုပ်သော အခင်းနီမျိုးကိုလည်းယူလေ၊ ယခုကာလ
သုံးစွဲကြသော အနီခံကော်ဇောများကား- လျော်ချည်ကောဇောသာ
များ၏။ သားမွေးကော်ဇောအနည်းငယ်မျှသာရှိ၏။ အနီခံ၍ ပန်း
ပြောက်ပင် ခြယ်သော်လည်း လျော်ချည် ဖြစ်ခဲ့လျှင် ကပ္ပိယ၊ သားမွေး
ချည်မှ အကပ္ပိယ။

ဤ၌ အနီဆိုသော်လည်း အကပ္ပိယ ဆိုးရည်မျိုးဖြင့် ဆိုးအပ်သော
အနီကိုယူ၊သက်န်းဆိုးသော ကပ္ပိယဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးသောအနီ၊ပကတိ
ဇာတိ သိုးမွေးနီမျိုးကား-ကပ္ပိယသာ။ ။ပဋုလိကာပြီး၏။

ကဋိဿ

၈။ ကဋိဿံ-ရွှေချည်, ငွေချည်ဖြင့် ချုပ်လုပ် ခြယ်လယ်သော ရှုန်ရင်းသော ပိုးချည်အခင်း။ “သီလက္ခန္ဓာဒီကာကြီး”။

၉။ ကဋိဿံ-ရွှေချည်, ပိုးချည် ၂-ပါးရောစပ်၍ ရက်အပ်သော ပိုးချည်အခင်း။ “ဝိမတိ”။

၁၀။ ကဋိဿံ- ပိုးချည်နှင့် ကဋိဿ မည်သော လျှော်ချည် ၂-ပါး ရောစပ်၍ ရက်အပ်သော ပိုးချည်အခင်း။ “အဘိဓာန်ဒီကာ”။

ယင်းကို သီလက္ခန္ဓာဒီကာသစ်၌ ကေစိဆိုသည်။ ဤအခင်း၌ကား- ရတနာနှင့်ရောလျှင် အကပ္ပိယ၊ မရောလျှင်ကပ္ပိယ။ ။ကဋိဿပြီး၏။

ကောသေယျ

၉။ ကောသေယျံ- ရွှေချည်, ငွေချည် ရက်မှု, ချုပ်မှု, ခြယ်လယ်မှုရှိသော ပိုးချည်အခင်း၊ ချောမွေ့သော ပိုးချည်ကိုယူ။

ဤ၌လည်း ရတနာနှင့်ရောလျှင် အကပ္ပိယ၊ မရောလျှင် ကပ္ပိယ။

ဘုဒ္ဓကောသေယျံ ပန ဝဋ္ဋတိ။

[အဋ္ဌကထာ။]

ရတနာနှင့်ရောခဲ့လျှင် ဝါချည်, လျှော်ချည်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အကပ္ပိယသာ၊ ကဋိဿသည်လည်း ကောသေယျမျိုးပင်ဖြစ်၏။ ပိုးကြမ်း, ပိုးချောမျှသာ ကွဲကြ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအဋ္ဌကထာပါ၌ ကောသေယျသဒ္ဓါဖြင့် ကဋိဿကိုလည်း သဂြိုဟ်သင့်ပေရကား--

ကဋိဿန္တု ကောသေယျန္တု ရတနပရိသိပ္ပိတာနိ န ဝဋ္ဋန္တိ။

သုဒ္ဓါနိ ဝဋ္ဋန္တိ။

ဟူသော ခုဒ္ဒသိက္ခာဒီကာဟောင်းသည် ကောင်းမြတ်လှပေ၏။ ကောသေယျပြီး၏။

ဝိကတိကာ

၁၀။ ဝိကတိကာ-ခြင်္သေ့ သစ်ကျား သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ချုပ်မှု, ရက်မှု, ခြယ်လယ်မှု ထူးဆန်းစွာပြုအပ်သော ဝိကတိကာမည်သော သားမွေးအခင်း။ “ကျမ်းဂန်များ”။

ဝါဒဗျူဟာရှင်းလင်းချက်

ဝါ-ခြင်္သေ့ သစ်ကျား သားရဲရုပ်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ရတနာတို့ဖြင့်၎င်း ထူးဆန်းစွာပြုအပ်သော ဝိကတိကာမည်သော သားမွေးအခင်း။ “ဝိမတိ”။

ဤ၌လည်း ဥဏ္ဍာမယသဒ္ဒါ၊ အတ္ထရဏသဒ္ဒါတို့နှင့်တွဲ၏။ သားရဲရုပ်၏လည်း အကပ္ပိယရုပ်မျိုးဖြစ်ပေရကား- ဝါချည်၊ ပိုးချည်၊ လျော်ချည်ပင်ဖြစ်သော်လည်း သားရဲရုပ်ခြယ်လယ်သည်ဖြစ်အံ့။ ရတနာနှင့်ရောသော ဝါချည်၊ လျော်ချည်အခင်းကဲ့သို့ အကပ္ပိယသာ။ ။ဝိကတိကာပြီး၏။

ဥဒ္ဒလောမီ၊ ဧကန္တလောမီ

၁၁။ ဥဒ္ဒလောမီ-၂-ဘက်အမွေးထသော သားမွေးအခင်း။

၁၂။ ဧကန္တလောမီ- တဘက်အမွေးထသော သားမွေးအခင်း။
[ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ။]

ဝါ၊ ဥဒ္ဒလောမီ- တဘက်အမွေးထသော အမွေးအခင်း။ ဧကန္တလောမီ-၂-ဘက်အမွေးထသော အမွေးအခင်း။
[သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ။]

အဿတ္ထိ-ဤသည် လွန်ကဲသောအနက်ကိုပြုတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဂေါနကအခင်းမျှနီးနီး လက်၄-သစ်ရှိအောင် ရှည်သောအမွေးကိုယူ၊ အမွေးရှိသော အထည်ဟူသမျှ တဘက်မွေး၊၂- ဘက်မွေးမှ မလွတ်နိုင်ရာ။

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း-

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပါဝါရံ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ
ကောဇဝံ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကမ္မလံ။

ဟူ၍ အမွေးရှိသောအထည်မျိုးကိုလည်း ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဥဂ္ဂတသဒ္ဒါ၊ ပုပ္ဖသဒ္ဒါ၊ ဒသာသဒ္ဒါတို့နှင့် တွဲကြသည်အား လျော်စွာ အဆာ အမြိတ် အထူးရှည်သော အခင်းမျိုးကို ဤ၌ယူအပ်၏။ ယခု ကာလ၌ကား - ကော်ဇောမျိုးမှာ တဘက်မွေးကိုသာ မြင်ဘူး၏။ ခြံထည်မျိုးမှာသာ ၂-ဘက်မွေးကိုမြင်ရသည်။

ဤ၌လည်း ဥဏ္ဍာမယသဒ္ဒါနှင့် တွဲကြသောကြောင့် ဝါချည်၊ ပိုးချည်၊ လျော်ချည်ဖြစ်ခဲ့မှု ကပ္ပိယ၊ အတ္ထရဏသဒ္ဒါနှင့် တွဲသောကြောင့်

သားမွေးဖြင့်ပြီးသော သကလင်ထည်၊ ဖဲထည်၊ ကတ္တီပါထည်၊ ကမ္မ
လာထည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်သော ရှည်သောအမွှေးရှိသော အခင်းစုကို
လည်း အကပ္ပိယ၌ သင်္ဂြိုဟ်။ ။ဥဒ္ဒလောမီ၊ ဧကန္တလောမီ ၂-ပါးပြီး၏။

ကုတ္တက

၁၃။ ကုတ္တကံ-ထို၌တည်၍ ကချေသည်မ တကျိပ်ခြောက်ယောက်
ကစလောက်အောင်ကျယ်သော သားမွှေးအခင်း။

လက် ၂- ဘက်ကို ဆန့်၍ကလျှင် 'တယောက်တွက်တလံရ၏၊ ၄-
ယောက်စီ ၄-တန်းပြုသော် အလျား၄- လံခန့်၊ အနံ၄-လံခန့်ရှိရာ၏။
တကျိပ်ခြောက်ယောက် က-စလောက်သည်မှစ၍ ထိုထက် ကျယ်သမျှ
ကုတ္တကချည်း၊ ထိုမှအောက်ကို ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်းထက်ကျယ်
သမျှသည် ဂေါနက၊ ဥဒ္ဒလောမီ၊ ဧကန္တလောမီ၊ ဟတ္ထတ္ထရ၊ မဟာပိဋိယ
တို့၌ဝင်၏။

ဤမှာလည်း ဥက္ကာမယသဒ္ဒါ၊ အတ္ထရဏသဒ္ဒါတို့နှင့် ဘွင့်သည်ကို
ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်းသိလေ။ ။ကုတ္တကပြီး၏။

ဟတ္ထတ္ထရ၊ အဿတ္ထရ၊ ရထတ္ထရ

- ၁၄။ ဟတ္ထတ္ထရံ-ဆင်ကျောက်ကုန်းမှာခင်းသောအခင်း။
- ၁၅။ အဿတ္ထရံ-မြင်းကျောက်ကုန်းမှာခင်းသောအခင်း။
- ၁၆။ ရထတ္ထရံ-ရထားပေါ်မှာခင်းသောအခင်း။

[အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ၌ကား-ဆင်ရပ်၊ မြင်းရပ်၊ ရထားရပ်ပါရှိသော အခင်း
ကိုလည်း ယူသေး၏။]

ဤ ၃-ပါး၌ကား- ဥက္ကာမယ သဒ္ဒါမလာသောကြောင့် ဆင်
ကျောက်ကုန်း၊ မြင်းကျောက်ကုန်း၊ ရထားခွင်နှင့် တိုင်း၍ အသီးပြု
လုပ်သော အခင်းမှန်ခဲ့လျှင် ဘယ်ချည်မဆို အကပ္ပိယချည်းယူ၊ ဋီကာ-
တို့၌ အမွှေးလက် ၄-သစ်ရှိသော မဟာပိဋိယ ကော်ဇောကိုပင်လျှင်
ဟတ္ထတ္ထရဆိုလိုရိပ်ရှိ၏။

မဟာပိဋိယကောဇဝ န္တိ ဟတ္ထိပိဋိသု အတ္ထရိတဗ္ဗတာယ မဟာပိဋိ-
ယန္တိလဒ္ဓသမညံ ဧဘုရင်္ဂလပုဗ္ဗံ မဟာကောဇဝံ။
[စိဝရက္ခန္ဓကဋီကာစု။]

ဝါဒညှိ၍ရှင်းလင်းချက်

ပါဠိတော်ရှာမင်းကုန်း၌ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတို့ နေထိုင်ရန် ဝဿကာရအမတ်တို့ခင်းကြသော အစီအရင်ကိုပြဆိုရာ၌ကား-မဟာ-ပိဋိယ ကော်ဇောတခြား၊ဟတ္ထတ္ထရတခြား လာ၏၊မြန်မာတို့ မြင်းကုန်း နွီးကား-လဲသွတ်၏၊ မြင်းရထားအခင်း၌လည်း လဲသွတ်၏၊ မီးသင်္ဘော မီးရထားပဌမခန်း၊ ဒုတိယခန်းတို့၌ရှိသော အခင်းစုလည်း လဲအခင်းစု ပင် ထင်၏။

ကောသလမင်းကြီးသည် အစီရဝတီ မြစ်ကမ်းမှာ အရှင်အာနန္ဒာ အား ဟတ္ထတ္ထရကိုခင်း၍ ဤမှာထိုင်ပါဟု လျှောက်၏၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထိုင်ဟု လာ၏၊ထို့ကြောင့် ဟတ္ထတ္ထရမှာလည်း လဲသွတ်သောအခင်း တမျိုးရှိရာ၏၊ လဲသွတ်သောအခင်းဟူသမျှသည် ဂိဟိဝိကပင်ဖြစ် သော်လည်း အကပ္ပိယသာ။ ။ဟတ္ထတ္ထရ၊ အဿတ္ထရ၊ ရထတ္ထရ ၃-ပါးပြီး၏။

အဇိနပဝေဏီ

၁၇။ အဇိနပဝေဏီ-သစ်နက်ရေကို ၂-ထပ် ၃-ထပ်ပြု၍ ညောင် စောင်းပမာဏ ချုပ်အပ်သော သစ်နက်ရေအခင်း။

ဤအခင်းကား-အကပ္ပိယ သားရေမျိုးတည်း၊ အကပ္ပိယသားရေ ဟူသမျှသည် ဘူမတ္ထရဏကိစ္စ၌သာ အပ်သည်။ ။အဇိနပဝေဏီပြီး၏။

ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏ

၁၈။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏ- အဝတ်ဖြူပေါ်၌ ဝံပိုင်ရေကို ခင်း၍ချုပ်၍ ပြုအပ်သော မြတ်သောအပေါ်လွှမ်းအခင်း။

ဤအခင်းလည်း အကပ္ပိယသာ၊ သီလက္ခန်ဦးကာသစ်၌ကား-သက် သက်သော ဝံပိုင်ရေသည် ကပ္ပိယဟူ၏။

သုဒ္ဓမေကဒလိမိဂစဉ့် ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိ။

[၎င်းဦးကား]

ကဒလိမိဂသားရေသည် အကပ္ပိယသားရေမျိုးဖြစ်ရကား- ထို စကားကိုဆင်ခြင်။ ။ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏပြီး၏။

သဉ္စရတ္ထိဒံ

၁၉။ သဉ္စရတ္ထိဒံ-အထက်၌ ဖြန့်ကြက်အုပ်မိုးသော ပိတောက်မျက် နှာကြက်နီရှိသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ပလ္လင်၊ ဘဒိုင်မျိုး။

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

ကပ္ပိယ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဗိတာန်နီမိုး
လျက်ရှိခဲ့လျှင် အကပ္ပိယဖြစ်၏။ ကပ္ပိယပစ္စတ္တရဏသည်လည်း ဗိတာန်
နီမိုးလျက် ရှိခဲ့လျှင် အကပ္ပိယဖြစ်၏- ဟုလိုသည်။ ဗိတာန်နီပင်ဖြစ်
သော်လည်း ကပ္ပိယဖန်ရည်ဆိုးသော အနီဖြစ်ခဲ့မှု အပ်ပါ၏။ ဝတ်ပန်းစ
သော အကပ္ပိယအရည်ဖြင့် ဆိုးလျှင်သာ မအပ်သည်။

ရတ္တဝိတာနေသု စ ကာသာဝံ ဝဋ္ဋတိ၊ ကုသုန္တာဒိရတ္တမေဝ န
ဝဋ္ဋတိတိ ဂဏ္ဍိပဒေသု ဝုတ္တံ။

[ဝဇီရ၊ သာရတ္ထ။]

ဗိတာန်နီဆိုသည်ကား-အလုံးစုံနိမ္မ အကပ္ပိယ- အထူးထူးသော
အဆင်းရှိသော ဗိတာန်၊ ပန်းချိဆေးရေးမှုဖြင့် ဆန်းကြယ်သော
ဗိတာန်များကား-ကပ္ပိယ။ “ဝိမတိ”။

ရတ္တဝိတာနေနာ တိ သဗ္ဗရတ္တဝိတာနေနာ၊ ယံ ပန နာနာ-
ဝဏ္ဏံ ဝါ လေပစိတ္တံ ဝါ၊ တံ ဝဋ္ဋတိ။

[၎င်းပါဌ။]

ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌ကား-နီသောအဆင်းများလျှင်မအပ်-ဟူ၏။

ယေဘုယျေနရတ္တဝိတာနမ္ပိ န ဝဋ္ဋတိ။

[၎င်းပါဌ။]

အဋ္ဌကထာ၌ကား-ဗိတာန်ဖြူ၊ မျက်နှာကြက်ဖြူကိုသာ ကပ္ပိယဆို
၏။ ထိုဗိတာန်ဖြူသည်လည်း အောက်မှာ အကပ္ပိယ အဆင်းရှိခဲ့မှု
အကပ္ပိယဖြစ်ပြန်၏။ ကပ္ပိယအဆင်းရှိခဲ့မှု ကပ္ပိယဖြစ်၏-ဟုဆို၏။

သေတဝိတာနမ္ပိ ဟေဋ္ဌာ အကပ္ပိယ ပစ္စတ္တရဏေ သတိ န
ဝဋ္ဋတိ၊ အသတိ ပန ဝဋ္ဋတိ။

[အဋ္ဌကထာ။]

အောက်၌ ကပ္ပိယအဆင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း ဗိတာန်နီဖြစ်ခဲ့လျှင်
အကပ္ပိယသာ။

ရတ္တဝိတာနဿ ဟေဋ္ဌာ ကပ္ပိယပစ္စတ္တရဏေ သတိပိ န
ဝဋ္ဋတိ ယေဝ။

[ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း။]

ဝါဒညို၍ရှင်းလင်းချက်

ဤအဆိုများကို ထောက်မြော်သော်-သဉ္စတ္တရစ္ဆဒံ၊ ဗိတာန်နီအမိုး ရှိသော ပစ္စတ္တရဏအခင်း-ဟု အနက်ဆိုသင့်၏။ ပစ္စတ္တရဏသဒ္ဒါနှင့် ဆိုသောကြောင့် ညောင်စောင်း၊အင်းပျဉ်ပေါ်မှာ ဆိုလိုရင်း-ဟုသိအပ် ၏။

မေးမြန်းဖွယ်

မေး။ "အထက်၌ ဗိတာန်မျက်နှာကြက်နီ ကြက်မိုး၍ အောက် ကြမ်းပြင်ဖျာသင်ဖြူးပေါ်၌ ဂေါနကစသည်ကို ဘူမတ္တရဏကိစ္စနှင့် ခင်းထားရာ၌ အိပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်းငှါ အပ်မည် လော၊ မအပ်မည်လော၊မေးရန်-

ဖြေ။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘူမတ္တရဏံ ကာတုံ-ဟူသော အနုညာတအတိုင်းပင်ကျ၏။ အပ်ပါ၏-ဖြေ။

သေတဝိတာနမ္ပိ ဟေဋ္ဌာ အကပ္ပိယပစ္စတ္တရဏေ သတိ နဝဋ္ဋတိ။ အသတိ ပန ဝဋ္ဋတိ-ဟူသောအဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိတာနံ-ဟူသော အနုညာတဗိတာန်သည် အဖြူသက်သက်တည်းဟု သိအပ်၏။ ထိုဗိတာန်ဖြူကြက်မိုးသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ပလ္လင်၊ဘဒိုင်းမူကား-ကပ္ပိယ။

မေး။ "ကပ္ပိယပစ္စတ္တရဏလည်းမရှိ၊ အကပ္ပိယပစ္စတ္တရဏလည်း မရှိ၊ ဗိတာန်နီသက်သက် ကြက်မိုး၍ထားသော ညောင် စောင်းသည် အပ်မည်လော-မအပ်မည်လော၊မေးရန်-

ဖြေ။ "ညောင်စောင်း၌ ကြက်မိုး၍ ထားအပ်သော ဗိတာန်နီ- သည် ပစ္စတ္တရဏသို့လိုက်၍ ကပ္ပိယ၊ အကပ္ပိယဖြစ်သည် မဟုတ်၊ အသီးသော အကပ္ပိယမူတခုပေတည်း။

မေး။ "သို့မှန်ခဲ့သော် အဋ္ဌကထာဒီကာတို့မှာ ပစ္စတ္တရဏနှင့် ဘက်တွဲ၍မဆိုသင့်-ဟူငြားအံ့။

ဖြေ။ "ဗိတာန်ဖြူ၏လည်း သဉ္စတ္တရစ္ဆဒပုဒ်တွင် ပါဝင်ခွင့်ရှိသည် ကို ပြလို၍ဆိုပေရကား-ဆိုသင့်ပါ၏-ဟူပေ။
ဆင်ခြင်၍ယူ။ "သဉ္စတ္တရစ္ဆဒပြီး၏။

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

ဥဘတောလောဟိတကူပဓာန

၂၀။ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာနံ-ခေါင်းရင်း၊ခြေရင်း ၂-ဌာ-
န၌ အုံးနီ ၂-လုံးရှိသောညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ခရင်၊ ဘဒိုင်။

ကပ္ပိယ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်၊ ကပ္ပိယပစ္စတ္တရဏပင် ဖြစ်သော်
လည်း အထက်၌အုံးနီ ၂-လုံးရှိခဲ့လျှင် အကပ္ပိယဖြစ်၏-ဟူလိုသည်။

ဤပုဒ်မှာ အဋ္ဌကထာ၌ပင် မဉ္ဇူဿ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာ-
နံ-ဟူ၍ဆိုသောကြောင့် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပေါ်မှာ ဆိုလိုသည်။
ဘူမတ္တရဏကိစ္စ၌ ကပ္ပိယဖြစ်သော မဟာသယနစုသည် ညောင်
စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပေါ်၌ အကပ္ပိယဖြစ်၏။ ကပ္ပိယဖြစ်သောညောင်
စောင်း၊ အင်းပျဉ်သည် မဟာသယနအခင်းစု ခင်းအပ်သည်ရှိသော် အ
ကပ္ပိယဖြစ်၏။ ကပ္ပိယ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်၊ ကပ္ပိယ ပစ္စတ္တရဏစု
သည် အထက်၌ ဗိတာန်နီရှိခဲ့သော်၎င်း၊ အုံးနီ ၂-ခုရှိခဲ့သော်၎င်း အက-
ပ္ပိယဖြစ်၏။ ဤသို့ ယှဉ်တွဲဘက်စပ်၍ဖြစ်သော ဒေသနာအရာ ဖြစ်ပေ
သောကြောင့် အကပ္ပိယစစ်မှု၌ ဌာန၊ ဌာနိဘက်တွဲမှုကို အလိုရှိအပ်၏။

ကပ္ပိယညောင်စောင်းပေါ်မှာ အကပ္ပိယအခင်း ခင်း၍ အိပ်ရာ၌
အခင်းအတွက်သာ အဖြစ်ရှိသည်။ အခင်းသာ အကပ္ပိယ၊ ညောင်စောင်း
အတွက်အပြစ်မရှိ၊ ညောင်စောင်းကား-ကပ္ပိယ၊ ဤသို့စစ်မှုကိုမလိုအပ်၊
ညောင်စောင်းအတွက်ကြောင့် အခင်းလည်း အကပ္ပိယ ဖြစ်ရသည်။
အခင်းအတွက်ကြောင့် ညောင်စောင်းလည်း အကပ္ပိယဖြစ်ရသည်။ ဤ
သို့ အကပ္ပိယမှု၌ တပါးသည် တပါး၏အင်္ဂါ ဖြစ်ကြသည်ကို လိုအပ်
သတည်း။

အုံးနီပင်ဖြစ်သော်လည်း တလုံးသာရှိမူ ထိပ်၂- ဘက်၌ အနိပိတ်
သော်၎င်း၊ ပဒုမာ ကြာအဆင်းရှိသော အထည်ပိတ်သော်၎င်း၊ ပန်း
ပြောက် ပန်းနွယ် ဆန်းကြယ်သော အထည်ပိတ်သော်၎င်း ပမာဏ
ယုတ္တဖြစ်ခဲ့မူ အပ်ပါ၏။

ယံ ပန ဧကမေဝ ဥပဓာနံ ဥဘောသု ပသောသု ရတ္တံ ဝါ
ဟောတိ ပဒုမဝတ္ထံ ဝါ ဝိစိတြံ ဝါ၊ သစေ ပမာဏယုတ္တံ ဟော-
တိ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ မဟာဥပဓာနံ ပန ပဋိက္ခိတ္တံ။

[အဋ္ဌကထာ။]

ဝါဒညိ၍ရှင်းလင်းချက်

နီသောအဆင်းများလျှင်ပင် ၂-လုံးမအပ်ပြီ။ “ဂဏ္ဍိပုဒ်စု”။
ယေဘုယျရတ္တာနိပိ ဒွေမိဗ္ဗောဟနာ နိ န ဝဋ္ဋန္တိတိ ဂဏ္ဍိ-
ပဒေသု ဝုတ္တံ။

[ဝိနိစ္ဆယဒီကာ။]

ဝိမတိအလိုကား-အနိသက်သက်သာမအပ်သည်။ အဆင်းတပါးရော
လျှင်ပင် အပ်သည်ဟူ၏။

အနိမဟုတ်ခဲ့မှု ၂-လုံးပင်အပ်၏။ ၂-လုံးထက်လွန်၍ကား-မထားရ။
အလောဟိတကာနိ ဒွေပိ ဝဋ္ဋန္တိ၊ တတော ဥတ္တရိ လဘိတွာ
အညေသံ ဒါတဗ္ဗာနိ-စသည်။

[အဋ္ဌကထာ-ရှေးဦးလည်းဆိုခဲ့ပြီ။]

ဤ၌လည်း အနိဆိုသည်ကား-ဝတ်ပန်းစသည်ဖြင့် ဆိုးသောအနိကို
ယူ၊ သက်န်းဆိုးသော ဖန်ရည်သည်ကား-ရတ္တ-ဟူသော ဝေါဟာရသို့
မရောက်၊ ထို့ကြောင့် ဗိတာန်၌၎င်း၊ ဤအုံး၌၎င်း သက်န်းအဆင်းမျိုး
သည် အပ်၏။ “ဝိမတိ”။

ကသာဝံ ပန လောဟိတကဝေါဟာရံ န ဝတ္တတိ၊ တဿာ
ဝိတာနေပိ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနေပိ ဝဋ္ဋတိ။

[၎င်းပါ၌။]

ဤအတူ အကြင်ဆိုးရည်မျိုးတို့သည် သက်န်း၌အပ်ကုန်၏။ ထိုဆိုး
ရည်မျိုးတို့ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော သားမွေးဖြင့်ပြီးကုန်သော သကလပ်
ထည်၊ ဖဲထည်၊ ကတ္တီပါထည်၊ ကမ္မလာထည်တို့ဖြင့် ပြုလုပ်သောအခင်း
ဟူသမျှတို့သည်လည်း ကပ္ပိယတို့သာတည်း။ သက်န်း၌ အပ်သမျှတို့သည်
အခင်း၌မအပ်သည် မရှိကုန်ပြီ။

ထို့အတူ အမြတ်အဆာဖြစ်အောင် စိုက်၍ရက်သဖြင့် အလွန်ရှည်
ခြင်းတည်းဟူသော အမွေး၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းလည်းမရှိ။ အဆင်း
တောက်ပအောင် အကပ္ပိယဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးခြင်းလည်းမရှိ။ ပကတိ သိုး
မွေးအတိုင်း ရက်အပ်သော ကော်ဇောဖြူ၊ ကော်ဇောနီ၊ ကော်ဇော
ဝါ၊ ကော်ဇောပြောက်၊ ကော်ဇောကျားစသည်လည်း ကပ္ပိယချည်း
သာ။ ။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနေပြီး၏။

ဝါဒညိ၍ရှင်းလင်းချက်ပြီး၏။

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

၄-အခင်း ၂-မျိုးတို့၏အထူး

မေး။ ။ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အခင်းတို့တွင်-ဂေါနက, စိတ္တက, ပဋိကာ, ပဋုလိကာ, ဝိကတိကာ, ဥဒ္ဒလောမီ, ကေန္တလောမီ, ကုတ္တက, ဟတ္ထတ္ထရ, အဿတ္ထရ, ရထတ္ထရ, ဤ ၁၁-ခု တို့သည် ကောသေယျဝင်္ဂမှာလာသော သန္တတ အခင်းတို့နှင့် အဘယ်သို့ ထူးခြားကြကုန်သနည်း။

ဖြေ။ ။ဤ၁၁-ခု တို့ကား-ရက်ထည်တို့ပေတည်း။ ခင်း၍လုပ်သော အထည်မျိုးမဟုတ်ကုန်။ ကောသေယျဝင်္ဂ၌ လာသော အထည်တို့ကား-ခင်းထည်မျိုးတို့တည်း။ ရက်၍လုပ်သော အထည်မျိုးမဟုတ်ကုန်။ မဟာသယနအရာတွင် ပါဝင်သော အခင်းတို့လည်းမဟုတ်ကုန်။ သိက္ခာပုဒ်ရင်း၌ မြစ်ပယ်တော်မူသောအမှုကို လွတ်အောင်ပြု၍ ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ပေ၌ပင် ခင်း၍သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ပေ၌ ခင်းရန်မဟုတ်။ ဘူမတ္ထရဏ အကျိုးငှါပြု၍ ဘူမတ္ထရဏကိစ္စနှင့် သုံးဆောင်ခဲ့လျှင် မြစ်ပယ်မှုပင်မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၏ အနာပတ္တိဝါရတို့၌- အနာပတ္တိ ဝိတာနံဝါ ဘူမတ္ထရဏံဝါ သာဏိပါကာရံ ဝါ ဘိသိံဝါ ဗိဗ္ဗောဟနံ ဝါ ကရောတိ။

ဟူ၍သိက္ခာပုဒ်တိုင်းမှာပင်လာသည်။

ထိုအခင်းတို့၌ ပိုးချည်ရောမှု, မည်းနက်သော သိုးမွေးဒွေဘာဂထက်လွန်မှု၊ ဤ၂-ချက်သာ အဆင်းအတွက်, ချည်အတွက်မြစ်ပယ်ချက်ရှိသည်။ ထို၂-ချက်မှ လွတ်လျှင် အဆင်းအတွက်လည်း အပြစ်မရှိ။ ချည်အတွက်လည်း အပြစ်မရှိ။ ရတနာခြယ်လယ်ခဲ့သော်၎င်း, သားရဲရုပ်ခြယ်လယ်ခဲ့သော်၎င်း မဟာသယန၌ အလျော်အားဖြင့်သွင်း၍ ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်၌ခင်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ အဘိုးများစွာထိုက်တန်သော အခင်းမျိုးမဟုတ်။ ရက်ထည်ကို မသုံးနိုင်ကြကုန်သောသူတို့၏ အသုံးအဆောင်မျိုးပေတည်း။ ရဟန်းတို့ကိုယ်တိုင်ပင် ပြုလုပ်ခြင်းငှါ တတ်ကောင်းကုန်၏။

အခင်း ၂-မျိုးတို့၏အထူးပြီး၏။

လောက၌ ခင်းကြပုံအစီအရင်

၅-လောက၌ခင်းကြပုံအစီအရင်

ယခုအခါ ဂေါ်နက အစရှိသောအခင်းတို့ကို လောက၌ ခင်းကြပုံ အစီအရင်ကိုပြဆိုပေအံ့။

သုနိဓ၊ ဝဿကာရအမတ်ကြီးတို့သည် ပါဠိလိဂ္ဂာ မင်းကွန်းရုံး တော်ကြီးမှာ သံဃာတော် ၅၀၀-နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရား နေထိုင်ရန် ခင်းကြပုံကိုပြဆိုအံ့။

၁။ ရှေးဦးစွာ မင်္ဂလာအကျိုးငှါ နွားချေးလိမ်းကျံသည်။

၂။ နွားချေးသွေ့ခြောက်လျှင် အနံ့ပျောက်ကင်းရန် နံ့သာမျိုး ၄-ပါးလိမ်းကျံသည်။

၃။ ၎င်းအပေါ်မှာ ဖျာကြမ်း၊ ဖျာချောခင်းသည်။

စတုဇာတိယဂန္ဓေဟိ လိမ္မိတွာ ဥပရိ နာနာဝဇ္ဇေ ကဋ- သာရကေ သန္တရိတွာ။

[အဋ္ဌကထာ။]

၄။ ဖျာကြမ်း၊ ဖျာချောအပေါ်မှာ မဟာပိဋိယစသော ကော် ဇောကြမ်းကြီးခင်းသည်။

တေသံ ဥပရိ မဟာပိဋိယကောဇဝါဒိကေ အာဒိံကတွာ ဟတ္ထတ္ထရဏာဒိဟိ နာနာဝဇ္ဇေဟိ အတ္ထရဏေဟိ သန္တရိ- တဗ္ဗ ယုတ္တဋ္ဌာနေသု သန္တရာပေသုံ။

ဤအထပ်မှာ မဟာပိဋိယစသော ကော်ဇောကြီးတို့နှင့် ဟတ္ထတ္ထရ စသော အခင်းကြီးတို့ကို အထက်၊ အောက် ခြားနား၍ မဆိုပြီ။ အာဒိ သဒ္ဓါ ၂-ချက်ပါ၏။ ပဌမအာဒိသဒ္ဓါဖြင့်-ဂေါ်နက၊ ကုတ္တက၊ ဥဒ္ဒလောမီ၊ ကေန္တလောမီ၊ ဟတ္ထတ္ထရ၊ အဿတ္ထရ၊ ရထတ္ထရ- ဟူသော ကော် ဇောကြမ်း၊ အခင်းကြမ်းကြီးတို့ကို ယူ၊ ဒုတိယအာဒိသဒ္ဓါဖြင့် စိတ္တက၊ ပဋိကာ၊ ပဋုလိကာ၊ ဝိကတိကာ-ဟူသော အချောလတ်အခင်းတို့ကို ယူ။

၅။ ထိုအခင်းကြမ်း အခင်းလတ်တို့၏ အပေါ်မှာ- မဟာဂုဟ ဖြစ်သောဘုရားနေရာကိုခင်းသည်။

မဇ္ဈဋ္ဌာနေ တာဝ မင်္ဂလထမ္ဘံ နိဿာယ မဟာရဟံ ဗုဒ္ဓါသနံ ပညပေတွာ။

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

တၢဝါ ရှေးဦးစွာ။ မဇ္ဈဋ္ဌာနေ၊ အလယ်အရပ်၌။ မင်္ဂလထမ္ဘံ၊ မင်္ဂလာရှိသော သီတိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာရဟံ၊ မြင့်မြတ်သောသူတို့အားသာ ထိုက်တံသော။ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ ပေး။

ဆင်စွယ်ညောင်စောင်း၊ ရွှေညောင်စောင်း၊ သဘော့ဖျာသင်ဖြူးနု သင်ဖြူးချောတို့ကိုယူ။

၆။ ထိုအပေါ်မှာ နူးညံ့လှစွာသော နှစ်သက်ဘွယ် ရှုချင်ဘွယ် ကောင်းလှသော ပစ္စတ္တရဏ အခင်းတို့ကိုခင်းသည်။
တတ္ထ ယံယံ မုဒုကဉ္စ မနောရမ္မဉ္စ ပစ္စတ္တရဏံ၊ တံတံ ပစ္စတ္တရိတွာ။

အလွန်ချောမွေ့သော ကော်ဇောမျိုး၊ အခင်းမျိုးနှင့်တကွ ကဋိဿ၊ ကောသေယျ၊ အဇိနပဝေဏီ၊ ကဒလိဒိဂပဝရ ပစ္စတ္တရဏတို့ကိုယူ။

၇။ ထိုအပေါ်မှာ ခေါင်းရင်း၊ ခြေရင်း ၂-ဌာနတို့၌ အလွန် နီလှစွာသော နှစ်သက်ဘွယ် ရှုချင်ဘွယ်ကောင်းလှသော အုံးနီ ၂-ခုကိုထားသည်။
ဥဘတော လောဟိတကံ မရံညဒဿနံ ဥပဓာနံ ဥပဒဟိတွာ။

ဥဘတော၊ ခေါင်းရင်း၊ ခြေရင်း ၂-ဘက်၌-အနက်ပေး။

၈။ ထိုညောင်စောင်း၏ အထက်၌ ရွှေကြယ်၊ ငွေကြယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်လှစွာသော ဗိတာန်မျက်နှာကြက်ကြီးကို ဆွဲသည်။
ဥပရိ သုဝဏ္ဏရဇတတာရကဝိစိတ္တံ ဝိတာနံ ပဉ္စိတွာ။

၉။ အနောက်နံရံကိုမှီ၍ သံဃာတော်တို့ နေထိုင်ရန်ပလ္လင် အင်းပျဉ်၊ အမှီအင်းပျဉ်၊ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်-စသည် တို့ကိုခင်းသည်။
သံဃဿ ပလ္လင်္ကပိဋ္ဌ အပဿယပိဋ္ဌ မဉ္ဇူပိဋ္ဌာဒိနိ ပညပေတွာ။

ဤပါဌ၌-သားရဲရှုပ်မရှိသော ပလ္လင်ငယ်ကို ပလ္လင်ပိဋ္ဌဆိုသည်။

ကပ္ပိယ, အကပ္ပိယစစ်တမ်း

၁၀။ ထိုအပေါ်မှာ အဝတ်ဖြူအစရှိသော ပစ္စတ္တရုဏတို့ကိုခင်းသည်။

ဥပရိ သေတ ပစ္စတ္တရုဏေဟိ ပစ္စတ္တရာပေတွာ။
ဤသို့ကျမ်းဂန်တို့၌ ခင်းပုံအစီအရင်လာသည်။

တိကအင်္ဂုတ္တိရိပါဠိတော်၌ကား---

၁။ တခုသော ပလ္လင်ပေါ်၌ဂေါနက အခင်းကြမ်း၊ ပဋိကာ၊ ပဋုလိကာ၊ အခင်းလတ်၊ ကဒလိမိဂ အခင်းချောတို့ကို ခင်း၍ ဗိတာန်နီ၊ အုံးနီတို့ကိုထားသည်ဟုလာ၏။

၂။ ပစ္စတ္တရုဏခေါ်သော အခင်းနု အခင်းချောတို့ကိုကား- အခင်းလတ်တို့၏ အပေါ်မှာ အိပ်မည့်နေရာ၊ ထိုင်မည့်နေရာတွင်ရွှေ ခင်းသည်။ တပြင်လုံးခင်းသည်မဟုတ်။

၃။ အခင်းလတ်တို့ကိုကား- အဆင်းအရောင်တို့ဖြင့် အတင့်အတယ်ရှုဘွယ်မငြီးဖြစ်စေခြင်းငှါ အနွံအပြားခင်းသည်။

၄။ ထိုအခင်းလတ်တို့၏ အောက်၌ ဂေါနကစသောအခင်းကြမ်းကြီးတို့ကို အနွံအပြားခင်းသည်။ ထိုအောက်၌ ဖျာကြမ်း၊ ရိုင်ကြမ်းတို့ကိုခင်းသည်။

ပစ္စတ္တရုဏအခင်းတို့၏ ကိစ္စကား- အိပ်သောထိုင်သောသူ၏ ကိုယ်မှ ဖြစ်သော ချွေး အညစ်အကြေးတို့ကြောင့် အခင်းလတ်တို့၌ အသွေးအရောင်မပျက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကိုယ်၌ နူးညံ့ချောမွေ့သော အတွေ့ကို ရစေခြင်းငှါ၎င်း ဖြစ်၏။

လောက၌ခင်းကြပုံအစီအရင်ကိုပြဆိုခဏ်းပြီး၏။
ဒုတိယခဏ်းပြီး၏။

(ဂ) တတိယခဏ်း

၁-ကပ္ပိယ, အကပ္ပိယစစ်တမ်း

ယခုအခါ အဓိဋ္ဌာန်တင်မှုနှင့် စပ်၍ ကပ္ပိယ, အကပ္ပိယစစ်တမ်းကိုဆိုပေအံ့။

၁။ သိုးမွေးဖြင့်ပြီးသော အမွေးရှည်သော ကော်ဇောကြီးမျိုး ဟူသမျှသည်လည်းကောင်း၊

- ၂။ သိုးမွေးဖြင့် ပြီးကုန်သော အကပ္ပိယဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော သကလပ်ထည်၊ ဖဲထည်၊ ကတ္တီပီထည်၊ ကမ္မလာထည်တို့ကို ပြုလုပ်သော အခင်းမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊
- ၃။ အမွေးလက် ၄-သစ်ရှည်သော ဝါချည်၊ ပိုးချည်၊ လျှော်ချည် အခင်းစုသည်လည်းကောင်း၊
- ၄။ လဲသွတ်သောအခင်းမျိုးသည်လည်းကောင်း၊
- ၅။ အမှတ်မရှိသောချည်ဖြင့် ရက်သော ရတနာ ခြယ်လယ်သော အခင်းမျိုး၊ သားရဲရုပ် ခြယ်လယ်သော အခင်းမျိုးသည်လည်းကောင်း—

ဤအလုံးစုံသော ကော်ဇောမျိုး၊ အခင်းမျိုးသည် အကပ္ပိယအခင်းမျိုးဖြစ်၏။ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပေါ်၌ ခင်း၍အိပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းကိုလည်းမပြုအပ်။ ပုဂ္ဂလိကလှူ၍ရသော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာလည်းမထိုက်။ ဘူမတ္ထရဏ အနေနှင့်သာ သုံးဆောင်ရ၏။

အမွေးလက် ၄-သစ်အောက်ယုတ်သော ဝါချည်ဖြင့် ပြီးသော ကော်ဇောမျိုး၊ အခင်းမျိုး၊ ပိုးချည်ဖြင့်ပြီးသော ကော်ဇောမျိုး၊ အခင်းမျိုး၊ လျှော်ချည်ဖြင့် ပြီးသော ကော်ဇောမျိုး၊ အခင်းမျိုးတို့သည်ကား-ကပ္ပိယအခင်းမျိုးတို့သာတည်း။ ထိုကပ္ပိယအခင်းမျိုးတို့၌လည်း အဓိဋ္ဌာန်မှု၊ ဝိကပ္ပနာမှုကို ရွေးချယ်ခွင့်ရှိ၏။ ကောသေယျဝင်၌လာသော ခင်း၍လုပ်သော သိုးမွေးအခင်းတို့၌လည်း အဓိဋ္ဌာန်မှု၊ ဝိကပ္ပနာမှုကို ရွေးချယ်ခွင့်ရှိ၏။

ရက်၍ ပြုလုပ်သော သားမွေးထည်မျိုးပင်ဖြစ်သော်လည်း သင်္ကန်း၌ အပ်သော ကပ္ပိယဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော ကော်ဇောမျိုး၊ အခင်းမျိုးသည်လည်းကောင်း၊ သိုးကောင်၌ရှိသော ပကတိအဆင်းအတိုင်း ပြုလုပ်သော ကော်ဇောမျိုး၊ အခင်းမျိုးသည်လည်းကောင်း ကပ္ပိယဖြစ်၏။ ထိုကပ္ပိယအခင်းမျိုး၌လည်း အဓိဋ္ဌာန်မှု၊ ဝိကပ္ပနာမှုကို ရွေးချယ်ခွင့်ရှိ၏။

ကပ္ပိယ, အကပ္ပိယ စစ်တမ်း

ပကတိအဆင်းအတိုင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အမွေးလက် ၄-သစ် မျှရှိ၍ ပမာဏယုတ္တညောင်စောင်းထက် အလျားအနံကျယ်ခဲ့ပြန်မှု မဟာပိဋိယကော်ဇောမျိုးဖြစ်၍ အကပ္ပိယဖြစ်ပြန်၏။

၁။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေကောဇဝံ၊ “စီဝရက္ခန္ဓကပါဠိတော်”။

၂။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကောဇဝ န္တိ ဧတ္ထ ပကတိကောဇဝမေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ မဟာပိဋိယကောဇဝံ န ဝဋ္ဋတိ၊ မဟာပိဋိယကောဇဝန္တိ ဥဏ္ဍာမယော ပါဝါရသဒိသောကောဇဝေ။ “အဋ္ဌကထာ”။

၃။ မဟာပိဋိယကောဇဝန္တိ ဟတ္ထိပိဋိသု အတ္ထရိတဗ္ဗတာယ မဟာပိဋိယန္တိ လဒ္ဓသမညံ စတုရင်္ဂလပုပ္ဖံ ကောဇဝံ။ “ဋီကာ”။

ပကတိကောဇဝမေဝ ဝဋ္ဋတိ-၌ ပကတိကော်ဇော ဆိုသည်ကား- ဂေါနကအစရှိသော အကပ္ပိယပိကတိမျိုးမှ ကင်းသော ကော်ဇော တည်း။

- ၁။ အလျားအနံကြီးမှု ပိကတိတပါး။
- ၂။ အမွေးရှည်မှု ပိကတိတပါး။
- ၃။ အဆင်းတပ်စွန်းတောက်ပအောင် ပြုမှု ပိကတိတပါး။
- ၄။ ပန်းပြောက် ပန်းနွယ် ခြယ်လယ်မှု ပိကတိတပါး။
- ၅။ သားရဲရုပ်ခြယ်လယ်မှု ပိကတိတပါး။
- ၆။ ရတနာ ခြယ်လယ်မှု ပိကတိတပါး။

ဤပိကတိတို့ကို မဖြစ်စေဘဲ အလျားအနံညောင်စောင်း ပမာဏထက် မကြီးစေမူ၍ အမွေးလက် ၄-သစ်ခန့်တိုင်အောင် မရှည်စေမူ၍ ဝတ်ပန်းစသော တောက်ပတပ်စွန်းသော အကပ္ပိယဆိုးရည်မျိုး မဆိုးမူ၍ ရတနာခြယ်မှု၊ သားရဲရုပ်ခြယ်မှုမှ ကင်း၍ သိုးကောင်၌ ရှိသော ဇာတိအဆင်းအတိုင်း ပြုလုပ်သော သားမွေးကော်ဇောမျိုး၊ ကပ္ပိယဖန်ရည်ဆိုးသော သိုးမွေးချည်တို့ဖြင့် ရက်သော သားမွေးကော်ဇောမျိုးတို့ကို ပကတိကော်ဇောဆိုသည်။

အဋ္ဌကထာ၌--

မဟာပိဋိယသဒ္ဓါဖြင့် အလျားအနံကျယ်ခြင်း၊ အမွှေးရှည်ခြင်း ဟူသော ဝိကတိ ၂-ပါးကိုသာ အကပ္ပိယဟု ပြဆိုခြင်းသည် ပကတိ ပသင်္ဂအားကြီးရာကို ပြဆိုခြင်းပေတည်း။ ပကတိ သိုးမွှေးအတိုင်းတွင် အလျားအနံကြီးရုံမျှ အမွှေးရှည်ရုံမျှဖြစ်သော မဟာပိဋိယ ကော်ဇော သည် ပကတိကောဇဝပင်ဟု မှတ်ထင်ဘွယ် အားကြီး၏။ ထို့ကြောင့် ပကတိကောဇဝမေဝ ဝဋ္ဋတိ၌ ပကတိသဒ္ဓါမျှနှင့် မပြီး၍ အသီးထုတ် ပြရသည်။

ကြွင်းသော ဝိကတိမှုတို့၌ကား- ဝိကာရကိစ္စ ထင်ရှားလှ၏။ ထို့ကြောင့် ပကတိသဒ္ဓါနှင့်ပင် နစ်စေရန်ကိစ္စ ထင်ရှားလှပြီဖြစ်၍ ပကတိကောဇဝမေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ ဂေါနကာဒီနိ နဝဋ္ဋန္တိ-ဟုမဆိုပေသည်။

ကပ္ပိယ၊ အကပ္ပိယစစ်တမ်းပြီး၏။

၂-အဓိဋ္ဌာန်၊ ဝိကပ္ပနာမူ

အဓိဋ္ဌာန်မူ၊ ဝိကပ္ပနာမူတို့၌--

မဇ္ဇဘိသိ ပိဋ္ဌဘိသိ ဗိဗ္ဗောဟနံ ပါဝါရော ကောဇဝေါ တိ ဧတေ- သု ပန သေနာသနတ္ထာယ ဒိန္နပစ္စတ္ထရဏေ စ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ နတ္ထိ ယေဝ။

[ပဋ္ဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ။]

ဤ၌ ဘိသိသည် မဇ္ဇဘိသိ၊ ပိဋ္ဌဘိသိ၊ ဘူမတ္ထရဏဘိသိ၊ စက်မဘိသိ၊ ပါဒပုဏ္ဏနဘိသိ အများရှိသော်လည်း ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ထက် ခင်းသော ဘုံလျှိုရေအဝတ်၌သာလျှင် ပစ္စတ္ထရဏ သက်န်းအဓိဋ္ဌာန် လျဉ်းပါးရန်ရှိသောကြောင့် မဇ္ဇဘိသိ၊ ပိဋ္ဌဘိသိဟုဆိုပေသည်။ ပစ္စတ္ထရဏသက်န်းအရာ၌သုံးရသော မဇ္ဇဘိသိ၊ ပိဋ္ဌဘိသိတို့၌ပင် အဓိဋ္ဌာန်တင် ဘွယ်ကိစ္စမရှိ။ ကြွင်းသောဘိသိတို့၌ ဆိုဘွယ်မရှိ ဆိုလိုသည်။

ဗိဗ္ဗောဟနမှာလည်း အပေါ်လွှမ်းအတွက် ပရိက္ခာရ စောဠ သက်န်း၊ ပစ္စတ္ထရဏသက်န်း အဓိဋ္ဌာန်လျဉ်းပါးရန်ရှိ၍ အသီးထုတ် ဆိုသည်။

ပစ္စတ္ထရဏန္တိ ပါဝါရော ကောဇဝေါ တိ ဧတ္ထကမေဝ ဝုတ္တိ။

အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာမူ

ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ စုံလျားပုတီး အခင်း၊ ကော်
ဇောအခင်း၊ ဤအခင်း ၂-ပါးသည်လည်း ပစ္စတ္တရဏမျိုးပင် ဖြစ်၏။
သင်္ကန်း ၉-ထည်တွင် ပစ္စတ္တရဏသင်္ကန်းအဖြစ် လျဉ်းပါးဘွယ်ရှိ၏။
ထို့ကြောင့် ထိုသို့သောလျဉ်းပါးမှုကို ရှင်းလင်းစေခြင်းအကျိုးငှါ
ပါဝါရောကောဇဝေါ-ဟု အသီးထုတ်ဆိုပေသည်။

ပါဝါရောဆိုသော်လည်း ဘိသိ ဗိဗ္ဗောဟန ကောဇဝတို့နှင့် အတူ
လာသောကြောင့် သန္တတသေနာသနတွင် ပါဝင်သော အခင်း ပိသေသ
ဖြစ်သော စုံလျားပုတီးအခင်းမျိုးကိုယူ၊ အခြံအရံဖြစ်သော စုံလျား
ထည်မျိုးကို မယူလင့်၊ အခြံအရံဖြစ်သော စုံလျားထည်မျိုးသည်ကား-
ပုဂ္ဂလိကဖြစ်ခဲ့သော် အဓိဋ္ဌာန်မလွတ်ရာ။

ကော်ဇောသည်လည်း မဟာသယနမျိုးဖြစ်သော ဘူမတ္တရဏ
ကော်ဇောမျိုး၊ ကပ္ပိယဖြစ်သော ပစ္စတ္တရဏကော်ဇောမျိုး ၂-ပါးတွင်
ဘူမတ္တရဏမျိုး၌ အဓိဋ္ဌာန်ကိစ္စ လျဉ်းပါးဘွယ်မရှိ၊ ပစ္စတ္တရဏကော်
ဇောမျိုး၌သာလျှင် လျဉ်းပါးဘွယ်ရှိသည်။

- သေနာသနသည် ၄-မျိုးရှိ၏။—
- ၁။ ဝိဟာရ သေနာသနမျိုး၊
- ၂။ မဇ္ဇပိဋ သေနာသနမျိုး၊
- ၃။ သန္တတ သေနာသနမျိုး၊
- ၄။ ရုက္ခမူလ သေနာသနမျိုး၊

ထို ၄-မျိုးတို့တွင် ဤမဇ္ဇဘိသိ၊ ပိဋဘိသိ၊ ပါဝါရ၊ ကောဇဝတို့သည်
သန္တတသေနာသန အမျိုးအရိုးတို့ပေတည်း။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂလိကပင်
ဖြစ်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ဘွယ်ကိစ္စမရှိ၊ ဤအနက်ကိုပြလို၍ ဘိသိ
ဗိဗ္ဗောဟန၊ ပါဝါရ၊ ကောဇဝတို့ကို တလုံးတစုတည်း ပေါင်းစု၍
ဆိုတော်မူသည်။

ပါဝါရောတိ သလောမကော ကပ္ပိယာဒိဘေဒေါ။

ဟူသော စိဝရက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ အမြိတ်အဆာ
ဟုဆိုအပ်သော အမွှေးရှိသော ဝါချည်စုံလျား၊ ဝိုးချည်စုံလျား၊ သိုး
မွှေးချည်စုံလျား၊ လျှော်ချည်စုံလျား အလုံးစုံဟုဆိုအပ်သော ပစ္စတ္တ-

ရုဏစုသည်၎င်း၊ အလုံးစုံသော ကော်ဇောဟူသော ပစ္စတ္တရုဏစုသည် ၎င်း၊ ပါဝါရော ကောဇဝေါ-ဟူသောပါဌ၌ ပါဝင်ပြီးဖြစ်၍ သေနာသနတ္ထာယ ဒိန္နပစ္စတ္တရုဏေ စ-၌ ထို ၂-ပါးမှကြွင်းသော ပစ္စတ္တရုဏမျိုးကိုယူ။

ထို ၂-ပါးမှကြွင်းသော ပစ္စတ္တရုဏမျိုးဆိုသည်ကား-အမြိတ်အဆာဟု ဆိုအပ်သော အမွှေးမရှိသော ဝါချည်အိပ်ရာခင်းမျိုး၊ ပိုးချည်အိပ်ရာခင်းမျိုး၊ သိုးမွှေးချည်အိပ်ရာခင်းမျိုး၊ လျှော်ချည် အိပ်ရာခင်းမျိုးပေတည်း။ ဤအိပ်ရာခင်းမျိုးသည်သာလျှင် သင်္ကန်းပစ္စတ္တရုဏတွင် ပါဝင်သည်။ အမွှေးရှိသော ပါဝါရ ပစ္စတ္တရုဏ၊ ကောဇဝ ပစ္စတ္တရုဏတို့ကား-သင်္ကန်းပစ္စတ္တရုဏတွင် ပါဝင်သော အခင်းမဟုတ်ကြကုန်။

သင်္ကန်းပစ္စတ္တရုဏတွင် ပါဝင်သော အခင်းစုသည်လည်း ပုဂ္ဂလိကလည်းရှိသည်။ သေနာသနပရိဘောဂလည်း ရှိသည်။ ထိုတွင် ပုဂ္ဂလိကသည်သာ အဓိဋ္ဌာန်ထိုက်သည်။ သေနာသနပရိဘောဂမူကား-အဓိဋ္ဌာန်မထိုက်။ ဤသို့သောအနက်ကို သေနာသနတ္ထာယ ဒိန္နပစ္စတ္တရုဏေစ-ဟုပြဆိုတော်မူပေသည်။

[ဤကား-အဋ္ဌကထာပါဌ၌ဖြင့် သိအပ်သောအဓိပ္ပာယ်တည်း။]

ဤ၌ သေနာသနအကျိုးငှါ လှူအပ်သော ပစ္စတ္တရုဏဆိုသည်ကား-ကျောင်းမှာ ထာဝရထားရန် တည်ထောင်၍ထားသော အခင်းမျိုးတည်း။ ပုဂ္ဂလိကကျောင်း၌ပင် ဖြစ်သော်လည်း ပုဂ္ဂလိကမဟုတ်။ သေနာသနပရိဘောဂမျိုးပေတည်း။ ဒါယကာတို့ ထူထောင်သော အခင်းမှာသာ မဟုတ်။ ကျောင်းနေရဟန်း၏ ပုဂ္ဂလိကအထည်ကိုပင် ပုဂ္ဂလိကစိတ်ပြတ်၍ သေနာသနပရိဘောဂ ပြု၍ထားလျှင် သေနာသနပရိဘောဂရပင်တည်း။

မေးမြန်းချက်

မေး။ "အမွှေးရှိသော စုံလျားအခင်းမျိုး ကော်ဇော မျိုးများသည် သန္တတသေနာသန အမျိုးအရိုးဖြစ်ခဲ့၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်မှု လျဉ်းပါးဘွယ်မရှိ။ ယင်းသို့ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာထုတ်ဘော်၍ဆိုရလေသနည်း။"

အဓိဋ္ဌာန်,ဝိကပ္ပနာမူ

လျဉ်းပါးဘွယ်မရှိက ထုတ်ဘော်၍ ဆိုခွင့်မရှိတကား-
 ဟု လှုပ်ရှားဘွယ်ရှိသောကြောင့် ဝိမတိဋီကာ၌-
 ပါဝါရော ကောဇဝေါ တိ ဣမေသမ္ပိ ပစ္စတ္ထရဏန္တိ လော-
 ကေပိ ဝေါဟရဏတော သေနာသနတ္ထာယ ဒိန္နပစ္စတ္ထရဏ
 တော ဝိသံ ဂဟဏံ ကတံ။ဟုမိန့်၏။
 [ဟိတ်ပါဌကိုပခာနပြု၍ဆိုသောစောဒနာတည်း။]

ဖြေ။ "ပါဝါရ, ကောဇဝတို့ကိုလည်း ပစ္စတ္ထရဏဟူ၍ လောက၌
 ခေါ်ကြလျက် ရှိသောကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်မှု လျဉ်းပါး
 ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ထို့ကြောင့် အသီးထုတ်ဘော်
 ၍ဆိုတော်မူပေသည်-ဟူလို။
 [ပုဂ္ဂလိကပင်ဖြစ်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်လွတ်ချက်ကို ဟိတ်စွက်၍ ပြဆို
 သောဋီကာပါဌပေတည်း။]

တနည်းကား-

မေး။ "ပါဝါရ, ကောဇဝတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အသီးဆိုရ
 သနည်း၊ပစ္စတ္ထရဏေစ-၌ ပါဝင်နိုင်ကြသည်မဟုတ်လော၊
 ပါဝင်နိုင်ကလည်း အသီးမဆိုသင့်-စောဒနာရန်ရှိ၍ ၎င်း-
 ပါဌကိုမိန့်။

ဖြေ။ "ပါဝါရ,ကောဇဝတို့သည် 'လောက၌ ပစ္စတ္ထရဏ ခေါ်ကြ
 လျက်ရှိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အသီးမဆိုခဲ့လျှင် ထိုပစ္စတ္ထ-
 ရဏ၌ ပါဝင်လေ၍ သေနာသနအကျိုးငှါ လှူမှသာ အဓိ
 ဋ္ဌာန်လွတ်သည်၊ပုဂ္ဂလိကဖြစ်ခဲ့မှု အဓိဋ္ဌာန်မလွတ်ဟူသော
 အနက်သည် ရောက်ခဲ့ရာ၏။ထိုအနက်ကို ရှောင်လွှဲခြင်းငှါ
 အသီးဆိုရသည်-ဟူလို။
 [ပုဂ္ဂလိကပင်ဖြစ်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်လွတ်ကြောင်းကို ဟိတ်လောင်း
 ၍ပြုချက်ပင်တည်း။]

အဋ္ဌကထာ၌ အသီးခွဲ၍ပင်ဆိုသော်လည်း ပစ္စတ္ထရဏချင်းအတူတူ
 ဖြစ်သောကြောင့် ပါဝါရ,ကောဇဝတို့မှာလည်း သေနာသနပရိက္ခရာ
 အကျိုးငှါ လှူရာ၌သာ အဓိဋ္ဌာန်လွတ်သင့်သည်၊ ပုဂ္ဂလိကအကျိုးငှါ

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

လှူရာ၌ အဓိဋ္ဌာန်မလွတ်သင့် ဟူသော ပရိကပ္ပလဒ္ဓိကို ဝိမတိဆရာ ပယ်ပေသည်။ ဝိမတိဆရာသာ ပယ်သည်မဟုတ်။ ကင်္ခါဒီကာသစ်ဆရာ လည်း ပယ်သည်သာတည်း။

ဘိသိဗိဗ္ဗောဟန ပါဝါရကောဇဝါနမ္ပိ သေနာသနပရိက္ခာ-
ရတောယေဝ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ နတ္ထိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
[၎င်းဒီကာပါဌ်။]

ဘိသိဗိဗ္ဗောဟန ပါဝါရကောဇဝါနမ္ပိ၊ ဘိသိ၊ ဗိဗ္ဗောဟန၊
ပါဝါရ၊ ကောဇဝတို့၏လည်း။ ဝါ၊ တို့၌လည်း။ သေနာသန-
ပရိက္ခာရတောယေဝ၊ သေနာသန ၄-ပါးတို့တွင် သန္တတ
သေနာသန ပရိက္ခရာမျိုး ဇာတိအစစ် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်
လျှင်။ အဓိဋ္ဌာန ကိစ္စံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
[၎င်းဒီကာအနက်။]

တခြားတပါးသော ပစ္စတ္တရုဏဘို့မှာ ခြုံရုံနှင့်ဆက်ဆံသော
အထည်မျိုးဖြစ်လေသောကြောင့် အခင်းမျိုးသက်သက် မဟုတ်လေ
ရကား-သေနာသနပရိက္ခရာအကျိုးငှါ ဝိသေသရည်မှတ်၍ လှူမှသာ
လျှင် အဓိဋ္ဌာန်လွတ်နိုင်သည်။ အမျိုးအရိုးသက်သက်နှင့် အဓိဋ္ဌာန်
မလွတ်နိုင်။ ခင်းဘို့သက်သက်တိုင်း၍ ရက်အပ်သော အမွေးစုတ်ဖွား
စုလျားကော်ဇောတို့၌မူကား-သေနာသနပရိက္ခရာမျိုးသက်သက်ဖြစ်ပေ
သောကြောင့်ပင်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ကိစ္စ မရှိရလေသည်-ဟူလို။

ဤဒီကာပါဌ်ဖြင့် ဘုံလျှို၊ ခေါင်းအုံး၊ စုလျား၊ ကော်ဇော၊ ဤ ၄-
မျိုးတို့မှာ အဓိဋ္ဌာန်လွတ်ရန် အကြောင်းတပါး ရှာဘွယ်မရှိ၊ ပုဂ္ဂလိက
ပင်ဖြစ်သော်လည်း သန္တတသေနာသန ပရိက္ခရာမျိုးအစစ် ဖြစ်သည့်
အတွက်နှင့်ပင် အဓိဋ္ဌာန်လွတ်ရလေသည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် ယခင်
က ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပရိကပ္ပလဒ္ဓိကို ပယ်သည်သာတည်း။

ကောဇဝါနမ္ပိ-၌ ဝိသဒ္ဓါကို ဆိုသည်မှာကား-နောက်နား၌လာ
သော ပစ္စတ္တရုဏမှာ သေနာသန ပရိက္ခရာအဖြစ်သို့ ရောက်မူသည်
အဓိဋ္ဌာန် လွတ်ခြင်း၏အကြောင်းဟု သိရ၏။ ဘုံလျှိုစသည်ဘို့မှာ

အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာမူ

အကြောင်းမပါ၊ အကြောင်းရှာဘွယ် ကိစ္စရှိချေ၏-ဟု လှုပ်ရှားရန်ရှိသောကြောင့် ဘိသိစသည်တို့မှာလည်း သေနာသနပရိက္ခရာအဖြစ် သည်ပင် အကြောင်းတည်းဟု အကြောင်းတစိတ်တူမှုကို ငဲ့၍ ပိသဒ္ဓါကိုဆိုပေသည်။

တစိတ်တူမှုကိုမယူမူ၍ ပစ္စတ္တရဏနှင့် အလုံးစုံတူမှုကို ဆိုလိုသည် ဖြစ်ငြားအံ့။

ဘိသိ ဗိဗ္ဗောဟန ပါဝါရ ကောဇဝါနမ္ဘိ သေနာသန-
ပရိက္ခာရတ္ထာယ ဒိန္နတ္ထာဝေ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ နတ္ထိ။

ဟု ဆိုရမည်၊ ထိုသို့ကား-မဆိုသောကြောင့် တစိတ်တူမှုကိုငဲ့သော ပိ-ဟုသိအပ်သတည်း၊ ဤသို့သိပေမှ အဋ္ဌကထာရိပ်နှင့် ရောမိကြမည်၊ ဤသို့မသိမူ၍ ငိုကာနှင့်ထင်တိုင်းပေါက်လွှတ်ယူခဲ့လျှင် အဋ္ဌကထာနှင့် ကွာလွမ်း၍သွားတတ်သည်၊ ငိုကာမှာ ထွေးယွက်လျက် ရှိခဲ့လျှင် အဋ္ဌကထာရိပ်ကို နာနာကြည့်ရသည်၊ အဋ္ဌကထာမှာ ထွေးယွက်လျက်ရှိခဲ့လျှင် ပါဠိတော်ရိပ်ကို နာနာကြည့်ရသည်၊ ဤအရာမှာ အဋ္ဌကထာရိပ် အလွန် ထင်ရှားလျက်ရှိသည်၊ မြို့ရုံသောပါဝါရမျိုး တိုင်အောင်ပင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ဘွယ်မရှိဟု ဆိုသွားပါ၏။

စီဝရက္ခန္ဓကပါဠိတော်မှာလည်း-

- ၁။ ရှေးဦးစွာ ဂဟပတိစီဝရကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၂။ ၎င်းနောက် ပါဝါရကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၃။ ၎င်းနောက် ကောဇဝကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၄။ ၎င်းနောက် ကမ္မလကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၅။ ၎င်းနောက် ခေါမစသော သင်္ကန်းမျိုး ၆-ပါးကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၆။ ၎င်းနောက် ဝိသာခါဝတ္ထုတွင် ဝသိကသာဠိကကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၇။ ၎င်းနောက် အသုစိမက္ခိတဝတ္ထုတွင် နိသီဒနကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၈။ ၎င်းနောက် အာနန္ဒဝတ္ထုတွင် ပစ္စတ္တရဏကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

မဟာသယနဒီပနီကျမ်း

- ၉။ ၎င်းနောက် ဗေလဋ္ဌသီသဝတ္ထုတွင် ကဏ္ဍပဋိစ္ဆာဒီကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၁၀။ ၎င်းနောက် ဝိသာခါဝတ္ထုတွင် မုခပုဉ္ဇနစောဠကကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၁၁။ ၎င်းနောက် ပရိက္ခာရစောဠကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
- ၁၂။ ၎င်းနောက် အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
[ပရိက္ခာရစောဠ ဟူသည်လည်း ရေစစ်ပုဝါနှင့် သပိတ်အိတ်, ဘိနပ်အိတ်စသည်တည်း။]

ဤသို့လျှင်အမည်အသီးအသီးနှင့် ခွင့်ပြုပြီးရှိနေပါလျက် အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာအစီအရင်ကို ခွင့်ပြုတော်မူသောအခါ ပါဝါရ, ကောဇဝ, ကမ္မလ၊ ဤ ၃-ပါးသည်မပါ ကျန်ရှိ၍နေ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်လည်း အဓိဋ္ဌာန်အရာ၌ ပါဝါရ, ကောဇဝတို့ကို အသီးနုတ်ပယ်ကြကုန်၏။ ကမ္မလကိုကား- ပါဝါရ၌သွင်းရိပ်ရှိ၏။ အိပ်ရာ၌ အမြဲထား၍အိပ်သောအခါမှခင်းမှုခြံမှု၌ အသုံးပြုရသော အထည်မျိုး ဖြစ်ခဲ့၍ သေနာသနပရိက္ခာရဇာတိကဖြစ်သောကြောင့် ပါဝါရမျိုး, ကမ္မလမျိုး, ကောဇဝမျိုးတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်မှ အလွတ်ထားတော်မူသည်။

တေန ခေါပန သမယေန အညတရာ ဣတ္ထိ ခရကမ္မလံ ပါရုတာ ဟောတိ။ အညတရာ ဘိက္ခု သာရတ္ထော တံ ဣတ္ထိံ တေဒဝေါစ၊ ကတ္တသလောမံ ခေါ တေ ဘဂိနီတိ။ ။ တေန ခေါပန။ လ။ အာကိဏ္ဍလောမံ ခေါ တေ ဘဂိနီ တိ။ ။ တေနခေါပန။ လ။ ခရလောမံ ခေါ တေ ဘဂိနီတိ။ ။ တေနခေါပန။ လ။ ပါဝါရံ ပါရုတာ ဟောတိ။ လ။ ဒိဃလောမံ ခေါ တေ ဘဂိနီတိ။

ဟူ၍ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်၌လာသော ဝတ္ထုများကို ထောက်၍ အမွေးတိုမျိုးကား- ကမ္မလ, အမွေးရှည်မျိုးကား- ပါဝါရဟုသိအပ်၏။

အမွေးလက်၄-သစ်ရှည်သော မဟာပိဋ္ဌိယကော်ဇောကို ပြဆိုသော အဋ္ဌကထာ၌လည်း-

မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝန္တိ ဥဏ္ဏာမယော ပါဝါရသဒိသော ကောဇဝေါ။

ဟူ၍လာ၏။

အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာမူ

နိဿိဒ်ဒိဋ္ဌိတပါး ကောသေယျဝဂ်၌လာသော ခင်း၍လုပ်သောသန္တတကော်ဇောမျိုးဟူသမျှသည်လည်းသန္တတသေနာသနမျိုးစင်စစ်ဖြစ်၏။ အဓိဋ္ဌာန်လွတ်၏။

နမတကံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၊ဘိက္ခူနံ တေဒဟောသိ“နမတကံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ ဥဒါဟု ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ”န္တိ၊ဘဂဝတော တေမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ နဘိက္ခဝေ နမတကံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ နဝိကပ္ပေတဗ္ဗန္တိ။

[ခုဒ္ဒကဝတ္ထုပါဠိတော်။]

နမတကံ နာမ ဧဠကလောမေဟိ ကတံ အဝါယိမံ စမ္ပက္ခန္ဏပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။

[အဋ္ဌကထာ။]

ယခုကာလတရုပ်ကော်ဇောခေါ်သော ခင်း၍လုပ်သော သားမွေးအခင်းငယ်မျိုးကို နမတကအခင်းခေါ်ရိပ်ရှိ၏။ ဤနမတကအခင်း၌ အလျားအနံအဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာလောက်ပါလျက် ခင်း၍လုပ်သောသန္တတမျိုး၊ သေနာသနမျိုးဖြစ်သည့်အတွက် အဓိဋ္ဌာန်,ဝိကပ္ပနာကို ပယ်တော်မူသည်ကို မြင်သဖြင့်လည်း နိဿိဒ်ဒိဋ္ဌိတပါး ခင်း၍လုပ်အပ်သော သန္တတအခင်းမျိုးတို့၌ အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာ မရှိကြောင်းကို သိအပ်သတည်း။

ကောသေယျဝဂ်မှာလာသော သန္တတနိဿိဒ်ဒိဋ္ဌိနှင့် ရတနဝဂ်မှာလာသော စီဝရနိဿိဒ်ဒိဋ္ဌိ ၂-ပါးတို့၏ အခြင်းအရာသည်ကား-ဇိုကာတို့မှာ အကျဉ်းလာ၏။ ဝဇီရမှာ အကျယ်လာ၏။

ဤမျှသောစကားရပ်ဖြင့် ဘုံလျှို၊ ခေါင်းအုံး၊ စုလျား၊ ကော်ဇော၊ ကမ္မလာဟူသောဝတ္ထုတို့၌ အဓိဋ္ဌာန်မရှိကြောင်းသည် ပါဠိတော်နှင့်ပင် ထင်ရှား၏။ အဋ္ဌကထာနှင့်ကား-တိုက်ရိုက်ပြီး၏-ဟု သိစေအပ်သတည်း။ ဤသို့သိသဖြင့် ဝိမတိ,ကင်္ခါဇိုကာ ၂-ရပ်၊ ယခင်ပါဠိတို့၌လည်း ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ ယူအပ်၏။ ထိုဇိုကာပါဠိတို့မှ ပါဠိအဋ္ဌကထာနှင့် ကွာလှမ်း၍သွားသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များကို မယူအပ်။ ။တရပ်။

သေနာသနတ္ထာယဒိန္နပစ္စတ္တရဏေ တိ ဧတ္ထ အနိဝါသေတွာ
 အပါရူပေတွာ စ ကေဝလံ မဉ္ဇပီဋေသုယေဝ အတ္ထရိတွာ ပရိ-
 ဘုဒ္ဓိယမာနံ ပစ္စတ္တရဏံ အတ္တနော သန္တကံပိ အနဓိဋ္ဌာတုံ
 ဝဋ္ဋတိ တိ ဝဒန္တိ။ ဟေဋ္ဌာ ပန ပစ္စတ္တရဏမ္ပိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝါ
 တိ အဝိသေသေန ဝုတ္တတ္တာ အတ္တနော သန္တကံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ-
 မေဝါတိ အမှာကံ ခန္တိ၊ ဝိမံသိတွာ ဂဟေတဗ္ဗံ။
 [သာရတ္ထ။]

ဤ၌-အတ္တနောသန္တကံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝါတိ အမှာကံခန္တိ-ဟူသော
 ပါဠိဖြင့် ပစ္စတ္တရဏအမည်ရသော ပါဝါရ၊ ကောဇဝတို့၌လည်း မိမိ၏
 ပုဂ္ဂလိက ဖြစ်ခဲ့သော် အဓိဋ္ဌာန်တင်မှု ရှိသင့်သည်ကို ပြဆိုသောကြောင့်
 သာရတ္ထဒီပနီအလိုအားဖြင့် ဘုံလျှို၊ ခေါင်းအုံးတို့နှင့်တကွ ပါဝါရ၊
 ကောဇဝတို့ကိုလည်း ပုဂ္ဂလိကဖြစ်ခဲ့လျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်ဟု ယူကြ
 ကုန်၏။

အဋ္ဌကထာ၌-

ပစ္စတ္တရဏမ္ပိအဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ-ဟု အောက်၌ဆိုခဲ့သော သာမည
 စကား၌ ဝေဘန်၍ သိထိုက်သော ဝိသေသတ္ထကို ပြတော်မူခြင်းငှါ-

မဉ္ဇဘိသိ၊ ပီဋဘိသိ၊ ဝိဗ္ဗောဟနံ၊ ပါဝါရော၊ ကောဇဝေါ-
 တိ ဧတေသု ပန သေနာသနတ္ထာယ ဒိန္နပစ္စတ္တရဏေ စ အဓိ-
 ဋ္ဌာတဗ္ဗကိစ္စံ နတ္ထိယေဝ။

ဟုနောက်မှာဆိုပေရကား-ရှေ့သာမည စကားသည် ဝိသေသအ
 ရာ၌တည်သည်သာဖြစ်၏။ သာမညဖြစ်သော ရှေ့စကားနှင့် ဝိသေသဖြစ်
 သော နောက်စကားကို မတားမြစ်သင့်။ ဝိသေသဖြစ်သော နောက်
 စကား၌ သာမညဖြစ်သောရှေ့စကားသည် ဝိသေသအရာ၌တည်မြဲ
 ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌လာသော အာစရိယဝါဒကို မယ်လိုသည်
 ရှိသော် သေနာသနပရိက္ခာရတ္ထာယဒိန္န-ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်ဖြင့်သာ
 ပယ်အပ်၏။ သေနာသနပရိက္ခရာအကျိုးငှါ လှူအပ်သော ပစ္စတ္တရဏံ
 သည်သာ အဓိဋ္ဌာန်လွတ်သည်ဟု အဋ္ဌကထာဆိုသောကြောင့် အတ္တ-

အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာမူ

နောသန္တကဖြစ်ခဲ့လျှင် မဝတ်မရုံမူ၍ ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်၌ခင်း၍ သုံးဆောင်ရုံမျှ ဖြစ်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်မလွတ်ထိုက်ဟု ပယ်သင့်သတည်း။

ဆိုဘွယ်အထူးကား။ "ပါဝါရမျိုး, ကောဇဝမျိုး, ကမ္မလာမျိုးဖြစ်ခဲ့လျှင် အတ္တနောသန္တကပင်ဖြစ်သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်လွတ်၏။ အမွှေးမရှိသော အခင်းချောမျိုးဖြစ်ခဲ့လျှင် အတ္တနောသန္တက မဟုတ်မှသာ အဓိဋ္ဌာန်လွတ်ခွင့်ရှိသည်။ အတ္တနောသန္တကဖြစ်ခဲ့လျှင် အဓိဋ္ဌာန်လွတ်ခွင့်မရှိ။ ဤဒီကာပါဌ်သည်ကား- ဘုံလျှို, ခေါင်းအုံး, စုလျား, ကော်ဇော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ အသီးထုတ်ဆိုသော ပစ္စတ္တရဏမျိုးတို့၌ ဆိုသောပါဌ်မဟုတ်။ ထိုပစ္စတ္တရဏ၄- မျိုးတို့မှ အလွတ်ဖြစ်သော ပစ္စတ္တရဏမျိုး၌သာ ဆိုကြသော အာစရိယဝါဒ ဒီကာဝါဒ ပါဌ်ပေတည်း။

ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဆရာအလို ပုဂ္ဂလိကဖြစ်သော ဘုံလျှို, ခေါင်းအုံး, စုလျား, ကော်ဇောများကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်-ဟုဆိုကြသောသူတို့၏ စကားသည် ပယ်အပ်သောစကားသာတည်း။

ဤမျှသော စကားရပ်တို့ဖြင့် ဘုံလျှိုအခင်းမျိုး, ခေါင်းအုံးမျိုး, အမွှေးရှိသော စုလျားဝတ်လုံခြုံထည် ကမ္မလာမျိုး, ဘူမတ္တရဏကော်ဇောကြီးမျိုး, ဥတ္တရတ္တရဏကော်ဇောလတ်မျိုး, ပစ္စတ္တရဏကော်ဇောချောမျိုး, ကောသေယျဝင်္ဂ၌လာသော သန္တတ ကော်ဇောမျိုး ဤအလုံးစုံသည် ပုဂ္ဂလိကလျှင်ပင်ရသော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာလွတ်သော အထည်မျိုးဖြစ်သည်ကို ပါဠိတော်နှင့်လည်း သိသာသည်။ အဋ္ဌကထာနှင့်လည်း ထင်ရှားသည်ကို ပြဆိုသောအခင်းတည်း။

ဥစ္စာမဟာသယနာနံ၊ ဝိနိစ္ဆယော မယာ ကတော။
ယုတ္တံ ဥတ္တာန ဂဏန္တု၊ ပဏ္ဍိတာ ယုတ္တဒဿိနော။

မယာ၊ မုံရွာမြို့မှ လယ်တီတောကျောင်း ဆရာငါသည်။ ဥစ္စာမဟာသယနာနံ၊ ဥစ္စာသယန မဟာသယနတို့၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ကတော၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၆၁-ခု၊ တန်ခူးလဆန်း၃-ရက်တွင် စီရင်ဆုံးဖြတ်ရေးသားအပ်ပြီ။ ယုတ္တဒဿိနော၊ သင့်မြတ်သော သဘော

၈၆

မဟာသယနပိနိကျမ်း

ယုတ္တိကို သိစွမ်း၊ မြင်စွမ်းရှိကြကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။
ယုတ္တိ၊ အသင့်အမြတ်ကို။ ဥတုနာ၊ သိကြကုန်၍။ ဝဏ္ဏန္တ၊ မှတ်ယူစွဲမြဲ
ကြစေကုန်သတည်း။

အဓိဋ္ဌာန်၊ ဝိကပ္ပနာမူပြီး၏။

ဤတွင်ရွှေ့ကား-ဥစ္စာသယနမဟာသယနပိနိစ္ဆယပြီး၏။

ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဒီဃာသနန္တိ ယံ ဧတံ ပညတ္တံ ဒီဃဒဿိနာ။
တဿ ဝိနိစ္ဆယံ ဒါနိ၊ ပဝက္ခာမိ ယထာဗလံ။

အနက်။ ။* ဒီဃဒဿိနာ၊ အရှည်ကို မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံဧတံ အာသနံ၊ အကြင်အခင်းကို။ ဒီဃာသနန္တိ၊ ဒီဃာသန-ဟူ၍။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တဿအာသနဿ၊ ထိုဒီဃာသနအခင်း၏။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းရှိသလောက်။ အဟံ၊ လယ်တီတောကျောင်းဆရာငါသည်။ ပဝက္ခာမိ၊ မိန့်ဆိုစီရင်ပေအံ့။

၁-ဓမ္မဂါရဝမူလသိက္ခာပုဒ်

ယေ စ ဗဟူ ဘိက္ခု။ ထေရာ စ နဝါ စ မဇ္ဈိမာ စ အာယသ္မတော ဥပါလိဿ သန္တိကေ ဝိနယံ ပရိယာပုဏန္တိ။ အာယသ္မာဥပါလိ ဌိတကော ဥဒ္ဓိသတိ ထေရာနံ ဘိက္ခုနံ ဂါရဝေန။ ထေရာပိ ဘိက္ခု ဌိတကာ ဥဒ္ဓိသာပေန္တိ ဓမ္မဂါရဝေန။ တတ္ထထေရာစေဝ ဘိက္ခု ကိလမန္တိ၊ အာယသ္မာ စ ဥပါလိ ဘဂဝ-

မှတ်ချက်။ ။* ဤအမှတ်ပြုပဋိညာဉ်-ဂါထာ၏အနက်မှာ စာမူရင်း၌ မပါသော်လည်း အနက်ကိုလိုလားသူတို့အကျိုးငှါ ထည့်သွင်းတော်ပြုရပေသည်။

တော ကေမတ္တိ အာရောစေသုံ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ နဝ-
ကေန ဘိက္ခုနာ ဥဒ္ဓိသန္ဓေန သမကေ ဝါ အာသနေ နိသီဒိတုံ
ဥစ္စတရေ ဝါ ဓမ္မဂါရဝေန။ ထေရေန ဘိက္ခုနာ ဥဒ္ဓိသာပေန္တေ-
န သမကေ ဝါ အာသနေ နိသီဒိတုံ နိစတရေ ဝါ ဓမ္မဂါရ
ဝေန။

အရှင်ဥပါလိထေရ်သည် အရိယာသုမြတ်ဖြစ်၍ ဓမ္မဂါရဝအရာ၌
လည်းပါရမီပတ္တိဖြစ်သင့်ရကား “ထေရနံဘိက္ခုနံ ဂါရဝေန” ဟူသော
ပါဠိဖြင့် ဓမ္မဂါရဝကိုလည်းယူပါ။ ထိုသို့ယူသည်ရှိသော် အရှင်ဥပါလိ
ထေရ်သည် ဓမ္မဂါရဝအကြောင်းကြောင့် မိမိထက်သီတင်းကြီးဖြစ်
သောဓမ္မန္တေဝါသိကထေရ် ဘိက္ခုတို့နှင့် နေရာတူ၌၎င်း၊ မြင့်သော
နေရာ၌၎င်း နေ၍ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ပို့ချကြောင်းကိုသိအပ်၏။ ထိုသို့
ဓမ္မဂါရဝအကြောင်းကြောင့် နေရာတူ၊ မြင့်သောနေရာ၌ နေငြားသော်
လည်း “ထေရဂါရဝ” ဟူသောအကြောင်းကြောင့် မတ်တတ်ရပ်ခြင်း
ဣရိယာပုထိဖြင့်သာ နေ၍ချပို့လေသည်။

“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ” အစရှိသော ပါဠိတော်မြတ်ဖြင့်ကား- ထိုသို့
သဘောရှိသော တရားကျမ်းဂန် ပို့ချသင်ကြားခြင်း၊ တရားဓမ္မဟော
ပြောဆုံးမနာခံခြင်း- စသောအရာများ၌ အာစရိယပုဂ္ဂိုလ် သုဏန္တ
ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦးတို့သည်ပင်လျှင် ထေရဘာဝကို ပမာဏမပြုအပ်၊ ဓမ္မ-
မဟတ္တဂုဏ်ကိုသာ ပမာဏပြုအပ်၏။ ဓမ္မမဟတ္တဂုဏ်ကိုအာဂ္ဂုပြုသော
ဓမ္မဂါရဝအကြောင်း တပါးတည်းဖြင့်ပင်လျှင်-

- ၁။ သုဏန္တထေရတို့နှင့် နေရာတူ၌၎င်း၊ နေရာမြင့်၌၎င်း၊ နေခြင်း
ငှါအပ်၏။
- ၂။ သုဏန္တထေရတို့က မတ်တတ်ရပ်လျက် နာကုန်စဉ်လည်း
ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်း ဣရိယာပုထိဖြင့် ချပို့ဟောပြောခြင်း
ငှါအပ်၏။
- ၃။ သုဏန္တထေရတို့ကလည်း တူသောနေရာ၊ နိမ့်သောနေရာ၌
တူသောဣရိယာပုထိ၊ ယုတ်သော ဣရိယာပုထိဖြင့်နေ၍ သီ
တင်းဝယ် အာစရိယပုဂ္ဂိုလ်ကို အရိုအသေပြု၍နာအပ်၏-ဟု
သိအပ်၏။

ထေရဂါဝရ်အသာရုပ္ပသိက္ခာပုဒ်

ရပ်ခြင်း ဣရိယာပုထ်သည် အရှည်မခံသော ဣရိယာပုထ်ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦးတို့အားပင် ထိုင်ခြင်းဣရိယာပုထ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

[ဤပါဠိတော်၌ “သမကေဝါအာသနေ” ဟူသောပါဠိ၌ အနိမ့်, အမြင့် အရပ်ပမာဏတူသော အသီးအသီးသော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်များကို ယူပါ။ ဤသိက္ခာပုဒ်ကား- တရားကျမ်းဂန် ချပို့သင်ကြားရာ, တရားဓမ္မ ဟောပြောနာခံရာ ဤကဲ့သို့သော အရာများ၌သာ ဆက်ဆံသည်။]

ဓမ္မဂါရဝမူလသိက္ခာပုဒ်ပြီး၏။ တရပ်-

၂-ထေရဂါဝရ, အသာရုပ္ပမူလသိက္ခာပုဒ် ၂-ပါး

တေန ခေါ ပန သမယေန ဗဟု ဘိက္ခု အာယသ္မံတော ဥပါလိ-
ဿ သန္တိကေ ဌိတကာ ဥဒ္ဒေသံ ပတိမာနေန္တာ ကိလမန္တိ။ ဘဂဝ-
တော တေမတ္ထံ အာရောစေသုံ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခုဝေ သမာနာသ-
နိကေဟိ သဟ နိသိဒိတုံ။

ဤသိက္ခာပုဒ် နိဒါန်း၌ အရှင်ဥပါလိ စာချသော ကျောင်း၌ ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်မှတစ်ပါး ထိုင်၍ လျောင်း၍ နေစရာနေရာ တစ်ပါးမရှိ၊ ရှိသောညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်စုမှာလည်း ထေရ ဂါရဝ တရား အားကြီးကြသောအခါဖြစ်၍ တနာရီတခဏမှဟုတ္တရပင်သီတင်း သိက္ခာကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အတူတကွနေခြင်းငှါ မဝံ့ကုန်သောနဝ, မဇ္ဈိမတို့သည် မတ်တတ်ရပ်လျက်နေကြကုန်သည်။

တနည်း-ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်မှ တစ်ပါး ဘူမတ္ထရဏ ဖြစ်သော ဖျာ, သင်ဖြူး-စသည်ရှိပါသော်လည်း မိမိတို့ထက် သီတင်းကြီးပုဂ္ဂိုလ် တို့ နေကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း, အခင်းမရှိရာ၌ ထိုင်နေခြင်းငှါ မတတ် ကောင်းသည်ဖြစ်၍ ၎င်း မတ်တတ်နေကြကုန်သည်။

သိက္ခာပုဒ်၌-

အညမညံ နာတိနဝ နာတိဝုဒ္ဓဘာဝေန သမာနံ အာသနံ
အရဟန္တိတိ သမာနာသနိကာ-ပြုပါ။

သမာန-အရကိုတခုတည်း အဖြစ်ဖြင့်တူသည်ကိုယူ၊ သမကေဝါ အာသနေ-ဟူသော ရှေ့သိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့ အနိမ့်, အမြင့်တူကာမျှကို မယူလင့်၊ သဟသဒ္ဓါကိုမြော်ပါ။

ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း

အာသနံ-အရကိုကား-ညောင်စောင်း၊အင်းပျဉ်နှင့်တကွ ဘူမတ္ထရ-
ဏဖြစ်သော ဖျာ၊ သင်ဖြူး၊ ကော်ဇော-အစရှိသော နေရာဟူသမျှ
ကိုပင်ယူ၊ ညောင်စောင်း၊အင်းပျဉ်မျှကိုမယူလင့်။

သမာနာသနိကေဟိ၊ တခုတည်းအဖြစ်ဖြင့် တူသောနေရာ၌နေခြင်း
ငှါ ထိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ချင်းချင်း။ သဟ၊ အတူတကွ။ နိသီဒိတုံ၊
ထိုင်ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အနက်ပေး။
[သမာနာသနိက အရသည် နောက်သိက္ခာပုဒ်၌ထင်ရှားလာလတ္တံ့။]

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဿန္တရေန သဟ နိသီဒိတုံ- ဟူသော
သိက္ခာပုဒ်၌-

တိန္တံ ဝဿာနံ အန္တရေ စေတသံ ဥပသမ္ပဒါတိ တိဝဿန္တ-
ရာ၊ တေဝေ ပုဂ္ဂလ သာမညေန တိဝဿန္တရော-ဟုပြု။

တပါးနှင့်တပါးသည် ရက်ပေါင်း ၁၀၀၀-ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော
၃-နှစ်ကို မလွန်ပူ၍ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရကြသော ရဟန်းချင်းချင်းသည်
တိဝဿန္တရသမာနာသနိကမည်၏။ ထိုသမာနာသနိက ရဟန်းချင်းချင်း
သည်သာလျှင် တခုတည်းသောညောင်စောင်း၊ တခုတည်းသော အင်း
ပျဉ်၊ တခုတည်းသော ဖျာ၊ သင်ဖြူး၊ ကော်ဇော ခင်းနှီးတို့၌ အတူတကွ
ထိုင်နေခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏ ဟုလိုပါသည်။

အဋ္ဌကထာကိုကား-

တိဝဿန္တရေနာတိတ္ထေ တိဝဿန္တရေနာမ ယော ဒွိဟိ
ဝဿေဟိ မဟန္တတရော ဝါ ဒဟရတရော ဝါ ဟောတိ၊ယော
ပန ဧကေန ဝဿေန မဟန္တတရော ဝါ ဒဟရတရော ဝါ၊ယော
ဝါ သမာနဝဿော၊ တတ္ထ ဝတ္တပ္ပမေ နတ္ထိ၊ ဣမေ သဗ္ဗေ
ဧကသ္မိံ မဇ္ဈေ ဝါ ပိဋေ ဝါ ဒွေဒွေ ဟုတွာ နိသီဒိတုံ လဘန္တိ။
ဟုဘွင့်တော်မူသည်။

ဤအဋ္ဌကထာ၌-

ဒွိဟိဝဿေဟိ-ဟူ၍ဆိုခြင်း၌ တတိယဝဿကို နှစ်စေလို၍ ဆိုခြင်း
ပျသာဖြစ်သည်။ သဗ္ဗောဟ ပိနောဒနိ အဋ္ဌကထာ ဒွတ္တိံသာကာရ

ဒုဝဂ္ဂမဇ္ဈသိက္ခာပုဒ်၌စိစစ်ခြင်း

သဇ္ဈာယဝိမိတွင် ဆဟိမာသေဟိ-ဟူသောပုဒ်ကဲ့သို့ မှတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် တပါးနှင့်တပါး ၂-နှစ်နှင့်၁၀လ, ၁၁-လပင် ကြီးကြ,ငယ်ကြ သော်လည်း တိဝဿန္တရ သမာနာသနိကပင်-ဟုမှတ်ယူသင့်ပါသည်။

ကေသိံ မဗ္ဗေဝါ ပိဋ္ဌေဝါ ဒွေဒွေ ဟုတွာ-ဟူသော စကားကိုကား- နောက်၌ဟောတော်မူလတ္တံ့သော အနုဘောနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုဝဂ္ဂဿ မဗ္ဗိ ဒုဝဂ္ဂဿပိဋ္ဌိ-ဟူသော သိက္ခာပုဒ်တော်အရကို အတွင်းဝင်ပြု၍ တချက် တည်းပြီး သိမ်းခြို၍ ဆိုလိုက်သော စကားသာဖြစ်သည်။ ယခုတွင်ဆဲ ဖြစ်သော သမာနာသနိက သိက္ခာပုဒ်တို့၌ အာသန-အရကို ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ကိုသာ ယူစေလို၍ တွင်ဆိုသည်ဟု မယူသင့်။ ဒွေဒွေ ဟုတွာ-ဟု ဆိုခွင့်မရောက်သေးဘဲ သျက် ဒွေဒွေဟုတွာ-ဟု ဤနေရာ၌ ဆိုသည်ကိုထောက်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဤသမာနာသနိက, တိဝဿန္တရသိက္ခာပုဒ် ၂-ပါးတို့ ဖြင့် တပါးနှင့်တပါး ရဟန်းသိက္ခာရခြင်း ၃-နှစ်ကိုမလွန်ကြပါမူ တခု တည်းသော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ဖျာ, သင်ဖြိုး-စသည်၌ အတူ တကွထိုင်နေသော်လည်း အဂါရဝ, အသာရူပအရာနှင့်စပ်၍ အပြစ်မရှိ၊ တပါးနှင့်တပါး ၃-နှစ်ကိုလွန်၍ ကြီးကြ,ငယ်ကြမူ တခုတည်းသော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ဖျာ, သင်ဖြိုး-စသည်၌ အတူတကွ ထိုင်နေခဲ့ သည်ရှိသော် သီတင်းငယ်များမှာ အဂါရဝအဖြစ်, သီတင်းကြီးများ မှာ အသာရူပအဖြစ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ထိုက်ကြောင်းကိုသိအပ်၏။

ထေရဂါရဝ, အသာရူပမူလကသိက္ခာပုဒ် ၂-ပါးပြီး၏။

၃-ဘေဒမူလက ဒုဝဂ္ဂမဇ္ဈသိက္ခာပုဒ်၌ စိစစ်ခြင်း

တေန ဝေါ ပန သမဝယန သဗ္ဗဟုလာ သမာနာသနိကာ မဗ္ဗေ နိသီဒိတွာ မဗ္ဗိ ဘိန္ဒိံ သု၊ ပိဋ္ဌေ နိသီဒိတွာ ပိဋ္ဌိ ဘိန္ဒိံ သု၊ ဘဂဝတော တေမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ အနုဘောနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဂ္ဂဿ မဗ္ဗိ တိဝဂ္ဂဿ ပိဋ္ဌန္တိ၊ တိဝဂ္ဂေါပိ မဗ္ဗေ နိသီဒိတွာ မဗ္ဗိ ဘိန္ဒိံ၊ ပိဋ္ဌေ နိသီဒိတွာ ပိဋ္ဌိ ဘိန္ဒိံ၊ အနုဘောနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုဝဂ္ဂဿ မဗ္ဗိ ဒုဝဂ္ဂဿ ပိဋ္ဌန္တိ။

၉၂ ဒိဿာသနာနိဗ္ဗယကျမ်း

ဤသိက္ခာပုဒ် ၂-ပါးကား- သမာနာသနိကချင်းဖြစ်၍ အချင်းချင်း အဂါရဝ၊ အသာရူပအပြစ်မရှိသော်လည်း ဒါယကာတို့ သဒ္ဓါဒေယျ လှူဒါန်း၍ရသော ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာများ၌ ပမာဏကိုမသိဘဲ သုံးဆောင်ခြင်းတည်းဟူသော ဒုပ္ပရိဘောဂကို မြစ်ခြင်းငှါ မဇ္ဇ၊ ဝိဋ္ဌတို့၌သာ ဒုဝဂ္ဂ-ပရိစ္ဆေဒပမာဏအပိုင်း အခြားကို ထားတော်မူသော သိက္ခာပုဒ်များ ပေတည်း။ ပုဂ္ဂလအဂါရဝ၊ အသာရူပအပြစ်များကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်သည်ဟုမမှတ်လင့်။ ထိုပုဂ္ဂလအဂါရဝ၊ အသာရူပအပြစ်များကိုကား- ရှေ့သမာနာသနိက တိဝဿန္တရသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်ပင် အန္ဓယ ဗျတိရေကအားဖြင့် ပယ်ပြီး ပိုင်းခြားပြီး ဖြစ်သည်။

သမာနာသနိက ရဟန်းတို့ချင်းဖြစ်မှုကား- တခုသောညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်စသည်၌ ၅-ယောက်၊ တကျိပ်စသည်ဖြင့် ဆုံသရွေ့တိုးဝှေ့၍ ထိုင်နေကြသော်လည်း အဂါရဝ အတွက်နှင့် အပြစ်မဆိုသာ၊ ဂရုဘဏ် အရာမြောက်ထိုက်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်များ ပျက်စီးရန် အခွင့်ကို မမြော်မြင်ဘဲ အတိုင်းအရှည်ကို မသိမူ၍ သုံးဆောင်ကြခြင်း တည်းဟူသော ဒုပ္ပရိဘောဂ အတွက်ကြောင့်သာ အပြစ်ဖြစ်ရလေ သည်။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ထိုအပြစ်ကို တားမြစ်ခြင်းငှါ တခု သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌ ၂-ပါးသော သမာနာသနိက ရဟန်းတို့အားသာ ထိုင်စေဟု အပိုင်းအခြားကို ထားတော်မူသည်ဟု နိသံသယမုချစင်စစ်မှတ်ပါ။ ထိုအနက်သည်လည်း ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပြုပျက်ခြင်းကို အရင်းပြု၍ ဖြစ်လာသော ဤသိက္ခာပုဒ်ဝတ္ထု နိဒါန်းဖြင့်ပင် ထင်လင်းလှပါ၏။

ဆိုဘွယ်အထူးကား--

တိဝဂ္ဂေါပိ မဇ္ဇေ နိသီဒိတွာ မဇ္ဇံ ဘိန္ဒု၊ ဝိဋ္ဌေ နိသီဒိတွာ ဝိဋ္ဌံ ဘိန္ဒု။

ဟူ၍ တခုသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌ ၃-ပါးသော သမာ-နာသနိကရဟန်းတို့ တပြိုင်နက် တပေါင်းတစုတည်း ထိုင်ရုံမျှနှင့် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ကျိုးပျက်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟော တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်တော် ဖြစ်လေသောကြောင့် ဤဒုဝဂ္ဂဿဝိဋ္ဌံ-

ဒုဝပ္ပမဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌စိစစ်ခြင်း

ဟူသောသိက္ခာပုဒ်၌ မဇ္ဇအရ၊ ပိဋ္ဌအရများကိုလည်း ၂-ပါးသောရဟန်းတို့အားသာ ထိုင်နေခြင်းငှါ အရှည်ခန့်စကောင်းလောက်သော အလျား ၄-တောင်ထွာ ရှိသော လုပ်ဆောင်သုံးစွဲ၍ အရိုးအစဉ်ဖြစ်သောတယောက်အိပ်လောက်ရုံ တပါးနေလောက်ရုံဖြစ်သော ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ကိုသာ ယူရန်အကြောင်းလည်း အလွန်ပင် ထင်ရှားလှပါသတည်း။

ပမာဏ ယုတ္တဖြစ်သော ညောင်စောင်း၊အင်းပျဉ် ထင်ရှားရှိကြောင်းကိုလည်း-

ယတ္ထ ပမာဏယုတ္တော မဇ္ဇေ ဣတောစိတော စ ပရိဝတ္တေ-
တုံ သက္ကာ ဟောတိ။

ဟူသောကုဋိကာရ သိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၊ ပမာဏယုတ္တ မဇ္ဇအရကို အဋ္ဌဝိဒတ္ထိနဝိဒတ္ထိ-ဟုဘွင့်ကြသောဋီကာများကို ရှု၍သိပါ။

ဤစုဠဝါပါဠိတော် သေနာသနက္ခန္ဓက၌ပင်လျှင်။

ဝါဆိုရဟန်းတို့ကို ကျောင်းနေရာချထားရာ၌ တပါးတပါးလျှင် ကျောင်း တကျောင်း တကျောင်းစီ ရလောက်လျှင် တကျောင်း တကျောင်းစီချစေ၊ တကျောင်းစီ မလောက်လျှင် ပရိဝုဏ် အပိုင်းအခြားဖြင့်ချစေ၊ ပရိဝုဏ်တခုစီ မလောက်လျှင် တိုက်ခန်းအပိုင်းအခြားဖြင့်ချစေ၊ တိုက်ခန်းတခုစီ မလောက်လျှင် သေယျဂ္ဂ-ဟုဆိုအပ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ရာ အပိုင်းအခြားဖြင့် ချစေ- ဟုဟောတော်မူရာများကို မြော်၍လည်း သိသင့်လှပါတော့သည်။

ထိုစကားမှန်ပါ၏။ အကယ်၍ ညောင်စောင်း၊အင်းပျဉ်ဟု မှီသော အရာတိုင်းမှာ ဂရုဘဏ္ဍဝိနိစ္ဆယ အရာများ၌ကဲ့သို့ အကြီးအငယ် အတိုင်းအရှည် ပမာဏ အမှန်းအတားကို လုံးလုံးလွတ်၍ အနည်းငယ်ရံခါမျှသာ အထူးဖြစ်လာသော ဟထွာ တတောင်ခန့် ရှိသော ညောင်စောင်းငယ်၊ ၁၀-တောင်၊ ၁၅-တောင်၊ အတောင် ၂၀-ခန့် ရှည်သော ညောင်စောင်းကြီးများ ရှိနေသည်ကို အစွဲအလမ်းတခုပြု၍ ငယ်ချင်သလောက်ငယ်၊ ကြီးချင်သလောက်ကြီးကို ကြံယူထည့်သွင်း၍ ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားရမည်ချည်းမှန်လျှင် အယုတ်ဆိုး ကျောင်းအိပ်ရာနေ

ရာကိုပိုင်းခြားရာ၌၎င်း၊ သိမ်မွတ်ရာအခင်းတွင် စတုဂ္ဂသံဃာဘွဲ့ တွဲ၍ နေထိုင်ရာ အပိုင်းအခြားများ၌၎င်း၊ ညောင်စောင်း ပမာဏကို အတိုင်းအရှည် အမှတ်ပြု၍ဆိုခြင်းငှါ တတ်ကောင်းတော့မည်လော။

ထို့ကြောင့် ဤဒုဂ္ဂဿမဇ္ဈံ ဒုဂ္ဂဿပီဌံ-ဟူသောသိက္ခာပုဒ်၌လည်း အကြီးအငယ်ကြီးတန်၍ ရတိုင်းသောညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်များကို ကြံယူထည့်သွင်း၍ယူခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ ပမာဏယုတ္တဖြစ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ကိုသာ နိသံသယ မုချစင်စစ် မှတ်ယူခြင်း ငှါ သင့်မြတ်ပါသတည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း ဒါယကာတို့ သဒ္ဓါဒေယျ လှူဒါန်း၍ထား အပ်သောသံဃိက၊ ဂဏိက၊ ပုဂ္ဂလိက၊ ဘိက္ခုသန္တက ထာဝရအသုံး အဆောင်ဖြစ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်တို့၌သာ ယူအပ်၏။ ဤကဲ့သို့သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်တို့မှာသာ ကျိုးပျက်မည်ကို အထူးစောင့်ရှောက်ထိုက်သည်။ ဤဒုဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်တော်သည်လည်း ကျိုးပျက်ခြင်းကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ ပညတ်သောသိက္ခာပုဒ်ပေတည်း။

မြို့တွင်း၌တွင်း ပပျတ်ပျတ်၊ တွင်းစဉ်၊ ဆွမ်းစား-စသောဒုမင်္ဂလ၊ သုမင်္ဂလကိစ္စကြီးငယ်နှင့် ဒါယကာတို့ဟတ်နိုင်ပါသမျှ မဏခေတ္တခင်း ထားအပ်သော ဂိဟိဝိကဋုညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်များကိုကား-ဤ သိက္ခာပုဒ်၌ မလိုအပ်။ ထိုသို့သော ဂိဟိဝိကဋု ညောင်စောင်း၊ အင်း ပျဉ်များ၌ကား-သမာနာသနိက ရဟန်းတို့ချင်းဖြစ်ပေပူ ဒါယကာ တို့ရေတွက်မှန်းယား၍ ပင်းထားတိုင်း ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်တခုလျှင် ၃-ပါးဖြစ်စေ၊ ၄-ပါး၊ ၅-ပါးပင်ဖြစ်စေ၊ ဆံ့တတ် သရွေ့ တိုးဓွေသိပ်သည်း၍ပင် ထိုင်နေခြင်းငှါ အပ်ပါ၏။ မအပ်ဟူ၍ မယူသင့်။

ထိုစကားသင့်၏။ လူတို့သန္တကဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့၌ လူတို့သဒ္ဓါ တရားရှိသည်အတိုင်းသုံးဆောင်၍ ကျိုးသော် ပျက်သော်လည်း ဒုပ္ပရိ- ဘောဂ ဖြစ်သည်မဆိုသာ၊ ပဏ္ဍိတိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် အရာသို့ကျလျှင် လည်း မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် ဒါယကာတို့အား ရဟန်း တော်တို့အတွက် တာဝန်နှင့်စပ်၍ ပလိဗောဓကိစ္စ ပိုမိုရှိမည်အရာ၊

ဒုဝဂ္ဂမဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌စီစစ်ခြင်း

ကုသိုလ်ယုတ်လျော့မည်အရာများကို အလွန်တရာညှာတာစောင့်ရှောက်
တော်မူခြင်းအလေ့ ရှိတော်မူပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဒုဝဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်
အတွက်နှင့် လူ့ဘုံအပေါ်တွင် ပလိဗောဓကိစ္စ ပိုမိုစေခြင်းငှါမသင့်ပေ။
ဂိဟိဝိကဋံ အဘိနိသီဒိတုံ၊ နတွေဝအဘိနိပ္ပဇ္ဇိတုံ-စသည်များကိုမြော်ပါ။

လောကဝဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်အရာများ၌ကား-လူ့ဘုံမျက်နှာကို ညှာတာ
စောင့်ရှောက်၍ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို လျော့ခြင်းမည်သည် မရှိကောင်း၊
ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ပုဂ္ဂလအဂါရဝ၊ အသာရူပဗ္ဗမ္မ တည်းဟူသော
လောကဝဇ္ဇအရာစင်စစ်ဖြစ်ချေ၍ ထိုသို့သောဂိဟိဝိကဋံ တာဝကာလိ-
က လူတို့ခင်းထားသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်တို့၌ပင် သော်လည်း
အသမာနာသနိက ရဟန်းတို့ချင်းဖြစ်ခဲ့မှု မထေရ်ကြီးက ခွင့်မပြုဘဲသော်
၎င်း၊ မထေရ်ငယ်က ခွင့်မပန်ဘဲသော်၎င်း ပမာဏယုတ္တ ဖြစ်သော
ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ငယ်များ၌ ၂-ပါးအတူတကွ ထိုင်နေခြင်းငှါ
အပ်ကြောင်းကို ရှေ့သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ထုံးဖြတ်အပ်
၏။

သံသိက၊ ဂဏိက၊ ပုဂ္ဂလိက၊ ဘိက္ခုသန္တကများ၌ကား-ဆိုခွင့်ပင်
မရှိပြီ။ ထိုသို့သဘောရှိရာသော ဘိက္ခုသန္တကများ၌ အသမာနာသနိ-
ကရဟန်းတို့ချင်းဖြစ်မှု ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်တခု၌ ၂-ပါးသော
ရဟန်းတို့ အတူတကွနေထိုင်ကြောင်းငှါ ဧကန္တမအပ်တော့သည်သာတည်း။
ထိုသို့သော ပမာဏယုတ္တညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပေါ်မှာမှ မဟုတ်
သေး။ အလျား၄-တောင့်ထွာအောက် ယုတ်သော ပမာဏရှိသည်
ဖြစ်၍ ဒီဃာသနမဆိုလောက်သော ဖျာငယ်၊ လင်ပြူးငယ်၊ ကော်ဇော
ငယ်စသည်များ၌လည်းသင့်လျော်ရာသော အကြောင်းတပါးနှင့်ကင်း၍
အသမာနာသနိကရဟန်းတို့အတူတကွ တပေါင်းတည်း နေထိုင်ကြောင်း
ငှါ မအပ်လေသည်သာတည်း။

မအပ်ကြောင်းကိုလည်း—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခုဝေ ဘမာနာဘနိကေဟိ သဟ နိသီဒိတုံ။
ဟူသော ရှေးသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပြီးသတည်း။

သင့်လျော်ရာသော အကြောင်းတပါးဟူသည့်ကား- မမာမကျန်း
ရှိ၍ နင်းနှိပ်ဆုပ်နယ် ထူလှည်းပွေ့ ပိုက်ခြင်း-စသော ဝေယျာဝစ္စကိစ္စ၊

လူရှင်ပရိသတ် ကျဉ်းမြောင်းခြင်း၊ ရေ၊ မီး၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ ခြင်္သေ့ သစ်ကျား သားရဲ ဘီလူးစသော အန္တရာယ်တွေခြင်း စသည်များကိုယူပါ။ ထိုသို့ သော အကြောင်းထူးပင် မရှိငြားသော်လည်း ဘတ္တဂ္ဂဝတ် အဋ္ဌကထာ များကို ထောက်ပြန်သော် ထေရ်ကြီးက ခွင့်ပေးသော်၎င်း၊ ထေရ်ငယ် ကခွင့်ပန်၍သော်၎င်း ထိုင်နေကြသည်ဖြစ်ပါမူ ဂိဟိသန္တကဘိက္ခုသန္တက မရွေးမချယ် ပမာဏယုတ္တဖြစ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ် အောက်ယုတ်သော ပမာဏရှိသော ဒီဃာသန မဆိုလောက်သော ဖျာငယ်၊ သင်ဖြူးငယ်၊ ကော်ဇောငယ်-စသည်များ၌ ပင်သော်လည်း အသမာနာသနိကတို့ချင်း တပေါင်းတည်း ထိုင်နေသည်ကို အပြစ်မဆို သင့်ပေ။

ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌ ကား-ပြိုပျက်ခြင်းဘေးအကြောင်းကို ဝှဲ ရန်ရှိပြီးသောကြောင့် ခွင့်တောင်းခွင့်ပေး၍ပင် ဖြစ်သော်လည်း ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်းတခု အင်းပျဉ်တခု၌ - ပါးထက် အလွန်နေ ခြင်းငှါ မလျော်လွန်းပါ။

ထောက်မြော်ရန် စူဠဝါဝတ္တက္ခန္ဓကဘတ္တဂ္ဂဝတ်၌လာသော ပါဠိ အဋ္ဌကထာပါဠိကား—

နထေရေဘိက္ခူ အနုပခဇ္ဇာ နိသီဒိတဗ္ဗံ နနဝါဘိက္ခူ အာသ-
နေန ပဋိဗာဟေတဗ္ဗာ။
[ပါဠိတော်။]

နထေရေဘိက္ခူ အနုပခဇ္ဇာတိ ထေရေ ဘိက္ခူ အတိအလ္လိ-
ယိတွာ န နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ သစေ မဟာထေရဿ နိသဇ္ဇာသနေန
သမကံ အာသနံ ဟောတိ၊ ပဟူသု အာသနေသု သတိ ကေ
ဒွေ အာသနာနိ ထပေတွာ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ဘိက္ခူ ဂဏေတွာ ပည-
တ္တာသနေသု အနိသီဒိတွာ မဟာထေရေန နိသီဒါတိ ဝုတ္တေ
န နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ နော စေ မဟာထေရော ဝဒတိ ဣဒံ ဘန္တေ
အာသနံ ဥစ္စန္တိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ နိသီဒါတိ ဝုတ္တေ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ သစေ ပန
ဧဝံ ပုစ္ဆိတေန ဝဒတိ၊ နိသီဒန္တဿ အနာပတ္တိ၊ မဟာထေရ-
ဿေဝ အာပတ္တိ၊ နဝကော ဟိ ဝေရူပေ အာသနေ အနာပုစ္ဆာ

ဒုဝဂ္ဂမဇ္ဈသိက္ခာပုဒ်၅၈ ဝဂ်ခြင်း

နိသီဒန္တော အာပဇ္ဇတိ၊ ထေရော အာပုစ္ဆိတော အနနုဇာ-
နန္တော။

[အဋ္ဌကထာ။]

ဘတ္တဂ္ဂဟူသည်ကား-

ဘတ္တံဂဏ္ဍန္တိတ္ထောတိဘတ္တဂ္ဂံ-ဟုဝစနတ္ထပြု၍ စရပ်၊ တန်ဆောင်း၊
ကျောင်းတွင်း၊ ကျောင်းပ၊ ရွာတွင်း၊ ရွာပ၊ အိမ်တွင်း၊ အိမ်ပ ဌာန
အမှတ်မရှိလူတို့က ပင့်ဘိတ်၍ ဆွမ်းခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို လုပ်ကျွေးရာ
ဌာနသည် မုချအားဖြင့်၎င်း၊ လက္ခဏာဟာရနည်းအားဖြင့်၎င်း ဘတ္တဂ္ဂ
မည်၏။ ကျောင်းတွင်း ဆွမ်းစားကျောင်းသာမုချ၊ အကြွင်းမှာလက္ခဏာ
ဟာရ ဘတ္တဂ္ဂမည်၏။

ဘတ္တဂ္ဂံဝတ္ထေ အန္တောဂါမောဝါ ဟောတု ဝိဟာရော ဝါ
မနုဿာနံ ပရိဝေသနဌာနံ ဂစ္ဆန္တေန စီဝရံ ပါရူပိတွာ ကာယ-
ဗန္ဓနံ ဗန္ဓနမေဝ ဝဋ္ဋတီတိ အဋ္ဌကထာသု ဝုတ္တံ။
ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုထောက်ပါ။

ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့်ပင်-

ကျောင်းတွင်း၊ ကျောင်းပ၊ ရွာတွင်း၊ ရွာပ ဒေသမရွေး လူတို့က
ပင့်ဘိတ်၍ ပရိတ်ရွတ်ရာ၊ ဆွမ်းစဉ်ရာ၊ တရားနာရာ မပင့်မဘိတ်သော်
လည်း ကိစ္စကြီးငယ် ပြောဆိုဘွယ်နှင့် လူပရိသတ်သို့ ကပ်ရာဝင်ရာ
များ၌လည်း သင်္ကန်းရုံခြင်းစသော အကျင့်ဝတ်ကို ပြု၍သာ ကပ်အပ်
ဝင်အပ်သည်-ဟု ယူသင့်သည်။

ဤအရာ၌-

အနုပဒဇ္ဇ-ဟူသောပါဠိပဒ၊ ယင်းပါဠိပဒကို ဘွင့်သော အတိအဿိ-
ယိတွာ-ဟူသောအဋ္ဌကထာပဒတို့၏ အနက်ကို သေနာသနဝဂ်၌လာ
သော ဣရိယာပုထိ ၄-ပါးဖြင့် နေ့နုညည ထာဝရနေရာကိုသာ လိုအပ်
သော အနုပဒဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၅၈ ကဲ့သို့ မယူပါလင့်။ ဤအရာ၌ကား-ထိုင်ခြင်း
ဣရိယာပုထိဖြင့် ခဏတမုဟုတ်မျှသာ နေကြရာဖြစ်၍ အနုပဒဇ္ဇအတိ
အဿိယိတွာ- အရကို ထိစပ်ခိုက်တိုက်၍ ထိုင်နေသည်ကိုသာ ယူပါ။

ဒီဃာသနိဝိနိစ္ဆယကျမ်း

သမကံအာသနံ-အရကို တခုတည်းသောညောင်စောင်း၊ တခုတည်းသော အင်းပျဉ်၊ တခုတည်းသောဖျာရိုင်၊ သင်ဖြူး၊ ကော်ဇောခင်း နီးများကို အမြင့်အနိမ့်အထူးမရှိ တညီတပြင်တည်း ခင်းထားသည်ကို ပင် ယူသင့်၏။

ဗဟူသု အာသနေသု သတိ ဧကံ ဒွေ အာသနာနိ ထပေ-
တွာ နိသီဒိတဗ္ဗံ။

ဟူသောစကား၌ တတောင့်ထွာပမာဏကို နေရာတခုဟုပိုင်းခြား၍ ရဟန်းကနည်း၍ နေရာကအပိုအမိုများသေးပါလျှင် ထက်ဝယ်ဘွဲ့ခွေ၍ ထိုင်နေသော မင်္ဂလာကြီးဒူးစွန်းမှ စပ်ကြား၌ တတောင့်ထွာ ပမာဏာနံ ချန်ထား၍နေသည်ကို ဧကံအာသနံထပေတွာ-ဟု ယူပါ။ ၃-တောင်ပမာဏာနံ ချန်ထား၍နေသည်ကို ဒွေအာသနာနိထပေ-တွာ-ဟု ယူပါ။ ခင်းထားအပ်သောဖျာတချပ် ၂-ချပ်၊ ကော်ဇောတချပ် ၂-ချပ်ကို ချန်ထား၍ နေသည်ကို ဆိုလိုရင်းမမှတ်ပါလင့်။

ဘိက္ခု ဝဏေတွာ ပညတ္တာသနေသု၌-

ရဟန်း ၂-ပါးဖြစ်၍ ၃-တောင်ခန့်သာ၊ ၃-ပါးဖြစ်၍ ၄-တောင့်ထွာခန့်သာ၊ ၄-ပါးဖြစ်၍ ၆-တောင့်ထွာခန့်သာ ခင်းထားသည်ကို ယူပါ။ ဤအရာမျိုး၌ တပါးတပါး၏နေရာ တတောင့်ထွာ၊ တတောင့်ထွာခန့်သာ ယူသင့်ကြောင်း ယုတ္တိသည် နောက်လည်း ထင်ရှားလာလတ္တံ့။

ဣဒံ ဘန္တေ အာသနံ ဥစ္စန္တိ ဝတ္တဗ္ဗံ-

ဥစ္စံ-ဟူသည်ကား-မထေကြီးနေရာနှင့် တညီတပြင်တည်းနေသည်ကိုပင် ဥစ္စာဟူသည်ဟု ဝိမတိဝိနောဒနိက္ခန္တိတိုင်း သင့်မြတ်တော့သည်။ အကျဉ်းမှာ ပါဠိလျောက်အဓိပ္ပာယ်အတိုင်း ဉာဏ်နှင့် စဉ်းစား၍ ကြည့်လျှင် သိသာသင့်ပါပြီ။

လိုရင်းကိုဆိုပါအံ့။ "ဤဘတ္တဝတ္တအဋ္ဌကထာ၌ နိတတ္ထ၊ နေယျတ္ထ အားဖြင့် ကျောင်းတွင်း ဂူတွင်းမရွေးမချယ်၊ ဆွမ်းစား၊ ဆွမ်းစဉ်၊ ပပိတ်ချိတ်စသော ကိစ္စနှင့် ဝိဘိတ်၍ လူတို့ခင်းထားသော နေရာထိုင်ရာ

ဒီဃာသနအဆုံးအဖြတ်

များ၌ တဝါသာရသေးသော ရဟန်းငယ်နှင့် အဝါ ၆၀-ရဦးသော ထေရ်ကြီးပင်ဖြစ်သော်လည်း ပန်ကြားခြင်း၊ ခွင့်ပြုခြင်းကိုပြု၍ နေသည် ရှိသော် တတောင်ခန့်သာ အလျားရှည်သော တခုတည်းသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပေါ်၌ပင် အတူတကွထိုင်နေသင့်ကြောင်းကို သိသာထင်လင်းရှိပါသောကြောင့် တတ်နိုင်ပါသမျှ ခဏခဏကိစ္စနှင့် လူတို့ ခင်းထားအပ်သော ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ထိုညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်အောက် ယုတ်သောပမာဏရှိသည်ဖြစ်၍ ဒီဃာသနမထိုလောက်သော ဖျာငယ်၊ သင်ဖြူးငယ်၊ ကော်ဇောငယ်-စသည်များ၌ အသမာနာသနိကဖြစ်သော ရဟန်းတို့ ချင်းချင်းပင်သော်လည်း ပန်ကြားခြင်း၊ ခွင့်ပြုခြင်းကို ပြု၍နေကြခြင်းငှါ သင့်မြတ်ကြောင်းကို သိသာထင်လင်းပါတော့သည်။

ဘိက္ခုသန္တကပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း ဟတ္ထပါသ်ကိုစောင့်၍ ကံကြီး၊ ကံငယ်ဆောင်ရွက်ရာ သိမ်အပြင်၌ ခင်းထားသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊ ဖျာရိုင်၊ သင်ဖြူး၊ ကော်ဇောများ၌ကား-ကမ္မသမ္ပတ္တိကိုသာ အလေးဂရု ရှေးရှုပြု၍ နေကြရသော အရာဖြစ်၍ ဤသမာနာသနိက၊ တိပဿန္တရသိက္ခာပုဒ်များကို စောင့်ရှောက်ရမည် ဟူသော ကျမ်းဂန်အရိပ်အဦက်မျှမထင်၊ ဘုရားပုထိုးရှိခိုးဝတ်တက်ရာ၊ တရားနာရာ၊ စာပေကျမ်းဂန်တက်နာရာများ၌လည်း အာရမ္မဏသမ္ပတ္တိ၊ ဓမ္မသဝနသမ္ပတ္တိများကိုသာ အလေးဂရု ရှေးရှုပြု၍ နေကြရသောအရာပင် ဖြစ်ပြန်၍ ဤကံကြီး၊ ကံငယ်ဆောင်ရာနှင့် တူသင့် မတူသင့်ကို ချင့်ချိန်ကြပါ။

ဘေဒမူလကဒုဝဂ္ဂမဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌
စိစစ်ခွင့်ရှိသမျှ အသားကုန်စိစစ်ထုတ်ပြသော
စကားစုပြီး၏။

၄ - ဒီဃာသနအဆုံးအဖြတ်

တေန ခေါ် ပန သမယေန ဘိက္ခု အသမာနာသနိကေဟိ သာ ဒီဃာသန နိသီဒိကို ဟုတ္တုတ္တာယန္တိ၊ တပပယော တေမတ္ထိ အာရောဓေယျံ၊ အနုဘောနာမိ ဘိက္ခဝေ ထပေတွာ

ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း

ပဏ္ဍကံ မာတုဂါမံ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကံ အသမာနာသနိကေဟိ
သဟ ဒီဃာသနေ နိသီဒိတုန္တိ။

အထခေါ ဘိက္ခုနံ တေဒဟောသိ၊ ကိတ္တကံ ပစ္ဆိမံ နုခေါ
ဒီဃာသနံ ဟောတီတိ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယံ တိဏ္ဍံ
ပဟောတိ၊ ဧတ္တကံ ပစ္ဆိမံ ဒီဃာသနန္တိ။

ဤဒီဃာသနသိက္ခာပုဒ်များ၌—

အသမာနေသုယေဝ အာသနေသု နိသီဒိတုံ အရဟန္တိ
သမာနေ အာသနေ နိသီဒိတုံ န အရဟန္တိတိ အသမာနာ-
သနိကာ။

ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၍ တိဝဿန္တရ ရဟန်းချင်းချင်းမှတစ်ပါး ၃-နှစ်လုံးလုံး
၃-နှစ်ထက်အလွန်ကြီးကြ၊ ငယ်ကြသော ရဟန်းချင်းချင်းသည် ၎င်း၊
ပဏ္ဍုက်၊ မိန်းမ၊ ဥဘတောဗျည်းဖြစ်သော သူများကိုချန်လှပ်၍ ကြွင်း
သောသာမဏေ၊ လူယောက်ျား၊ အထီးဖြစ်သော ခွေး၊ ဝက်၊ ကြက်၊ ငှက်
စသော ပါရာဇိကဝတ္ထုလောက်သော တိရစ္ဆာန်၊ မျက်မြင်ထင်ရှား
အောင် ဆောင်ပြု၍တည်သော ဘီလူး၊ ပြိတ္တာ၊ ပြိဟ္တာ၊ နတ်များသည်
၎င်း ရဟန်းတို့နှင့်ဒီဃာသနမဟုတ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၊
ဖျာရိုင်၊ သင်ဖြူး၊ ကော်ဇောငယ်-စသည်များ၌ အတူတကွထိုင်နေခြင်း
ငှါ မထိုက်သောကြောင့် အသမာနာသနိကမည်၏-ဟု ယူသင့်သည်။

ပဏ္ဍုက်၊ လူမိန်းမ၊ ဥဘတောဗျည်းဖြစ်သော လူ၊ တိရစ္ဆာန်၊
ဘီလူး၊ ပြိတ္တာမများနှင့်ဖြစ်မှုကား- ဒီဃာသနဖြစ်သော နေရာ၌ပင်
သော်လည်း နေရာတူတပြင်တည်း၌ အတူတကွထိုင်နေခြင်းငှါ မအပ်
တော့သည်သာတည်း။ အိပ်ခြင်းဣရိယာပုထ်၌ကား-ဆိုဘွယ်ပင်မရှိ။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သမာနာသနိကေဟိ သဟ နိသီဒိ-
တုံ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဿန္တရေန သဟ နိသီဒိတုံ။

ဟူသော ရှေ့သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ဗျတိရေက အပုတ္တသိဒ္ဓိ နည်းအားဖြင့်
အသမာနာသနိကပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်ကား- တခုတည်းသောနေရာ၌ အတူ
တကွထိုင်နေခြင်းငှါ မအပ်ဟူ၍ သာမညအားဖြင့်သာ သိရသေးသည်။

ဒီဃာသနအဆုံးအဖြတ်

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အတူတကွထိုင်နေခြင်းငှါ မအပ်သောအရာသည် ဒီဃာသနနေရာ၌ပင် မအပ်သည်ဖြစ်မည်၊ ဒီဃာသန မဟုတ်သော နေရာ၌ မအပ်သည်ပင် ဖြစ်မည်၊ ၂-ပါးစုံ၌ပင် မအပ်သည်ဖြစ်မည်ဟူ၍ ဝိသေသအားဖြင့် မသိမသာ မထင်မလင်း ရှိနေသည်ဖြစ်၍ ဘုရားလက်ထက်၌ ရဟန်းတော်တို့သည် အသမာနာသနိကတို့နှင့် တကွ ဒီဃာသန၌ပင် တကွအတူ ထိုင်နေခြင်းငှါ အပ်မည်၊ မအပ်မည်ဟု ကုက္ကုစ္စရှိကြကုန်သည်။

[နိဒါန်းဝတ္ထုအဓိပ္ပါယ်။]

ဤသို့ သိက္ခာပုဒ် နိဒါန်းဝတ္ထု၊ အနုသန္ဓေကို သမာနာသနိက၊ တိဝဿန္တရသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့်သာ စပ်ဆက်၍ယူရမည်၊ ရှေ့နောက်တစပ် တည်းဆက်၍ နေသော ဒုဝဂ္ဂမဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်နှင့် စပ်ဆက်၍မယူပါလင့်။

ထိုသို့ ဒုဝဂ္ဂမဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဒီဃာသနသိက္ခာပုဒ်တို့ကို အချင်းချင်းစပ်နွယ် ဆက်ကူးခြင်းငှါ အကြောင်းအခွင့် မသင့်လေသော ကြောင့်သာလျှင် “ဒီဃာသနံနာမ မဇ္ဇ ဝိဋ္ဌ ဝိနိမုတ္တံ” အစရှိသည်ဖြင့် ရှေ့မဇ္ဇဝိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌လာပြီးသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်မှ တပါးသော နေရာများကိုသာ နောက်ဒီဃာသနသိက္ခာပုဒ်၌ ဒီဃာသနယူသင့်သည်ဟု နှလုံးပိုက်၍ ဘွင့်ကြသော ဇိုကာဆရာတို့စကားကို အနှစ်သာရအားဖြင့် မမှတ်မယူသာ။

• အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူ၍-ပါဠိတော်၌လည်း အကြောင်းထူးမထင်၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်း-ယံ တိ ဣံ ပဟောတိ-ဟူ၍ ပဟောနကဘာဝကိုသာ ဒီဃာသနလက္ခဏာပြု၍ သံဟာရိမံ ဝါ ဟောတု အသံဟာရိမံ ဝါ-ဟူ၍ ဝတ္ထုသာမညကိုသာ ပြလေသောကြောင့်တည်း။

ရှေးဖြစ်သော သမာနာသနိက သာမညသိက္ခာပုဒ်နှင့်သာ စပ်ဆက်နီးနွယ်ပြီးလျှင် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပင်၊ ခြံစေ၊ ဖျာပျဉ်၊ သင်ဖြူး၊ ကမ္မလာ၊ ကော်ဇောပင်ဖြစ်စေ-

ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း

၁။ ရှည်လျားကျယ်ပြန့်သော နေရာထိုင်ရာသည် ဒီဃာသနမည်၏။

၂။ မရှည်လွန်း မကျယ်မပြန့်လွန်းသော နေရာထိုင်ရာသည် အဒီဃာသနမည်၏။—

ဟူ၍ သာမညအားဖြင့်သာ ပိုင်းခြားပြောဆိုခွင့်ရှိသည်။

ဒီဃာသနံ-ဟူသောပုဒ်၌—

ဒီဃသဒ္ဓါသည် ဥပနိဓာပညတ်ဖြစ်၍ ရဿရှိမှဒီဃရှိရသည်။ ဝါ-ခုဒ္ဒက၊မဇ္ဈိမရှိမှ ဒီဃရှိရသည်ဖြစ်၍ ဒီဃနိကာယ်၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဟူရာတို့၌ကဲ့သို့ ဤအရာ၌လည်း ဒီဃာသန၊မဇ္ဈိမာသန၊ ခုဒ္ဒကာသနဟူ၍ ၃-ထွေ ၃-ရပ် ဘော်ထုတ်ဝေဘန်သင့်ကြောင်းကို သတိပညာဖြစ်သင့်သည်။

ဝေဘန်၍ပြပေအံ့

အမေးကား။ ။၁။ အဘယ်သည် မဇ္ဈိမာသနမည်ပါသနည်း။

၂။ အဘယ်သည် ခုဒ္ဒကာသနမည်ပါသနည်း။

၃။ အဘယ်သည် ဒီဃာသန မည်ပါသနည်း။

[အမေးသုံးချက်။]

အဖြေကား။ ။၁။ ဤအရာဌာနသည် ခဏတမုဟုတ်မျှ ထိုင်နေခြင်း ဣမိယာပုထိတခုနှင့်သာ ဆီဆိုင်စပ်လျင်းသော အရာဌာနဖြစ်ပါ၍ အရာအားလျော်စွာ ဝေဘန်သင့်လေရကား- တပါးထိုင်နေရာကို အလျားအနံ တတောင့်ထွာပမာဏ အမှတ်ထား၍ အလျား ၃- တောင့်၊ အနံ တတောင့်ထွာ ပမာဏရှိသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်စသော အမှတ်မရှိသော နေရာသည် မဇ္ဈိမာသနမည်၏။

၂။ ထိုအောက် အလျားအနံ ပမာဏကို လွန်လျှင် ခုဒ္ဒကာသနမည်၏။

၃။ ထိုထက် အလျားအနံ ပမာဏ ရှည်လျား ပြန့်ကျယ်လျှင်ဒီဃာသနမည်၏-ဟူ၍ဝေဘန်ပိုင်းခြားရပါမည်။

ဒီဃာ သန အဆုံး အဖြတ်

ခဏတမုဟုတ်ထိုင်နေခြင်း ဣရိယာပုထ်အရာမျှသာဖြစ်၍ အရာ အားလျော်စွာ အလျားအနံတတောင့်ထွာ ပမာဏကို တပါးသော ရဟန်း၏ နေရာဟု ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ် မှတ်ယူနိုင်သင့်ကြောင်း ယုတ္တိကို ဆိုပါမည်။

တေန ခေါ ပန သမယေန သမ္ပဟုလာ သမာနာသနိကာ မဉ္ဇေ နိသီဒိတွာ မဉ္ဇံ ဘိန္ဒိံသု။ ပိဋေ နိသီဒိတွာ ပိဋံ ဘိန္ဒိံသု။ ဘဂဝတော ဧတမတ္ထံ အာရောစေသုံ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဂ္ဂဿ မဉ္ဇံ တိဝဂ္ဂဿ ပိဋံ။

ဟူ၍လာသော နိဒါန်းဝတ္ထုသိက္ခာပုဒ်တို့၌ အလျား ၄- တောင့် ထွာ အနံထိုနှင့် သင့်မြတ်လောက်သော ပမာဏယုတ္တ ဖြစ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်တခုပေါ်တွင် ၄- ပါး၊ ၅-ပါး၊ ၆-ပါး၊ ၇-ပါး စသည်ဖြင့် သမ္ပဟုလာသမာနာသနိကရဟန်းတို့သည် မဆံ့ မပျည်း တိုးဝှေ့ သိပ်ညှပ်၍ နေကြသဖြင့် ထိုညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်တို့ သည် မတည်မတံ့နိုင်။ ကျိုးပျက် ပြိုကွဲ တိမ်းလဲပျက်စီးရှိခဲ့သောကြောင့် “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဂ္ဂဿမဉ္ဇံ တိဝဂ္ဂဿပိဋံ”ဟူ၍ ဟောတော် မူသည်မှာ အကြောင်း ၂-ပါးကိုဖွဲ့၍ဟောတော်မူသည်။

အကြောင်း ၂-ပါးဟူသည်ကား—

- ၁။ တခုတည်းသော ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ် ပေါ်၌ ၃-ပါးထက်အလွန် ၄-ပါး၊ ၅-ပါးစသည်ဖြင့် တိုးဝှေ့ သိပ်ညှပ်၍ ထိုင်နေခြင်းသည် သုခနိသိန္ဓသမဏသာရုပ္ပမဖြစ်၊ ဤသည်လည်းတကြောင်း။
- ၂။ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်မခံမရပ်နိုင် ပြိုပျက်လွယ်သည်လည်း တကြောင်း၊ ဤအကြောင်း ၂-ပါးကိုဖွဲ့၍ တိဝဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသည်။

ထိုအကြောင်း ၂-ပါးတွင်လည်း သုခနိသိန္ဓသမဏသာရုပ္ပ မဖြစ် သောအကြောင်းသည်သာ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ပမာဏအားဖြင့် ငဲ့တော် မူရင်းဖြစ်သည်။ ပြိုပျက်ခြင်းအကြောင်းနှင့်ထပ်မံ၍ ဒုဝဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် ဆင့်တော်မူရပြန်သည်ကိုထောက်ပါ။

ထို့ကြောင့် ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တခုပေါ်တွင် ၃-ပါးသော ရဟန်းများသာထိုင်နေလျှင် တပါးတပါးလျှင် တတောင့် ထွာစီ ဝေပုံကျသဖြင့် သုခနိသိန္ဓုလည်းဖြစ်၊ သမဏသာရုပ္ပလည်းဖြစ် သင့်ပြီဟု-နှလုံးပိုက်တော်မူ၍ ဤတိဝဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်ကို ဟောတော်မူသည် ဟု မှတ်ယူယုံကြည်ကောင်းတော့သည်။

ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့် “ယံ တိဏ္ဍံ ပဟောတိ၊ ဧတ္တကံ ပစ္ဆိမံ ဒီဃာသနံ” ဟူ၍ အယုတ်ဆုံး ဒီဃာသနကို ပြတော်မူသော စကား၌လည်း သုံးယောက်သောသူတို့အား ထိုင်နေခြင်းငှါလောက် သော ပစ္ဆိမဒီဃာသနနေရာဟူသည်လည်း အလျား ၄-တောင့်ထွာ ပမာဏရှိသော နေရာအခင်းပင်တည်းဟု နိသံသယမုချစင်စစ် မှတ်ယူ ဆုံးဖြတ်သင့်လှတော့သည်သာ ဖြစ်သတည်း။

စောဒနာချက်။ ။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော် ပမာဏယုတ္တဖြစ်သော ညောင် စောင်း၊ အင်းပျဉ်များသည်လည်း ပစ္ဆိမဒီဃာသန၌ပင် ပါဝင်လေ သည်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ပြန်လျှင်လည်း ပမာဏယုတ္တဖြစ်သော ညောင် စောင်း၊ အင်းပျဉ်ပေါ်၌ ဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ် ၃-ယောက်မှ ကြွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သာမညတို့နှင့်အတူတကွ ထိုင်နေအပ်၏-ဟူသောအနိဋ္ဌဒေါသ ရောက်ခဲ့၏-ဟူပြားအံ့။

အဖြေ။ ။ မရောက်ပါ။ ထိုပမာဏယုတ္တညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်များ သည် ဒီဃာသနလက္ခဏာသို့ပါဝင်ပေသည်ကား-မှန်၏။ ထိုသို့ပင်ပါဝင် သော်လည်း ဒုဝဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ထိုသို့သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ် များ၌ သမာနာသနိကရဟန်း ၂-ပါးသာ အတူတကွထိုင်နေစေဟူ၍ အထူး ထုတ်နုတ် ပိုင်းခြားထားတော်မူပြီးဖြစ်သောကြောင့် ထိုအနိဋ္ဌ ဒေါသသည် စင်စစ်မရောက်သည်သာတည်း။

ဤအလုံးစုံသော စကားရပ်ဖြင့် ဒီဃာသနသည် ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ဟူသောဒီဃာသန၊ ဖျာရိုင်၊ သင်ဖြူး၊ ကမ္မလာ၊ ကော်ဇောစ သော အခင်းမျိုးဟူသော ဒီဃာသနဟူ၍ ၂-ထွေပြား၏။

ထိုတွင် ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တည်းဟူသော ဒီဃာသနမှာ အလျား ၄-တောင့်ထွာ အနံထိုနှင့် သင့်လျော်ရုံရှိသော ညောင်စောင်း

ဒီဃာသနအဆုံးအဖြတ်

အင်းပျဉ်ဖြစ်မှု ပစ္စိမဒီဃာသနပင် ဖြစ်သော်လည်း ဒုဝဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌ ပါဝင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဒီဃာသနသိက္ခာပုဒ်၌ မသွင်းအပ်၊ အလျား ၄-တောင့်ထွာထက် တတောင့်ထွာတက်၍ အလျား ၆-တောင်၊ ၆-တောင်ထက် အလွန်ရှိမှ ဒီဃာသနသိက္ခာပုဒ်၌ သွင်းရပါမည်။

ဖျာရိုင်၊ သင်ဖြိုး၊ ကမ္မလာ၊ကော်ဇောစသော ဒီဃာသနမျိုးမှာ ကား-အလျား ၄-တောင့်ထွာအနံတတောင့်ထွာရှိမှုအယုတ်ဆုံး ပစ္စိမ-ဒီဃာသနမည်၏။ထိုထက် တယောက်ထိုင်လောက်သော တတောင့်ထွာ ပမာဏဖြင့် အလျားအဆင့်ဆင့်တိုးပွား၍ အနံတတောင့်ထွာ အလျား အလံတရာ၊တထောင်-စသည်ရှည်သည်ရှိသော်မဟာဒီဃာသနမည်၏။
[ဤကား-အလျားသက်သက် တိုးနည်းတည်း။]

အလျား ၃-တောင်၊အနံ ၃-တောင်စတုရန်းရှိပြန်ပါမူ၊တယောက် ထိုင်နေလောက်သော တတောင့်ထွာပမာဏဖြင့် ပိုင်းခြားဝေတန်လျှင် ၄-ယောက်ပင်ထိုင်နေလောက်ပြန်ရကား-ဒီဃာသနပင် မည်၏။

ထိုနည်းအတူ-

- ၁။ အလျား ၄-တောင့်ထွာ၊ အနံ ၃-တောင်ရှိပါမူ ၆-ယောက်ထိုင်လောက်သော ဒီဃာသနမည်၏။
- ၂။ အလျား ၄-တောင့်ထွာ၊အနံလည်း ၄-တောင့်ထွာ ရှိပါမူ ၉-ယောက်ထိုင်လောက်သော ဒီဃာသနမည်၏။
- ၃။ အလျား ၆-တောင်၊ အနံ ၃-တောင်ရှိပါမူ ၈-ယောက် ထိုင်လောက်သော ဒီဃာသနမည်၏။
- ၄။ အလျား ၆-တောင်၊ အနံ ၄-တောင့်ထွာရှိပါမူ တကျိပ် နှစ်ယောက် ထိုင်လောက်သော ဒီဃာသနမည်၏။
- ၅။ အလျား ၆-တောင်၊ အနံလည်း ၆-တောင်ရှိပါမူ တကျိပ် ခြောက်ယောက်ထိုင်နေလောက်သော ဒီဃာသနမည်၏။

ဤသို့စသည်ဖြင့် အလျားအနံ တိုးပွားနည်းကို ဣဏ်ရှင်းအောင် ဝေတန်ပါလေ၊ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်များမှာလည်း အလျားအနံ တိုးပွားနည်းကို ဤအတူ သိပါလေဦး။

အလျား ၄-တောင့်ထွာ အနံ ၂-တောင် ၆-သစ်ခန့်မျှရှိသော ပမာဏယုတ္တ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်သည် ဒီဃာသနပင်ဖြစ်သော်လည်း ဒုဝဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်က ပိုင်ဆိုင်ပေသည် ဖြစ်၍ မဇ္ဈိမာသန ဟူ၍ပင် ဆိုအပ်တော့သည်။ ထိုအောက်အလျားအနံ ၂-ပါးတိုသော၊ ကျဉ်းသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်ကို ခုဒ္ဒကာသနဟူ၍ဆိုအပ်၏။ အလျားပင် တိုသော်လည်း အနံကျယ်ပြန့်၍ စတုရန်းတတောင့်ထွာ ၄-၄၅ နှစ်၊ ၄-၄၅ နှစ်ထက်အလွန်ရပြန်ပေမူ ဒီဃာသနပင်မည်၏။

ခုဒ္ဒကာသန ဖြစ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်၌ကား-အလျော်အားဖြင့်ဆိုသည်ရှိသော် သမာနာသနိက ရဟန်းချင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း ၂-ပါးအတူ ထိုင်နေခြင်းငှါ မအပ်ဟုဆိုခွင့်ရှိ၏။ ဖျာရိုင်၊ သင်ဖြူး၊ ကမ္မလာ၊ ကော်ဇော စသော သံဟာရိမ၊ အသံဟာရိမအခင်းမျိုး၌ကား-အလျား၃-တောင်၎င်း၊ ၄-တောင့်ထွာအောက် အယုတ်၎င်းရှိ၍ အနံတတောင့်ထွာရှိပါမူ မဇ္ဈိမာသနဆိုအပ်၏။ အလျော်အားဖြင့် ၂-ပါးသာ ထိုင်နေသင့်၏။ ဤသို့မဟာပဒေသနည်းအားဖြင့် ပိုင်းခြားဝေတန်၍ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

အဋ္ဌကထာ၌-

“သံဟာရိမေဝါ အသံဟာရိမေဝါ” ဟူသောပါဠိ၌ သံဟာရိမေ-အရကို ဖျာ၊ သင်ဖြူး စသည်၊ အသံဟာရိမေ-အရကို ကျောက်စသည် ဟု ဘွင့်ကြသော ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၊ ဝိနယာယကံာရဋီကာများ၌ ဆိုဘွယ်အထူးကား-ပြောင်းရွှေ့ချိကြွ၍ ရစကောင်းသော ဖျာ၊ သင်ဖြူး စသော သံဟာရိမဝတ္ထုများမှာ သိသာပြီ။

ပြောင်းရွှေ့ချိကြွ၍ မရစကောင်းသော အသေစိုက်နှက် ချည်တုပ် ဘွဲ့နှောင်၍ ထားအပ်သော အသံဟာရိမ ဝတ္ထုများ၌ကား-အသံဟာရိမေ-အရကို ပကတိသောဘူမိ၊ ထိုဘူမိနှင့်အလားတူ ဘူမိဂတိကဖြစ်သင့်သော ကျောင်းကြမ်းပြင်၊ စရပ်ကြမ်းပြင်၊ အိမ်ကြမ်းပြင်စသည်ကို ချန်လှပ်၍ ဘူမိဂတိကမရစကောင်းသော ဝတ္ထုများကိုသာ ယူသင့်ပါသည်။ ထိုသို့ယူသင့်လေသောကြောင့် ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ပကတိဘူမိ၊ ထိုဘူမိနှင့် အလားတူဖြစ်သော ကျောင်း၊ စရပ်၊ အိမ်ကြမ်းပြင်များ၌

နာနာဂန္ထဝိစာရဏအခန်း

အခင်းတပါး မရှိဘဲနှင့်ပင် ပဏ္ဍကဏ္ဍတ္ထိဥဘတောဗျဉ္ဇနကဟု ဆိုအပ်သော ဝဇ္ဇနိယ ဖြစ်သော လူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ တိလူး၊ ပြိတ္တာများနှင့် တပြိုင်တည်း ထိုင်နေသော်လည်း အပြစ်မရှိဟု မှတ်ယူအပ်၏။

ထို့အဘူ ဒီဃာသနထိုက်သော အခင်းနေရာပေါ်၌ပင်သော်လည်း အခင်းငယ်အသီးအသီး ဆင့်ထပ်ခင်း၍ ဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်ပင် ထိုင်နေသော်လည်း အပြစ်အထူးမဆိုသာပေ။

ဤကား-ပါဠိတော်၎င်းအတွင်း အဋ္ဌကထာတို့ကို အစဉ်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ကို အသားကုန်ထွက်အောင် ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ ထုတ်ဘော်ဝေဘန်၍ ဆုံးဖြတ်အပ်သော အချက်တည်း။

ဒီဃာသန အဆုံးအဖြတ်ပြီး၏။

နာနာဂန္ထဝိစာရဏအခန်း

ယခုအခါ ရှေ့စကားရပ်စဉ်၌ ရှုပ်ထွေး ကျယ်ပွားအံ့စိုး၍ မထည့်မသွင်းဘဲ ရှောင်လွှဲချန်လှုပ်ခဲ့သော လက်သန်းအဋ္ဌကထာများနှင့် တကွ ဋီကာကြီးငယ်တို့ အထူးထူး အထွေထွေ ရေးသားဘွင့်ဆိုကြသော စကားရပ်များကို စီစဉ်ပေါင်းစု၍ စီစစ်ရာဖြစ်သော နာနာဂန္ထဝိစာရဏအခန်းကိုဆိုပေအံ့။

- (က) အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ နဝကေန ဘိက္ခုနာ ဥဒ္ဓိသန္ဓေန သမကေ ဝါ အာသနေ နိသီဒိတုံ၊ ဥစ္စတရေ ဝါ ဓမ္မဂါရဝေန၊ ထေရေန ဘိက္ခုနာ ဥဒ္ဓိသာပေန္တေန သမကေ ဝါ အာသနေ နိသီဒိတုံ၊ နိစတရေ ဝါ ဓမ္မဂါရဝေနာ တိ။
- (ခ) အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သမာနာသနိကေဟိ သဟ နိသီဒိတုံ။
- (ဂ) အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဿန္တရေန သဟ နိသီဒိတုံ။
- (ဃ) အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဂ္ဂဿ မဉ္ဇိ တိဝဂ္ဂဿ ပိဋ္ဌိ။
- (င) အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုဝဂ္ဂဿ မဉ္ဇိ ဒုဝဂ္ဂဿ ပိဋ္ဌိ။

ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း

- (စ) အနုဇောနာမိ ဘိက္ခုဝေ ဌပေတွာ ပဏ္ဍကံ မာတုဂါမံ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကံ အသမာနာသနိကေဟိ သဟ ဒီဃာသနေ နိသီဒိတုံ။
- (ဆ) အနုဇောနာမိ ဘိက္ခုဝေ ယံ တိဏ္ဍိံ ပဟောတိ။ ဧတ္ထကံ ပစ္ဆိမံ ဒီဃာသနန္တိ။

[ရုဋ္ဌဝါဒသနသနက္ခန္ဓကပါဠိဝတင်။]

တိဝဿန္တရေနာ တိ ဧတ္ထ တိဝဿန္တရော နာမ ယော ဒွိဟိ ဝဿေဟိ မဟန္တတရော ဝါ ဒဟရတရော ဝါ ဟောတိ။ ယောပန ဧကေန ဝဿေန မဟန္တတရော ဝါ ဒဟရတရော ဝါ ဟောတိ။ ယော ဝါ သမာနဝဿော၊ တတ္ထ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ နတ္ထိ။ ဣမေ သဗ္ဗေ ကေသ္မိံ မဗ္ဗေဝါ ပီဋ္ဌေဝါ ဒွေဒွေ ဟုတွာ နိသီဒိတုံ လာဘန္တိ။

ယံ တိဏ္ဍိံ ပဟောတိ၊ တံ သံဟာပိမံ ဝါ ဟောတု အသံ-ဟာပိမံ ဝါ၊ တထာရူပေ အဝိ ဗလကဗ္ဗဏှော အနုပသမ္ပန္နေနာပိ သဒ္ဓိံ နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ။

[၎င်းအဋ္ဌကထာပါဠိ။]

တိဝဿန္တရေနာ တိ တိဏ္ဍိံ ဝဿာနံ အန္တောဌိတေန။
[ဝဇီရဗုဒ္ဓိ။]

ဒီဃာသနံ နာမ မဉ္ဇ ပိဋ္ဌ ဝိမုတ္တံ ယံကိဂ္ဂိ ကောတော သုခံ နိသီဒိတုံ ပဟောတိ။

[ဘေရသကဏ်။]

ယံ တိဏ္ဍိံ ပဟောတိ တိ မဉ္ဇ ပိဋ္ဌ ဝိမုတ္တံ ယံ အာသနံ တိဏ္ဍိံ သုခံ နိသီဒိတုံ ပဟောတိ၊ ဣဒံ ပစ္ဆိမံ ဒီဃာသနံ။

ဧတ္ထ မဉ္ဇပိဋ္ဌရဟိတေသု အသမာနာသနိကာပိ တယော နိသီဒိတုံ လာဘန္တိ။ မဉ္ဇပိဋ္ဌေသု ပန ဒွေ။ အဒီဃာသနေသု မဉ္ဇ ပိဋ္ဌေသု သမာနာသနိကာဝေ ဒွေ နိသီဒိတုံ လာဘန္တိ ဒုဝဂ္ဂ-ဿေဝ အနုညာတက္ခာ။

[ဝိမတိ။]

နာနာဂန္ထဝိစာရဏအခန်း

မရွေ့ဝါ ပီဌေဝါ တိ ဧတ္ထ ဝါသဒ္ဓေါ သမုစ္စယတ္ထော။
တေန တဋ္ဌိကာ စမ္မက္ခန္ဓာဒီသု ဒီဃာသနေသုပိ နိသီဒိတုံ န
ဝဋ္ဋတိ တိ ဒီပိတံ ဟောတိ။

[ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကအတွင်ဝိမတ်ဋီကာ။]

ယောဟိ ဘိက္ခု မဟန္တတရောဝါ ဒဟရတရော ဝါ တိ
အတ္တနော မဟန္တတရော ဝါ ဒဟရတရော ဝါ ဟောတိ။ သော
ဘိက္ခု တိဝဿန္တရော နာမာ တိ ယောဇနာ။ ဧကဿ ဘိက္ခု-
နော တိဏ္ဍံ ဝဿာနမန္တရေ ဌိတော တိဝဿန္တရော။ အညော
ဘိက္ခု။

တတ္ထာ တိ ဘိက္ခု။ သု။ ဣမေ သဗ္ဗေ တိ သဗ္ဗေ တိဝဿန္တရ
ဒ္ဓိဝဿန္တရ သမာနာသနိကာ။ ဣမေ ဘိက္ခု။ လဘန္တိ တိသမ္ပန္နော။
ယံ တိဏ္ဍံ ပဟောတိ တိ မဉ္ဇ ပိဋ ဝိနိမုတ္တံ ယံ အာသနံ တိဏ္ဍံ
သုခံ နိသီဒိတုံ ပဟောတိ။ တထာရူပေ အာသနေပိ ဒွေဒွေ ဟု-
တွာ နိသီဒိတုံ လဘန္တိ တိ ယောဇနာ။ အဝိသဒ္ဓေန မဉ္ဇဝိဋ္ဌာနိ
အပေက္ခတိ။ ဣဒံ ပစ္စိမံ ဒီဃာသနံ။ အနုပသမ္ပန္နေန ပီ တိ
ဝိသဒ္ဓေါ ပဂေဝ ဥပသမ္ပန္နနာတိ ဒဿေတိ။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဿန္တရေန သဟ နိသီဒိတုန္တိ
ဝစနတော တိဝဿန္တရေန ဘိက္ခုနာ သဒ္ဓိံ ဧကောသနေ နိသီ-
ဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ တိဝဿန္တရောနာမ ယော ဒ္ဓိဟိ ဝဿေဟိ မဟန္တ-
တရော ဝါဒဟရတရော ဝါဟောတိ။ ယော ပန ဧကေနဝဿေန
မဟန္တတရော ဝါ ဒဟရတရော ဝါ ဟောတိ။ ယောဝါ သမာန-
ဝဿော။ တတ္ထ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ နတ္ထိ။ ဣမေ သဗ္ဗေ ဧကန္တိံ မရွေ့
ဝါ ပီဌေ ဝါ ဒွေဒွေ ဟုတွာ နိသီဒိတုံ လဘန္တိ။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုဝဂ္ဂဿ မဉ္ဇ ဒုဝဂ္ဂဿ ပိဋန္တိဟိ
ဝုတ္တံ။

ယံ ပန တိဏ္ဍံ ပဟောတိ။ တံ သံဟာရိဝံ ဝ ဟောတု
အသံဟာရိမံ ဝါ။ တထာရူပေ အာပိ လကက္ခန္ဓော အနုပ-
သမ္ပန္နနာပိ သဒ္ဓိံ နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယံ တိဏ္ဍိံ ပဟောတိ၊ ဧတ္ထကံ ပစ္ဆိမံ
ဒီဃာသနန္တိ ဟိ ဝုတ္တံ။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဌပေတွာ ပဏ္ဍကံ မာတုဂါမံ
ဥဘတောဗျဉ္ဇနကံ အသမာနာသနိကေဟိ သဟ ဒီဃာသနေ
နိသီဒိတုန္တိ ဝစနတော ပန ဒီဃာသနေပိ ပဏ္ဍကာဒိဟိ
သဟ နိသီဒိတုံ န ဝဇ္ဇတိ။

[ဝိနယသင်္ဂဟ။]

သံဟာရိမံ ဝါ တိ သံဟာရိတုံ ယုတ္တံ ကဋသရကာဒိ။
အသံဟာရိမံ ဝါ တိ သံဟာရိတုံ အသက္ကုဏေယျံ ပါသာ-
ဏာဒိ အာသနံ။ တေနာဟ သာရတ္ထဒီပနိယံ ဒီဃာသနံ နာမ
မဉ္ဇ ဝိဋ္ဌ ဝိနိမုတ္တံ ယံကိဂ္ဂိ တိဏ္ဍန္တိ ကေတော သုခံ နိသီဒိတုံ
ပဟောတိ တိ။

ကသ္မာ ပန တိဏ္ဍန္တိ ကေတော သုခံ နိသီဒိတုံ ပဟောတိတိ
ဝုတ္တံ။ နနု ဒ္ဓိန္တိ ပဟောနကာသနဗ္ဗိ ဒီဃမေဝါ တိ စောဒနံ
သန္ဓာယာဟ အနုဇာနာမိ။ လ။ ဒီဃာသနန္တိ ဟိ ဝုတ္တန္တိ။

ဒ္ဓိန္တိ ပဟောနကေဟိ အဒီဃာသနေတ္ထ သမာနာသနိကေ-
ဟေဝ သဟ နိသီဒိတုံ ဝဇ္ဇတိ။ တိဏ္ဍိံ ပဟောနကတော ပဋ္ဌာယ
ဂဟိတေ ဒီဃာသနေ ပန အသမာနာသနိကေဟိ သဟ နိသီ-
ဒိတုံ ဝဇ္ဇတိ။ ယဒိ ဧဝံ ပဏ္ဍကာဒိဟိ သဟ နိသီဒိတုံ ဝဇ္ဇ-
ယျာတိ စောဒနံ မနသိကတွာ အာဟ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ
ဌပေတွာ ပဏ္ဍကန္တိအာဒိ။ တတ္ထ အတ္ထော သုဝိညေယျောဝ။

[၎င်းအတွင်ဝိနယသင်္ဂဟရဋီကာ။]

သမာနာသနိကော နာမ၊ ဒ္ဓိဟိ ဝဿေဟိ ယော ပန။
ဝုဇော ဝါ ဒဟရော ဝါပိ၊ ဝဿနေကေန ဝါ ပန။
သမာနဝဿေ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ကိဉ္စိနာမ န ဝိဇ္ဇတိ။
သတ္တဝဿဆဝဿေဟိ၊ ပဉ္စဝဿော နိသီဒတိ။
ဟေဋ္ဌာဒီဃာသနံ တိဏ္ဍိံ၊ ယံ ပဟောတိ နိသီဒိတုံ။
ကေမဉ္ဇေပိ ဝိဋ္ဌေဝါ၊ ဒွေ နိသီဒန္တိ ဝဇ္ဇတိ။

နာနာဂန္ထဝိစာရဏအခန်း

ဥဘတောဗျဉ္ဇနံဣတ္ထိံ၊ ဌပေတွာ ပဏ္ဍကံ ပန။
 ဒီဃာသနေ အနုညာသိ၊ သဗ္ဗေသမ္ဗိ နိသီဒိတုံ။
 [ဝိနယဝိနိစ္ဆယပါဠိ။]

ယော ပန ဘိက္ခု ဒွိဟိ ဝဿေဟိ ဝါဧကေန ဝါ ဝဿေန
 ယဿ ဘိက္ခုနော ဝုဗ္ဗတရော ဝါ ဟောတိ ဒဟရော ဝါ၊
 သော တေန ဘိက္ခုနာ သမာနာသနိကော နာမ ဟောတိ တိ
 ယောဇနာ။ သတ္တဝဿေန ပဉ္စဝဿောတိ ဣဒံ ဒွိဟိ ဝဿေဟိ
 ဝုဗ္ဗနဝကာနံ သမာနာသနိကတ္ထေ ဥဒါဟရဏံ ဆဝဿေန
 ပဉ္စဝဿောတိ ဣဒံ ကေဝဿေန ဝုဗ္ဗနဝကာနံ သမာနာသနိ-
 ကတ္ထေ ဥဒါဟရဏံ ယံ တိဏ္ဍံ နိသီဒိတုံ ပဟောတိ၊ တံ ဟေဋ္ဌာ-
 ဒီဃာသနံ နာမာ တိ ယောဇနာ။ သမာနာသနိကာ ဝေ မဉ္ဇေ
 နိသီဒိတွာ မဉ္ဇံ ဘိန္ဒိသု။ ပိဋေ နိသီဒိတွာ ပိဋံ ဘိန္ဒိသု တိ
 အာရောစိတေ ဝတ္ထုမိ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုဝဂ္ဂဿ မဉ္ဇံ
 ဒုဝဂ္ဂဿ ပိဋန္တိ အနုညာတတ္တာ ဒွေ တိ သမာနာသနိကေ ဒွေ
 သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ဥဘတောဗျဉ္ဇန ဣတ္ထိပဏ္ဍကံ ဌပေတွာ သဗ္ဗေ-
 ဟိ ဂဟဋ္ဌေဟိ ပဗ္ဗဇိတေဟိ ပုရိသေဟိ ဝါ သဟ ဒီဃာသနေ
 နိသီဒိတုံ အနုညာတန္တိ ယောဇနာ။

ပေါတ္ထကေသု ပန ကတ္ထမိ သဗ္ဗေသန္တိ သာဒိဝစနန္တော
 ပါဋော ဒိဿတိ။ တတော သဗ္ဗေဟိ ပီတိ ကရဏဝစနန္တောဝ
 ပါဋော ယုတ္တတရော။ ကရဏဝစနပသင်္ဂေ ဝါ သာဒိဝစန-
 နိဒ္ဒေသော တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ယထာဟ—

ယံ တိဏ္ဍံ ပဟောတိ၊ တံ သံဟာရိမံဝါ ဟောတု အသံဟာ-
 ရိမံဝါ၊ တထာရူပေ အပိ ဖလကက္ခဏော အနုပသမ္ဗန္ဓေနာပိ
 သဒ္ဓိံ နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ တိ။ ။ [၎င်းဋီကာပါဠိ။]

သမာနာသနိကောပိစာတိ။
 တိဝဿန္တရမနုညာတံ၊ ဘိက္ခုနမေကမာသနံ။
 သတ္တဝဿတိဝဿေဟိ၊ ပဉ္စဝဿော နိသီဒိတုံ။
 ဌပေတွာ ပဏ္ဍကံ ဣတ္ထိံ၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနံ မုနိ။
 ဒီဃာသနေ အနုညာသိ၊ သဗ္ဗေဟေဝ နိသီဒိတုံ။

ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း

အန္တံ ဒီဃာသနံ တိဏ္ဍိယံ ပဟောတိ နိသီဒိတုံ။
 မဉ္ဇကေဝါပိ ပိဋ္ဌေဝါ၊ ဒိန္နံ လတ္တံ နိသီဒိတုန္တိ။
 [ခုဒ္ဒသိက္ခာ။]

တိဏ္ဍိယံ ဝဿာနံ အန္တရံ တိဝဿန္တရံ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ
 ဘိဝဿန္တရေန သဟ နိသီဒိတုန္တိ ဟိ ဝုတ္တံ။ ယော ဒွိဟိ ဝဿေ-
 ဟိ ဝုဇော ဝါ နဝေါ ဝါ။ သော တိဝဿန္တရော နာမ။ မုနိတိ
 ဗုဒ္ဓမုနိ။ သဗ္ဗေဟေဝါ တိ အနုပသမ္ပန္နောဟိ။ အန္တန္တိ ပစ္စိမံ။
 အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယံ တိဏ္ဍိယံ ပဟောတိ။ ဧတ္ထကံ ပစ္စိမံ
 ဒီဃာသနန္တိ ဝုတ္တတ္တာ ယံ တိဏ္ဍိယံ ပဟောတိ။ တံ သံဟာရိမံ ဝါ
 ဟောတု အသံဟာရိမံ ဝါ။ တထာရူပေ ဖလကက္ခဏေပိ နိသီ-
 ဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ဒိန္နန္တိ ဒိန္နံ သမာနာ သနိကာနံ။ အနုဇာနာမိ
 ဘိက္ခဝေ ဒုဝဂ္ဂဿ မဉ္ဇံ ဒုဝဂ္ဂဿ ပိဋ္ဌန္တိ ဝုတ္တတ္တာ ဒွေသမာနာ-
 သနိကာ သဟ နိသီဒိတုံ လဘန္တိ။ အညေဟိ အသမာနာ-
 သနိကေဟိ အနုပသမ္ပန္နာဒိဟိ ဝါ ဒွေ ဟုတ္တာပိ နိသီဒိတုံ န
 လဘန္တိ။

[ခုဒ္ဒသိက္ခာဒီကာဟောင်း။]

တိဝဿန္တရမေကမာသနံ ဘိက္ခုနံ အနုညာတန္တိ သမ္ပန္နော။
 တတ္ထ ကေသ္မိံ အာသနေ မဉ္ဇာဒိကေ ဒိန္နံ အာသနံ နိသီဒနံ
 ကေမာသနံ။ မကာရော သန္ဓိဇော။ ကိဒိသန္တိ အာဟ တိဝဿ-
 န္တရန္တိ။ တိဏ္ဍိယံ ဝဿာနမန္တရ မေကဿာတိ တိဝဿန္တရော။
 ဒွိဟိဝဿေဟိ မဟန္တတရော ဝါ ဒဟရတရော ဝါ ဘိက္ခု။
 သော တဿ အတ္ထိတိ တိဝဿန္တရံ။ တိဝဿန္တရဝန္တန္တိ
 အတ္ထော။ ယော ပန ကေန ဝဿေန မဟန္တတရော ဝါ
 ဒဟရတရော ဝါ ကေဝဿော ယေဝ ဝါ။ တဗ္ဗန္တတာယ ဝတ္တဗ္ဗ-
 မေ နတ္ထိ။ အထဝါ။ တိဝဿန္တရန္တိ ကရဏတ္ထေ ဥပယောဂ
 ဝစနံ။ တိဝဿန္တရေန သဒ္ဓိံတိ အတ္ထော။ တမေဝ သမတ္ထေတိ
 သတ္တဝဿ တိဝဿေဟိစ္စာဒိနာ။ မုနိ အနုညာသိ တိ သမ္ပန္နော။
 သဗ္ဗေဟေဝါ တိ သမာနာသနိက အသမာနာသနိကေဟိ
 သဗ္ဗေဟေဝ သဒ္ဓိံ။ ဒီဃာသနံ ဒဿေတိ အန္တန္တိ အာဒိနာ။

နာနာဝန္တဝိစာရဏအခင်း

ယံ တိဏ္ဍံ နိသီဒိတုံ ပဟောတိ၊ တံ အန္တိ ဒိဃာသနန္တိ
သဗ္ဗန္ဓော။ အန္တိန္တိ ပစ္ဆိမံ။ အဒိဃာသနေ ပန သမာနာသနိ-
ကာ နိသီဒိတုံ လဘန္တိတိ ဒဿေန္တော မဉ္ဇကေတိအာဒိ မာဟ။
သဗ္ဗတ္ထ အယာထာဝကရဏတော ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ။

[၎င်းဒီကာသစ်။]

ကေတော ပဏ္ဍကိတ္တိဟိ၊ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနေန ဝါ။
ဒိဃာသနေ နိသီဒေယျ၊ အဒိဃေ အာသနေ ပန။
အသမာနာသနိကေန၊ မဉ္ဇပိဋေ သယေယျ ဝါ။

[မူလသိက္ခာ။]

ယော ဒိဃာသနေ ပဏ္ဍကိတ္တိဟိ ပဏ္ဍကေန ဝါ ဣတ္ထိယာ
ဝါ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနေန ဝါ ကေတော နိသီဒေယျ၊ တဿ
ဒုက္ကဋ္ဌံ သိယာ၊ အဒိဃာသနေတိ ရဿေ အာသနေ၊ ယော
ဘိက္ခု၊ ရဿာသနေ မဉ္ဇေဝါ ပိဋေ ဝါ အသမာနာသနိကေန
ကေတော သယေယျ၊ တဿ ဒုက္ကဋ္ဌံ သိယာ တိ အတ္ထော။

[မူလသိက္ခာဒီကာဟောင်း။]

ပဏ္ဍကိတ္တိဟိ ဝါ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနေန ဝါ ကေတော သဒ္ဓိ-
ယေဝ ဒိဃာသနေ နိသီဒေယျ၊ တဿ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ ယောဇနာ။
တတ္ထ ပဏ္ဍကော စ ဣတ္ထိ စာ တိ ပိဂ္ဂဟော၊ တာဟိ။ ဥဘတော
ဗျဉ္ဇနံ အဿာတိ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနံ၊ တေန။ ဥယမ္ပိ၊ သဟာဒိ-
ယောဂေ တတိယာ၊ နသမာနာသနိကော အသမာနာသနိကော
တိ ဥဘေတပျရိသော၊ တေန။ သဟာဒိယောဂေ တတိယာ။
မဉ္ဇော စ ပိဋ္ဌာတိ သမာဟာရဒ္ဓန္ဓော၊ တသ္မိံ။ ဧတ္ထံ စ သမာ-
နာသနိကံ နာမ ဒ္ဓိဟိ ဝဿေဟိ မဟန္တတရော ဝါ ဒဟရ-
တရော ဝါ ဧကေန ဝဿေန မဟန္တတရော ဝါ ဒဟရတရော-
ဝါ ဟောတိ၊ တတောပရံ အသမာနာသနိကာနာမ၊ တေ-
ဟိ သဒ္ဓိံ အဒိဃာသနေ နိသိန္ဓဿ ဝါ နိပ္ပန္ဓဿ ဝါ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
ဝါ သဒ္ဓေါ အဝုတ္တသမုစ္စယော။

[မူလသိက္ခာဒီကာသစ်။]

ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း

ဤထုတ်ပြန်အပ်သော ကျမ်းအပေါင်းတို့တွင် ပါဠိတော်ဂုဏ်အတွင်း အဋ္ဌကထာကြီးများ၌ စိစစ်ရန်ရှိသမျှကို ရှေး၌စိစစ်အပ်ပြီ။ သာရတ္ထ ဒီပနီဋီကာ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာတို့၌လည်း၊ “မဇ္ဇ ပိဋ ဝိနိမုတ္တံ” ဟူသော ပါဠိ၏အနက်ကို ပမာဏယုတ္တဖြစ်သော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်မှ အလွတ်ဖြစ်သောဟူ၍ ရှေး၌ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်းသာမှတ်ပါ။

တ္ထေ မဇ္ဇပိဋရဟိတေသု အသမာနာသနိကာပိ တယော နိသီဒိတုံ လဘန္တိ၊ မဇ္ဇပိဋေသု ပန ဒွေ၊ အဒီဃာသနေသု မဇ္ဇပိဋေသု သမာနာသနိကာဝေ ဒွေ နိသီဒိတုံ လဘန္တိ၊ ဒုဝဂ္ဂဿေဝ အနုညာတတ္တာ။

ဟူသော ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာပါဠိ၌ စိစစ်၍ထုတ်သော်လည်း ပါဠိအဋ္ဌကထာနှင့် ဆန့်ကျင်သောအနက်သာ ထွက်ရုံရှိသည်။ မဆန့်ကျင်အောင် နှီးနှော၍ဆိုပြန်လျှင်လည်း အကျယ်အပွားစကားများ၍ မှတ်သားဘွယ်အထူးပေါ်တော့မည်မဟုတ်ရကား- မစိစစ်လိုပြီ။

ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကဉ္စလာသော ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာပါဠိ၌ “တဋ္ဌိကာစမ္မက္ခန္ဓာဒီသု ဒီဃာသနေသုပိ” ဟူသောပါဠိ၌ အလျား ၄-တောင့်ထွာ အနံတတောင့်ထွာ စသည်ရှိသောသပေါ့ဖျော့သားရေပိုင်းတို့ကိုသာ ယူပါ။

ယောဇနာပါဠိ၌—

“တထာရူပေ အာသနေပိ ဒွေဒွေဟုတ္တာ နိသီဒိတုံ လဘန္တိတိယောဇနာ” ဟူသော ပါဠိသည်ပမာဒလေခပါဠိသည်သာ စင်စစ်ဖြစ်၏။ “အပိသဒ္ဓေန မဇ္ဇပိဋာနိအပေက္ခတိ” ဟူသောစကား၌ “ဣဒံ ပစ္ဆိမံ ဒီဃာသနံ” ဟူသော ပါဠိသေသကို ပြသော စကားစု သည်လည်း ပမာဒ လေခသာဖြစ်သည်။

ထိုစကားမှန်၏။

ယံ တိဏ္ဍံပဟောတိ၊ တံ သံဟာရိမံ ဝါ ဟောတု အသံဟာရိမံ ဝါ၊ တထာရူပေ အပိဖလကက္ခန္ဓေ အနုပသမ္ပန္နေနာပိ သဒ္ဓိံ နိသီဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ။

နာနာဂန္ထဝိစာရဏအခန်း

ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိသည် ယထာရူတ ဥဇုကပရိပုဏ္ဏဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ ပေတည်း၊ စကားတပါးဆောင်၍လည်း ယောဇနာဘွယ် မရှိ၊ ထည့်သွင်း၍လည်းယောဇနာဘွယ်မရှိ။

ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ၌—

ယံ တိဏ္ဍံ ပဟောတိ၊ ဧတ္ထကံ ပစ္ဆိမံ ဒိဃာသနံ၊ ဟူသော ပါဠိ တော်၏ ပြန်ဘက်ကိုပြသော “ဒိန္နံ ပဟောနကေဟိ အဒိဃာသနေ သမာနာသနိကေဟေဝ သဟ နိသီဒိတုံ. ဝဇ္ဇတိ”။

ဟူသောစကားသည် အလွန်သင့်မြတ်ပေ၏။ ၃- ယောက်ထိုင်နေ လောက်သော ဖျာ, သင်ဖြူး စသည်အောက် ငယ်သော ဖျာ, သင်ဖြူး စသည်သည် ဒိဃာသန မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ခုဒ္ဒကာသနဟူ၍၎င်း၊ ရဿာ သန ဟူ၍၎င်း ဆိုသင့်လေရကား- ထိုခုဒ္ဒကာသန, ရဿာသနဖြစ်သော ဖျာ, သင်ဖြူး စသည်များ၌ သမာနာသနိကချင်းသာ အတူတကွထိုင် နေသင့်သော သဘောယုတ္တိသည် ပါဠိတော်နှင့်လျော်လှပေသည်။

ဝိနယဝိနိစ္ဆယအဋ္ဌကထာ၌—

“သတ္တဝဿဆဝဿေဟိ၊ ပဉ္စဝဿောနိသီဒတိ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌ သတ္တ ဝဿတိဝဿေဟိ၊ ပဉ္စဝဿောနိသီဒိတုံ။” ဟူသော စကားနှစ်ရပ်သည် မညီကြ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာအတိုင်း တထပ်ထည်းရှိကြလျှင် အတိယုတ္တိ။

ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌ ဆဝဿေဟိကို ပြလျက်ရှိသောကြောင့် ထပ်မံ အောင်ပြင်ရမည်လည်း မခက်တောင်း၊ ရဟန်းခံသည့်နေ့မှစ၍ ၅-ခါ လည်၍ ၅-နှစ်ရှိပြီးသော ရဟန်းသည် ၇-နှစ်ရှိပြီးသော သီတင်းကြီး နှင့်၎င်း၊ ၃-နှစ်သာရှိသေးသော သီတင်းငယ်နှင့်၎င်း၊ ဤသို့ မိမိကို အလယ်ထား၍ အထက်ကို ၂-နှစ်၊ ၂-ဝါကြီးနှင့် အောက်ကို ၂-နှစ်၊ ၂-ဝါငယ်နှင့် သမာနာသနိကဖြစ်သည်ကို ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌ နိဒဿနနည်း ပြတော်မူခဲ့သည်။ ၂-နှစ် ၂-ဝါကြီး၊ ၂-နှစ် ၂-ဝါငယ်ဟူရာ၌လည်း ၃ နှစ်မပြည့်သမျှကို ၂-နှစ် ၂-ဝါ၌ အတွင်းဝင်ပြု၍ယူပါ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ မူလသိက္ခာ ဋီကာဟောင်း ဋီကာသစ်တို့၌ စိစစ်ဘွယ်များစွာမရှိပြီ။

၁၁၆

ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း

စိုးစဉ်းရှိသည်ကို စိစစ်ပြန်လျှင် စကားသာကျယ်၍ အဓိပ္ပာယ်ထူးလှ
တော့မည်မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် မစိစစ်လိုပြီ။

နာနာဂန္ထဝိစာရဏအခန်းပြီး၏။

ဤတွင်ရှေ့ကား-ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်းပြီး၏။

ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယကျမ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ရှေးဦးအမှာစကား

ဥပသမ္ပဒကံကိုဆောင်ရွက်လိုသောဆရာသည် ဥပေါသထကံ၌ကဲ့သို့ သံဃာမစည်းဝေးမီ ရှေးအဘို့ဝယ် သိမ်အပြင်၌ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ ည၌အခါဖြစ်မှု ဆီမီးထွန်းခြင်း၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေတည်ခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗကရဏ ၄-ပါးတို့ကို ကိုယ်တိုင်သော်လည်း ပြုရာ၏။ သူတပါးကိုသော်လည်း ပြုစေရာ၏။

ထိုနောက်မှ ရဟန်းအဖြစ် ၁၀-နှစ်ပြည့်ပြီးသော ဒသဝဿဂုဏ်၊ ဥဘတော ဝိဘင်းကို လေ့လာခြင်းဟူသော ဗဟုသုတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်ထိုက်သော မထေရ် ရဟန်းကို၎င်း၊ ဌာန် ၅-ပါး၊ ဌာန် ၆-ပါး၊ ဌာန် ၇-ပါး၊ ကရိုဏ်း ၄ ပါး၊ ပယတ် ၄ ပါး အစီအရင်နှင့်တကွ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ ၁၀-ပါးတို့ကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ကျွမ်းကျင်၍ ဗြိပြင် ပြတ်သားအောင် ဘတ်ရွတ်နိုင်သော ကမ္မဝါစာပါဌက ရဟန်းတို့ကို၎င်း၊ ဂဏပူရဏဖြစ်ထိုက်သော ၃-ပါး၊ ၃-ပါးထက် အလွန်ဖြစ်သော ကာရကရဟန်းတို့ကို၎င်း အိပ်တွင်းသို့ ပင့်ဆောင်စည်းဝေးစေရာ၏။

ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယကျမ်း

- က-၁။ ထိုနောက်မှ ပဗ္ဗဇ္ဇဒေါသ ကင်းရှင်းစင်ကြယ်သော ရဟန်းလောင်းကို သံဃာ့အလယ်သို့သွင်း၍ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်း။
- ၂။ ဥပဇ္ဈာယ်ပေးခြင်း။
- ၃။ သပိတ်သင်္ကန်းကြားခြင်း။
- ၄။ သံဃာ့ဘောင်မှထုတ်ခြင်း။
- ၅။ အနုသာသကရဟန်းကို သမုတ်ခြင်း။
- ၆။ သမုတ်ရသော ရဟန်းသွား၍ ရဟန်းလောင်းကို သင်ကြား ဆုံးမခြင်း။
- ၇။ သင်ကြားဆုံးမပြီးသောရဟန်းလောင်းကို ဥတ်ဖြင့်သံဃာ့ဘောင်သို့ သွင်းခြင်း။
- ၈။ ရဟန်းအဖြစ်ကိုတောင်းခြင်း။
- ၉။ အန္တရာယိကဓမ္မပုစ္ဆကရဟန်းကို သမုတ်ခြင်း။
- ၁၀။ အန္တရာယိကဓမ္မကို မေးမြန်းခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စ ၁၀-ပါးကို အစဉ်အတိုင်းပြုရာ၏။
- ၁။ ထိုနောက်မှ “သုဏာတု မေ ဘန္တေသံဃော” အစရှိသော ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာကို အကြိမ်များစွာဘတ်ရွတ်၍ ပဉ္စင်းဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော ပဓာနကိစ္စကိုပြုရာ၏။
- ၂။ ထိုနောက်မှ ပဉ္စင်းဖြစ်ရာအခါသမယကိုကြားခြင်း၊ နိဿယ၄-ပါးကို ကြားခြင်း၊ အကရဏီယ ၄-ပါးကို ကြားခြင်းဟူသော အပရကိစ္စ၃-ပါးကိုပြုရာ၏။

ရှေးဦးအမှာစကားပြီး၏။

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခဏ်း

ပ-၃-ပုဗ္ဗကိစ္စ။ ။ထိုပုဗ္ဗကိစ္စ၊ ပဓာနကိစ္စ၊ အပရကိစ္စဟု ဆိုအပ်သော ကိစ္စ၃-ပါးတို့တွင် ပုဗ္ဗကိစ္စ ၁၀-ပါး၌အကျုံးဝင်သောဥပဇ္ဈာယ်ယူစေခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပေးခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စ ၂-ပါးကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ-

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခဏ်း

ပဌမံ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတဗ္ဗော။

ဟူသော ဝါကျစကားကို ရှေးဦးစွာဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား။ ။ပဌမံ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို ကြားခြင်းကိစ္စသည်တို့ မှ။ဝါ၊ တို့၏ရှေးဦးစွာ။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ပဉ္စင်းလောင်းကို။ဥပဇ္ဈံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဂါဟာပေတဗ္ဗော။ ယူစေအပ်၏။

[ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေဟောဟိ။ ။ဟု ၃-ခေါက်ဆိုစေ၍ ဥပဇ္ဈာယ်ယူစေရမည်။]

ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလုပ်မည့်မထေရ်ရဟန်းတော်ကလည်း--

သာဓုဟူ၍၎င်း၊ သာဟုဟူ၍၎င်း၊ လဟုဟူ၍၎င်း၊ ဩပါယိကံ ဟူ၍၎င်း၊ ပတိရူပံဟူ၍၎င်း၊ ပါသာဒိကေန သမ္ပာဒေဟိဟူ၍၎င်း နှုတ်တက်ရာ နှစ်သက်ရာတခုခုသောစကားကို ၃-ခေါက်ဆိုရမည်။ ။ ဟုလိုသည်။

ဤပုဗ္ဗကိစ္စ ၂-ပါးကိုပြုရသည်မှာ--

နဘိက္ခဝေ အနုပဇ္ဈာယကော ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ယော ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ဟူသောမဟာဝါခန္ဓက ပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိသော ပဉ္စင်းလောင်းကို ပဉ္စင်းခံခဲ့သည်ရှိသော် ကမ္မဝါဆရာ ကာရကသံဃာ တို့၌ဒုက္ကဋ္ဌအပြစ် စင်စစ်စွန်းငြိရာသောကြောင့် ထိုဒုက္ကဋ္ဌအပြစ်မှ စင်စစ် လွတ်ကင်း သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဤပုဗ္ဗကိစ္စ ၂-ပါးကိုပြုရသ တည်း။ ဥပဇ္ဈာယ်ယူစေခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပေးခြင်းဟူသောပုဗ္ဗကိစ္စ ၂-ပါး ပြီး၏။

တတိယပုဗ္ဗကိစ္စ။ ။ဥပဇ္ဈာယ်ယူစေခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပေးခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြည့်စုံစေပြီး၍ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို ကြားခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြုတော်မူခြင်းငှါ--

ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတွာ ပတ္တစီဝရံ အာစိက္ခိတပုံ။

အယံ တေ ပတ္တော၊ အာမ ဘန္တေ၊ အယံ သံဃာဗို၊ အာမ- ဘန္တေ၊ အယံ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ၊ အာမ ဘန္တေ၊ အယံ အန္တရဝါ- သကော၊ အာမ ဘန္တေ။

ဟူသော ဒေသနာဝါကျကိုဟောတော်မူသည်။

ဤဒေသနာဝါကျ၌ “အာမဘန္တေ” ဟူသော ပဋိညာစကားသည် ပါဠိတော်ရင်း၌ မရှိ၊ နောက်မှ ထည့်သွင်းသော စကားသာ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း လိုအပ်သော စကားပင်ဖြစ်၍ သင့်မြတ်သည်သာ ဖြစ်၏။

အနက်ကား။ ။ ဥပဇ္ဈ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဝါဟာပေတွာ၊ ယူစေပြီး၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။

ကို အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်သနည်း ဟူမူကား။ အာရုသော၊ အမောင်။ အယံ၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော အဆင်းအရောင် သဏ္ဍာန် ပမာဏနှင့် ပြည့်စုံသော ဤသပိတ်သည်။ တေ၊ အမောင်ပဉ္စင်းလောင်း၏။ ပတ္တော၊ မရမ်းမငှါးအများမပိုင် ကိုယ်ပိုင်သပိတ်ပေတည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အရှင်မိန့်တိုင်း မှန်ပါ၏။

အယံ၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော အဆင်းအရောင် သဏ္ဍာန်ပမာဏနှင့် ပြည့်စုံသော ဤဒုဂုဏ်သင်္ကန်းသည်။ တေ၊ အမောင်ပဉ္စင်းလောင်း၏။ သံဃာဋီ၊ ဒုဂုဏ်သင်္ကန်းပေတည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အရှင်မိန့်တိုင်း မှန်ပါ၏။

အယံ၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော အဆင်းအရောင် သဏ္ဍာန်ပမာဏနှင့် ပြည့်စုံသော ဤကိုယ်ရုံသည်။ တေ၊ အမောင်ပဉ္စင်းလောင်း၏။ ဥတ္တရာသင်္ဂီ၊ ကိုယ်ရုံပေတည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အရှင်မိန့်တိုင်း မှန်ပါ၏။

အယံ၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော အဆင်းအရောင် သဏ္ဍာန်ပမာဏနှင့် ပြည့်စုံသော ဤသင်းပိုင်သည်။ တေ၊ အမောင်ပဉ္စင်းလောင်း၏။ အန္တရဝါသကော၊ သင်းပိုင်ပေတည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အရှင်မိန့်တိုင်း မှန်ပါ၏။

ဤသပိတ်၊ သင်္ကန်းကို ကြားခြင်းဟူသော ပုပ္ဖကိစ္စကို ပြုရသည်မှာ— နဘိက္ခဝေ ယာစိတကေန ပတ္တစီဝရေန ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ ယော ဥပသမ္မာဒေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ဟူသော မဟာဝါဒန္တကပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊ ဧကေတ္တေ ငှါးရမ်းသော သပိတ်၊ သင်္ကန်းဖြင့် ပဉ္စင်းခံခဲ့သည်ရှိသော် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခဏ်း

ကမ္မဝါဆရာ, ကာရကသံဃာတို့၌ ဒုက္ခိယအပြစ် စင်စစ်စွန်းငြိရာသော
ကြောင့် ထိုဒုက္ခိယအပြစ်မှ စင်စစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်း
ငှါ ဤပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြုရသတည်း။ ထို့ကြောင့် သပိတ်, သင်္ကန်းသည် ပဉ္စင်း
လောင်း၏ ပုဂ္ဂလိကသန္တက ဖြစ်ပေမူ ဆိုဘွယ်မရှိပြီ။

သူတပါးတို့က ခြီးမြှင့်သော သပိတ်, သင်္ကန်း ဖြစ်ပေမူကား- ဤပုဗ္ဗ-
ကိစ္စကိုမပြုမီ ရှေးအဘို့ကပင် ပဉ္စင်းလောင်း၏ ပုဂ္ဂလိက သန္တကပိုင်
ဖြစ်မြောက်လေအောင် ပေးလှူ ခြီးမြှင့်၍ထားအပ်၏။ သင်္ကန်း၃-ထည်
ကိုလည်း ကပ္ပမိန္ဒုထိုး၍ထားအပ်၏။

[သတိရှိပါစေ။]

ဤပုဗ္ဗကိစ္စတိုင်အောင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏အမည်, ပဉ္စင်းလောင်း၏
အမည်ကိုသုံးသပ်သောစကား မပါမရှိသေးသည်နှင့် တိဿ-ဟူသော,
နာဂဟူသော အမည်များကို မမှည့်သော်လည်း သင့်မြတ်ပါသေး၏။

ဤမှနောက်၌မူကား- ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား တိဿ-ဟူသောအမည်,
ပဉ္စင်းလောင်းအား နာဂ-ဟူသောအမည်ကိုပေးရမည်။

[သတိရှိပါစေ။]

ထိုသူတို့၏ပကတိအမည်သည် နန္ဒ, သုမနစသော ဘတ်လွယ် ရွတ်
လွယ်သောအမည်ဖြစ်ပေမူ ထိုအမည်ရင်းအတိုင်းနှင့်—

သုဏာတု ပေ ဘန္တေ သံဃော၊ နန္ဒော အာယသ္မတော
သုမနဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော။

စသည်ဖြင့် ဘတ်ရွတ်ခြင်းငှါ သင့်မြတ်လှပါ၏။ ။ သပိတ်, သင်္ကန်း
ကိုကြားခြင်းဟူသောတတိယပုဗ္ဗကိစ္စပြီး၏။

• တုတ္ထပုဗ္ဗကိစ္စ။ ။ ယခုအခါစတုတ္ထပုဗ္ဗကိစ္စကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ—
“ဂစ္ဆ-အမုမိ သြကာသေ တိဋ္ဌာဟိ” ဟူသော ဒေသနာဝါကျကို
ဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား။ ။ အာဂုသော၊ အမောင်-ပဉ္စင်းလောင်း။ ဣတော၊
ဤသံဃာဘောင်မှ။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေလော့။ ဂန္တော၊
သွားပြီး၍။ အမုမိသြကာသေ၊ ဤအမည်ရှိသော
အရပ်၌။ တိဋ္ဌာဟိ၊ ရပ်ဆိုင်းငံ့ထွေနေလင့်ပါလော့။

ဤပုဗ္ဗကိစ္စကို မပညတ်မီ ရှေးကာလ၌ ရဟန်းလောင်းကို သံဃာ့ အလယ်၌ ဆုံးမကြသည်နှင့် သံဃာကို ရွံ့သဖြင့် ရဟန်းလောင်းသည် မဖြေမကြားဝံ့ရှိနေသောကြောင့်—

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဧကမန္တံ အနုသာသိတွာ သံဃမဇ္ဈေ
အန္တရာယိကေ ဓမ္မေ ပုစ္ဆိတုံ။

ဟု ဤပုဗ္ဗကိစ္စကို ခွင့်ပြုတော်မူပေရကား- “အမုမ္မိ ဩကာသေ တိဋ္ဌာဟိ” ဟုသာမညအားဖြင့် ဟောတော်မူပါသော်လည်း သံဃာ့ဥပစာမှလွတ်လေအောင်သံဃာမှ ၁၂-တောင်, ၁၂-တောင်ထက်အလွန် ကွာဝေးသောအရပ်၌ နေလင့်ခြင်းသည် သင့်မြတ်ရာသတည်း။

“ဂစ္ဆ” ဟူ၍ဆိုခြင်းကြောင့် သွားလိုရာ အရပ်တိုင်အောင် သွားမည်စိုး၍ “အမုမ္မိ ဩကာသေ တိဋ္ဌာဟိ” ဟုနေလင့်ရန် အရပ်ဒေသကို ပြု၍ တန့်စားသောစကား ဖြစ်ပေရကား—

“တိဋ္ဌာဟိ၊ ဆိုင်းလင့်လော့” ဟူသောအနက်သည်သာ သင့်ပေသည်။ မတ်တတ်ရပ်၍နေရမည် ဆိုလိုသည် မဟုတ်ပေ။

“ဌာ-ဂတိနိဝတ္တိယံ၊ ဂတိနိဝတ္တိ-ဂမနဿုပစ္ဆေဒေါ” ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းစကားနှင့်အညီ “တိဋ္ဌာဟိ” ဖြင့် သွားခြင်းကြိယာကိုသာ မြစ်ပေသည်။ ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်းကြိယာကိုမမြစ်ပေ။ ထို့ကြောင့် သင့်တင့်ရာအရပ်၌ ရဟန်းလောင်းနေရန်၊ ကမ္မဝါဆရာတို့နေရန် ခင်းကျင်းစီမံ၍ ထားနှင့်ပြီးလျှင် ရဟန်းလောင်းက ကမ္မဝါဆရာတို့အား ဝပ်တွားရှိခိုး၍ ကမ္မဝါဆရာတို့က ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်း၊ ထက်ဝယ်ဘွဲ့ခွေခြင်းတို့ဖြင့် ချမ်းသာစွာနေထိုင်၍ ဆုံးမခြင်းသည်သာလျှင် နေရသူတို့လည်း ချမ်းသာသည်။ မြင်ရသူတို့လည်း ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်။ ပါဠိတော်နှင့်လည်း သင့်လျော်သည်။ သပိတ်ပရိက္ခရာကိုလွယ်စေ၍ ထွက်စေရမည်ဟု ကျမ်းဂန်အရိပ်မျှမထင်၊ အကျိုးလည်းမထင်၊ သံဃာ့ဘောင်မှ ထုတ်ခြင်းဟူသော စတုတ္ထပုဗ္ဗကိစ္စပြီး၏။

ပုဇ္ဇမပုဗ္ဗကိစ္စ။ ။ ယခုအခါပုဇ္ဇမပုဗ္ဗကိစ္စကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ—
“သုဏာတု မေ။ လ။ အဟံ နာဂံ အနုသာသေယျံ” ဟူသော သမ္မုတိဥတ်ကို ထားတော်မူသည်။

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခေတ်

ဤသမ္မုတိဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြုရသည်မှာ—
နဘိက္ခဝေ အသမ္မုတေန အနုသာသိတဗ္ဗော၊ ယောအနုသာသေယျ၊
အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ဟူသော မဟာဝါဒန္တက ပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ သမ္မုတိမရဘဲဆုံးမ
မိချေလျှင် ဒုက္ကဋ္ဌအပြစ် စင်စစ်စွန်းငြိရာသောကြောင့် ထိုအပြစ်မှလွတ်
ကင်းစေခြင်းငှါ ပြုရသော ပုဗ္ဗကိစ္စပေတည်း။ ။သံဃာ့ဘောင်မှထုတ်
ခြင်းဟူသော ပဉ္စမပုဗ္ဗကိစ္စပြီး၏။

ဆဋ္ဌမပုဗ္ဗကိစ္စ။ ။ယခုအခါ သမ္မုတိရသောရဟန်းတို့၏ ရဟန်း
လောင်းနေလင့်ရာ အရပ်သို့သွား၍ သင်ကြားဆုံးမခြင်းဟူသော ဆဋ္ဌမ
ပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြုခြင်းငှါ-“သုဏသိ နာဂ” အစရှိသော ဒေသနာဝါကျကို
ဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား။ ။နာဂ၊ နာဂအမည်ရှိသော အမောင်ပဉ္စင်းလောင်း။
သုဏသိ၊ ငါတို့ ၂-ပါး မိန့်စကားကိုနားထောင်လော့။

အယံ၊ ဤအခါသည်ကား။ တေ၊ သင်-အမောင် ပဉ္စင်းလောင်း၏။
သစ္စကာလော၊ မသွေမလှန်အမှန်ကိုသာ လျှောက်ထားရမည့်အခါ
ပေတည်း။ ဘူတကာလော၊ မပိုမယုတ် အဟုတ်ကိုသာ လျှောက်ထား
ရမည့်အခါပေတည်း။

ယံ၊ အကြင်ကုဋ္ဌ၊ ဂဏ္ဍစသော အန္တရာယိကဓမ္မတို့၏ ရှိ၊ မရှိသော
သဘောသည်။ ဇာတံ၊ သင့်ဝယ်ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကုဋ္ဌ၊ ဂဏ္ဍစသော အန္တရာယိ
ကဓမ္မတို့၏ ရှိ၊ မရှိသော သဘောကို။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်သို့
ရောက်သောကာလ၌။ ပုစ္ဆန္တေ၊ ပုစ္ဆကသမ္မုတိရသော မထေရ်ရဟန်း
က မေးမြန်းစစ်ဆေးပေသည် ရှိသော်။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိပေမူကား။
အတ္ထိတိ၊ ရှိပါပေသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားအပ်ပေသည်။
အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိပေမူကား။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
လျှောက်ထားအပ်ပေသည်။

မာခေါဝိတ္တာသိ၊ ကြောက်စိတ်ကွက်၍၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ၊ ခိုင်မာ
မလှုပ်၊ သစ်သားရုပ်သို့၊ ငုတ်တုတ်မနေပါလင့်။ မံကု၊ ကြောက်စိတ်
ဝင်၍၊ မရှင်ညှိုးချုံး၊ နှလုံးမသာ၊ မျက်နှာမလှရှိသည်။ မာခေါအဟော-
သိ၊ မဖြစ်ပါလင့်။

ဝေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ တံ၊ သင်-အမောင်ပဉ္စင်းလောင်းကို။
ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။ ကိံပုစ္ဆိဿန္တိ၊ အဘယ်
သို့ မေးမြန်းကြကုန်လတ္တံ့နည်းဟူမူကား—

ကုဋ္ဌံ၊ နူနာမျိုး၎င်း။ ဂဏ္ဍော၊ အိုင်းနာမျိုး၎င်း။ ကိလာသော၊
ပွေး၊ ညှင်း၊ တင်းတိတ်အနာမျိုး၎င်း။ သောသော၊ ခယရက်ချောင်းဆိုး
အနာမျိုး၎င်း။ အပမာဓော၊ ဝက်ရူး၊ ကြက်ရူး အနာမျိုး၎င်း။ ဝေရူပါ၊
ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ အနာကြီး ၅-မျိုးတို့သည်။
တေ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းအား။ သန္တိ၊ ရှိပါကုန်သလော။ ဝေံ၊ ဤသို့။
ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။

တံ၊ သင်ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ မနုဿောအသိ၊ လူသားစင်စစ် မှန်
ပါ၏လော။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြ
ကုန်လတ္တံ့။

တံ၊ သင်သည်။ ပုရိသောအသိ၊ ယောက်ျားစင်စစ် မှန်ပါ၏လော။
ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။

ဘုဇိဿော၊ သူ့ကျွန်မဖြစ်၊ မင်းစစ်တော်လှန်၊ သူကောင်းမှန်သည်၊
အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်
ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။

အဏဏော၊ သူ့မြီ သူ့ကြွေး၊ ချေးငှားမတင်၊ သန့်ရှင်းစင်သည်။
အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်
ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။

ရာဇဘဋော၊ မင်းခယောက်ျား၊ မင်းခစားသည်။ နအသိ၊ မဖြစ်ဘဲ
ရှိပါ၏လော။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြ
ကုန်လတ္တံ့။

မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်။ အနုညာတော၊ အခွင့်ပြုအပ်ပြီး
သောသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊
မေးမြန်းစစ်ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။

ပရိပုဏ္ဏဝီသတိဝသော၊ ပဋိသန္ဓေ၊ တည်နေသည်မှ၊ စ၍ရေတွက်၊
အသက် ၂၀-ပြည့်ပြီးကြွယ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့
လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခဏ်း

တေ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းအား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်, သက်န်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပါ၏လော။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။

တွံ၊ သင်သည်။ ကိံနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။

တေ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်း၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးမြန်းစစ်ဆေးကြကုန်လတ္တံ့။

အနုသာသန ကိစ္စဆိုသည်ကား- သံဃာ့ဘောင်သို့ တဘန်သွင်း၍ သံဃာ့အလယ်သို့ရောက်သောကာလ ပုစ္ဆကသမ္မုတိရသော မထေရ်ရဟန်းတော်တို့က မေးမြန်းစစ်ဆေးလတ္တံ့သော အကြောင်းအရာကို ပဉ္စင်းလောင်း သိနှင့်ရန် သင်ကြားခြင်းကိစ္စသာတည်း။ မေးခန်း, ဖြေခန်းမဟုတ်ပေသေး။

မေးခန်း, ဖြေခန်းမှာ သံဃာ့အလယ်၌သာ ပြုထိုက်သည်။ အပဉ္စမပြုထိုက်။ “အဟံနာဂံအနုသာသေယျံ” ဟု အနုသာသနသမ္မုတိကို ခံယူ၍ သွားလေသော ထိုမထေရ်ရဟန်းတော်တို့သည်လည်း သင်ကြားဆုံးမခြင်းအနုသာသနအမှုကိုသာပြုထိုက်ပေကုန်သည်။ မေးမြန်းစစ်ဆေးခြင်း ပုစ္ဆနအမှုကို မပြုထိုက်ပေကုန်။ ထိုပုစ္ဆနအမှုကိုကား- “အဟံနာဂံ အန္တရာယိကေ ဓမ္မေပုစ္ဆေယျံ” ဟု ပုစ္ဆနသမ္မုတိကို ခံယူပြီးမှ သမ္မုတိရသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင် ပြုထိုက်ကုန်သည်။ ပုစ္ဆနသမ္မုတိမရသော ရဟန်းတို့ မပြုထိုက်ကုန်။ ဤအကြောင်းကိုကား- “သံဃမဇ္ဈေ ပုစ္ဆန္တေ” ဟူသောစကားကို၎င်း၊ “ဧဝံ တံ ပုစ္ဆိဿန္တိ” ဟူ၍ အနာဂတ်ဝိဘတ်နှင့် လာသည်ကို၎င်း ထောက်၍ သိသာထင်ရှားလှပါ၏။

ထို့ကြောင့် ထိုအပညို့လိုက်သွားသော ရဟန်းတို့သည် မေးမြန်းခြင်း အမှုနှင့် အလျင်းပင်မဆိုင်လေရကား-

[အာဗာဓာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။ ကုဝံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဝဇ္ဈော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ လ။ တေ၊ သင်-ပဉ္စင်း

လောင်း၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိ သနည်း။]

ဟု မေးမြန်းသော အနေနှင့်ပေးကြ ဆိုကြသော အနက်သည် လည်း မသင့်လွန်း၊ “ဝေပုစ္ဆိယန္တိ” ကိုအသီးအသီးသော စကားဝါကျ တို့၌ ဖြစ်စေ၊ အဆုံးစွန်၌ဖြစ်စေ ယှဉ်၍ပေးမှသာ သင့်မြတ်သည်။

“သန္တိ တေ ဝေရူပါ အာဗာဓာ” ဟူသောပုဒ်၌ဝေရူပါအာဗာဓာ ၏သရုပ်ကို ကုဋ္ဌ၊ဂဏ္ဍောစသည်ဖြင့် ထုတ်ပြကာမျှသာ ဖြစ်ပေသော ကြောင့်။ ကုဋ္ဌ၊ကိုမေးခွန်းတခု၊ဂဏ္ဍော၊ကိုမေးခွန်းတခု၊ ကိလာသော၊ သောသော၊ အပမာရောတို့ကိုလည်း မေးခွန်းတခု၊ တခုစီ ပြုခြင်းသည် လည်း မသင့်လွန်း၊ ၎င်းတို့ကို “ဝေရူပါအာဗာဓာ” နှင့်ပေါင်း၍ မေးခွန် တခုသာဖြစ်သင့်ပေသည်။

“ဝေ တံ ပုစ္ဆိယန္တိ” ၌ ဝေ-၏အရဖြစ်သော ပုစ္ဆိနာကာရသရုပ်ကို “သန္တိ တေ ဝေရူပါ အာဗာဓာ။ကုဋ္ဌ။လ။ကောနာမော တေ ဥပဇ္ဈာ ယော-ဟု ထုတ်ပြခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေရကား-ဤစကားတို့၏ အတွင်း၌ ရှိ နေသော “နတ္ထိဘန္တေ” ၅-ပုဒ် “အာမဘန္တေ” ၈-ပုဒ် “အဟံဘန္တေနာ ဂေါနာမ” ပုဒ်၊ “ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ အာယသ္မာ တိယထေရော နာမ” ပုဒ်၊ ဤအဖြေပုဒ်များသည် အရာမဟုတ်သည် စင်စစ်ပေတည်း။

ထို့ကြောင့် ပဉ္စင်းလောင်းနေရာအပ၌ နာဂေါ ဟူသော အမည်၊ တိဿောဟူသောအမည်များကို ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့ချဲ့ချဲ့ထွင်ထွင်တန်းဆာဆင်၍ လူရှင်အများ ကြားစေသမှုပြုလုပ်ကြသောအမှုသည် အရာမဟုတ်ရာ၌ ပြုလုပ်ခြင်းသက်သက်သာ ဖြစ်သတည်း၊ လုပ်လိုလျှင် သံဃာ့အလယ် သို့ရောက်၍ ပုစ္ဆိနသမ္ပုတိကို ရပြီးမှ လုပ်သင့်သည်။

[ပညာရှိတို့သတိမူရန်။]

ဤသင်ကြားဆုံးမခြင်း ပုဗ္ဗကိစ္စကို ပြုရသည်မှာ အချို့သော ရဟန်း လောင်းတို့သည် သံဃာ့အပြင်၌အလျင်မနှူးနှပ်နှင့်မူ၍သံဃာ့အလယ်၌ မေးမြန်းစစ်ဆေးလေရာမဖြေခံကြရှိသည်နှင့် သံဃာ့အလယ်၌ရဲရဲဖြေဆို လျှောက်ထားဝံ့စေခြင်းငှါနှူးနှပ် နှင့်ရသောကိစ္စပေတည်း။ ။အပ၌ သင်ကြားဆုံးမခြင်း ဟူသောဆဋ္ဌမပုဗ္ဗကိစ္စပြီး၏။

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခဏ်း

သတ္တမပုဗ္ဗကိစ္စ။ ။ယခုအခါ ဆုံးမသင်ကြား၍ နူးနပ်လိမ်မာပြီး သော ရဟန်းလောင်းကို သံဃာ့ဘောင်သို့ တဘန် သွင်းခြင်းဟူသော သတ္တမပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြုခြင်းငှါ—

“သုဏာတု မေ ။လ။ အာဂစ္ဆေယျ” ဟူသော ဥတ်နှင့် တကွ “အာဂစ္ဆာဟိတိ ဝတ္တဗ္ဗော” ဟူသော ဝိမိကိုဟောတော်မူသည်။

ဤပုဗ္ဗကိစ္စကို ပြုရသည်မှာရှေးအခါသံဃာ့ဘောင်သို့ အနုသာသက ရဟန်းနှင့်တကွ ရဟန်းလောင်းလိုက်လာသည်နှင့် မလိုက်လာစေဘဲ သံဃာကိုဥတ်ဖြင့် သိစေပြီးမှ ခေါ်ခြင်းငှါပြုရသည်။

ထို့ကြောင့် “န ဘိက္ခဝေ ဧကေတော အာဂန္တုဗ္ဗံ၊ အနုသာသကေန ပဌမတရံ အာဂန္တောသံဃောဉ္စပေတဗ္ဗော” ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ ။ သွင်းခြင်းဟူသောသတ္တမပုဗ္ဗကိစ္စပြီး၏။

အဋ္ဌမပုဗ္ဗကိစ္စ။ ။ယခုအခါသံဃာ့အလယ်သို့ရောက်၍ရဟန်းအဖြစ် ကို သံဃာအားတောင်းပန်ခြင်းဟူသော အဋ္ဌမပုဗ္ဗကိစ္စကို ပြုခြင်းငှါ— “သံဃံ ဘန္တေ။လ။ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ” ဟူသော ဒေသနာဝါကျကို ဟောတော်မူသည်။

အနုကံကား။ ။(က) ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည် ။မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနု- ကမ္ပံ၊ သနားစောင့်ရှောက်ခြီးမြှောက်ကယ်မ ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ဥလ္လုမ္ပတု၊ သီလ သိက္ခာ၊ သေးငယ်စွာသော သမဏေအဖြစ် မှ(၂၂၇)နှစ်ရ၌နှစ်ဆယ်ခုနှစ်သွယ်သိက္ခာ ကြီးမြတ်စွာသော သာသနာထမ်း ရဟန်း တော်အဖြစ်သို့ ထုတ်ဆယ် ကယ်တင်တော် မူပါလော့။

(ခ) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဒုတိယမ္ပိ၊ ၂-ကြိမ်မြောက်လည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနုကမ္ပံ၊ သနားစောင့်ရှောက် ခြီးမြှောက် ကယ်မခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ဥလ္လုမ္ပတု၊ ကိလေသာဟု၊ တဏှာမြေးရစ်၊ မြူအညစ်မှ၊ အသစ်စဲစဲ၊ ပုလဲအသွင်၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသောကုသိုလ်အဘို့သို့ ထုတ်ဆယ် ကယ်တင်တော်မူပါလော့။

(ဂ) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တတိယမ္ပိ၊ ၃-ကြိမ်မြောက်လည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနုကမ္ပံ၊ သနားစောင့်ရှောက်ခြီးမြှောက် ကယ်မခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ဥလ္လုမ္ပတု၊ သံသရာသမုဒါ၊ ဝဲဇလုပ်မှ၊ ဝိမုတ္တိခေါ်၊ သောင်ကျန်းဘော်သို့ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်တော်မူပါလော့။

ဤတောင်းပန်ခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြုရသည်မှာ တောင်းပန်၍ ဖြစ်စေရသော အမှုမည်သည် အလေးအမြတ်ပြုသည်၊ ခြီးမြှင့်ပေးသော သံဃာတော်တို့၏ ကျေးဇူးကိုမြင်သည်၊ ဆိုလွယ်ဆုံးမလွယ်သည်၊ ထို့ကြောင့်ပြုရသည်။ ။တောင်းပန်ခြင်းဟူသော အဋ္ဌမပုဗ္ဗကိစ္စပြီး၏။

နဝမပုဗ္ဗကိစ္စ။ ။ယခုအခါ အန္တရာယိကဓမ္မကို မေးမြန်းစစ်ဆေးရန်သမုတ်ခြင်း ဟူသောနာမပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြုခြင်းငှါ-“သုဏာတု မေ။လ။ ပုစ္ဆေယျံ”ဟူသော ဥတ္တိကံကို ဟောတော်မူသည်။

ဤသမုတ်ခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စကိုပြုရသည်မှာ အမှတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရဟန်းလောင်းတို့အား အန္တရာယိကဓမ္မကို မေးမြန်းခွင့်မရစေခြင်းငှါ ပြုရသည်၊ ထို့ကြောင့် ဤပုစ္ဆကသမ္မုတိကို ခံယူ

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခေတ်

ရသောပုဂ္ဂိုလ်သည် သာလျှင် မေးမြန်းထိုက်ပေသည်။ ။မေးမြန်းရန် သမုတ်ခြင်းဟူသော နဝမပုဗ္ဗကိစ္စပြီး၏။

ဒသမပုဗ္ဗကိစ္စ။ ။ယခုအခါ မေးမြန်းစစ်ဆေးခြင်းဟူသော ဒသမပုဗ္ဗကိစ္စကို ပြုခြင်းငှါ- “သုဏသိနာဂ” အစရှိသော အစီအရင်ကို ဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား။ ။နာဂ၊ အာဂုံနကရောတိ အစရှိသော၊ ဗျုပ္ပတ္တိဝေါဟာ၊ အလွန်သာ၍၊ မင်္ဂလာပညတ်၊ ဘွဲ့မည်တပ်သည်၊ သူမြတ်ပြီလှ၊ မောင်နာဂ။ မေ-မမ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏသိ၊ စေ့စေ့နာပါလော့။ အယံ၊ ဤအခါသည်ကား။ တေ၊ အမောင်ပဉ္စင်းလောင်း၏။ သစ္စကာလော၊ မသွေမလှန်၊ အမှန်ကိုသာ၊ လျှောက်ထားရာသော အခါကာလဖြစ်ပေသည်။ ဘူတကာလော၊ မပိုမယုတ်၊ အဟုတ်ကိုသာ လျှောက်ထားရာသော အခါကာလဖြစ်ပေသည်။

ယံ၊ အကြင်ကုဋ္ဌ၊ ဂဏ္ဍစသော အန္တရာယိကဓမ္မတို့၏ ရှိ၊ မရှိဟူသော သဘောသည်။ ဇာတံ၊ သင့်ဝယ်ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကုဋ္ဌ၊ ဂဏ္ဍစသော အန္တရာယိက ဓမ္မတို့၏ ရှိ၊ မရှိဟူသော သဘောကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးမြန်းပါ၏။

သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိပါမူကား-အတ္ထိတိ၊ ရှိပါသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တပ္ပံ၊ အမောင် လျှောက်ထားရချိမ့်မည်။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိပါမူကား။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တပ္ပံ၊ အမောင်လျှောက်ထားရချိမ့်မည်။

မေး။ ။တေ၊ အမောင်ပဉ္စင်းလောင်းအား။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ အနာကြီး ၅-မျိုးတို့သည်။ သန္တံ၊ ရှိပါကုန်သလော။ ကုဋ္ဌံ၊ အင်္ဂါကိုယ်လက်၊ အကုန်ပျက်သော သမင်လျက် နူနာမျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။

ဖြေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။

မေး။ ။ဂဏ္ဍော၊ နှစ်ရှည်ကြာ၍၊ ဆေးမတွေ့ဘဲ၊ ယနေ့ထက်တိုင်၊ ပြည်အိုင်သွေးဗွက်၊ မစဲထွက်သော အိုင်းပျက်အနာမျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။

ဖြေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။

မေး။ "ကိလာသော၊ နွားပြောက် နွားကျား၊ အလားတူလျက်၊
အရေပျက်၍၊ အကွက်အကွင်း၊ ထင်တုံလျင်းသော၊ ပွေး၊
ညှင်း၊ တင်းတိတ်နာမျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။"

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။"

မေး။ "သောသော၊ တဖြေးတဖြေး၊ အသွေးအသား၊ ကုန်ခန်းငြား
၍၊ ခေါင်းပါးဆုတ်ယုတ်၊ ခယရုင်ချောင်းဆိုး၊ ပန်းနာမျိုး
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။"

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။"

မေး။ "အပမာရော၊ ဝက်ရူး၊ ကြက်ရူး၊ သည်းခြေရူးနှင့်၊ မေ့မူးချွတ်
ယွင်း၊ သတိကင်းသော အနာမျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ
သလော။"

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။"

“သန္တိတေ ဝေရူပါ အာဗာဓာ” အစရှိသည်ဖြင့် အနာမျိုး ၅-ပါး
ထင်ရှားရှိသည်၊ မရှိသည်ကို ငါတို့ ၂-ပါးက မေးမြန်းသည်ရှိသော်
“နတ္ထိဘန္တေ” ဟူ၍ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းက လျှောက်ထားပေသော
ကြောင့်-

နဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိ အာဗာဓေဟိ ဖုံဋ္ဌော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။

ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ဟူသောမဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊ အနာမျိုး ၅-ပါး
ထင်ရှားရှိနေသော ပဉ္စင်းလောင်းကို ရဟန်းခံ၍ပေးခဲ့သည်ရှိသော်
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊ ဂိုဏ်းသံဃာတို့အားစွန်းငြိရာသောဒုက္ကဋ္ဌ
အပြစ်မှ စင်စစ်လွတ်ကြောင်း သူကောင်းအမှန်ဖြစ်ပေသည်ဟုမှတ်။

မေး။ "တွံ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ မနုဿော၊ မြဟ္မာ၊ သိကြား၊
နဂါး၊ ဝဠုန်၊ ကုမ္ဘဏ်မဖြစ်၊ လူစင်စစ်သည်။ အသိ၊ မှန်ပါ
၏လော။"

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ လူသားစင်စစ်မှန်ပါ၏။"

“မနုဿောသိ” ဟူသောပါဠိဖြင့် လူသားစင်စစ်၊ ဖြစ်သည်ကေန်
မှန်ပါ၏လောဟု ငါတို့က မေးမြန်းသည်ရှိသော် “အာမဘန္တေ” ဟု
သင်ပဉ္စင်းလောင်းက လျှောက်ထားပေသောကြောင့်-

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခဏ်း

တိရစ္ဆာနဂတော ဘိက္ခဝေ အနုပသမ္ပန္နော နဥပသမ္ပာဒေ-
တဗ္ဗော၊ ဥပသမ္ပန္နော နာသေတဗ္ဗော။

ဟူသော မဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊တိရစ္ဆာန် အပါ
အဝင်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ သိကြား၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ယက္ခ၊
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်စသည်တို့ကို ပဉ္စင်းခံ၍ ပေးခဲ့သည်ရှိသော် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊
ကမ္မဝါဆရာ၊ ဂိုဏ်းသံဃာတို့အား စွန်းငြိရာသော ဒုက္ကဋ်အပြစ်မှ စင်
စစ်လွတ်ကြောင်း လူကောင်းအမှန်ဖြစ်ပေသည်ဟုမှတ်။

မေး။ "တွံ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
စင်စစ်သည်။ အသိ၊ မှန်ပါ၏လော။"

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ယောက်ျားစင်စစ်မှန်ပါ၏။"

“ပုရိသောသိ”ဟူသောပါဠိဖြင့် ဥဘတော ဗျည်း ၂-ပါး၊ ပဏ္ဍုက်
၆-ပါး၊ မဟုတ်ငြားဘဲ၊ ယောက်ျားစင်စစ်၊ ဖြစ်သည်ကေန်၊ မှန်ပါ၏
လောဟု ငါတို့က မေးမြန်းသည်ရှိသော် “အာမဘန္တေ”ဟု သင်-ပဉ္စင်း
လောင်းက လျှောက်ထားပေသောကြောင့်—

ပဏ္ဍကော ဘိက္ခဝေ။ လ။ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနကော ဘိက္ခဝေ
အနုပသမ္ပန္နော နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ဥပသမ္ပန္နော နာသေ-
တဗ္ဗော။

ဟူသော မဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊ ပဏ္ဍုက်၊ ဥဘတော
ဗျည်းတို့ကို ပဉ္စင်းခံ၍ ပေးခဲ့သည်ရှိသော် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊
ဂိုဏ်းသံဃာတို့အား စွန်းငြိရာသော ဒုက္ကဋ်အပြစ်မှ စင်စစ်လွတ်
ကြောင်း ယောက်ျားကောင်းအမှန်ဖြစ်ပေသည်ဟုမှတ်။

မေး။ "တွံ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ ဘုဇိဿော၊ သူ့ကျွန်မဖြစ်၊
မင်းစစ်တော်လှန်၊ သူကောင်းမှန်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏-
လော။"

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာပ၊ သူကောင်းမှန်ပါ၏။"

“ဘုဇိဿောသိ”ဟူသောပါဠိဖြင့် သူ့ကျွန်မဖြစ်၊ မင်းစစ်တော်လှန်၊
သူကောင်းမှန်ပါ၏လောဟု ငါတို့က မေးမြန်းသည်ရှိသော် “အာမ-
ဘန္တေ”ဟု သင်-ပဉ္စင်းလောင်းကလျှောက်ထားပေသောကြောင့်—

နဘိက္ခဝေ ဒါသော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊
အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ဟူသော မဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊ အန္တောဇာတကျွန်၊
ဓနက္ကိတကျွန်၊ ကရမရာနိဟကျွန်၊ ဥပဂတကျွန် ဤသုံးကျွန်လေးယောက်
တို့ကို ရဟန်းခံ၍ ပေးခဲ့သည်ရှိသော် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊
ဂိုဏ်းသံဃာတို့အား စွန်းငြိရာသော ဒုက္ကဋ္ဌအပြစ်မှ စင်စစ်လွတ်ကြောင်း
သူကောင်းအမှန်ဖြစ်ပေသည်ဟုမှတ်။

မေး။ "တွံ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ အဏဏော၊ သူ့မြို့ သူ့ကြွေး၊
ချေးငှားမတင်၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏-
လော။"

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သူ့မြို့ သူ့ကြွေး၊ ချေးငှား
မတင်၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်မှန်ပါ၏။"

“အဏဏောသိ” ဟူသောပါဠိဖြင့် သူ့မြို့ သူ့ကြွေး၊ ချေးငှားမတင်၊
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပါ၏-လောဟု ငါတို့က မေးမြန်းသည်ရှိသော် “အာ-
မဘန္တေ” ဟု သင်-ပဉ္စင်းလောင်းက လျှောက်ထား ပေသောကြောင့်—

နဘိက္ခဝေ ဣဏာယိကော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ ယော ပဗ္ဗာ ဇေ-
ယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ဟူသောမဟာဝါခန္ဓက ပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊ သူ့မြို့ သူ့ကြွေး၊
ချေးငှားရှိတင်၊ မသန့်စင်သောသူကို ပဉ္စင်းခံ၍ ပေးခဲ့သည်ရှိသော်
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊ ဂိုဏ်းသံဃာတို့အား စွန်းငြိရာသော
ဒုက္ကဋ္ဌအပြစ်မှ စင်စစ်လွတ်ရှင်း ကြွေးမြီကင်းသော သူအမှန်ဖြစ်ပေ
သည်ဟုမှတ်။

မေး။ "တွံ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ ရာဇဘဋေ၊ မင်းခယောက်ျား၊
လစာစားသည်။ နအသိ၊ မဟုတ်ဘဲရှိပါ၏-လော။"

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မင်းခယောက်ျား၊ လစာ
စား မဟုတ်သည်မှန်ပါ၏။"

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခဏ်း

“နသိရာဇာဋေဝ” ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ မင်းစိုးရာဇာတို့၏ လခရိက္ခာ စားသော သူမဟုတ်ဘဲ ရှိပါ၏-လောဟု ငါတို့က မေးမြန်းသည်ရှိသော် “အာမဘန္တေ” ဟု သင်-ပဉ္စင်းလောင်းက လျှောက်ထား ပေသောကြောင့်—

နဘိက္ခဝေ ရာဇာဋေဝ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ ယော ပဗ္ဗာဇေယျ။
အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ဟူသော မဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်မြတ်နှင့် အညီ၊ မင်းစိုးရာဇာတို့၏ လခရိက္ခာနှင့် မကင်းသောသူကို ပဉ္စင်းခံ၍ ပေးခဲ့သည်ရှိသော် ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊ ဂိုဏ်းသံဃာတို့အား စွန်းငြိရာသော ဒုက္ကဋ်အပြစ်မှ စင်စစ်လွတ်မှု သူ့ရိက္ခာစားမဟုတ်သူ အမှန်ဖြစ်ပေသည်ဟုမှတ်။

မေး။ ။ တို့၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့ သည်။ အနုညာတော၊ အနူးအညွတ် အခွင့်လွတ်အပ်သော သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏-လော။

ဖြေ။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အမိအဘ၊ အခွင့်ရသောသူ မှန်ပါ၏။

“အနုညာတောသိ မာတာပိတူဟိ” ဟူသောပါဠိဖြင့် အမိအဘတို့ သည် အခွင့်ပြုပါ၏-လောဟု ငါတို့က မေးမြန်းသည်ရှိသော် “အာမ-ဘန္တေ” ဟု သင်-ပဉ္စင်းလောင်းက လျှောက်ထားပေသောကြောင့်—

နဘိက္ခဝေ အနုညာတော မာတာပိတူဟိပုတ္တော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။
ယော ပဗ္ဗာဇေယျ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။

ဟူသော မဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊ အမိအဘတို့ခွင့်မပြု သောသူကို ပဉ္စင်းခံ၍ ပေးခဲ့သည်ရှိသော် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊ ဂိုဏ်းသံဃာတို့အား စွန်းငြိရာသော ဒုက္ကဋ်အပြစ်မှ စင်စစ်လွတ်ကြောင်း ကောင်းစွာ ခွင့်လွတ်သူ အမှန်ဖြစ်ပေသည်ဟုမှတ်။

မေး။ ။ တို့၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏဝီသတိဝဿော၊ ပရိ သန္ဓေ၊ တည်နေသည်မှ၊ စ၍ရေတွက်၊ နှစ်လရက်ဖြင့်၊ အသက်နှစ်ဆယ်၊ ပြည့်ပြီးကြွယ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏-လော။

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အသက် နှစ်ဆယ်၊ ပြည့်ပြီး ကြွယ်သည်မှန်ပါ၏။"

“ပရိပုဏ္ဏဝီသတိ ဝဿောသိ” ဟူသော ပါဠိဖြင့် အသက် ၂၀-ပြည့်ပါ၏-လောဟု ငါတို့က မေးမြန်းသည်ရှိသော် “အာမဘန္တေ” ဟု သင်-ပဉ္စင်းလောင်းက လျှောက်ထားပေသောကြောင့်-

နဘိက္ခဝေ ဇာနိ ဦးနဝိသတိဝဿောပုဂ္ဂလော ဥပသမ္မာဒေ-
တဗ္ဗော။ ယော ဥပသမ္မာဒေယျ၊ ယထာဓမ္မော ကာရေတဗ္ဗော။

ဟူသောမဟာဝါခန္ဓက ပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊ အသက် ၂၀-မပြည့်သောသူကို ပဉ္စင်းခံ၍ ပေးခဲ့သည်ရှိသော် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊ ဂိုဏ်းသံဃာတို့အား စွန်းငြိရာသော ပါစိတ်အပြစ်၊ ဒုက္ကဋ်အပြစ်တို့မှ စင်စစ်လွတ်ချက် အသက် နှစ်ဆယ်ပြည့်သူ အမှန်ဖြစ်ပေသည်ဟုမှတ်။

မေး။ "တေ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းအား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပါ၏-လော။"

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ခြေ-ပြည့်စုံပါ၏။"

“ပရိပုဏ္ဏံ တေ ပတ္တစီဝရံ” ဟူသောပါဠိဖြင့် သင်ပဉ္စင်းလောင်းအား သပိတ်၊ သင်္ကန်းပြည့်စုံပါ၏-လောဟု ငါတို့က မေးမြန်းသည်ရှိသော် “အာမဘန္တေ” ဟု သင်-ပဉ္စင်းလောင်းက လျှောက်ထားပေသောကြောင့်-

နဘိက္ခဝေ အပတ္တစီဝရကော ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော။ ယော ဥပသမ္မာဒေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။

ဟူသောမဟာဝါခန္ဓက ပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်းမရှိသောသူကို ပဉ္စင်းခံ၍ ပေးခဲ့သည်ရှိသော် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊ ဂိုဏ်းသံဃာတို့အား စွန်းငြိရာသော ဒုက္ကဋ်အပြစ်မှ စင်စစ်လွတ်ကြောင်းကောင်းစွာပြည့်စုံသော သပိတ်၊ သင်္ကန်းရှိသောသူအမှန်ဖြစ်ပေသည်ဟုမှတ်။

မေး။ "တွံ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းသည်။ ကိန္နာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။"

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခေတ်

ဖြေ။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ နာဂေါ-
နာမ၊နာဂ-ဟူသောအမည်ရှိပါ၏။

“ကိန္နာမောသိ”ဟူသောပါဠိဖြင့် သင်-ပဉ္စင်းလောင်းသည် အဘယ်
အမည်ရှိပါသနည်းဟု ငါတို့က မေးမြန်းသည်ရှိသော် “အဟံဘန္တေနာ-
ဂေါနာမ”ဟု သင်-ပဉ္စင်းလောင်းက လျှောက်ထားပေသောကြောင့်—
“အာဂုံ နကရောတီတိနာဂေါ”ဟူသော မဟာဝါနိဒ္ဒေသပါဠိတော်
မြတ်နှင့်အညီ၊ သာသနာထမ်းရဟန်းတော်ဖြစ်သည်မှစ၍ အဝါ ၆၀-
ပြည့်ကြွယ်စွန်းမြောက် အရွယ်ရောက်သည်တိုင်အောင် သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားမြစ်တားကဲ့ရဲ့တော်မူအပ်သော ဒုက္ကဋ်၊ ဒုဗ္ဘာသီစသော အပြစ်
ငယ်တို့ကိုပင် မြင်းမိုရ်မေရု၊ နှိုင်းစံတု၍၊ မပြုမကျင့်၊ အသင့်ရှောင်ကြဉ်၊
ကင်းလွတ်စင်လျက်၊ လေးအင်သီလ၊ မြတ်ဓမ္မဖြင့်၊ နေလတဆူ၊ ဖြစ်ဘို့
ဟူသော၊ ဗျုပ္ပတ္တိဝေါဟာ၊ မင်္ဂလာအတိတ်၊ နိမိတ်ကောင်းတခုဖြစ်
စေခြင်းငှါ-နာဂဟူသောအမည်သည် သင်ပဉ္စင်းလောင်း၏ အမည်
ဟူ၍မှတ်။

တနည်းကား။ “နာဂစ္ဆတီတိ နာဂေါ”ဟူသော မဟာဝါနိဒ္ဒေသ
ပါဠိတော်မြတ်နှင့်အညီ၊ အနာဂါရိယ ပဗ္ဗဇ္ဇအမှု ရဟန်းပြုသော
နေက္ခမ္မတရားဖြင့် ပယ်ရှားပစ်စွန့်အပ်ပြီးသော ဃရာဝါသ သမ္မာဓ
အစု မကောင်းမှုတို့ကို အသစ်တဘန်ပြန်၍မကပ် ရှင်းရှင်းပြတ်ပေ
သောအနက်ကြောင့်၎င်း၊ အမြဲမပြတ် စောင့်ထိန်းအပ်သော ပါတိ
မောက္ခသံဝရာ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ ပစ္စယသန္ဓိသိတ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ
သီလတရားတို့ဖြင့် ပယ်ရှားပစ်ခွါအပ်ပြီးသော အာပတ်၇ -ပုံဟုဆို
အပ်သောအပြစ်၊ အက္ခန္တိ - သည်းမခံခြင်း၊ အညာဏ-မသိခြင်း၊
ကောသဇ္ဇ- ပျင်းရိခြင်း၊ မုဋ္ဌဿတိ- သတိလွတ်ကင်းခြင်း ဟူသော
အပြစ်၊ ပစ္စည်း ၄- ပါးတို့၌ မက်မောတွေဝေခြင်းဟူသော အပြစ်၊
ပစ္စည်း ၄-ပါးတို့ကို ရှာမှီးခြင်း၌ မစင်ကြယ်ခြင်းဟူသော အပြစ်၊ ဤ
သို့သော အပြစ်အစု မကောင်းမှုတို့သို့ အသစ်တဘန်ပြန်၍ မကပ်
ရှင်းရှင်းပြတ်ပေသောအနက်ကြောင့်၎င်း၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်းကို နာဂ
ဟူ၍မှတ်။

တနည်းကား။ ။ “နဂစ္ဆတီတိနာဂေါ” ဟူသော မဟာဝဂါ နိဒ္ဒေသ ပါဠိဒဏ်မြတ်နှင့်အညီ၊ ဆန္ဒာဂတိ၊ ဒေါသာဂတိ၊ မောဟဂတိ၊ ဘယာဂတိဟူသော အဂတိ၄-ပါးသို့ လိုက်စား စောင်းငဲ့ခြင်းမရှိဘဲ ပကတိနှလုံးသွင်း ဖြောင့်စင်းတည့်မတ်ပေသော အနက်ကြောင့် သင်-ပဉ္စင်းလောင်း၏အမည်ကို နာဂ-ဟူ၍မှတ်။

မေး။ ။ တေ၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်း၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ အာယသ္မာ တိဿတ္ထေရော နာမ၊ အရှင်တိဿမထေရ်အမည်ရှိပါ၏။

“ကောနာမော တေ ဥပဇ္ဈာယော” ဟူသော ပါဠိဖြင့် သင်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် အဘယ်အမည်ရှိသနည်းဟု ငါတို့က မေးမြန်း သည်ရှိသော် “ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ အာယသ္မာ တိဿတ္ထေရော နာမ” ဟု သင်-ပဉ္စင်းလောင်းက လျှောက်ထားပေသောကြောင့်—

ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇံ ဥပနိဇ္ဈာယတီတိ ဥပဇ္ဈာယော။

ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ တပည့်သားတို့ သန္တာန်ဝယ် ငြိတွယ် ရောက်တတ် ကဲ့ရဲ့အပ်သော ဒုက္ကဋ်၊ ဒုဗ္ဘာသီစသော အပြစ်ကြီးငယ် တို့ကို ပညာစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုကြပ်မတ်၊ ဆုံးမတတ်ပေသောကြောင့် ၎င်း၊

ဒွိဟိ အနုဂ္ဂဟေဟိ အနုဂ္ဂဟေတွာ အတ္တနော နိဿိတကေ တောသေတီတိ ကိဿော။

ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ ပစ္စယဓမ္မာ နှစ်ဖြာသော ခြီးမြှောက် ခြင်းတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့ခြီးမြှင့်လျက် မိမိကိုမှီကုန်သော တပည့်သား အပေါင်းတို့ကို ကောင်းစွာ နှစ်သက်ရှင်လန်းစေတတ်သော သတ္တိ ကြောင့်၎င်း၊ သင်-ပဉ္စင်းလောင်း၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို တိဿ-အမည်ရှိ သော မည်သည့်ဆရာတော်ဟူ၍မှတ်။

ပဓာနကိစ္စစီရင်ခဏ်း

ဤမေးမြန်းခြင်းဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စကို ပြုရသည်မှာ အန္တရာယိက-
 ဓမ္မတို့မှ မစင်ကြယ်သော ပဉ္စင်းလောင်းကို ရဟန်းခံ၍ ပေးခဲ့သည်ရှိ
 သော် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊ ဂိုဏ်းသံဃာတို့၌ စွန်းငြိရာသော
 အပြစ်တို့သည် ထင်ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုအပြစ်တို့မှ ကင်းလွတ်စင်
 ကြယ်စေခြင်းငှါ ပြုရသော ပုဗ္ဗကိစ္စပေတည်း။ အန္တရာယိကဓမ္မကို
 မေးမြန်းသော စကားအစဉ်၌ “နတ္ထိ ဘန္တေ၊ အာမ ဘန္တေ” အစရှိ
 သောအဖြေစကားစုသည် ပါဠိတော်ရင်း၌မရှိ၊ နောက်စကားပင်ဖြစ်
 သော်လည်း သင့်မြတ်ပေ၏။ ။အန္တရာယိကဓမ္မတို့ကို မေးမြန်းစစ်
 ဆေးခြင်းဟူသော ဒဿမပုဗ္ဗကိစ္စပြီး၏။

ပုဗ္ဗကိစ္စစီရင်ခဏ်းပြီး၏။

ပဓာနကိစ္စစီရင်ခဏ်း

ဤသို့လျှင် ပုဗ္ဗကရဏ ၄-ပါး၊ ပုဗ္ဗကိစ္စ ၁၁-ပါးတို့ကို အစဉ်
 အတိုင်း ပြည့်စုံစေပြီး၍ ယခုအခါပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ပြုခြင်းဟူသော
 ပဓာနကိစ္စကိုပြီးစေခြင်းငှါ -

- ၁။ သုဏာတု မေ။လ။ သော ဥတ္တိ။ ။ဟူသောဝဋ္ဌမဉ္ဇတ်
 အစီအရင်။
- ၂။ သုဏာတု မေ။လ။သောဘာ သေယျ။ ။ဟူသောဒုတိယ
 ကမ္မဝါစာအစီအရင်။
- ၃။ ဒုတိယဒ္ဓိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ သုဏာတု မေ။ လ။ သော
 ဘာသေယျ။ ။ဟူသောတတိယကမ္မဝါစာအစီအရင်။
- ၄။ တတိယဒ္ဓိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ သုဏာတု မေ။ လ။ သော
 ဘာသေယျ။ ။ဟူသော စတုတ္ထကမ္မဝါစာအစီအရင်။
- ၅။ ဥပသမ္ပန္နော သံဃေန။လ။ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။ ။ဟူ
 သော ကမ္မနိဋ္ဌာနအချုပ်စကား။

ဤသို့လျှင် ၅-ရပ်၊ ၅-ချက်သော အစီအရင်တို့ကို ပြောတော်မူ
 သည်။

ဤ ၅-ရပ် ၅-ချက်သော အစီအရင်တို့ကို ဘတ်ရွတ်မည်ပြုသော အခါ သိမ်အပြင်၌ရှိသမျှသော သံဃာတို့ကို တပါးနှင့်တပါး နီးသည် ထက် နီးအောင် ချဉ်းကပ်စေရ၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ထိုသံဃာတို့၏ အတွင်း၌ ရဟန်းမဖြစ်ခဲ့သောသူ၊ ရဟန်းအဖြစ်မှ လျောကျသောသူပါခဲ့သော် ထိုသူအတွက်နှင့် ဟတ္ထပါသ်ကွာခြင်း ဖြစ်ရာသောကြောင့်တည်း။

ဘတ်ရွတ်ရာ၌လည်း ပုဂ္ဂိုလ်သာမန်ကို ဘတ်ရွတ်စေခြင်းငှါ မအပ်။ “ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ ပဋိပလေန သံဃော ဉာပေတဗ္ဗော” ဟူ၍ဟောတော်မူသောကြောင့် မာဂဓဘာသာအက္ခရာပဒကို တစ်တစ် ခွခွ ပြီသအောင်မြင်အောင် ရွတ်စွမ်း၊ ဆိုစွမ်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ဘတ်ရွတ်စေရ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း—

- (က) ဌာန်အထူးအပြား၊
- (ခ) ကရိုဏ်းအထူးအပြား၊
- (ဂ) ပယတ်အထူးအပြား—
 - ၁။ သိထိလ၊
 - ၂။ ဇေတိတ၊
 - ၃။ ဒီဃ၊
 - ၄။ ရဿ၊
 - ၅။ ဝရ၊
 - ၆။ လဟု၊
 - ၇။ နိဂ္ဂဟိတ၊
 - ၈။ ဝိမုတ္တ၊
 - ၉။ သမ္ပန္န၊
 - ၁၀။ ဝဝတ္ထိတ--

ဟူသောဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ ၁၀-ပါးတို့၏ အထူးအပြားတို့ကိုသိ၍ တလုံးတလုံးသော အက္ခရာကို ရွတ်မည်ရှိသောအခါ တခုတခုသောမြင်းမိုရ်တောင်ကို ချီကြွအံ့သောအခါကဲ့သို့ လွန်စွာအားထုတ်၍ ရွတ်ဘတ်ရမည်။

ပဓာန ကိစ္စစီရင်ခေတ်

အားထုတ်ပုံကား။ “သုဏာတု”ကို ရွတ်မည်ရှိရာ သု-အက္ခရာ၏ ဌာန်ကို၎င်း၊ ကရိုဏ်းကို၎င်း၊ ပယတ်ကို၎င်း၊ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိအပိုင်းအခြား ကို၎င်း သိ၍ရွတ်ရမည်။

အဓိပ္ပာယ်။ “သု-အက္ခရာ၏ဌာန်ကား- ဒန္တဌာန်တည်း၊ ဒန္တဌာန် ဟူသည်ကား- အထက်သွားအစဉ်၏ အတွင်းအရပ်တည်း၊ သု-အက္ခရာ ၏ ကရိုဏ်း ဟူသည်ကား- ဇိဝုဂ္ဂကရိုဏ်းဘည်း၊ ဇိဝုဂ္ဂကရိုဏ်းဟူသည် ကား- လျှာဖျားအရပ်တည်း၊ သု-အက္ခရာ၏ ပယတ်ဟူသည်ကား- ဝိဝဋ္ဌပယတ်တည်း၊ ဝိဝဋ္ဌပယတ်ဟူသည်ကား- ၎င်းသု-အက္ခရာ၏ဌာန်၊ ကရိုဏ်းတို့၏ ဘွင့်ခြင်းတည်း၊ သု-အက္ခရာ၏ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိအပိုင်းအခြား ဟူသည်ကား- သု-အက္ခရာသည်သိထိလ၊ ဓနိတ ၂-ပါးတို့တွင်အလျော် အားဖြင့် သိထိလ၌ သွင်းရသည်၊ ဂရု၊ လဟု ၂-ပါးတွင် လဟုပေတည်း၊ နိဂ္ဂဟိတ၊ ဝိမုတ္တ ၂-ပါးတွင် အလျော်အားဖြင့် ဝိမုတ္တ၌ဝင်သတည်း၊ သမ္မန္တ၊ ဝဝတ္ထိတ ၂-ပါးတွင် အလျော်အားဖြင့် ဝဝတ္ထိတ၌ဝင်သတည်း။

ထို့ကြောင့် ထိုသု-အက္ခရာကို သေးသေးသိမ်သိမ်ပိန်ပိန်ညပ်ညပ်မရှိ စေမူ၍ စကြာမင်းတို့အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော ပြည်တန်ပတ္တမြားတလုံး ကဲ့သို့ လုံးဝန်းမဏ္ဍလပြည့်ဝအောင်မြင်သဖြင့် “ပရိမဏ္ဍလပဒဗျဉ္ဇန” ဖြစ်စေခြင်းငှါ-ဌာန်ကိုလည်းအတတ်သိ၍ ဌာန်စွန်း၊ ဌာန်ဖျား၌မဖြစ်စေ ဘဲ ဌာန်လယ်၊ ဝမ်းလှိုင်၌ဖြစ်အောင် အားထုတ်ရမည်။ ဌာန်စွန်း၊ ဌာန် ဖျား၌ဖြစ်ခဲ့သော် တောင်သူလူရိုင်းတို့ရွတ်သောသု-အက္ခရာကဲ့သို့ သေး သေး သိမ်သိမ် ပိန်ပိန် ညပ်ညပ်သာဖြစ်သည်။ လုံးဝန်းမဏ္ဍလပြည့်ဝ အောင်မြင်စွာ မဖြစ်။

ကရိုဏ်းကိုလည်း အတတ်သိ၍၊ ပယတ်ကိုလည်းအတတ်သိ၍၊ ဗျဉ္ဇန ဗုဒ္ဓိ အပိုင်း အခြား ကိုလည်း အတတ်သိ၍ လုံးဝန်းမဏ္ဍလ ပြည့်ဝ- အောင်မြင်စွာ ရွတ်ရမည်။

ဏာ-အက္ခရာသည် မုဒ္ဒဌာန်၌ဖြစ်၏။ မုဒ္ဒဌာန်ဟူသည်ကား- အာ ခေါင်အရပ်ကိုဆိုသတည်း။ ၎င်းဏာ-အက္ခရာသည် ဇိဝုဂ္ဂပဂ္ဂကရိုဏ်း ဖြင့်ဖြစ်၏။ ဇိဝုဂ္ဂပဂ္ဂကရိုဏ်းဟူသည်ကား- လျှာဖျား၏ အနီးအပါး ဖြစ်သော လျှာအရပ်ကိုဆိုသတည်း။ ဏာ-အက္ခရာကိုရွတ်မည်ရှိသော

အခါ ဌာန်,ကရိုဏ်းကိုသိ၍ ရွတ်ရမည်။ဌာန်,ကရိုဏ်းကိုမသိမူ၍ ရွတ်ခဲ့သော် ဒန္တဌာန်,ဇိဝုဂ္ဂကရိုဏ်းများနှင့် ရွတ်မိလျှင် န-ငယ်နာ-အက္ခရာသာဖြစ်မည်။ ဏ-ကြီးဏာ-အက္ခရာမဖြစ်။ န-ငယ်နာ-အက္ခရာနှင့် “သုနာတု”ဟုဖြစ်လျှင် သဘာဝနိရုတ္တိလက္ခဏာပျက်သောကြောင့် ကံပျက်မည်။

တု-အက္ခရာသည်လည်း သု-အက္ခရာနှင့် ဌာန်,ကရိုဏ်း, ပျဉ္စနပုဒ္ဓိတူ၏။ ပယတ်သာကွဲ၏။ တု-အက္ခရာမူကား-ပုံဌပယတ်ပေတည်း။ ထို့ကြောင့် ဇိဝုဂ္ဂကရိုဏ်းကို ဒန္တဌာန်၌ နာနာခိုက်အောင် အားထုတ်၍ ရွတ်။ ထို့ကြောင့် ထိုတု-အက္ခရာကိုရွတ်မည် ရှိသောအခါ ဌာန်,ကရိုဏ်းကိုသိ၍ရွတ်ရမည်။ဌာန်,ကရိုဏ်းကိုမသိမူ၍ရွတ်ခဲ့သော် မုဒ္ဒဌာန်, ဇိဝေါပဂ္ဂကရိုဏ်းများနှင့် ရွတ်မိလျှင် ငှသံလျှင်းချိတ်ဍု-အက္ခရာသာဖြစ်မည်။ တဝမ်းပူ-တု အက္ခရာမဖြစ်။ ငှသံလျှင်းချိတ်ဍု-အက္ခရာနှင့် “သုဏာဍု”ဟု ဖြစ်လျှင်လည်း သဘာဝနိရုတ္တိလက္ခဏာပျက်သောကြောင့် ကံပျက်မည်။

ထိုသို့ရွတ်မိလျှင် ကံပျက်ကြောင်းကို ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ ဝဂ်တပါး၌ သိထိလကိုရွတ်သင့်လျက် ဝဂ်တပါး၌သိထိလကို ရွတ်ခြင်းသည်လည်း “အညသ္မိံ ဝတ္တဗ္ဗေ အညံ ဝဒတိ”ပင်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။နောက် တပြင်လုံး၌လည်း ဤအတူ အလုံးတိုင်း အလုံးတိုင်း သတိပညာကြီးစေရမည်။

ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒသမယမည်သည် ကမ္ဘာအသင်္ချေကြာမှ တခါ တခဏသာ ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုခဏနှင့် ကြိုကြိုက်ကြသူ တသောင်း,တသိန်းတွင် တယောက်တလေမျှသာ ပဗ္ဗဇိတသမယကိုရနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောအမျိုးကောင်းသားတယောက်သည် ရပြီး, ရဆဲ, ရလတ္တံ့သော မနုဿသမ္ပတ္တိတို့ကို အကုန်လုံးစွန့်၍ ပဗ္ဗဇိတဒုလ္လဘကို ရခြင်းငှါ ရဟန်းပြုပါသည်ကို ကမ္မဝါစာဘတ်ရွတ်သောဆရာက အထည်အဝါသာ ကြီး၍ ဌာန်၊ ကရိုဏ်း၊ ပယတ်၊ ပျဉ္စနပုဒ္ဓိအခြင်းအရာများကို မသိလေသောကြောင့်, တဝမ်းပူနှင့် ငှသံလျှင်းချိတ်၊ ထဆင်ထူးနှင့် ဌ-ဝမ်းဘဲ၊ ဒထွေးနှင့် ခုသံကောက်၊ ဓအောက်ချိုက်နှင့် ပရေမှုတ်၊ နငယ်နှင့်ဏကြီး၊ ယငယ်နှင့် ရကြီး၊ လငယ်နှင့် ဌကြီးတို့ကို

ပဓာနကိစ္စစီရင်ခေတ်

ဌာန်,ကရိုဏ်းကွဲပြား ကြသည့်အတိုင်း အသံကွဲအောင် ဘတ်နည်း၊ ရွတ်နည်းကို မသိမလိမ်မာသောကြောင့် ရတနာအပြည့် တင်သော သုံးပင်တိုင်သင်္ဘောကြီးကို မှောက်စေဘိသကဲ့သို့ “သုဏာတု” တခွန်းနှင့် ပင် “ပဗ္ဗဇိတဒုလ္လဘ” အချက်ကြီးကို ပျက်ဆီး၍ပစ်တတ်သည်။
[သတိမူပါကုန်။]

၄, ၅, ၃, ၂, ၁, ၈, ၇, ၆ ဤ ၇-လုံးတို့သည် အာခေါင်အရပ်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇိဝှေဂါပဂ္ဂကရိုဏ်းရှိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် လျှာဖျား၏ အနီးဖြစ်သောလျှာအရပ်နှင့် စေ့ဆော်၍ လှိုင်သံပါအောင် ရွတ်ရမည်။ တ, ၈, ၃, ၈, ၃, ၈, ၃, ၈, ၃ ဤ ၇-လုံးတို့သည် သွားအရပ်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇိဝှေဂါပဂ္ဂကရိုဏ်းရှိကုန်၏။ ထို့ကြောင့် လျှာဖျားအရပ်နှင့် စေ့ဆော်၍ သွားသံပါအောင် ရွတ်ရမည်။

သဒ္ဓါကျမ်းဂန်, အဋ္ဌကထာ ဒီကာကျမ်းဂန်တို့၌ လည်းကျမ်းကျင်ပါမှ ဆရာကောင်း, ဆရာမြတ်တို့၏ နည်းဥပဒေကိုလည်း လက်ထပ်လက်ငင်းရဘူးပါမှ ကမ္မဝါစာကို ဘတ်ခြင်းငှါထိုက်သည်။ သို့မဟုတ်မူ၍ သိထိလ၊ ဓနိတ၊ နိဂ္ဂဟိတဗျူဟာကို မှတ်မိရုံနှင့် ကမ္မဝါစာလုပ်ပေလျှင် “သုဏာတု” တခွန်းနှင့်ပင်ဥပသမ္ပဒကံ, ပရိဝါသကံ, မာနတ်ကံ, အဗ္ဗာနကံတို့သည် ပျက်စီး၍ ကုန်ရှာတော့မည်။
[သတိမူပါကုန်။]

ဥတ်, ကမ္မဝါစာဘတ်ရွတ်စဉ်အခါ၌လည်း အမှားအတိမ်းမရှိစေမူ၍ ဖြည်းညှင်းသာယာစွာ ဘတ်ရွတ်ရမည်။ အဆောတလျှင် မဘတ်မရွတ်ရ။ မိမိဘတ်ရွတ်လိုက်သော အရာကို အဋ္ဌိအသ နည်းအံ့ထင်၍ အားမရရှိလျှင် ထပ်၍ဆိုရမည်။ သူတပါးကို အမှီမလိုက်ရ။

ဘတ်ရွတ်စဉ်အခါ၌လည်း ဘတ်ရွတ်ပြီး ပုဒ်ပါ၌ အက္ခရာနှင့်စပ်လျှဉ်း၍ အပျက်တချော်စကားကိုမျှ မပြောမဆိုအပ်။ ယုတ်စွာအဆုံး ဘတ်ရွတ်သောသူ မကြားရာ ပရိသတ်အစွန်အဖျား၌ နေသော ရဟန်းတို့ ချင်းချင်း နားရင်းအပ်၍ တိုးတိုးစကားကိုမျှ မပြောမဆိုအပ်။ ပြောဆိုမိလျှင် ဘတ်ရွတ်ပြီးသော ကမ္မဝါစာသည် အချည်းနီးဖြစ်လေတော့သည်။ အရင်းက ပြန်၍ ဘတ်ပြန်ရသည်။

ဤကား-ဥတ်၌၎င်း၊ ကမ္မဝါစာ ၃-ချက်၌၎င်း၊ ကမ္မနိဋ္ဌာန်နိဂုံး၌
၎င်း ဤ ၅-ချက်သော ဌာနသည် လိုရင်းပဓာနဖြစ်၍ သတိထားရန်
ဆိုလိုက်သော စကားရပ်ပေတည်း။

အချို့သောဆရာတို့သည်ကား- စတုတ္ထကမ္မဝါစာ၌ “သော ဘာသေ
ယျ” တွင်ရှေ့ရဟန်းဖြစ်ခြင်းကိစ္စပြီးပြီဖြစ်၍ “ဥပသမ္ပဒန္ဓော သံဃေန။လ။
ဝေမေတံ ဓာရယာမိ” ဟူသော ကမ္မနိဋ္ဌာန်နိဂုံးစကားကို မဘတ်မရွတ်
သော်လည်း ကံပျက်ရန် အခွင့်မရှိလေသောကြောင့် ထိုနိဂုံးစကားကို
တခေါက်တကြိမ်မျှ ဘတ်လျှင်ပင် ပြီးတော့သည်။ ၃-ခေါက် ၃-ကြိမ်
ဘတ်ဘွယ်ကိစ္စမရှိ၊ တခေါက်တကြိမ်ဘတ်ရွတ်သောအခါ၌လည်း သိထိ-
လ၊ ဓနိတစသော အမှုကို ဥတ်၊ ကမ္မဝါစာတို့၌ကဲ့သို့ လွန်စွာအားထုတ်
ခွင့်မရှိ၊ ပကတိဘတ်ရိုးဘတ်စဉ် ရွတ်ရိုးရွတ်စဉ်နှင့်ပင် သင့်မြတ်တော့
သည်။ ဝုဋ္ဌာနကံ ကမ္မဝါစာတွင် “ဒိန္ဓော သံဃေန၊ ဒိန္ဓံ သံဃေန၊ အပ္ပိ
တောသံဃေန” ဟူသော နိဂုံးတို့၌လည်း ထိုအတူပင်တည်းဟု ပြောဆို
လေ့ရှိကြကုန်၏။

ပရိဝါပါဠိတော်၌ အတိတကက ကမ္မသင်္ဂဟိတ အဖြစ်ဖြင့် ဟော
တော်မူသောကြောင့် “သော ဘာသေယျ” တွင်ရှေ့ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းကိစ္စ
ပြီးပေသည် မှန်ငြားသော်လည်း ထိုနိဂုံးကိုလည်း အရိုအသေပြု၍ ဘတ်
ခြင်းသည်သာ သင့်မြတ်ပါသတည်း။ ။ ဤဥတ်၊ ကမ္မဝါစာ၊ နိဂုံးစကား
တို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မဆိုပြီ။

ရဟန်းအဖြစ်ကို ပြုခြင်းဟူသော
ပဓာနကိစ္စစီရင်ခဏ်းပြီး၏။

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

ပဌမအပရကိစ္စ။ ။ ယခုအခါ ရဟန်းဖြစ်သော သက္ကရာဇ် လ၊ရက်၊
အချိန်ကာလကို ကြားခြင်းဟူသော အပရကိစ္စကိုပြုခြင်းငှါ—

တာဝဒေဝ ဆာယာ မေတဗ္ဗာ၊ ဥတုပ္ပမာဏံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊
ဒိဝသဘာဂေါ အာစိက္ခိတဗ္ဗော၊ သင်္ဂီတိ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ။ ။
ဟူသော စကားကို ဟောတော်မူသည်။

အပရကိစ္စစီရင်ခေတ်

အနက်ကား။ ။ တာဝဒေဝ၊ ထိုပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးဟူ၍ဆို ထိုက်သော ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာပြီးဆုံးသော ခဏ၌သာလျှင်။ ဆာယာ၊ အရိပ်ကို။ မေတဗ္ဗာ၊ နှိုင်းယှဉ်တိုင်းတာအပ်၏။ ဥတုပ္ပမာဏံ၊ ဥတုအတိုင်းအရှည်ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ ဒိဝသဘာဂေါ၊ ပုဗ္ဗန္တ၊ မဇ္ဈန္တစသောနေ့အဘို့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗော၊ ကြားအပ်၏။ သင်္ဂီတိ၊ ပေါင်းရုံးသိမ်းအုပ်၊ အချုပ်စာတမ်းကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ကြားအပ်၏။

“သင်္ဂီတိ” သဒ္ဒါသည် သံ-ရှေးရှိသော ဂေ-ဓာတ်၊ တိ-ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ပေါင်းဘွဲ့သီကုံးခြင်းအနက်ကို ဟောသော သဒ္ဒါပေတည်း။ ထို့ကြောင့်ရှေး၌ ကြားခဲ့ပြီးသော အရိပ်၊ ဥတု၊ နေ့ရက်စုနှင့် တကွ ကြွင်းသမျှသော ကောဇာခုနှစ်၊ သာသနာခုနှစ်၊ ဥတု၊ ရာသီ၊ မာသ၊ ပက္ခ၊ ဒိဝသ၊ ပဟာရ၊ နာရီ၊ ဘဝါး၊ ပါဒ်၊ ဗီဇနာ၊ ပြန်၊ ခရာ၊ လင်္ဂ၊ နက္ခတ်၊ ပါဒ်၊ နဝင်းတို့ကို၎င်း၊ သိမ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါဆရာ၊ ဂိုဏ်းသံဃာအရေအတွက်တို့ကို၎င်း “သင်္ဂီတိ” ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့် အကုန်သိမ်းကျုံး၍ ယူတော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၃-ခု၊ သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၄၃၅-ခု၊ ဂိမ္မန္တဥတု၊ မေထုန်ရာသီ၊ ပဌမဝါဆိုလ၊ လဆန်း ၁-ရက် နံနက်တချက်တီး၊ အရိပ်ဘဝါးမည်မျှအချိန်၊ မည်သည့်မြို့ရွာ၊ မည်သည့်ကျောင်းတိုက် ခဏ္ဍာသိမ်တွင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမည်သူ၊ ပဌမ ကမ္မဝါဆရာမည်သူ၊ မည်သူ၊ ဒုတိယကမ္မဝါဆရာမည်သူ၊ မည်သူ၊ တတိယကမ္မဝါဆရာမည်သူ၊ မည်သူ ကြွင်းဂဏပူရဏကာရကသံဃာ မည်မျှတို့နှင့် မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘော်အဖြစ်သို့ ရောက်သည် ဟူ၍ အပြည့်အစုံ ပေါင်းဘွဲ့သီကုံး၍ ကြားရမည်ဆိုလိုသည်။

ဤ “သင်္ဂီတိအာစိက္ခဏ” ဟူသော အပရကိစ္စကို ပြုရသည်မှာ အခါကာလကို မှတ်မိမှ၊ ထေရ်ကြီး၊ ထေရ်ငယ် စသည်စစ်ဆေး၍ ပြုရသော အခွင့်၌ အကြီးအငယ်ကို သိနိုင်သည်။ ပဉ္စဝဿ၊ ဒသဝဿ၊ ဝိသတိဝဿ-အပိုင်းအခြားနှင့် စပ်သော နိဿယမုစ္စက၊ ပရိသုပဋ္ဌာပက၊ တိက္ခာနောဝါဒကအရာတို့၌၎င်း၊ ဥပဇ္ဈာယမတ္တ၊ အာစရိယမတ္တနှင့် စပ်သော အ

ထူးရိုသေရသော အရာတို့၌၎င်း၊ သမာနာသနိကံ၊ အသမာနာသနိကံ နှင့်စပ်သော နေရာတူနေသင့် မနေသင့်ဟူရာတို့၌၎င်း၊ ပိုင်းခြားနိုင် သည်။ ။သင်္ဂီတိအာစိက္ခဏဟူသောပဌမအပရကိစ္စပြီး၏။

ဒုတိယအပရကိစ္စ။ ။ယခုအခါ မှီရာ၄-ပါး၊ အကရဏီယ ၄-ပါး တို့ကို ကြားခြင်းဟူသော အပရကိစ္စ ၂- ပါးကို အစဉ်အတိုင်း ပြ တော်မူခြင်း၎င်း-“စတ္တာရော နိဿယာ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ”အစရှိသော ဒေသနာတော်မြတ်ကိုဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား။ ။စတ္တာရော၊ ၄-ပါးကုန်သော။ နိဿယာ၊ သာသနာ ထမ်း ရဟန်းပြုလုပ်သောသူတို့ အားကိုးအားထား ကိုးစားမှီတင်း ရာတို့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ပြောကြားအပ်ကုန်၏။ စတ္တာရိ၊ ၄- ပါး ကုန်သော။ အကရဏီယာနိ၊ မပြုမကျင့်အပ်သော အမှုတို့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ပြောကြားအပ်ကုန်၏။

ပဌမနိဿယ။ ။ယခုအခါ မှီရာ၄-ပါးကို ကြားသောအစီအရင်ကို အကျယ်ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ “ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံ” အစရှိ သော ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား။ ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ပဉ္စင်းသစ်။ တေ၊ သင်- ပဉ္စင်းသစ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ရှင်ရဟန်းဘဝသို့ ကပ်ခြင်း၊ ရောက်ခြင်း အမှု သည်။ ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံ၊ သလုံးသားဖြင့် အားထုတ်၍ ရအပ် သော တလုပ်စာ၊ ကလုပ်စာမျှသောဆွမ်းကို။ နိဿယာ၊ အားကိုး သမှုအမှီပြု၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ရချေ၏။ တဿ္ဗာ၊ ထို့ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းအမှု၌။ တေ-တယာ၊ သင်-ပဉ္စင်းသစ် သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်း အမှုကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။

အတိရေကလာဘော၊ ရှေးဘုန်းရှေးကံ ဆော်ဘန်ခြီးမြင့်သော အခွင့်အလမ်းနှင့်ကြိမ်သဖြင့် “ပိဏ္ဍိယာလောပ” ဆွမ်းထက်ဘုန်းတန်း ပိုလျှံ လာဘ်များပြန်မှုကား—

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

- ၁။ သံဃဘတ္တံ၊ တိုက်ရှိသံဃာ အကုန်ပါသော သံဃာ့ဘတ်မှရ အပ်သောဆွမ်းကို၎င်း။
- ၂။ ဥဒ္ဒေသဘတ္တံ၊ တိုက်ရှိသံဃာ အချို့ပါသော ဥဒ္ဒေသဘတ်မှ ရအပ်သောဆွမ်းကို၎င်း။
- ၃။ နိမန္တနံ၊ တတ်နိုင်သလောက် ပင့်ဘိတ်လျှောက်ထား၍ ကြွ ရောက်သံဃာ လှူဒါန်းပါသော နိမန္တနဘတ်မှရအပ်သော ဆွမ်းကို၎င်း။
- ၄။ သလာကဘတ္တံ၊ စာရေးတံကျရာ လှူဒါန်းပါသော သလာက ဘတ်မှရအပ်သောဆွမ်းကို၎င်း။
- ၅။ ပက္ခိကံ၊ ဆန်း၊ ဆုတ်ပက္ခ နှစ်ကာလ၌ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ လှူဒါန်း ပါသော ပက္ခိကဘတ်မှရအပ်သောဆွမ်းကို၎င်း။
- ၆။ ဥပေါသထိကံ၊ လကွယ်၊ လပြည့် ဥပုသ်နေ့၌ ကြည်မွေသဒ္ဓါ လှူဒါန်းပါသော ဥပေါသထိကဘတ်မှ ရအပ်သော ဆွမ်းကို ၎င်း။
- ၇။ ပါဠိပဒိကံ၊ ဥပုသ်ကျော်တက် နောက်တရက်၌ ထက်ပြက် သဒ္ဓါ လှူဒါန်းပါသော ပါဠိပဒိကဘတ်မှ ရအပ်သော ဆွမ်း ကို၎င်း။

ဣမေ၊ ဤ၆-ပါးသော သံသိကဘတ် အပိုလာဘ်တို့ကို။ သာဒိ- တဗ္ဗာ၊ သာယာအပ်ကုန်သေး၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ "အနုမတဂ္ဂသံသရာ၌ ဂင်္ဂါသဲလုံးမျှမက ပွင့်တော် မူကြကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တဆူတဆူသော ဘုရားရှင်လက်ထက်၌ ၂၄- သင်္ချေနှင့် ကုဏေကြောက်ဆယ် ဗိုလ်ခြေ တသိန်း ကျွတ်ကိန်းပါဝင်ကြကုန်သော ရဟန်းတော်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းပြုကြကုန်သောကာလ လေးကျွန်းကို အ စိုးရသော စကြာမင်းပင်ဖြစ်ပါသော်လည်း ရဟန်းတော်တသက်၌ အ သက်မွေးရန် ကြံဘန်ကြောင့်ကြ၍ ဓနဥစ္စာ အရင်းအနှီး အပြီးစီမံ၍ ရဟန်းပြုမိမိ၊ သလုံး မြင်းခေါင်းကိုသာ အရင်းအနှီးထား၍ ပြုမြဲ ပေတည်း။"

ထိုသို့ပြုရာ၌လည်း မည်သူမည်ဝါက တထပ်စာ၊ နှစ်ထပ်စာလှူပေ၊ လောင်းပေလိမ့်မည်ဟု အားကိုး၍လည်း ပြုကြသည်မဟုတ်။ တအိမ်လျှင် တလုပ်စာ-တလုပ်စာ ရှာကြံခံယူ၍ အသက်မွေးမည်ဟု ပြုကြပြီ ထုံးစံပေတည်း။

ထို့ကြောင့် ငါတို့ဘုရားလက်ထက်တော်၌လည်း မဟာကပ္ပိနမင်း၊ ဘဒ္ဒိယမင်းစသော တိုင်းရှင်၊ ပြည်ရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇောတိကသူဌေး၊ ဇဋိလသူဌေး၊ သောဏသူဌေးစသော သူဌေးကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပတိဿ၊ ကောလိတ စသော သူဌေးပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိုင်းကြီး၊ ပြည်ကြီး၊ စည်းစိမ်ကြီးကို စွန့်ပစ်၍ရဟန်းပြုကြပြီးနောက် အသက်ထက်ဆုံး ဤ“ပိဏ္ဍိယာလောပ”ဆွမ်းဖြင့်သာ မျှတတော်မူကြကုန်သတည်း။

အဘယ့်ကြောင့်“ပိဏ္ဍိယာလောပ”ဆွမ်းသည်သာ အထူးအားပြုထိုက်ပါသနည်းဟူမူ ဤဆွမ်းသည် သုဘိက္ခကာလ၊ ဒုဒ္ဓိက္ခကာလမရွေး အခါခပ်သိမ်းလည်း ရလွယ်သည်။ အရပ်ဒေသတိုင်း၊ အိမ်မြင်တိုင်းလည်း ရလွယ်သည်။ ဆွမ်းတလုပ်စာအတွက်ကြောင့် လောင်းသူဒါယကာတို့ကလည်းရဟန်းတော်အပေါ်၌ ကျေးဇူးဟူသော မြီမထား၊ ရဟန်းတော်ကလည်း ဒါယကာတို့အပေါ်၌ ငဲ့ခြင်း၊ ညှာတာခြင်းကို မပြုရ။ ဆွမ်းတလုပ်စာမျှအတွက်နှင့် ကုလဒူသန၊ အနေသနများကို ပြု၍လည်းကောင်း၊ သားငယ်၊ မြေးငယ်များကို ထိန်းကျောင်း၍လည်းကောင်း၊ ပင့်တိုင်း၊ ခေါ်တိုင်း လိုက်ပါ၍လည်းကောင်း၊ လောကဝတ် ပျူငှါစကားကို အလိုက်အလျောပြောဟော၍လည်းကောင်း၊ ဒါယကာတို့စိတ်နှလုံးကို စောင့်ရှောက်ဘွယ်မရှိ။ လူတို့နှင့်စပ်ယှဉ်သော တဏှာသံယောဇဉ်လည်းကင်း၏။ ကြောင့်ကြ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း ကင်း၏။ ကုလမစ္ဆေရ၊ လာဘမစ္ဆေရတို့မှလည်းကင်း၏။ ကိုယ်ခန္ဓာကို မင်္ဂလာကြက်သရေကြီးထင်မှတ်သော ဝိပလ္လာသတရားကို နှိမ်နင်းရ၏။ မာနနည်း၏။ ဥစ္စာပစ္စည်းနည်းပါးသောလူ၊ ဇရာဒုဗ္ဗလဖြစ်သောလူတို့ကို အပါယဒုက္ခမှစောင့်ရှောက်ရ၏။

နောက်နောက်ဘဝတို့၌ ချမ်းသာရန်အရင်းအနှီးတို့ကို ၎င်း၊ သာဝကဗောဓိဉာဏ်၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်၊ သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်ကို ရရန်

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

အရင်းအနှီးတို့ကို၎င်း လှည့်လည်ဝေငှခြင်းဖြစ်၏။ သဒ္ဓါတရားနည်း ပါးသောသူတို့ကို သဒ္ဓါအရင်းအနှီးကြီးပွားစေရခြင်းဖြစ်၏။

- ၁။ နောက်ဖြစ်ရဟန်းတို့အား “ဒိဋ္ဌာနဂတိ” ကိုပေးရခြင်း၊
- ၂။ “ဣတရိတရေန ပိဏ္ဏပါတေန သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ” ဟူသော ဘုရားအနန္တတို့ ခြီးမွမ်းတော်မူသော ပဌမ အရိယ-ဝံသဓမ္မ၌ တည်ရခြင်း၊
- ၃။ မိဿကဘတ်ဖြင့် မျှတ၍ ဒုက္ကရစရိယာတရားကို အားထုတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ မဟာပဓာန အကျင့်တော်မြတ်ကို ပူဇော်ရခြင်း၊
- ၄။ “ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျ” ဟူသောစကားတော်ကို ပူဇော်ရခြင်း၊
- ၅။ ပိဏ္ဏစာရိကဝတ်၌လာသော အရာမကသော သိက္ခာသီလတို့ကို နေ့စဉ်ဆည်းပူးရခြင်း၊
- ၆။ အာဟာရေ ပဋိကူလအစီအရင်တို့ကို ပြည့်စုံစွာ နှလုံးသွင်းရခြင်း၊
- ၇။ “အာဟာရ ပရိယေသန မူလ ဒုက္ခ” ဟူသော ဝီရိယာရမ္မ-ဝတ္ထုကို ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်တွေ့မြင်ရခြင်း၊
- ၈။ လူအများတို့နေရာ ရွာတွင်း မြို့တွင်းဖြစ်၍ ဝိပဏ္ဍိအပျိုးမျိုးတို့ကို အမြင်အကြားများရသဖြင့် တေဘူမကသင်္ခါရဓမ္မတို့၏ အနိစ္စသဘော၊ ဒုက္ခသဘော၊ ဝိပရိဏာမသဘောတို့ကို အထူးနှလုံးမသွင်းဘဲပင် မပြတ်မစဲထင်မြင်ရခြင်း၊
- ၉။ ထင်မြင်တိုင်း၊ ထင်မြင်တိုင်းလည်း ဘုရားကို အထူးကြည်ညိုအားကိုးသောစိတ်၊ တရားကိုအထူးကြည်ညို အားကိုးသောစိတ်တို့၏ မပြတ်မစဲဖြစ်ရခြင်း၊
- ၁၀။ အနာရောဂါကင်းခြင်းစသော စင်္ကြံသွားခြင်း၏ အကျိုး၅-ပါးတို့ကိုရခြင်း၊
- ၁၁။ လူနတ်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို ကြည်စေရခြင်း၊

၁၂။ ဝီရိယတရားကို ပွားများစေရခြင်း၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် “ပိဏ္ဍိယာလောပ” ဆွမ်း၏အကျိုးတို့သည် အလွန်များစွာ ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် “ဤပိဏ္ဍိယာလောပ” ဆွမ်းသည်သာ လျှင် အထူးအားပြုထိုက်ပေသတည်း။

ကာယဗလ အားနည်းလှသည် ဖြစ်၍၎င်း၊ ခြေ၌ဖြစ်သော အနာရောဂါ၊ လက်၌ဖြစ်သော အနာရောဂါ ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။

- ၁။ မျက်စိအားနည်းခြင်း၊
- ၂။ နားအားနည်းခြင်း၊
- ၃။ ကိုယ်တွင်းရောဂါရှိ၍ အချမ်းအပူမခံနိုင်ခြင်း၊
- ၄။ အလွန်နူးညံ့သော ကိုယ်ရေ၊ ကိုယ်သားရှိသည်ဖြစ်၍ ဆွမ်းခံခြင်း၊
- ၅။ ကိစ္စကြောင့် ကာယိက ဒုက္ခများသဖြင့် စိတ္တသုခကို မရခြင်း၊
- ၆။ ဒုဗ္ဗိက္ခသမယဖြစ်၍ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍ မပြည့်စုံသော အခါ တတ်နိုင်သသူလူတို့က သံဃာ့ဘတ်၊ ဥဒ္ဒေသဘတ် စသော သံဃိကဘတ်တို့ကို အားထုတ်ခြင်းစသော အကြောင်းနှင့်ယှဉ်သောအခါ ထိုသို့သော အကြောင်းထူးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်တော်မူ၍ “အတိရေကလာဘော” အစရှိသည်ဖြင့် သံဃိကဘတ်စသော ခြောက်ပါးကိုခွင့်ပြုတော်မူသည်။

ဤအကြောင်းကိုကား- သံဃဘေဒက သိက္ခာပုဒ်၏ နိဒါန်းတွင် ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု၊ အဘွင့်အဋ္ဌကထာများကိုထောက်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်နှင့်ကျနအောင် ဆိုလိုက်ပေသတည်း။ ။ပဌမနိဿယပြီး၏။

ဒုတိယနိဿယ။ ။အာဂုသော၊ ငါ့ရှင် ပဉ္စင်းသစ်။ တေ၊ သင်-ပဉ္စင်းသစ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်ခြင်းသည်။ ပံသုကူလ-စီဝရံ၊ လူတွင်လုံးလုံး၊ အသုံးမကျ၊ စွန့်ပစ်ရသော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို။ နိဿယ၊ အားကိုးသမှု အမှီပြု၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ရချေ၏။ တသ္မာ၊

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

ထို့ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပံသုကူကို ကောက်ယူဆည်းစု ဝတ်ရုံမှ၌။
တေ-တယာ၊ သင်-ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။
ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းအမှုကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။

အတိရေကလာဘော၊ ရှေးဘုန်းရှေးကံ၊ ဆော်ဘန်ခြီးမြင့်၊ အခွင့်
ထောက်ကူ၍၊ ပံသုကူသင်္ကန်းထက်၊ ဘုန်းတန်းပိုလှုံ၊ လာဘ်များပြန်
မူကား။

- ၁။ ခေါမံ၊ ခေါမနိုင်ငံ၊ ရောမနိုင်ငံ၌ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို
လည်းကောင်း။ ဝါ။ ခေါမမည်သော လျှော်အထူးကို ရက်
သော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။
- ၂။ ကပ္ပါသိကံ၊ ဝါချည်ဖြင့် ရက်သော သင်္ကန်းကိုလည်း
ကောင်း။
- ၃။ ကောသေယျံ၊ ပိုးချည်ဖြင့် ရက်သော သင်္ကန်းကိုလည်း
ကောင်း။
- ၄။ ကမ္ဘလံ၊ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော ကမ္ဘလာသင်္ကန်းကိုလည်း
ကောင်း။
- ၅။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့် ရက်သော သင်္ကန်းကိုလည်း
ကောင်း။
- ၆။ ဘင်္ဂံ၊ ဘန်ချည်ဖြင့် ရက်သော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။
ဝါ။ ခေါမစသောချည် ၅-မျိုးတို့ကို ရော၍ ရက်သော
သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။

ဣမာနိ၊ ဤ၆-မျိုးသော သင်္ကန်းတို့ကို။ သာဒိတပ္ပာနိ၊ သာယာ
အပ်ကုန်သေး၏။

ဤသင်္ကန်းအရာ၌လည်း ဂင်္ဂါသဲလုံးမျှမက ပွင့်ကြကုန်သောဘုရား၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့၏အပိုးအစဉ်ကို “ ပိဏ္ဍိယာလောပ ” ဆွမ်းအ
တိုင်းဆိုလေ။

ပံသုကူသင်္ကန်းဖြင့် မျှတသော ရဟန်းမှာ လူတို့က တင်ထားသော
ကျေးဇူးဟူသော မြီကင်းသည်။ လူတို့ကို ငဲ့ခြင်း၊ ညှာတာခြင်းလည်း
ကင်းသည်။ ဒါယကာတို့ စိတ်နှလုံးကို စောင့်ရှောက်ရခြင်းလည်းကင်း

သည်။ လူတို့နှင့် စပ်သော တဏှာသံယောဇဉ် အစိုးအရိမ် အကြောင့် အကြကုလမစ္ဆေရ စသည်တို့မှလည်း ကင်းသည်။ အသုဘ၌ သုဘဟူ၍ ဖြစ်သော ဝိပလ္လာသတရားကိုလည်း နှိမ်နင်းရသည်။ အဝတ်တန်းဆာကို အစွဲပြု၍ ဖြစ်သော တဏှာမာနတရား၊ ကိုယ်ခန္ဓာအင်္ဂါကြီးငယ်ကို ၎င်း၊ အဝတ်တန်းဆာ ပရိက္ခရာတို့ကို၎င်း အပြောင်အလက် ကြိုက်သော စာပလျ တရားတို့မှလည်း ကင်းသည်။

- ၁။ နောက်ဖြစ်ရဟန်းတို့အား “ဒိဋ္ဌာနဂတိ” ကိုပေးရခြင်း၊
- ၂။ “ဣတရိတရေန စိဝရေန သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ” ဟူသော ဒုတိယအရိယဝံသဓမ္မ၌ တည်ရခြင်း၊
- ၃။ မြတ်စွာဘုရား၏ မဟာပဓာန အကျင့်တော်မြတ်ကို ပူဇော်ရခြင်း၊
- ၄။ ပံသုကုလခရံ ဇန္တု၊ ကိသံ ဓမ္မနိသန္တတံ။
 ကေ ဝနသ္မိံ ဈာယန္တိ၊ တမဟံ ပြုမိ ပြာဟ္မဏံ။
 ဟူသော စကားတော်ကို ပူဇော်ရခြင်း အစရှိသော များသော အကျိုး အာနိသံသရှိသည်။ ။ အကြွင်းမှာ ရှေးနည်းကို မှီ၍ ဆိုလေ။ ။ ဒုတိယနိဿယပြီး၏။

တတိယနိဿယ။ ။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်ပဉ္စင်းသစ်။ တေ၊ သင်-ပဉ္စင်းသစ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရ ရောက်ရခြင်းသည်။ ရုက္ခမူလသေနာသနိ၊ သစ်ပင် တောချုံရင်းတည်းဟူသော အိပ်ရာ နေရာ အရိပ်အာဝါသကို။ နိဿာယ၊ အားကိုးသမှု အမှီပြု၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ရချေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်တောချုံရင်းတည်းဟူသော အိပ်ရာနေရာကို သုံးဆောင်ခြင်းအမှု၌။ တေ-တယာ၊ သင်-ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းအမှုကို။ ကရဏိယော၊ ပြုအပ်၏။

အတိရေကလာဘော၊ ရှေးဘုန်း ရှေးကံ ဆော်ဘန်ထောက်ကူ သဖြင့် ရုက္ခမူကျောင်းသင်ခမ်းထက် ဘုန်းတန်းပိုလျှံ လာဘ်များပြန် မူကား—

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

- ၁။ ဝိဟာဓော၊ ၂-ဘက် အမိုးရှိသောကျောင်းကိုလည်းကောင်း။
- ၂။ အဘုယောဂေါ၊ တဘက်သာ အမိုး ရှိသော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။
- ၃။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်ကိုလည်းကောင်း။
- ၄။ ဟမ္မိယံ၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်းကို လည်းကောင်း။
- ၅။ ဂုဟာ၊ ဂူကိုလည်းကောင်း။ ။ဣမေဠျါအရိပ်အာဝါသတို့ကို။ သာဒိတဗ္ဗာ၊ သာယာအပ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အသိန်း,အသန်းမျှသော ရန်သူတို့ကို တယောက်အားနှင့် ဖြိုဖျက်လိုသောသူသည် ထိုရန်သူတို့၏ အလယ်၌ နေ၍လုပ်ကြံခြင်းငှါမတတ်ကောင်း၊ ထိုရန်သူတို့၏ အလယ်မှ ထွက်၍ လွတ်ရာအရပ်၌ နေမှသာ လက်နက်ကြိယာ ရိက္ခာစားနပ် ဗိုလ်ခြေ,တပ်ခြေတို့ကိုလုံလောက်အောင် စုရုံးခြင်းငှါ အခွင့်ရသည်၊ ထိုအခွင့်ကိုရ၍ အလုံးစုံအားပြည့်မှသာ ထိုရန်သူတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြိုဖျက်ခြင်းငှါ ထမြောက်အောင် ကြံနိုင်သည်။ ထိုအတူ အသိန်း,အသန်းမကသော ကိလေသာရန်သူတို့ကို လုပ်ကြံတော်မူကြကုန်သော အလုံးစုံသော ဘုရား,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ,သာဝကရမသုရဟန်းဟူသမျှတို့သည် ကိလေသာကာမဂုဏ်ဘို့၏ ပေါင်းရုံး စုဝေးရာ မြို့ရွာနိဂုံးအလယ်၌ နေ၍လုပ်ကြံခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ မြို့ရွာနိဂုံးမှ ခွါ၍တောတောင်သစ်ပင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့ကို ခံမြို့ပြု၍ နေမှသာ သတိပဋ္ဌာန်, သမ္မပ္ပဓာန်စသော လက်နက်ကြိယာ ရိက္ခာစားနပ် ဗိုလ်ခြေ,တပ်ခြေတို့ကို လုံလောက်အောင် ရုံးစုခြင်းငှါ အခွင့်ရသည်၊ ထိုအခွင့်ကိုရ၍ အလုံးစုံအားပြည့်မှသာ ထိုရန်သူတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ဖြိုဖျက်ခြင်းငှါ ထမြောက်အောင် ကြံနိုင်ကြကုန်သည်။

ထို့ကြောင့် သစ်ပင်တောချုံတို့သည် အလုံးစုံသောဘုရား,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ,အရိယာသူမြတ်တို့၏ အောင်တတ်တည်ရာ မင်္ဂလာခံမြို့ကြီးတွေဖြစ်ကုန်၏။ မြို့ရွာ နိဂုံးတို့သည် အသိန်း,အသန်းမက များလှစွာသော ကိလေသာရန်သူတို့၏ အောင်တတ် တည်ရာ မဟာခံမြို့ကြီးတွေဖြစ်ကုန်၏။

၁၅၂ ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယကျမ်း

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဒါယဇ္ဇဘုရားအမွေတော်ဖြစ်သော ရန်အောင် မင်္ဂလာ မဟာခံမြို့တော်ကြီးကို ပဉ္စင်းလောင်းအား နှင်းအပ်တော်မူလို သည်ဖြစ်၍ “ရုက္ခမူလသေနာသနံ နိဿာယ ပဗ္ဗဇ္ဇာ” ဟူသောဒေသနာ တော်မြတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

ထိုသို့ နှင်းအပ်တော်မူသော ရုက္ခမူလသေနာသန ဟူသောရန် အောင်မင်္ဂလာ မဟာခံမြို့တော်ကြီးကို စွန့်ပစ်၍ မြို့ရွာနိဂုံးအနီး ဥပစာ ဌ်ရွာသူတို့၏ အခက်အနက် စနုတ်စပေါက်ကို မြော်၍ ပျော်ရွှင်ချမ်း မြေ့ မေ့ကြီးမေ့လျက် နေကြကုန်သော ပုထုဇ္ဇဉ်ရဟန်းတို့သည် မြို့သူ၊ ရွာသူ လူဂဟဋ္ဌတို့နှင့် မခြားမနားအဖျားအရင်းမျှသာ ဖြစ်ကြ၍ ကိလေသာရန်သူတို့၏ လက်တွင်း၌ သေခြင်းမလှသေရကြကုန်၏။ ။ [သတိမူကြပါကုန်။] ။အကြွင်းမှာ ရှေးနည်းကိုမှီ၍ဆိုလေ။ ။တတိယ နိဿယပြီး၏။

စတုတ္ထနိဿယ။ ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပဉ္စင်းသစ်။ တေ၊ သင်- ပဉ္စင်းသစ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ခြင်း၊ ရောက်ခြင်းအမှု သည်။ ပုတိမုတ္တဘေသဇ္ဇံ၊ အနံမကောင်းသော ဂေါမုတ်ဖြင့်ထုံအပ်၊ စိမ်အပ်သောဆီးဖြူ၊ သျှိသျှား၊ သဖန်းခါးစသော ဆေးကို။ ဝါ၊ ကာလ ကြာညောင်း ဟောင်းနွမ်းပုပ်ဆွေးသည်ဖြစ်၍ လူတို့သည် စွန့်ပစ်အပ် သော ဓာတ်စာဆေးဝါးကို။ နိဿာယ၊ အားကိုးသမှု အမှီပြု၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ရချေ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအနံမကောင်း သော ဂေါမုတ်ဖြင့် ထုံအပ်၊ စိမ်အပ်သော ဆီးဖြူ၊ သျှိသျှား၊ သဖန်းခါး စသော ဆေးကိုသာ သုံးဆောင်ခြင်းအမှု၌။ ဝါ၊ ကာလကြာညောင်း ဟောင်းနွမ်းပုပ်ဆွေးသည်ဖြစ်၍ လူတို့သည် စွန့်ပစ်အပ်သော ဓာတ် စာ ဆေးဝါးကိုသာ သုံးဆောင်ခြင်းအမှု၌။ တေ-တယာ၊ သင်-ပဉ္စင်း သစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်း အမှုကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။

အတိရေကလာဘော၊ ရှေးဘုန်းရှေးကံ၊ ဆော်ဘန်သမှု၊ အကြောင်း ပြု၍၊ ပုတိမုတ္တဆေးထက် လွန်ကဲပိုလျှံ လာဘ်များပြန်မှုကား။

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း။ နဝနီတံ၊ ဆီဦးကိုလည်းကောင်း။
တေလံ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း။ မဓု၊ ပျားကိုလည်းကောင်း။ ဖာဏိတံ၊
တင်လဲကိုလည်းကောင်း။ ဣမာနိ၊ ဤဆေး၅-ပါးတို့ကို။ သာဒိတဗ္ဗာနိ၊
သာယာအပ်ကုန်သေး၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ လောကီဖြစ်သော လူတို့၌ အထွတ်အမြတ်ပြု၍
တောင့်တအားကိုးရိုးထုံးစံမူကား- အဘိုးလည်းထိုက်မည်၊ ရှားလည်း
ရှားပါးမည်၊ ဤသို့သော အသုံးအဆောင်မျိုးတို့ကို အထွတ်အမြတ်
ထား၍ အားကိုးကြရကုန်သည်။

ရဟန်းတို့၌ကား- အပ္ပဋ္ဌာနိ၊ တချင်ရွေးမျှ အဘိုးမထိုက်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ လောကအပြစ်၊ ဓမ္မအပြစ် ကင်းရှင်း
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တာနိစ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော
အသုံးအဆောင် တို့သည်လည်း။ သုလဘရူပါနိ၊ အခါမရွေး၊ အရပ်
ဒေသမရွေး ရလွယ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့-ဟူ၍။

၁။ အင်္ဂုတ္တိ၊ ရပါဠိတော်၌ ဘုရားချီးမွမ်းတော်မူသော အဘိုးမထိုက်၊
အဘိုးမရှိသော ဂုဏ်တပါး၊

၂။ လောကပြစ်၊ ဓမ္မပြစ်ကင်းသော ဂုဏ်တပါး၊

၃။ အခါမရွေး၊ အရပ်ဒေသမရွေး အလွယ်တကူ အလိုရှိတိုင်းရနိုင်
သော ဂုဏ်တပါး၊

ဤဂုဏ်၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး
အစရှိသော အသုံးအဆောင်မျိုးတို့ကို အထွတ်အမြတ်ထား၍ အားပြုကြ
ကုန်မြဲဓမ္မတာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ရှေး၌ ဟောတော်မူခဲ့သော “ပိဏ္ဍိယာလောပ” ဆွမ်း၊
ပံသုကုသင်္ကန်း၊ ရုက္ခမူလကျောင်းတို့နှင့် ဤပူတိမုတ္တုဆေးသည် ဂုဏ်
၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံပေသော အသုံးအဆောင်မျိုးစင်စစ်ဖြစ်ပေ၍ “ပူတိ-
မုတ္တု ဘေသဇ္ဇံ နိဿာယ ပဗ္ဗဇ္ဇာ” ဟူသော ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဟော
တော်မူသည်။ ။ အကြွင်းမှာ ရှေးနည်းကိုမှီ၍ဆိုလေ။ ။ စတုတ္ထနိဿယ-
ပြီး၏။

မှတ်ချက်။ ။ဤနိဿယ၄-ပါးကို ရဟန်းဖြစ်စကားလ၌ ပြောကြားရသည်မှာ ဘုရားလက်ထက်တော်၌ ရဟန်းတပါးသည် လူအများကဲ့သို့ လုပ်ကိုင်၍ အသက်မွေးရမည်ကို ကြောက်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုရမူ ကား-မလုပ်မကိုင်ဘဲနှင့် အကောင်းအမွန်ကို သုံးဆောင်၍အသက်မွေးချမ်းသာမည်ဟု အကြံရ၍ ရဟန်းပြုလေ၏။ ဆွမ်းခံဝင်ချိန်ကျ၍ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တို့က ဆွမ်းခံခေါ်ပေသောအခါ ဆွမ်းခံ၍ စားရမည်ဖြစ်လျှင် လူထွက်တော့မည်ဆို၍ ထွက်သွားလေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားသိတော်မူ၍ ရဟန်းဖြစ်စကားလ၌ နိဿယ ၄ ပါးကို ပြောကြားစေဟု ဟောတော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့သည် သီလဝိသောဓန၊ စိတ္တဝိသောဓန၊ ဒိဋ္ဌိဝိသောဓန၊ ကင်္ခါဝိသောဓန၊ မဂ္ဂိ မဂ္ဂဝိသောဓန၊ ပဋိပဒါဝိသောဓန၊ ဉာဏဒဿန ဝိသောဓနတည်းဟူသော အဆင့်ဆင့် တက်ရသော ရဟန်းကိစ္စ ၇-ပါးတို့တွင် သီလဝိသောဓန ဟူသော ပဌမ ကိစ္စတခုတွင် ရှေ့မျှ မပြည့်မစုံ အကြောင်အကျားတွေဖြစ်ကြကုန်သည်နှင့် မိမိတို့ ပုံပန်းမှာ ရဟန်းအမှု တခုလုံးလုံး ပြုစရာပြောစရာ မရှိကြကုန်သည် ဖြစ်ပါလျက် မူလနိဿယကြီး ၄-ပါးကို ရှောင်ရှား၍ အတိရေကလာဘဘက်၌ သက်ဝင်ကြကုန်ပြီးလျှင် သုံးပင်တိုင် သင်္ဘောကြီးတို့သာ ဆောင်နိုင်သောဝန်ကို လှေငယ်၊ လောင်းငယ်ရှင် တို့သည် ဥစ္စာခင်၍ တင်မှားကြသဖြင့် လူရောလှေပါ လာဘသမုဒ္ဒရာအလယ်၌ အိုးတည်နှစ်နှစ်ကြလေကုန်ဘိသကဲ့သို့ မင်းဆရာ၊ စိုးဆရာ၊ မြို့ဆရာ၊ ရွာဆရာ အဖြစ်၌ တည်ကုန်၍ မင်း၊ စိုး၊ ရာဇာ၊ မြို့ရွာ၊ နိဂုံးသူတို့ပူဇော်သက္ကာရတို့ကို တသောင်းတန်၊ တထောင်တန်၊ တရာတန်၊ တဆယ်တန် ရတိုင်း ခံပြီးလျှင် လေလုံ မိုဗ်းလုံ ကျောင်းဘုံဆောင်တွင်းဝယ်၊ မင်းစား၊ မင်းအိမ်၊ မင်းဟိတ်၊ မင်းဟန်၊ မင်းသဏ္ဌာန်အမှုနှင့် လူတပိုင်း၊ ရှင်တပိုင်း ရိုင်းပြညစ်ညမ်းသော နီဝရဏတရားတို့၏ အလိုတူအလိုပါရွာစောင့်၊ မြို့စောင့်၊ အမှောင်သမ္ဘက် လူပျက် ရှင်ယောင်ကြီးတွေ ဖြစ်ကြကုန်၍ ကိလေသာတုံး ဘုရားမုန်းလှသော လူသုံးလူသွန် မာရ်မင်းကျွန်တွေ မဖြစ်ပေရအောင် လေးထွေသောနိဿယ ဘုရားအမွေတော်မြတ်ကို အသက်ထက်ဆုံးနှလုံးသွင်းကြစေကုန်သတည်း။ ပဌမအပရကိစ္စပြီး၏။

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

ဒုတိယအပရကိစ္စ။ "နိဿယ၄-ပါးကိုကြားခြင်းဟူသောအပရကိစ္စကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ "အကရဏီယ" ၄-ပါးကို ကြားခြင်းဟူသော အပရကိစ္စကိုပြုခြင်းငှါ- "ဥပသမ္ပန္ဓေန ဘိက္ခုနာ" အစရှိသောစကားကို ဟောတော်မူသည်။

၁။ ဥပသမ္ပန္ဓန၊ မြင့်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ တိရစ္ဆာနဂတာယဂါ၊ တိရစ္ဆာန်မ၌သော်လည်း။ မေထုနော-ဓမ္မော၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျား၊ ၂-ပါးအမှု၊ တပ်ခြင်းတူကုန်သော လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော အကျင့်ကို။ နပဋိသေဝိတဗ္ဗော၊ မမှီဝဲအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မေထုနံဓမ္မံ၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျား၊ ၂-ပါးအမှု၊ တပ်ခြင်းတူကုန်သော လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲမိချေအံ့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အသမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ ဝါ၊ ရဟန်းတု၊ ရဟန်းယောင်၊ ရဟန်းကြောင်၊ ရဟန်းယုတ်၊ ရဟန်းစုတ်၊ ရဟန်းပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏သားတော်မဟုတ်သည်။ ဝါ၊ သားဆိုး၊ သားယုတ်၊ သားစုတ်၊ သားညစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သေယုထာပိနာမ၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာမည်သည်ကား။ သီသစ္စိန္ဒော၊ ဦးခေါင်းပြတ်ပြီးသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ တေန၊ ထိုပြတ်လေပြီးသော ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ သရီရဗန္ဓုနော၊ ကိုယ်ကိုစပ်ဆက်ပြန်သဖြင့်။ ဇိဝိတုံ၊ အသက်တဘန်ရှင်ပြန်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်လေသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မေထုနံဓမ္မံ၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျား၊ ၂-ပါးအမှု၊ တပ်ခြင်းတူကုန်သော လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝိဟူာ၊ မှီဝဲမိ၍။ ဝါ၊ မှီဝဲမိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မှီဝဲမိသောကြောင့်။ အသမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ ဝါ၊ ရဟန်းတု၊ ရဟန်းယောင်၊ ရဟန်းကြောင်၊ ရဟန်းယုတ်၊ ရဟန်းစုတ်၊ ရဟန်းပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သားတော်မဟုတ်သည်။ ဝါ၊ သားဆိုး၊ သားယုတ်၊ သားစုတ်၊ သားညစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို မေထုန်အကျင့်ကို။ တေ-တယာ၊ သင်-ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝ- ဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အကရဏီယံ၊ မပြုမကျင့်အပ်။ ဝါ၊ မပြုမကျင့်ထိုက်။ ဝါ၊ ပြုကျင့်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ ဝါ၊ မပြု မကျင့်လင့်။ ဝါ၊ ပြုကျင့်ကောင်းသော အမှုမဟုတ်ပေ။ ဝါ၊ မပြု မကျင့်ရမည့် ပဗ္ဗဇ္ဇဒုလ္လံဘအခါပေတည်း။

မေထုန်ဓမ္မ ၇-ပါးကို သတ္တန်ပါတ်အင်္ဂုတ္တိ၊ ရ်ပါဠိတော်၌ ဟော တော်မူသည်။

ခုနစ်ပါးဟူသည်ကား-

- ၁။ ကိုယ်အင်္ဂါ ချင်းချင်း တွေ့ထိသည်ကို သာယာသော မေထုန် တပါး၊
- ၂။ ၂-ယောက်ချင်းချင်းပြုံးပြုံးရယ်ရယ် ကျီစယ်စကားပြောဆို၍ နေရသည်ကို သာယာသော မေထုန်တပါး၊
- ၃။ တဏှာပေမစိတ်ဖြင့် တဦးနှင့်တဦးမျက်နှာချင်းချင်းတစိမ်းစိမ်း တစိုက်စိုက် ကြည့်ရှုရသည်ကို သာယာသောမေထုန်တပါး၊
- ၄။ အသံကြားသည်ကို သာယာသော မေထုန်တပါး၊
- ၅။ ရှေး၌တွေ့ခဲ့ ကြံခဲ့ဘူးသော အပြုအမူတို့ကို အမှတ်ရတိုင်း ရ တိုင်း သာယာသောမေထုန်တပါး၊
- ၆။ တပါးသော သူတို့ခံစား၍ နေသည်ကို သိရ ကြားရ တွေ့မြင်ရ၍ ရာဂဖြစ်ပွားသည်ကို သာယာသော မေထုန်တပါး၊
- ၇။ ယခုဘဝကျင့်ဆောင်ရသော ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်နှင့် နောက်နောက်ဘဝ၌လူ့ ချမ်းသား၊ နတ်ချမ်း သာကို သာယာရည်မှတ်သော မေထုန်တပါး-

ဤသတ္တမမေထုန်၌ မေထုန်မည်ကြောင်းကား- နောက်ဘဝ၌ညွတ် ၍ ပြုအပ်သောရဟန်းအဖြစ်၊ ရဟန်းသိက္ခာသည် မေထုန်ကြီးပွားရန် ပြုသည်သာဖြစ်၏။

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

လောဘအကြံ ကြီးမားသော ယောက်ျားတယောက်သည် ကြီးထွားရင့်မာသော အုန်းသီးကို ခဲယဉ်းစွာရလေ၏။ ဤအုန်းသီးသည် အလွန်ရခဲ၏။ ယခုခွဲလေသော် တခါစားနှင့်ပြီးတော့မည်၊ မစားသေးပြီ၊ အပင်ဖြစ်အောင် စိုက်ပျိုးပြုစုမည်၊ ကြီးသောအခါ တနှစ်တနှစ်လျှင် အသီးနှစ်ရာ၊ အသီးသုံးရာ နှစ်စဉ်သီးမည်၊ ထိုအခါမှ စိတ်ရှိတိုင်းလည်း ငါစားမည်၊ သားမယား စသည်ကိုလည်း ဝေခြမ်းမည်၊ ဥစ္စာစီးပွားလည်း ပြုမည်ဟုအကြံပြု၍၊ အစဉ်အုန်းအရသာကို ရှောင်၍ပေးလိုက်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ယခုဘဝသည် အလွန်ခေါင်းပါးသည့် မေထုန်အမှု မဖြန့်ဖြူး မခံစားသေးပြီ၊ ရဟန်းပြု၍ ရဟန်းသိက္ခာနှင့် ရင်းဦးမည်၊ နောက်ဘဝ၌ လူဖြစ်လျှင်လည်း လူအလျောက်၊ နတ်ဖြစ်လျှင်လည်း နတ်အလျောက် ငါးရာအခြံအရံ၊ တထောင်အခြံအရံနှင့် စိမ်ပြေနားပြေ ခံစားတော့မည်ဟု ပြုသည်ပင်မည်သတည်း။

ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌-

အပိစ ခေါ အညတရံ ဒေဝနိကာယံ ပဏိဓာယ ဗြဟ္မစရိယံ
 စရတိ၊ ဣမိနာဟံ သီလေနဝါ ဝတေနဝါ တပေနဝါ ဗြဟ္မစရိယေနဝါ
 ဒေဝေါဝါ ဘဝိဿာမိ ဒေဝညတရောဝါဟိ၊ သော တံ အဿာဒေတိ၊ တံ နိကာမေတိ၊ တေနစ ဝိတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ၊ ဣဒံ ပိခေါ ဗြာဟ္မဏ ဗြဟ္မစရိယဿ ခဏ္ဍံပိ ဆိန္ဒံပိ သဗလံပိ ကပ္ပာသံပိ၊ အယံဂုစ္စတိ ဗြာဟ္မဏ အပရိသုဒ္ဓိ ဗြဟ္မစရိယံ စရတိ။

သညာဗ္ဗော မေထုနေန သညောဂေန၊ န ပရိပုစ္ဆတိ ဇာတိယာ ဇရာယ မရဏေန သောကေဟိ ပရိဒေဝေဟိ ဒုက္ခေဟိ ဒေါမနဿေဟိ ဥပါယာသေဟိ၊ အပရိမုတ္တော ဒုပ္ပန္နိကံ ဝဒါမိတိ။

အနက်ကား။ "အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤယခုကျင့်ဆောင်သော သီလကြောင့်၎င်း။ ဣဝိနာဝတေနဝါ၊ ဤယခုကျင့်ဆောင်သော ဝတ်ပင် ပဋိပတ်ကြောင့်၎င်း။ ဣမိနာတပေနဝါ၊ ဤယခုအားထုတ်သော ဝီရိယကြောင့်၎င်း။ ဣမိနာ-ဗြဟ္မစရိယေနဝါ၊ ဤယခုစောင့်ရှောက်ကြည့်ရှောင်သော မေထုန်ပိရတိကုသိုလ်ကြောင့်၎င်း။ ဒေဝေါဝါ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော နတ်မင်းသည် ၎င်း။ ဒေဝညတရောဝါ၊ မထင်မရှားသော နတ်သာမညသည်၎င်း။

ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယကျမ်း

ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရပေလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညတရံ၊ အမှတ်မထား
 တပါးပါးသော။ ဒေဝနိကာယံ၊ ရုက္ခဇိုင်း၊ ဘူမဇိုင်းစသော နတ်မျိုး
 ကို။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောပဋိပတ် အကျင့်
 ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုအကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်း
 သည်။ တံ၊ ထိုမိမိကျင့်သမျှသော သီလပဋိပတ်ကို။ အဿာဒေတိ၊
 သာယာ၏။ တံ၊ ထိုမိမိကျင့်သမျှသော သီလပဋိပတ်ကို။ နိကာမေတိ၊
 နှစ်သက်၏။ တေနစ၊ ထိုမိမိပြုသမျှသော ကောင်းမှုဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တိံ၊ နှစ်
 သက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ခေါ၊ စင်စစ်။
 ဣဒံပိ၊ ဤမိမိအကျင့်ကိုသာယာခြင်း၊ နတ်အဖြစ်ကို တောင့်တခြင်းသည်
 လည်း။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်သောအကျင့်သီလ၏။ ခဏ္ဍံပိ၊ ကျိုးခြင်း
 လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆိဒ္ဓံပိ၊ ပေါက်ခြင်း၊ ပြတ်ခြင်း၊ စုတ်ခြင်း၊ ပဲ့ခြင်း
 လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗလံပိ၊ ပြောက်ခြင်း၊ ကွယ်ခြင်းလည်း။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မာသံပိ၊ ကြောင်ခြင်း၊ ကျားခြင်းလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အယံ၊ ဤနောက်၌ ဘဝအမြော်နှင့်ပြုသော ရဟန်း
 ကို။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်မကြယ်သည်ကိုပြု၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ရဟန်းတရား
 ကို။ စရတိ၊ ကျင့်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မေထုနေနသညောဂေန၊ မေထုန်သံယော
 ဇဉ်နှင့်။ သညုတ္တော၊ ဘွဲ့နှောင်လျက်နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုနလုံး၌ မေထုန်သံယောဇဉ်ကြီး ချည်တုပ်ဘွဲ့နှောင်လျက်ရှိသေးသော
 ရဟန်းသည်။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိဒုက္ခမှ၎င်း။ ဇရာယ၊ ဇရာဒုက္ခမှ၎င်း။
 မရဏေန၊ မရဏဒုက္ခမှ၎င်း။ သောကေဟိ၊ သောကဒုက္ခကိုမှ၎င်း။
 ပရိဒေဝေဟိ၊ ပရိဒေဝဒုက္ခကိုမှ၎င်း။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုမှ၎င်း။
 ဒေါမနဿေဟိ၊ စေတသိကဒုက္ခကိုမှ၎င်း။ ဥပါယာသေဟိ၊ ဥပါယာ-
 သဒုက္ခကိုမှ၎င်း။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်နိုင်သေး။ ဒုက္ခသ္မာ၊ အပါယဒုက္ခ
 စသော ဒုက္ခအမျိုးမျိုးမှ။ အပရိမုတ္တောဣတိ၊ မကျွတ်နိုင်၊ မလွတ်နိုင်
 သေးသော ရဟန်းဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
 မူ၏။

ဤသို့ဟောတော်မူသော သတ္တန်ပါတ်အင်္ဂုတ္တိ၊ ရိပါဠိတော်ကို မြင်
 သဖြင့် နောက်၌ဘဝအမြော်ထား၍ ကျင့်သောရဟန်း၏ အကျင့်သည်

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

မေထုန်အလို့ငှါပင် ဖြစ်ရကား-နောင်ဖြစ်ရလတ္တံ့ သော လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာကို တောင့်တသာယာခြင်းအမှုသည်လည်း မေထုန်တ ပါးမည်သတည်း။ ဤသတ္တန်ပါတ်ပါဠိတော်လာ မေထုန်ဓမ္မ ၇-ပါး နှင့် မဂ်ချင်းချင်းအတွေ့ကို သာယာခြင်းဟူသော မဂ္ဂေန မဂ္ဂပ္ပဋိပတ္တိ အဓိဝါသနမေထုန်ကြီးကိုပေါင်းသည်ရှိသော် မေထုန်ဓမ္မ ၈-ပါးဖြစ်၏။

ထို ၈-ပါးတို့တွင် ဥပသမ္ပန္နေန ဘိက္ခုနာမှစ၍ အန္တမသော တိရစ္ဆာ- နဂတာယပိ တိုင်အောင်သောပါဠိတို့၌ ထိုမေထုန် ၈-ပါးလုံးတို့ကိုပင် ယူအပ်ကုန်၏။ 'ယောဘိက္ခု အစရှိသော အလယ်စကားရပ် တို့၌မူ ကား-အန္တိမဝတ္ထုဖြစ်သော မဂ္ဂေန မဂ္ဂပ္ပဋိပတ္တိအဓိဝါသနမေထုန်တခု ကိုသာ ယူအပ်၏။ နောက်သိက္ခာပုဒ်၌ ရှေးဦးစွာ တိဏသလာက အဒိန္နာဒါန်ကိုဟောပြီးမှ ယောဘိက္ခုစသည်၌ အန္တိမဝတ္ထုလောက် သော ပါဒပါဒါရဟအဒိန္နာဒါန်ကို ဟောသည်ကိုမြော်ပါ။ "တန္တေ- ယာဝဇီဝံ အကရဏီယံ" ဟူသော နောက်ဆုံး စကားရပ်၌ကား- မေထုန် ၈-ပါးလုံးကိုပင် ယူအပ်၏။ နောက်သိက္ခာပုဒ် ၃-ပါးတို့၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းသိရမည်။

“အသမဏော၊ အသကျပုတ္တိယော” ဟူရာ၌ ရဟန်းသည် ပရမတ္ထ ရဟန်း၊ သမ္မုတိရဟန်းဟူ၍ ၂-ပါးရှိသည်။ ဘုရား၏သားတော်သည် လည်း ပရမတ္ထသားတော်၊ သမ္မုတိသားတော်ဟူ၍ ၂-ပါးရှိသည်။ အရိ- ယာပုဂ္ဂိုလ် ၈-ယောက်သည် ပရမတ္ထရဟန်းမည်၏။ ပရမတ္ထသားတော် မည်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ဘတ်ရွတ်သမုတ်၍ ဖြစ်သော ပုထုဇဉ်ရဟန်းစုသည် သမ္မုတိရဟန်း၊ သမ္မုတိသားတော် မည်၏။ ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည် အရိယာအဖြစ်သို့ ရောက်ပေမူကား- ပရမတ္ထသမ္မုတိ ၂-ဘက်၌ပင် ဝင်ပေ၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်၌ဖြစ်သော တရားဒေသနာကိုကြားနာ၍ ကျင့် ၍ အရိယာအဖြစ်သို့ရောက်သော ပရမတ္ထရဟန်း၊ ပရမတ္ထသံဃာသည် ဩရသပုတ္တမြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့ရင်တော်နှစ် သားတော်စစ် ဖြစ်ပေသ ကဲ့သို့ ထိုအတူ မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်၌ဖြစ်သော ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါ စာဖြင့် ဥပသမ္ပန္နအဖြစ်သို့ ရောက်သော ပုထုဇဉ်သမ္မုတိရဟန်းသံဃာ

ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယကျမ်း

များသည်လည်း ဩရသပုတ္တမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေရင်တော်နှစ် သား
တော်စစ်ပင် ဖြစ်ပေသည်ဟု မှတ်အပ်၏။

အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ အရိယာဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော စတုသစ္စ
ဒေသနာတရားသည်လည်း မြတ်စွာဘုရား၏ရင်၌ဖြစ်သည် မှန်သကဲ့သို့
ဥပသမ္ပဒဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာတော်သည်လည်း
မြတ်စွာဘုရား၏ ရင်၌ဖြစ်သည် အမှန်ပင်ဖြစ်သတည်း။

ထို့ကြောင့် ဤဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာတော်ဖြင့် ဥပသမ္ပဒ အဖြစ်သို့
ရောက်သော ယခုရှိကြသော ပုထုဇဉ်သမ္မုတိ ရဟန်းတို့ကို မြတ်စွာ
ဘုရား၏သားတော်အစစ်မဟုတ်ဟု မဆိုထိုက်၊ သားတော်အစစ်တမျိုး
ဖြစ်ပေသည်ဟူ၍သာ ဆိုထိုက်ပေသည်ဟု မှတ်အပ်၏။

သီတင်းငယ်သော အရိယာရဟန်းသည် သီတင်းကြီးသော ပုထုဇဉ်
ရဟန်း၏ နောက်နေရသည်၊ နိမ့်ရာ၌နေသည်၊ ရှိခိုးခြင်းစသည်ကိုပြုရ
သည်များကိုမြော်လေ။

အဆုံး၌ “အကရဏီယံ” ဟူသောပုဒ်ကို အနက် ၆-ချက်ပေး
သည်မှာ အနိယ-ပစ္စည်းသည် ကိစ္စ-ပစ္စည်းဖြစ်ပေ၍ ကံအနက်၊ အရဟ
အနက်၊ သက္ကအနက်၊ ပေသအနက်။ အတိသဂ္ဂအနက်၊ ပတ္တကာလ
အနက်တို့ကို အစဉ်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။ ။ပြီး၏။

၂။ ဥပသမ္ပဒေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အန္တမသော၊
ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ တိဏသလာကံ၊ မြက်ဝါး
ခြမ်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်
ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးတတ်၊
စဉ်းလဲတတ်သောသူ၏အမှုဟုဆိုအပ်သော ဇောစိတ်အစုဖြင့်။
နအာဒါတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဒိဝါ၊ ဆယ်မူး
ရေ ရွှေစင်တမတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဒါရတံဝါ၊ ဆယ်မူးရေ
ရွှေစင်တမတ်ထိုက်တန်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။
အတိရေကပါဒိဝါ၊ ဆယ်မူးရေ ရွှေစင်တမတ်ထက် လွန်သော
အကပ္ပိယဘဏ္ဍာ၊ ဆယ်မူးရေ ရွှေစင်တမတ်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာ
ထက်လွန်သော အဘိုးထိုက်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို လည်း

အပရကိစ္စစီရင်ခေတ်

ကောင်း။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးတတ်၊ စဉ်းလဲတတ်သောသူ ၏အမှုဟုဆိုအပ်သော ဇောစိတ်အစုဖြင့်။ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူမိ အံ့။ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ အသမဏော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသကျပုတ္တိယော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သေယျထာပိနာမ၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာကား။ ဗန္ဓနာ၊ အညှာအဘွဲမှ။ ပဝုတ္တော၊ ကြွေကျလေပြီးသော။ ပဏ္ဍုပလာ- သော၊ သစ်ရွက်လျော်သည်။ ဟရိတတ္ထာယ၊ စိမ်းရှင်ပြန်ခြင်း အကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်လေသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ ပင်လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဒံဝါ၊ ကိုင်း။ ပါဒါရဟံဝါ၊ ကိုင်း။ အတိရေကပါဒံဝါ၊ ကိုင်း။ အဒိန္နံ၊ ကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ဖြင့်။ အာဒိယိတွာ၊ ခိုးယူမိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ခိုးယူမိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ခိုးယူမိသောကြောင့်။ အသမဏော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ အသကျ ပုတ္တိယော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသူတပါးဥစ္စာ ကို ခိုးယူခြင်းအမှုများကို။ တေ-တယာ၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ ဆုံး။ အကရဏီယံ၊ အပ်။ ဝါ၊ ထိုက်။ ဝါ၊ ကောင်း။ ဝါ၊ လင့်။ ဝါ၊ ဟုတ် ပေ။ ဝါ၊ ပေတည်း။

အဒိန္နာဒါနံသည် ၄-ပါးရှိကြောင်းကို ဒသကနိပါတ်အင်္ဂုတ္တိ၊ ရှဉ့် ဟောတော်မူလေသည်။

၄-ပါးဟူသည်ကား—

- ၁။ မိဒိကိုယ်တိုင်ယူခြင်းတပါး၊
- ၂။ သူတပါးကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခြင်းတပါး၊
- ၃။ သူတပါးယူသည်၊ ရသည်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းတပါး၊
- ၄။ အဒိန္နာဒါနံနှင့်ရသည်ကို ခြီးမွမ်းခြင်းတပါး—

“အသမဏော အသကျပုတ္တိယော” တို့၌ အသဒ္ဒါ၏ သဒိသအနက်။ ဝရဟအနက်တို့ကိုရည်၍ ဆိုခဲ့ပြီးသော အနက်တို့ကိုပေးသည်။

အသမဏော၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ။(ဝိရုဒ္ဓအနက်။)

ဥပုသ်ပဝါရဏာစသောကံကြီး၊ ကံငယ်တို့ကို၎င်း၊ အာမိသသမ္ဘောဂ၊ ဓမ္မသမ္ဘောဂအမှုတို့ကို၎င်း၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွပြုခြင်းငှါ မထိုက်ပေရကား-ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်မည်၏။

အသမဏော၊ ရဟန်းကောင်းအဖြစ်မှ တားမြစ်အပ်သော သူသည်။ ။(ပဋိသေဓအနက်။)

အသမဏော၊ ရဟန်းကောင်းအဖြစ်မှ ဆိတ်သောသူသည်။ ။ (သုညအနက်။)

အသမဏော၊ သိက္ခာသီလမရှိ အသွင်အပြင်မျှသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ သေးနပ်သောရဟန်းသည်။ ။(အပ္ပကအနက်။)

အသမဏော၊ ရဟန်းသိက္ခာမှကင်းသောသူသည်။(ဝိရဟအနက်။)

အသမဏော၊ ရဟန်းသိက္ခာမရှိသောသူသည်။ ။(အဘာဝအနက်။)

အသမဏော၊ ရဟန်းကောင်းတို့မှ အသီးအခြား တပါးတပုံဖြစ်သောသူသည်။ ။(အညအနက်။)

အသကျပုတ္တိယောဉ်လည်း ထို့အတူ။ ပြီး၏။

၃။ ဥပသမ္ပဒေနာ သော။ ဘိက္ခုနာ သည်။ သဗ္ဗိစ္စ၊ ဝဓက-စေတနာနှင့်တကွ စေ့ဆော်အားထုတ်၍။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ကုန္တကိပိလ္လိကံ၊ ခြံပုံး၊ ပိုးရွက်ို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ပါဏော၊ သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ နဝေါရောပေတဗ္ဗော၊ မချအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗိစ္စ၊ ဝဓကစေတနာနှင့်တကွ စေ့ဆော်အားထုတ်၍။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ဂဟ္တပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ချခြင်းအမှုကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ လူဇာတ်ရှိသောသူ၏ ကိုယ်ကောင်ကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေတိ၊ ချမိအံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အသမဏော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ အသကျပုတ္တိယော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။

သေယျထာဝိနာမ၊ ကား။ ဒွေခာ၊ နှစ်ဘို့ နှစ်ဖြာ။ ဘိန္နာ၊ ကွဲလေပြီးသော။ ပုထုသိလာ၊ ကြီးစွာသော ကျောက်ဖြာ

အပရက်စွစီရင်ခဏ်း

ကျောက်လုံးသည်။ အပ္ပဋိသန္ဓိကာ၊ အသစ်တဘန် စေ့စပ်ပြန်
 ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေဘိသကဲ့သို့။
 ဝေမေဝ၊ ဤအတူပင်လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗိစ္စ၊ ရှိ။
 မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ဇိဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတွာ၊ ချမိသည် ဖြစ်
 ရှိ။ ဝါ၊ ချမိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ချမိလေသောကြောင့်။ အသမ-
 ဏော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသကျပုတ္တိယော၊
 သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဇိဝိတိန္ဒြေမှချခြင်းအမှု
 များကို။ တေ-တယာ၊ သည်။ ယာဝဇိဝံ၊ ဆုံး။ အကရဏီယံ၊
 အပ်။ ဝါ၊ ထိုက်။ ဝါ၊ ကောင်း။ ဝါ၊ လင့်။ ဝါ၊ ဟုတ်ပေ။
 ဝါ၊ ပေတည်း။

ပါဏာတိပါတတို့ကိုလည်း ၄-ပါးပင်ဟောသည်။

၄-ပါးဟူသည်ကား-

- ၁။ မိမိကိုယ်တိုင်သတ်ခြင်းတပါး၊
- ၂။ သူတပါးကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခြင်းတပါး၊
- ၃။ သူတပါးသတ်၍ သေသည်ဆိုလျှင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းတပါး၊
- ၄။ သေအောင်သတ်နိုင်ပေသည်ကို ခြီးမွမ်းခြင်းတပါး-

မိမိကိုယ်ကို မိမိသတ်ခြင်းအမှုသည်ကား- ရဟန်းမှာလည်း ပါရာ-
 ဇိကကျသောအမှုပင်မဟုတ်၊ လူမှာလည်း ပါဏာတိပါတ ကမ္မပထ
 မြောက်သော အမှုပင်မဟုတ်၊ မသင့်သောအကြောင်းနှင့် သတ်လေ
 လျှင် ရဟန်းမှာဒုက္ကဋ်သင့်၏။ လူမှာအပြစ်မဆိုလောက်၊ သင့်သော
 အကြောင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိသတ်ပေလျှင် ရဟန်းမှာပင်အပြစ်မရှိ၊
 သို့ဖြစ်၍ ပါဏောဟူသောပုဒ်၌ “မိမိမှတပါးသောသတ္တဝါကို” ဟု ပေး
 သင့်ငြားသော်လည်း မသင့်သောအကြောင်းနှင့် သတ်သည်ဖြစ်သော
 ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကိုလည်း ပါစေခြင်းငှါ “ပါဏော၊ သတ္တဝါကို” ဟု
 သာမညသာပေးသည်။ ။ပြီး၏။

၄။ ဥပသမ္ပန္နေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။
 သုညဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်း၌။ အဘိရမာမိ၊ အလွန်မွေ့
 လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။
 ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊ ဈာနလာဘီ၊ အဘိညာလာဘီ ဖြစ်သော

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်, အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော မြင့်မြတ်သော လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးများကို။ ဝါ၊ ပကတိလူတို့၌ ဖြစ်နိုင်သော ဒါန, သီလစသော ကာမာဝစရ ကုသိုလ်တို့ထက် မြင့်မြတ်သော မဟဂ္ဂုတ်လောကုတ္တရာတရားများကို။ နဥလ္လပိ- တဗ္ဗော၊ ငါရသည်, ငါ၌ရှိသည်, ငါမျက်မှောက် ပြုနိုင်သည်ဟု ဝါဝါကြွားကြွား မပြောကြားအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပါပိ- စ္စော၊ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣစ္ဆာပက- တော၊ အလိုရမ္မက်သည် နှိပ်စက် ဘိစီးအပ်သည် ဖြစ်၍။ အ- သန္တံ၊ မိမိကိုယ်၌ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတံ၊ မိမိသန္တာန်၌ တရံတဆစ်မျှမဖြစ်စေဘူးသော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ကို။ ဝါ၊ ကို။ ဥလ္လပတိ၊ ငါရသည်, ငါ၌ရှိသည်, ငါမျက်မှောက် ပြုနိုင်သည်ဟု ဝါဝါကြွားကြွား ပြောကြားမိအံ့။ ဈာနံဝါ၊ ဈာန်လေးပါး, ဈာန်ငါးပါးကို၎င်း။ ဝိမောက္ခံဝါ၊ လောကီဝိမောက္ခဈာန် ရှစ် ပါး, လောကုတ္တရာဝိမောက္ခသုံးပါးကို၎င်း။ သမာဓိံ ဝါ၊ လောကီ သမာဓိ, လောကုတ္တရာသမာဓိကို၎င်း။ သမာပတ္တိံ ဝါ၊ လောကီ သမာပတ်, လောကုတ္တရာ သမာပတ်ကို၎င်း။ မဂ္ဂံဝါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်လေးပါးကို၎င်း။ ဖလံဝါ၊ လောကုတ္တရာ ဖိုလ် လေးပါးကို၎င်း။ ဥလ္လပတိ၊ အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အသမ- ဏော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အသကျပုတ္တိယော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

သေယျထာပိနာမာကား။ မတ္တကစ္ဆိန္ဒောလည်ဆစ်လည်သီး ပြတ်လေပြီးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုနဝိရုဠိယာ၊ တဘန် ပေါက်ရောက်စည်ပင်ပြန်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက် သကဲ့သို့ ။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူပင်လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပါပိစ္စော၊ ဖြစ်၍။ ဣစ္ဆာပကတော၊ ဖြစ်၍။ အသန္တံ၊ သော။ အဘူတံ၊ သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ကို။ ဥလ္လပိတွာ၊ မိ၍။ ဝါ၊ မိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မိသောကြောင့်။ အသမဏော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အသကျပုတ္တိယော၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားကို ပြောကြားခြင်း

အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း

အမှုများကို။ တေ-တယာ၊ သင်-ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ ဆုံး။
အကရဏီယံ၊ အပ်။ ဝါ၊ ထိုက်။ ဝါ၊ ကောင်း။ ဝါ၊ လင့်။ ဝါ၊
ဟုတ်ပေ။ ဝါ၊ ပေတည်း။

ပုဗ္ဗာပရာ၊ သမာနနှင့်၊ လက္ခဏာဟေတု၊ ငါးခုအတ္ထ၊ သက်အပ်
စွ၊ တုန၊ တွာန၊ တွာ။

ဟူသောရှေးဆရာတို့စကားနှင့်အညီ၊ ပဋိသေဝိတွာ၊ အာဒိယိတွာ၊
ဝေါရောပေတွာ၊ ဥလ္လပိတွာ၊ ဟူသောလေးပုဒ်တို့၌ အနက်သုံးချက်စီ
ပေးလိုက်သည်။

အကရဏီယ ၄-ပါးကို ကြားခြင်းဟူသော အပရကိစ္စကို ပြုရ
သည်မှာ ရဟန်းပြုစကားလ၌ ရဟန်းသိက္ခာတို့ကို မသိနိုင်သေသည်နှင့်
တပါးသောသိက္ခာတို့ကို လွန်ကျူးမိသည်ရှိသော် ကုစား၍ ပကတိ
ဖြစ်အောင် တတ်ကောင်းသေး၏။ ဤ ၄-ပါးကို လွန်ကျူးမိသည်ရှိ
သော် ကုစားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ တပါးသော အမှုတို့ထက်
ဤ ၄-ပါးသော အမှုတို့ကို အရင်သိနှင့်မှ သင့်မြတ်မည် ဖြစ်သော
ကြောင့်၎င်း၊ တပါးသော အာပတ်အပြစ်တို့ အငြိအစွန်း ရှိသော်
လည်း ဤ ၄-ပါး လုံခြုံခဲ့သည်ရှိသော် သဒ္ဓါဒေယျ လှူဒါန်းသော
ပစ္စည်းပစ္စည်းများကို ခံယူသုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သော သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်
ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်မဆိုရပေ။ ဤအကြောင်းကြောင့်၎င်း၊
ဤ ၄-ပါးကိုသာရှေးဦးစွာ ကြားအပ်သတည်း။ ဒုတိယအပရကိစ္စပြီး၏။

အကရဏီယ ၄-ပါးကို ကြားခြင်းဟူသော
အပရကိစ္စစီရင်ခဏ်း ပြီး၏။

နိဂုံးချုပ်စကား။ ။ ရဟန်းခံခြင်း ကိစ္စ၌အကြီးအမှူးပြုသော သူတို့
သိကျွမ်းလိမ်မာရန် ပုဗ္ဗကရဏ ၄-ပါး၊ ပုဗ္ဗကိစ္စ ၁၀-ပါး၊ ပဓာနကိစ္စ
၁-ပါး၊ အပရကိစ္စ အကျဉ်း ၃-ပါး၊ အကျယ် ၉-ပါးတို့ကို အနက်
အဓိပ္ပါယ် အကျိုးအပြစ်နှင့်တကွ ပြဆိုအပ်သောဤစာတမ်းကို ဂေါ
ဇာသတ္တရာဇ် ၁၂၅၃-ခု သာသနာနှစ် ၂၄၃၅-ခု ပဌမဝါဆိုလဆန်း
၄-ရက်တွင် မုံရွာမြို့ လယ်တီ တောကျောင်းဆရာငါသည် စီရင်ပြီးစီး
စေအပ်သတည်း။

ဤတွင်ရှေ့ကား-ဥပသမ္ပဒပိနိစ္ဆယကျမ်းပြီး၏။

သသင်္ခါရ၊ အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယကျမ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္ဗာသ မ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဋိညာဉ်

ရူပဈာန်စိတ်၊ အရူပဈာန်စိတ်၊ လောကုတ္တရ ဈာန်စိတ်များသည် သသင်္ခါရိကပင် ဖြစ်မည်၊ အသင်္ခါရိက ပင်ဖြစ်မည်၊ နှစ်ပါးစုံပင်ဖြစ် မည်၊ နှစ်ပါးစုံမှ အလွတ်ပင်ဖြစ်မည်ကို အသေအချာ မှတ်သားလိုပါ ကြောင်းနှင့် လှေကူးရှာ တရုပ်တန်းရပ်နေ တကာ ဝတောက်က လျှောက်ထားတောင်းပန်သော်လျှင် ကျမ်းဝန်အဆို ကိုယ်သဘောကျ နှစ်ဌာနကိုထုတ်ပြ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပေအံ့ သတည်း။

ဒို့ကာဝါဒပြဆိုချက်

ရူပဈာန်စိတ်၊ အရူပဈာန်စိတ်၊ လောကုတ္တရ ဈာန်စိတ်များသည် သသင်္ခါရိကပင် ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အသင်္ခါရိကပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ နှစ်ပါးစုံပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ နှစ်ပါးစုံမှ အလွတ်ပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း အဘိဓမ္မပါဠိတော်၊ သုတ္တန်ပါဠိတော်၊ အဘိဓမ္မအဋ္ဌကထာ၊ သုတ္တန် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဟိုက်ရှိုက်အားဖြင့်အလာမရှိ။

သိင်္ဂိုဠ်ကျွန်းတွင် အရှင်သုမင်္ဂလသင်္ခါ မထေရ် စီရင်သော အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနီခေါ်သော ဒို့ကာကျော်ကျမ်း၌ကား—

သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယကျမ်း

သဗ္ဗဿာပိ ဈာနဿ ပရိကမ္မသင်္ခါတပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါ ရေန-
ဝိနာ ကေဝလံ အဓိကာရဝသေန အနုပ္ပဇ္ဇနတော အသင်္ခါ-
ရိကန္တိပိ, အဓိကာရေန စ ဝိနာ ကေဝလံ ပရိကမ္မာဘိသင်္ခါရေ-
နေဝ အနုပ္ပဇ္ဇနတော သသင်္ခါရိကန္တိပိ နသက္ကာ ဝတ္တန္တိ။ အထ-
ဝါ၊ ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇမာနဿ၊ နကဒါစိ အသင်္ခါရိ-
ကဘာဝေါသမ္ဘဝတိတိ အသင်္ခါရိကန္တိ စ ဗျဘိစာရာဘာဝတော
သသင်္ခါရိကန္တိ စ နဝုတ္တန္တိ။ ။ ဤသို့လာ၏။

အနက်ကား။ ။ သဗ္ဗဿာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဈာနဿ၊
ဈာန်စိတ်၏။ ပရိကမ္မသင်္ခါတပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရေန၊ ပထဝီ ပထဝီ စသည်
ဖြင့် စီးဖြန်းအားထုတ်ခြင်း ပရိကံဟု ဆိုအပ်သော ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရနှင့်။
ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အဓိကာရဝသေန၊ ရှေးရှေးသော
ဘဝတို့၌ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကြီးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ခြင်း ဟူသော အဓိကာ
ရ၏အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပဇ္ဇနတော၊ မဖြစ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ အသင်္ခါရိကန္တိပိ၊
အသင်္ခါရိကဟူ၍လည်း။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။
အဓိကာရေန၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အဓိကာရနှင့်။ ဝိနာစ၊ ကင်း၍လည်း။
ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပရိကမ္မာဘိသင်္ခါရေန ဝေ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော ပရိကံဟု
ဆိုအပ်သော ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရဖြင့်သာလျှင်။ အနုပ္ပဇ္ဇနတော၊ မဖြစ်နိုင်ခြင်း
ကြောင့်။ သသင်္ခါရိကန္တိပိ၊ သသင်္ခါရိကဟူ၍လည်း။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။
နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤကား-တနည်းအဖြေတည်း။

ဤအဖြေ၏ အလိုစကားကျ ပိဏ္ဏတ္ထကား-သသင်္ခါရိက, အသင်္ခါ
ရိက ဟူရာတို့ရာ၌ သင်္ခါရဟူသည်ကား-ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရကို ဆိုသတည်း။
ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရနှင့် ပုဗ္ဗပ္ပယောဂ အတူတူပင်၊ ဤဈာန်အရာ၌ ပထဝီ ပထဝီ
စသည်ဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်ခြင်း ပယောဂသည် သင်္ခါရ
ပင်တည်း။ ဈာန်စိတ်ဟူက ထိုသင်္ခါရနှင့် ကင်း၍ဖြစ်သည် မရှိလေသော
ကြောင့် အသင်္ခါရိက ဆိုခွင့်မရှိ၊ ထိုသင်္ခါရနှင့် တကွသာ ဖြစ်သော
ကြောင့် သသင်္ခါရိကဆိုရမည်လည်း။ ထိုသင်္ခါရ အစွမ်းသက်သက်နှင့်
ဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်၊ ရှေးရှေးသော ဘဝတို့၌ ဘုရားသာသနာ၌သော်
၎င်း၊ ရသေ့တို့ သာသနာ၌သော်၎င်း၊ ကြံကြိုက်၍ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို

ဇွဲကောဝါဒပြဆိုချက်

ကြီးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ဘူးသော အဓိကာရ ဥပနိဿယခံရှိမှဖြစ်နိုင်သော
ကြောင့် သသင်္ခါရိကဆိုခွင့်လည်းမရှိ။

စင်စစ်မူကား-ဤဈာန်စိတ်သည် သသင်္ခါရိက, အသင်္ခါရိက နှစ်ပါး
စုံမှ အလွတ်သဘာဝတည်းဟူလိုသည်။ ။ဤကား-ပိဏ္ဏတ္ထ။

အထဝါ၊ တနည်းမူကား။ ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရဝသေနေဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော
ပရိကံဟုဆိုအပ်သော ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာ-
နဿ၊ ဖြစ်နိုင်သောဈာန်စိတ်၏။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်၌။ အသင်္ခါရိက-
ဘာဝေါ၊ အသင်္ခါရိကအဖြစ်သည်။ နသမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ခွင့်မရှိ။ ဣတိ၊
ထို့ကြောင့်။ အသင်္ခါရိကန္တိစ၊ အသင်္ခါရိကဟူ၍လည်း။ နဝုတ္တံ၊
အရှင်အနုရုဒ္ဓါဆရာဆိုတော်မမူအပ်။ ဗျာဘိစာရာဘာဝတော၊ အသင်္ခါ
ရိကအနေနှင့်လျှဉ်းပါးဘွယ်မရှိသောကြောင့်။ သသင်္ခါရိကန္တိစ၊ သသင်္ခါ
ရိကဟူ၍လည်း။ နဝုတ္တံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါဆရာ ဆိုတော်မမူအပ်။ ဣတိ၊
ဤကား-တနည်းအဖြေတည်း။

ဤအဖြေ၏အလိုစကားကျ ပိဏ္ဏတ္ထကား-ဈာန်စိတ်သည် စီးဖြန်း
ခြင်း ပရိကံဟု ဆိုအပ်သော သင်္ခါရရှိမှ ရကောင်းသောကြောင့်
သသင်္ခါရိကချည်းသာ စင်စစ်တည်း။ အသင်္ခါရိက မသိသာ၊ သို့သော်
သသင်္ခါရိကဟု အရှင်အနုရုဒ္ဓါဆရာဆိုပါတော့လော့ဟူမူဆိုခွင့်မရှိ။

ကျီးဟူက အနက်သာရှိသည်။ ကျီးဖြူဟူ၍မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ကျီးနက်
ပျံလေ၏။ ကျီးနက်နားလေ၏ဟု အလူးဘော်၍ဆိုခွင့်မရှိရကား- ကျီး
ပျံလေ၏။ ကျီးနားလေ၏။ ဤသို့သာဆိုကြရသတည်း။ ထိုသို့ပင်ဆို
သော်လည်း ကျီးဆိုလျှင် အနက်သာတည်းဟု ကေန်စင်စစ်သိရတော့
သည်။ ထို့အတူ ဈာန်ဆိုလျှင် သသင်္ခါရိကသာတည်းဟု ကေန်စင်စစ်
သိကြရကား-သသင်္ခါရိကဈာန်ဟူ၍ ဘော်၍ ဆိုခွင့်မရှိ။ ထို့ကြောင့်
အရှင်အနုရုဒ္ဓါဆရာဘော်၍ မဆိုပေသတည်း။

စင်စစ်မူကား- ဤဈာန်စိတ်ဟူသမျှသည် သသင်္ခါရိကသာအမြဲ
တည်းဟူလိုသည်။ ။ဤကား-ပိဏ္ဏတ္ထ။

၁၇၀ သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယကျမ်း

ဤဇီကာအလိုအားဖြင့် တကာဝတောက်မေးလျှောက်သောစကား ၄-ခွန်းတွင် အသင်္ခါရကပင်ဖြစ်မည်၊ ၂-ပါးစုံပင် ဖြစ်မည်ဟူသော အမေး ၂-ခွန်းကိုပယ်၍ သသင်္ခါရကပင်ဖြစ်မည်၊ ၂-ပါးစုံမှအလွတ် ပင်ဖြစ်မည်ဟူသော အမေး ၂-ခွန်းကို ခွင့်ပြုသည်၊ ၂-ပါးစုံမှ အလွတ် သော်လည်း ဆိုတော့၊ တနည်း၊ သသင်္ခါရကသာဟူ၍သော်လည်း ဆို တော့ ဟုလိုသည်။ ။ဤကား-ကျမ်းဝန်အဆိုတည်း။

ဤဇီကာအရှင် အဆုံးအဖြတ်သည် အချို့ကျမ်းဝန်တပါးနှင့် မညီ၊ အချို့သဘောယုတ္တိမရှိသောကြောင့် မသင့်မြတ်လေ။

အချို့ကျမ်းဝန်တပါးနှင့် မညီဆိုရာ၌ မညီပုံကား-မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်း သည် ရှေးရှေးသော ဘဝတို့က ဖြည့်ကျင့်ပြီးသော ပါရမီအဓိကာရ ဥပနိဿယရှိမှရထိုက်သည်၊ အဓိကာရဥပနိဿယမရှိမူ မရထိုက်ဟူရ သကဲ့သို့ ဤရူပဈာန်၊ အရူပဈာန်များသည်လည်း အဓိကာရ ဥပ နိဿယ အစုံရှိမှ ရထိုက်သည်ဟူသော စကားသည် အဋ္ဌကထာကြီး များနှင့်မညီ၊ အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ကား- မဂ်ဖိုလ်မှာသာ ပါရမီအဓိ- ကာရရှိမှ ရထိုက်သည်၊ မရှိလျှင် မရထိုက်၊ ဈာန်အဘိညာဏ်သမာပတ် တို့မှာမူကား- ရှေးအဓိကာရဥပနိဿယမလို၊ အဓိကာရမရှိသော် လည်း အန္တရာယ်ကဓမ္မကင်းရှင်းသူဖြစ်၍ ရလောက်အောင် အား ထုတ်နိုင်ပါမူ သာသနာတွင်းဖြစ်စေ၊ သာသနာပဖြစ်စေ ရထိုက်၏၊ ကေနဟု ကျမ်းဝန်တိုက်ရိုက်လာသတည်း။

အဓိကာရကိုပြဆိုချက်

ယော စ သမထေ အကတာဓိကာရော၊ တဿ ဒုက္ခာပဋိ- ပဒါ ဟောတိ၊ ကတာဓိကာရဿ သုခါ။

[အဋ္ဌသာလိနိ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှစ်ကျမ်း။]

အဓိပ္ပါယ်ကား- ရှေးရှေးဘဝတို့၌ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ် ခဲ့ဘူးသည်ဖြစ်၍ အဓိကာရဥပနိဿယ အခံမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဈာန်၊ အဘိညာဏ်သမာပတ်တို့ကိုရသည် ဟုလိုသည်။

အဓိကကရကိုပြဆိုချက်

- ၁။ ထိုမှတစ်ပါး အဓိကကရဥပနိဿယ အခံရှိဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အကတကသိုဏ်း၌ပင် နိမိတ်ထင်၍ ဈာန်ရကြောင်း။
- ၂။ အဓိကကရဥပနိဿယအခံမရှိဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာမူကား- ထုံးနည်းကျကျ စီရင်ပြုလုပ်အပ်သော ကတကသိုဏ်း၌သာ နိမိတ်ထင်၍ ဈာန်ရကြောင်း။

မှတ်ချက်။ ။ အဓိကကရ ဥပနိဿယအခံရှိဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ စုဒ္ဒသကာကရစိတ္တဒမန အစီအရင်နှင့်ကင်း၍ အဘိညာဖြစ်ကြောင်း၊ အဓိကကရ ဥပနိဿယအခံမရှိဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာမူကား-ထိုအစီအရင်နှင့်အားထုတ်မှ အဘိညာဖြစ်ကြောင်းများကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၌ တိုက်ရိုက်လာသောကြောင့် အဓိကကရရှိမှ ဈာန်ကိုရသည် ဟူသော ဋီကာကျော်ဆရာစကားသည် မသင့်ပုံသေတည်း။

တနည်းကား-အဓိကကရသည် ဝေးသောအဓိကကရ၊ နီးသောအဓိကကရဟူ၍ ၂-ပါးရှိ၏။ ထိုတွင် ရှေးဒုတိယဘဝ၊ တတိယဘဝအစရှိသော နီးသောဘဝတို့၌ အားထုတ်ခဲ့သော အဓိကကရရှိ၊ မရှိကိုသာ အစွဲပြု၍ အဓိကကရရှိသူ၊ မရှိသူဟု ကွဲပြားရသည်။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည် တခုတခုသောမဟာကမ္ဘာကို ၄-ဘို့ ဘို့၍ ၃-ဘို့ခန့်ကာလပတ်လုံး ဗြဟ္မာ့ပြည်၌သာ နေကြရသည်။ တဘို့ခန့်ကာလ၌သာ ကာမ ၁၁-ဘို့၌ဖြစ်ကြရကုန်သည်။

ဤကိုထောက်၍ ဝေးသောအဓိကကရကို အစွဲပြု၍ ဆိုရသော် သတ္တဝါတိုင်းပင် ဈာန်အဘိညာသမာပတ်နှင့် နေရသော ကာလသာ များလေရကား- အဓိကကရမရှိဘူးသော သတ္တဝါဟူ၍ပင် မရှိသည်ကို ရည်၍ ဋီကာရှင်ဆိုပေသည်ဟူမူ ဆိုတန်သေး၏။

သာသနာတော်တွင်း၌ လောကီဈာန်ကို မရနိုင်ဟူသော စကားသည်ကား-အလွန်တွေဝေလှသော အန္ဓဗ္ဗာလတို့ စကားသာတည်း။ အရာမဟုတ်လှ၍ အကျယ်မဆိုလိုက်ပြီ။ ။ [တရပ်။]

၁၇၂ သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယကျမ်း

ပုဗ္ဗဘိသင်္ခါရကိုပြဆိုချက်

ဇိကာရှင်အဆုံးအဖြတ်သည် အချို့သဘောယုတ္တိမရှိဟူရာ၌ သဘောယုတ္တိမရှိပုံကား-ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မှုကို မဆိုထားနှင့်ဒါနမှု၌ပင် ယေဘုယျအားဖြင့် တမတ်တန်ပြုသော ဒါနမှုထက် တကျပ်တန်ပြုသောဒါနမှုမှာ ပုဗ္ဗဘိသင်္ခါရ ပုဗ္ဗပုဗ္ဗယောဂအားကြီးသည်။ တကျပ်တန်ပြုသော ဒါနမှုထက် တဆယ်တန်ပြုသော ဒါနမှု၏ ပုဗ္ဗပုဗ္ဗယောဂအားကြီးသည်။ တဆယ်တန်ထက် တရာတန်၊ တရာတန်ထက် တထောင်တန်၊ တထောင်တန်ထက် တသောင်းတန်၊ တသောင်းတန်ထက် တသိန်းတန်ပြုသော ဒါနမှု၏ ပုဗ္ဗဘိသင်္ခါရ ပုဗ္ဗပုဗ္ဗယောဂသည် အလွန်အားကြီးသည်။ ပုဗ္ဗဘိသင်္ခါရပုဗ္ဗပုဗ္ဗယောဂနှင့်ကင်းသော ဒါနမှုမည်သည် မရှိ။ ထိုဒါနမှုထက် အဆအသိန်း, အသန်းမကဖြစ်ခဲ့လှသောဈာန်ဘာဝနာ-မဂ္ဂဘာဝနာမှုများမှာမူကား-ဆိုဘွယ်ပင်မရှိ။

ထို့ကြောင့် ဇိကာရှင်အလိုအားဖြင့် ပုဗ္ဗဘိသင်္ခါရနှင့် မကင်းသမျှကို သသင်္ခါရိကချည်းဆိုခဲ့သော် အလုံးစုံသော ကုသိုလ်စုသည် သသင်္ခါရိကချည်းသာ ဖြစ်၍ကုန်ရာ၏။ အသင်္ခါရိကဟူ၍ပင်မရှိရာ။

သည်သာမကသေး။ ။ သသင်္ခါရိကချည်း ဖြစ်၍ကုန်ရာတွင်မှလည်း တမတ်တန်ပြုသော ကုသိုလ်အောက် တကျပ်တန်ပြုသောကုသိုလ်သည် ယုတ်ညံ့၏။ တကျပ်တန်အောက် တဆယ်တန်သည် ယုတ်ညံ့၏။ လ။ တသိန်းတန်အောက် တသန်းတန်သည် ယုတ်ညံ့၏။ ထိုအောက် ဈာန်မဂ် ကုသိုလ်စုသည် အလွန်ပင်ယုတ်ညံ့သည်ဟု ဆိုခွင့်ရှိရာသည်။

အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ လွယ်သောအမှုထက် ခဲယဉ်းသော အမှု၌ သသင်္ခါရိကဖြစ်ကြောင်း အဆင့်ဆင့်အားကြီးလေသောကြောင့်၎င်း၊ သသင်္ခါရိက ဖြစ်ကြောင်း အားကြီးရာ ယုတ်ညံ့ခြင်း အားကြီးသင့်လေသောကြောင့် ၎င်းတည်း။

(က) ဒါနကုသိုလ်မှု၏ ရှေး၌မကင်းနိုင်သောအမှုကား-ဒါနဝတ္ထုကို စီရင်ခြင်းစသော ပုဗ္ဗဘိသင်္ခါရကိစ္စတည်း။

ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဝါဒညှိနှိုင်းချက် ၁၇၃

- (ခ) သီလကုသိုလ်မှု၏ ရှေး၌မကင်းနိုင်သော အမှုကား- ဇာတိ-ဂေါတ္တစသည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ မိဋ္ဌာန်ခြင်း သိက္ခာပုဒ်ကို ခံယူဆောက်တည်ခြင်းစသော ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရကိစ္စတည်း။
- (ဂ) ဈာနဘာဝနာကုသိုလ်မှု၏ ရှေး၌မကင်းနိုင်သော အမှုကား- ပထဝီ ပထဝီစသည်ဖြင့် စီးဖြန်းပွားများခြင်း ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရကိစ္စတည်း။
- (ဃ) မဂ်ကုသိုလ်မှု၏ ရှေး၌မကင်းနိုင်သော အမှုကား- အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တဟူ၍ စီးဖြန်းပွားများခြင်း ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရကိစ္စတည်း။

ဋီကာရှင်ကား- ကုသိုလ်အမှုအားလျော်စွာ မကင်းနိုင်သော ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရမှုတွေကို သသင်္ခါရိက အင်္ဂါပြု၍ ရူပဈာန်, အရူပဈာန်, လောကုတ္တရဈာန်တွေကို သသင်္ခါရိကချည်း ပြုလေသည်ကား- ပါဠိ-အဋ္ဌကထာဋီကာကြီးတို့၌လည်း အရိပ်မျှပင်မထင်၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုတွေနှင့်လည်း မကင်းနိုင်သောကြောင့် သဘောယုတ္တိလည်း မရှိသည်ကေန်စင်စစ်ဖြစ်၏။ [ဟရပ်။]

ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဝါဒညှိနှိုင်းချက်

ယခုအခါ ပါဠိအဋ္ဌကထာကျမ်းဂန်တို့၌ အရိပ်အမြိုက် အားဖြင့် ၎င်း, အထင်အလင်းအားဖြင့် ၎င်း လာသောငါတို့အလို ကိုယ်သဘော ကျကို အလင်းပြလိုက်အံ့။

သဟ သင်္ခါရေနာတိ သသင်္ခါရော၊ တေန သသင်္ခါရေန သပ္ပယောဂေန သဥပါယေန။
[အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာ၊ မဟာကုသိုလ်သသင်္ခါရိကစိတ်အဘွင်။]

ယော အာဒိတော ကိလေသေ ဝိက္ခမ္ဘေန္တော ဒုက္ခေန သသင်္ခါရေန သပ္ပယောဂေန ကိလမန္တော ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ တဿ ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဟောတိ၊ ယော ကိလေသေ ဝိက္ခမ္ဘေန္တော သုခေန အကိလမန္တော ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ တဿ သုခါ ပဋိပဒါနာမ။
[၎င်းအဋ္ဌကထာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၊ ရူပါဝစရဈာန်ဘွင်။]

၁၇၄ သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယကျမ်း

တတ္ထ ကတမာ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ ပညာ၊ ကိစ္ဆေန-
ကသိရေန သမာဓိံ ဥပ္ပါဒေန္တဿ။ လ။ တတ္ထ ကတမာ သုခါ-
ပဋိပဒါ ခိပ္ပါဘိညာ ပညာ၊ အကိစ္ဆေန အကသိရေန သမာဓိံ
ဥပ္ပါဒေန္တဿ။

[အဘိဓမ္မဉာဏဝိဘင်းပါဠိတော်။]

ကိစ္ဆေန ကသိရေန သမာဓိံ ဥပ္ပါဒေန္တဿတိ လောကုတ္တရ-
သမာဓိံ ဥပ္ပါဒေန္တဿ၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ အာဂမနကာလေ ကိစ္ဆေန
ကသိရေန ဒုက္ခေန သသင်္ခါရေန သပ္ပယောဂေန ကိလ-
မန္တဿ ကိလေသေ-ဝိက္ခမ္ဘေတွာ အာဂတဿ။

[၎င်းဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။]

ဤအဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ သသင်္ခါရအတွင်းနှင့် ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဈာန်
အတွင်းသည် တထပ်တည်း တသံတည်း ကျသောကြောင့် ဒုက္ခာပဋိပဒါ
ဖြစ်သော ရူပဈာန်စိတ်, အရူပဈာန်စိတ်, လောကုတ္တရဈာန်စိတ်
ဟူသမျှသည် သသင်္ခါရချည်းဖြစ်သည်၊ ဗျတိရေကနည်းအားဖြင့် သုခါ-
ပဋိပဒါဖြစ်သော ရူပဈာန်စိတ်, အရူပဈာန်စိတ်, လောကုတ္တရဈာန်စိတ်
ဟူသမျှသည် အသင်္ခါရိက ချည်းဖြစ်သည်ဟု အနက်အားဖြင့် ပြီးသ
တည်း။ ။ ဤကား-အရိပ်အမြွက်အားဖြင့် သိသာပုံတည်း။

အထင်အလင်းအားဖြင့်ပြီးပုံကား- ရူပါဝစရဈာန်, အရူပါဝစရ-
ဈာန်, လောကုတ္တရဈာန်တို့၏ အပြားကိုပြသော နေတ္တိပါဠိတော်-
အဓိဋ္ဌာနာဟာရ ဝိဘင်း၌ သသင်္ခါရော သမာဓိ၊ အသင်္ခါရော သမာဓိ-
ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။

နေတ္တိအဋ္ဌကထာ၌။ ။ သသင်္ခါရောသမာဓိတိ ဒုက္ခာပဋိပ-
ဒေါ ဒန္တာဘိညော ဒုက္ခာပဋိပဒေါ ခိပ္ပါဘိညောစ၊ သော ဟိ
သသင်္ခါရေန သပ္ပယောဂေန စိတ္တေန ပစ္စနိကဓမ္မေ ကိစ္ဆေန
ကသိရေန နိဂ္ဂဟေတွာ အဓိဂန္တဗ္ဗော၊ ဣတရော အသင်္ခါရော
သမာဓိ။ ။ ဟူ၍လာသည်။

ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဝါဒညှိနှိုင်းချက် ၁၇၅

နေတ္တိဋီကာ၌။ ။ဣတရောတိ သုခါပဋိပဒေါ ဒန္ဓာဘိညော သုခါ-
ပဋိပဒေါ ခိပ္ပါဘိညော-ဟူ၍လာသည်။ ။ဤသို့ လာသော ပါဠိတော်
အဋ္ဌကထာဋီကာ များကိုမြင်၍ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္ဓာဘိည ခိပ္ပါဘိည ဖြစ်
သော ရူပဈာန်စိတ်, အရူပဈာန်စိတ်, လောကုတ္တရဈာန်စိတ် ဟူသမျှ
သည် သသင်္ခါရိကချည်းဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ သုခါပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိည ခိပ္ပါ-
ဘိညဖြစ်သော ရူပဈာန်စိတ်, အရူပဈာန်စိတ်, လောကုတ္တရဈာန်စိတ်
ဟူသမျှသည် သသင်္ခါရိကချည်း ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ကေန္တ အားဖြင့်
ယုံကြည် လေးမြတ်မှတ်သားအပ်၏။ ။ဤကား- အထင်အမြင်အားဖြင့်
သိသာပုံတည်း။ ။ [တရပ်။]

တနည်းထုတ်ဆိုညှိနှိုင်းချက်

အမေး။ ။ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော် သင်္ဂြိုဟ်၌ ရူပ, အရူပ, လောကုတ္တရစိတ်
တို့၌ သသင်္ခါရိက ဘေဒ၊ အသင်္ခါရိက ဘေဒကိုအဘယ့်
ကြောင့် မဆိုသနည်း။ ။မေးရန်။

အဖြေ။ ။ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်ရင်း၌ပင် သသင်္ခါရိက, အသင်္ခါ
ရိကအသံနှင့် မဟောသောကြောင့် သင်္ဂြိုဟ်၌ မဆို
ပါသည်။ ။ဖြေရန်။

အမေး။ ။ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိတော်၌ကား-သသင်္ခါရိက, အသင်္ခါရိက
အသံနှင့်အဘယ့်ကြောင့် မဟောသနည်း။ ။မေးရန်။

အဖြေ။ ။ရူပ, အရူပ, လောကုတ္တရစိတ်စသည်သည် ဘာဝနာမယ
တရား စင်စစ်ဖြစ်ပေ၍ ဘာဝနာမယတရားစုနှင့် ထိုက်
တန်သောပဋိပဒါဟူသောအသံနှင့်သာဟောသင့်သော
ကြောင့် သင်္ခါရသံနှင့်မဟောပါသည်။ ။ဖြေရန်။

ထိုစကားမှန်၏။ ကာမာဝစရ တရားစုသည်ကား- အချို ကာယကံ,
အချို ဝစီကံ, အချို မနောကံ, အချို ဒါနမယ, အချို သီလမယ, အချို ဘာ-
ဝနာမယတွေဖြစ်လေ၍ ပဋိပဒါနှင့် ဟောခြင်းငှါမထိုက်၊ သင်္ခါရနှင့်သာ
ဟောခြင်းငှါ ထိုက်သတည်း။

ရူပ, အရူပ, လောကုတ္တရတရားအစုမှာမူကား- ဘာဝနာမယစင်စစ်
သာဖြစ်သည်။ ဘာဝနာနှင့်အကျင့်ကို ဟောသောပဋိပဒါသည် သဘော

၁၇၆ သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယကျမ်း

တူလှသောကြောင့် ပဋိပဒါဟူသော ဝေါဟာရအသံနှင့် ဟောရလေသည်။ ပဋိပဒါကိုလည်း သုခါပဋိပဒါ, ဒုက္ခာပဋိပဒါနှင့်ထွေခွဲ၍ ဟောပြန်သောကြောင့်—

သသင်္ခါရိကဈာန်စုသည် ဒုက္ခာပဋိပဒါ၌ ပါဝင်လေသတည်း။

အသင်္ခါရိကဈာန်စုသည် သုခါပဋိပဒါ၌ပါဝင်လေသတည်း။

ဤကား-ပါဠိအဋ္ဌကထာကျမ်းဝန်တို့၌ အရိပ်အမြွက်အားဖြင့်၎င်း၊ အထင်အလင်းအားဖြင့်၎င်း လာသောငါတို့အလို ကိုယ်သဘောကျကို အလင်းပြလိုက်သော စကားရပ်တည်း။ [တရပ်။]

နိဂုံးချုပ်

က။ ဤသို့လျှင်ပဌမ ပဋိညာစကားတရပ်။

ခ။ ဒုတိယ ဋီကာဝါဒကိုပြသည်တရပ်။

ဂ။ တတိယ ဋီကာဝါဒတွင် အဓိကာရကိုဆုံးဖြတ်သည်တရပ်။

ဃ။ စတုတ္ထ ဋီကာဝါဒတွင် ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရကိုပယ်သည်တရပ်။

င။ ပဉ္စမ အဋ္ဌသာလိနိဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဝိဘင်းပါဠိတော် ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာတို့ကိုထုတ်ပြည့်နှိုင်း၍ ငါတို့အလို ကိုယ်သဘောကျကိုဆုံးဖြတ်သည်တရပ်။

စ။ ဆဋ္ဌ၊ နေတ္ထိပါဠိတော်, နေတ္ထိအဋ္ဌကထာ, နေတ္ထိဋီကာတို့ကို ထုတ်ပြ၍ ငါတို့အလို ကိုယ်သဘောကျကို ဆုံးဖြတ်သည်တရပ်။

ဤသို့လျှင်၊ ၆-ရပ်, ၆-ခက်တို့ဖြင့်ခြားနားကန့်ကွက်၍ မယှက်မထွေးရအောင် ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်လိုက်သည် တကာဝတောက်။

သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရဝိနိစ္ဆယကျမ်းပြီး၏။

ဤတွင်ရှေ့ကား-မဟာသယနဒီပနီ, ဒီဃာသနဝိနိစ္ဆယ, ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယ, သသင်္ခါရ, အသင်္ခါရ ဝိနိစ္ဆယ

၄-ကျမ်းထွဲ ပြီးပြီ။
သုတေသနစာအုပ်တိုက်

သုတေသနစာအုပ်တိုက်၊ နေပြည်တော် - မန္တလေး ခရိုင်၊ ချောင်း
တက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန်။

